

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
И
ИНСТИТУТ ЗА СРПСКОХРВАТСКИ ЈЕЗИК

СРПСКИ
ДИЈАЛЕКТОЛОШКИ
ЗБОРНИК

XXXV
РАСПРАВЕ И ГРАЂА

Уређивачки одбор

*др Павле Ивић, др Асим Пецо, др Митар Пешикан
др Слободан Реметић и др Драго Ђупић*

Главни уредник

ПАВЛЕ ИВИЋ

БЕОГРАД

1989

Секретари часописа
др Слободан Реметић и мр Никола Рамић

У финансирању ове књиге учествовали су:

Републичка заједница науке СР Србије
и
СИЗ културе Пирот

Издају

Српска академија наука и уметности, Београд, Кнез-Михаилова 35/II

и

Институт за српскохрватски језик, Београд, Кнез-Михаилова 35/I

Штампа: „Студио плус“, Булевар АВНОЈ-а 179, 11070 Нови Београд

САДРЖАЈ

	Страна
Миле Томић: Речник радимског говора	1
Драгољуб Златковић: Фразеологија страха и наде у пиротском говору	175

МИЛЕ ТОМИЋ
РЕЧНИК РАДИМСКОГ ГОВОРА

УВОД

Лексички фонд говора Радимаца има српску структуру. Стране позајмице своде се на оне речи које су познате и другим српским говорима Баната, а то су облици турског, немачког и мађарског порекла, те смо трамо да није потребно упућивати на њихове етимоне. Мало је позајмица из румунског језика, чак осетно мање него у осталим српским говорима у Румунији. Код таквих лексема назначујемо румунске етимоне једино из разлога што би славистима теже било да дођу до румунских дијалектатских облика преко којих је, углавном, овај утицај извршен, а већина таквих речи не улази у речнике румунског стандардног језика.

Ако је тачно да се у оваквим реченицама доносе првенствено речи које су по облику или акценту различите од истих речи у књижевном језику, онда је оправдано што овде доносимо релативно већи број облика. И не само због тога. Ово је први покушај прикупљања лексичког блага једног српског говора који је вековима одвојен од матице. Радимња се први пут помиње 1277. године, али није сигурно да у њој у међувремену није било смене становништва. Док историчари не реше ово питање, дијалектолози су у овом моменту заузети око судбине локалних говора у савременом контексту културног и техничког прогреса. Сви се слажу да ће ту доћи до огромних промена, и то за кратко време. Говори са периферије најјаче су изложени таквим променама. Чак се ни сада не подудара говор старијих Радимаца са говором млађих генерација. То је, без икакве сумње, био најзначајнији моменат у нашој одлуци да овде донесемо све речи које смо забележили током двадесетак година у Радимњи, време је да се прикупи оно што још није нестало. А нестале, бар за дијалектологе.

Код именица доносимо номинатив, а уз њега и генитив јединице уколико одступа акцентом или има неку морфолошку посебност.

Код придева назначујемо облике за сва три рода неодређеног вида, у многим случајевима доносимо и облике одређеног вида.

Код заменица дати су сви облици номинатива јединице и множине.

Пошто се у говору не чувају облици инфинитива, а ни аориста (који су најближи инфинитивној основи), код глагола доносимо облике за 3. лице јединице презента, а у загради и облике за 3. лице множине презента, онда када се они разликују акцентом или се одликују неком морфолошком

особеношћу.

Облици типа *кад*, *каде*, *кадека*, *кадена* и сл. глосирани су заједно.

Код неких речи доносимо и кратке контексте.

Речи које се по значењу и облику не разликују од одговарајућих лексема књижевног језика долазе, по азбучном реду, једна иза друге, а одвојене су повлакама. У тим случајевима доносимо мањи број примера или других коментара.

Дијалекатски материјал унет у речник бележили смо српскохрватском ћирилицом с тим што смо знаком *э* бележили полугласник *ь*, а знаком *ѕ* африкат *џ*. У азбучном реду знак *э* ставља се иза *а*, а *ѕ* иза *з*. Факултативно изговарање неког гласа, или групе гласова, означили смо њиховим писањем у загради. Од техничких скраћеница користили смо оне уобичајене, као што смо учинили и у анализи овог говора (види: *Говор Радимаца*, СДЗБ, ХХХИИ, Београд, 1987, стр. 303—474).

Иако овај Речник обухвата око 13 000 лексичких јединица са око 1000 варијанти, што би укупно значило око 14 000 облика, не можемо бити сигурни да смо прикупили све речи које се користе у овом говору или да смо уочили сва њихова значења.

А

a¹ везн. 1. а; Сирота, а бесна; Лењо, а ђавоско; Праји се да га не интересира, а с_јеним оком прежи на њу; Из тице изађе јаје, а из јајета кључ; Наћулим добро уши, а тамо неки кломбара; Ако неће, а ти је мани. 2. али; Ће ти дам, а мораш ома да ми вратиш.

a² прил. час; А оде, а тамо; А оће, а неће.

a³ узв. 1. а; А, нема да биде тако; А, ђаво те узо сас сотоном; А, Иво, дал ме чујеш? Се бојиш, а? А, ти дођи кад оћеш. 2. ала; А смо се смејали ко луда Јана; А смо се лепо провели; А је фино било; син. ал, ала.

аа узв. Аа, сад разумим! Аа, види куј ни дошо.

абар, абер (абара, абера) м. абер; Абера нема ди ју скита дете; Нема абера за ништа; и: хабер.

аван (авана) м. Туче у аван. — август м.

авијон (авијона) м. авион; син. кр(и)латица.

авли(ј)а ж. двориште; и: вавли(ј)а.

авлијски, -а, -о дворишни.

ага м. (рет.). — агроном (агронома) м.; инђилѝр агроном.

ада везн. па; дакле; Ада, дошо си; Ада, мукe су то.

адет (адета) м. (рет.). — адреса ж. — адресира (-ираду и -ирају); и: тресира. — аждаја ж. (и фиг., рет.). — азбука ж.

ај узв. хајде; Ај д_идемо; Ај ка_ти кажем; и: хај.

ај-ај узв. хај-хај; и: хај-хај.

аја узв. аја; не; Аја, неће то да видиш.

ајање с. хајање.

ајѝр (ајѝра) м. в. анѝр.

ајд(е) узв. хајде; Ајде сас меном; Ајде једарет, ка_ти кажем; остали облици: ајдемо, ајдете и ајт(е); и: хајд(е).

ајдук (ајдука) м. 1. хајдук. 2. лопов. 3. убица; и: идук.

ајдучица ж. (фиг.) зла жена.

ајдучки, -а, -о хајдучки; Ајдучка трава; и: идучки, хајдучки.

- ајдучки прил. хајдучки; Ме гледа ајдучки; и: идучки.
 аје гл. хаје; и: хаје.
 ајка ж. хајка; Трајбери тѣраду ајку; и: хајка.
 а(ј)нпрен м. запршка.
 ајнфор (ајнфбра) м. део куће где се налази капија и куда се улази у двориште; Лѣти седимо под ајнфор; Врата од ајнфбра; У ајнфор имамо и астал и клупу.
 ајс узв. ајс; и: ајс.
 ајт(е) узв. 1. в. ајт(е). 2. аха; кад неко неког кара, трећи каже: Ајт, тако ти трѣба; и: хајт.
 ај-уј прил. без циља; Йде ај-уј; и: хај-хуј.
 ајне гл. 1. удари; Ђе те ајнем, па ће се претурниш; Ајно га Бѣг „полудео је, није нормалан“. 2. (повр.) умири се, смири се; Ајни се једарѣт; Ајни се моје главѣ.
 ајнут, -а, -о ненормалан, луд; није ајнут „није луд“.
 ако¹, акос везн. ако; Ако ће биде кѣни; Ако ће падне киша на врѣме; и: акуз, акус, јако.
 ако² речца ако, не мари; Слабо те гледа сјн, а? Ајко!
 ајков м. ајков.
 ајт м. докуменат; Д_идѣш д_извѣдиш ајте (и ајтове); < рум. аст.
 акуз, акус везн. в. ако¹.
 ал везн. 1. али; Бјстро вино, ал слабо; Дѣбра нјива, ал далѣко је; и: али.
 2. или; Дѣ сѣм пѣт ал шѣс мѣтера жјта; сјн. или. 3. да ли; Ал да дѣѣм, ал да не дѣѣм; сјн. дал, да ли.
 ала ж. 1. ала. 2. прождрљиво биће; Тај је кѣ вѣ, вѣлика је тѣ ала.
 алѣ и ала узв. ала; Алѣ смо се скупили беѣари, па за кѣну нико ни не мѣри; и: лѣ.
 алѣл прил. халал; Алѣл ти бјло; Алѣл ти вѣра; и: халѣл.
 алѣрма ж. аларм; овде преко рум. алармѣ.
 алѣт (алѣта) м. алат.
 алѣва ж. халва; Йде ко алѣва.
 алѣвалук м. в. арѣвалук.
 алѣја (алѣјѣ) ж. в. лѣја.
 али везн. 1. али; и: ал. 2. или; Д_остѣну двѣ али грј струка.
 алѣв м. валов; и: вѣлѣв.
 аловјт, -а, -о прождрљив; сјн. ајлосан, хѣлосан.
 алѣвчѣ с. (дем.) валовчић; и: валѣвчѣ.
 ајлосан, -сна, -сно в. аловјт; и: хѣлосан.
 алтилѣрија ж. артиљерија.

- аљина ж. 1. капут; сако. 2. женска хаљина. 3. (у мн.) одело уопште.
 аљиница и аљиница (аљинице и аљинице) ж. (дем.) хаљиница.
 аљкав, -а, -о аљкав.
 ам м. хам; и: хам.
 ам узв. за опонашање лајања; и: хам.
 ама(н) речца за појачавање; Ама штогод ти душа жели; Аман то не може да биде.
 амбар м. — амбис (амбиса) м.
 амѣнда ж. новчана казна; < рум. amendă.
 амишан, -шна, -шно лаком, прождрљив; и: хамишан.
 амишно прил. лакомо, прождрљиво; и: хамишно.
 анализа (анализе) ж. анализа.
 анѓир (анѓира) м. пастув; Лута ко општински анѓир; и: ајѓир, јенѓир, ханѓир.
 андара-мандара прил. 1. на брзу руку. 2. површно.
 анђел м. в. анђо.
 анђелир (анђулира) м. инжењер; и: анђенир, инђелир, инђенир; преко рум. angelir, angepir, inginir.
 анђелирка ж. инжењерка; и: анђенирка, инђелирка, инђенирка.
 анђо (анђела) м. анђео; и: анђел.
 антлогар м. помоћник зидарима.
 анцуг м. одело; син. костим, одело.
 аншлог м. в. сѹмпор.
 ао, ао узв. ао; и: јао, јао.
 апав, -а, -о хабав, неуредан.
 апавица ж. хабава жена.
 апавко м. хабав мушкарац.
 апаво прил. хабаво, неуредно.
 апостол м. — апостолски, -а, -о. — апотека (апотекe) ж. — апотекар (апотекара) м.
 априкo(ј)зла (априкo(ј)злe) ж. кајсија; и: прекoјзла, прикoјзла.
 април (априла) м. април.
 апс м. хапс, затвор; и: хапс; син. арест, бувар, буварница, затвор, штѹкавац.
 апси гл. хапси; син. арестира, затвори.
 ар м. ар; Ымам десет арй испод кѹће сас виноградом.
 арвалук м. част, напојница; и: алвалук.
 аргат м. аргатин.
 аргатише гл. аргатује; и: аргатује.

- аргатује гл. аргатује; и: аргатише.
 арђав, -а, -о лош, рђав; и: ерђав, рђав, хрђав.
 арђаво прил. лоше, рђаво; и: ерђаво, рђаво, хрђаво.
 арём (арёма) м. (рет.) харем.
 арест м. в. а̀пс; < рум. *arest*.
 арестира (-йраду, -йрају) гл. в. а̀пси; < рум. *a agesta*.
 арженийца ж. раж; и: ерженийца, раж, раженийца, рженийца, рэженийца.
 аринга ж. харинга; и: ринга.
 армоника ж. хармоника; и: армуника, румуника.
 армоникаш (армоникаша) м. хармоникаш; и: армуникаш, румуникаш.
 армуника ж. в. армоника.
 армуникаш (армуникаша) м. в. армоникаш.
 арпаџик м. арпаџик; и: ерпаџик, рэпаџик, рпаџик.
 артија ж. хартија.
 арти(ј)йца (арти(ј)йце) ж. (дем.) хартијица.
 арцовита прид. само у изр. арцовита недеља „период од Божића до Богојављења“.
 арш узв. којим се опомиње да нешто пече или боде.
 аршин (аршина) м. (рет.) аршин.
 аршлама и аршланка ж. аршлама, врста калемљене трешње.
 а(р)шџв м. ашов.
 асна (асне) ж. хасна, корист; и: хасна; син. кџрис.
 аснйра (-йраду, -йрају) гл. хасни; и: хаснйра; син. корйсти.
 аспирын (аспирйна) м. таблета; син. дугмџнце.
 астал (астала) м. сто; Седи з_асталом.
 асфалт м.
 асфалтира (-йраду, -йрају) гл.
 алфалгиран, -а, -о; и: сфалтиран.
 а̀т м. (рет.) добар коњ.
 а̀тар м. хатар.
 а̀у узв. ау; и: јау.
 аутомобйл (аутомобйла) м. терегна кола, аутомобил; син. камијџн.
 а̀штук м. јастук на колима; син. јаштук.
 а̀х узв.
 ахӑ узв.; и: эхӑ.

ерђа м. в. рђа.
 ерђа (-аду, -ају) гл. в. рђа.
 ерђав, ерђава, ерђаво в. арђав.
 ерђаво прил. в. арђаво.
 ерженица ж. в. арженица.
 ерна ж. в. рна.
 ерпаџик м. в. арпаџик.
 ехџ узв. в. ахџ.

Б

ба, ба узв. ба.
 баба ж. 1. баба. 2. стара жена; Баба Даница, Баба Милева. 3. врста крвавице; баба и деда. 4. (мн.) бабе бабини јарци.
 баба (бабџ) м. (рет.) в. џтац.
 бабин, -а, -о бабин; Јџк кџ бабини зџби.
 бабџн, -а, -о в. џчев.
 бабица ж. 1. (дем.) бабица. 2. прималџа, акушерка. 3. наковањ за откивање косе. 4. хлџпчић који се меси о дађама.
 баван (бавџна) м. 1. балван. 2. телеграфски стџб; син. бандџра.
 бави (се) гл. задрђава се; Да се не бавиш млођо по сџлу; Да не бавиш млођо.
 бађра ж. — бађрем и бађрен м.; Цвет од бађрема се је, он је јџко сладак.
 — бађремџр (бађремџра) м. — бадава прил.; и: забадџва.
 бадавџџја м. и ж. бадавџџја.
 бадњџк, бадњџк и бадњџик м.
 Бадњџ дан и Бадњџ дан м.
 безакџнија ж. 1. лоше дело, лош поступак. 2. гџжва, хаос. 3. неукусна шала.
 баја узв. неђу.
 бајађи и бајађе прил.; Кџ бајађе, не чџјеш.
 бајалица ж. — бајање с.
 баје гл.; Бајџду од главџ, од џрока.
 бајонџт (бајонџта) м.
 бакџнца и бакџнча ж.; и: бокџнча, бокџнца.
 бакар (бакра) м.
 бакаран, бакарен, -рна, -рно, одр. бакарни; бакаран котџ; бакарна жџца; бакарни кџзан; и: бакрен.
 бакраџи само у изр. каквџ бакраџи „ни говора, нипошто“.
 бакрен, -а, -о в. бакаран.

бакшиш (бакшиша) м.

бал м.; Зйми праймо бало́ве.

ба́ла ж.; Му течу́ ба́ле; Јдш му йду ба́ле.

ба́лав, -а, -о и ба́лави, -а, -о (одр.); Ђока ба́лави.

ба́лавац и ба́ла́вко м.; в. и балаву́ра.

ба́лави гл.

ба́лавица ж.

балаву́ра м. и ж. балавац; балавица.

ба́ла́вче (ба́ла́вче́та) с.

ба́лега ж.

ба́лмеш само у изр. та́лмеш-ба́лмеш 1. неред, хаос. 2. помешано, измешано.

ба́лђн (ба́лђна) м. 1. балон, мехур. 2. стаклени балон.

ба́лса́м (ба́лса́ма) м. — балсамйра (-йраду, -йрају) гл. — ба́нак м. (код зидане пећи). — ба́нгалђз (ба́нгалђза) м. — ба́нда ж. 1. банда, лоповска дружина. 2. група свирача.

ба́ндѐра (ба́ндѐре) ж. телеграфски стуб; син. ба́ван.

ба́ндѐцки прил. ба́ндѐтски.

ба́не гл. — ба́нчи гл. (рет.).

ба́њ м. бањ; То кђшта леј и педѐсет ба́њи; Не да́м за то́ ни пе́т ба́њи.

ба́пка ж. пречага на лествама.

ба́пски, -а, -о; То су ба́пске при́че; ба́пски ђбичаји.

ба́р, ба́рам и ба́рем речца. — ба́ра ж. — ба́раба м. и ж. — бараба́р прил. — ба́рака ж. — ба́ракица и ба́рачица ж. (дем.).

ба́рен, -а, -о и ба́рени, -а, -о (одр.); То се ме́ћа у ба́рени кромпйр. — ба́рење с.

ба́ри гл. — ба́рица ж. (дем.).

ба́рјак (ба́рја́ка) м. 1. барјак, застава. 2. црквени барјак, литија; син. литија; Нђсу ба́рја́це на грђбље и пе́ваду.

ба́рђс (ба́рђса) м. велики чекић; < рум. baros.

ба́рут (ба́ру́та) м. — ба́рушты́на ж. (аугм.).

ба́с м. (глас, музички инструменат).

ба́са гл. — ба́самак (ба́самђка) м.

ба́ска ж. берета; < рум. basc, bască.

ба́скија ж. баскија.

ба́скија́ш (ба́скија́ша) м. ексер (за баскије).

ба́ски(ј)и́ца и ба́ски(ј)и́ца (ба́ски(ј)и́це и ба́ски(ј)и́це) ж. (дем.).

ба́стра ж.; Па́ла ба́стра; Уда́рила ба́стра; Уби́ла те ба́стра, дабђгда.

ба̀та (ба̀тѐ) м. 1. старији брат. 2. мало старији мушкарац; Дошђ је ба̀та-Бра̀нко. 3. одважан, храбар човек; Ба̀та је то̀, не бо̀ји се ђн од ни́кога са̀де.

ба̀так (ба̀та̀ка) м.; Са̀мо су мушкарци је́ли ба̀та̀це, а ми́, дево̀јке, кри́ла, да штђ прѐ одлетѐмо из ку̀ће.

ба̀та̀л (ба̀та̀ла) м. 1. напуштено, необра̀ђено земљиште. 2. ован.

ба̀тали гл. — ба̀та̀че с. (дем.). — ба̀та̀чић м. (дем.). — ба̀тѐрија ж. — ба̀тина ж. (штап). — ба̀тина ж. (ударац).

ба̀то̀за (ба̀то̀зе) ж. вршалица; < рум. batoză.

ба̀у узв. — ба̀ца (ба̀цаду и ба̀ца̀ју) гл. 1. баца; Се ба̀ца сас ка̀меном. 2. ставља; И пђсе ба̀цамо бра̀шна и во̀де и мѐшамо.

ба̀цака̀ се (-а̀ка̀дѹ се, -а̀ка̀ју се) гл. — ба̀ца̀кне се гл.

ба̀ци гл. 1. баци; син. ѝтне, ф̀рљи, ф̀рне. 2. стави; Сумпурѝшемо бу̀ре и ба̀цимо вѝно у њѐга; У тѐсто ба̀цимо је́дан са̀лицин.

ба̀ца ж.

ба̀ш речца; Ба̀ш је лѐпо; Ба̀ш ме бри́га; Не во̀лиду се ба̀ш такђ ја̀ко; Ба̀ш ми не трѐба.

ба̀шка прил.; Ја̀ живѝм ба̀шка од мо̀јга си́на; Онѐ лѐпше мѐшамо ба̀шка.

бѐдније с. — бѐ узв. — бѐба (бѐбе) ж. — бѐга гл. — бѐгање с. — бѐгуна̀ц (бѐгунца) м. — бѐда (бѐде) ж. — бѐдан, -дна, -дно. — бѐди гл.

бѐдну̀је гл. надгледа; уга̀ђа; то̀ви; син. г̀вѝ.

бѐжање с.

бѐжи (бѐжидѹ) гл.; Бѐж ода̀вде.

безобра̀зан, -зна, -зно. — безобра̀злук м. — безобра̀зник м. — безобра̀зница ж. — бѐк м. — бѐкне и бѐкне (бѐкнеду и бѐкнеду, бѐкну и бѐкну) гл. — бѐкрија м. — бѐкрија̀ се (-ја̀ду се, -ја̀ју се) гл. — бѐкство с.

бѐла ж. бела свиња; бела овца; бела крава; бела кобила итд.

бѐла кобаси́ца ж. в. цигѐрња́ча.

бѐла недѐља (бѐле недѐље) ж. — бѐлај (бѐлаја) м. — бѐла̀нце (бѐла̀нчѐта) с.

бѐлац (бѐлаца) м. 1. белац. 2. бео коњ.

бѐлег (бѐлега) м. — бѐлежи гл.

бѐли гл. 1. бели. 2. маже се помадом.

бѐли, -а, -о (одр.); бѐли лу̀кац; бѐли ку̀кѹруз.

бѐлило с. помада; син. пома̀да.

бѐли свѐт (бѐлога свѐта) м. непознато, удаљено место; Дошђ је из бѐлога свѐта, па ни заповѐда; Отишђ у бѐли свѐт, са̀мо да ве ви́ше не чу̀је.

бѐли се гл. 1. бели се, показује се (о дану, зори). 2. бледи, губи првобитну боју. 3. види се бео. 4. светли се.

бѐлица ж. бела трешња.

беличас, -ста, -сто беличаст.

бѣлка ж. белка, бѣла кокош.

бѣлкас, -ста, -сто белкаст.

бѣлѡв (бѣлѡва) м. — белолик, -ѡлика, -ѡлико.

белоликас, -ста, -сто белоликаст.

бѣлѡна ж. — белѡтак м.

бѣлѡцат само у изр. бѣо-бѣлѡцат „сасвим бѣо“.

бѣлѡга ж. врста слатководне рибе.

бѣо, бѣла, бѣло, од осталих облика: бѣљи, најбѣљи; Уватило му се нешто бѣло у ѡко; Ја сам ѡвек бјѡ бѣла врѡна; Обучѣна у бѣло. — бѣрба (бѣрбѣ) ж.

бѣрбер (бѣрбѣра) и бѣрбѣрин; Отишѡ је код бѣрбѣра да се бријѡ; Бѣрбѣри су први људи; син. брица.

бѣрбѣрница ж.

бѣрбѣров, -а, -о бѣрбѣринов; Тѡ је бѣрбѣрова кѡћа.

бѣрбѣрски, -а, -о бѣрбѣрски занѡт.

бѣре гл.; Бѣре виноград; Бѣremo кукуруз; ѐни ѡвек први бѣреду и нѡсиду да продаду на пијѡце.

бѣрза ж. црна берза, тајна трговина; и: црна бѣрза.

бѣриѡѡт м. — бѣс (бѣса) м.

бѣсан, -сна, -сно 1. бесан, болестан од беснила; Ѐде кѡ бѣсна кѡчка.
2. незадовољан, презасиѡен; Нѣ да јѣду све, бѣсни су ѡни.

бесни (-сниду, -снѡ) гл.

бесник (бесника) м. лош човек.

беснило с. 1. беснило (болест). 2. бес, обест; Ка г_увѡти беснило, ш_њим не мѡж да разговѡраш.

бесница ж. лоша жена.

беспѡран, -рна, -рно. — беспѡлатан, -тна, -тно. — беспѡлатно прил.
— бесрѡман, -мна, -мно. — бесрѡмник м. — бесрѡмница ж.

бесрѣѡан, -ѡна, -ѡно несретан; син. несрѣѡан, нетѡлијан, нетѡлишан.

бесрѣѡник м. несретник; син. несрѣѡник.

бесрѣѡница ж. несретница; син. несрѣѡница.

бѣстрага прил.; Ѐди бѣстрага, склѡни се с мѡје главе; Отишѡ је бѣстрага, кѡј зна дѡ_је.

бетѡн (бетѡна) м.

бетѡнира (-ираду, -ирају) гл.; Смо бетѡнирали ѡјѡфор и вавлију, сѡ_ѡе бетѡнирамо и пѡдрум. — бѣѡр (бѣѡра) м.

бѣѡрац м. — бѣѡри се гл.

бѣѡрлук м.; Од бѣѡрлука ѡбјѡнога, ѡе да полуди; Отишѡ је у бѣѡрлук.

- бећарски, -а, -о. — бећарски прил. — бећаруша ж. — бечи (се) гл.
 беџikle ж. мн. и беџikli м. мн. бицикл; и: биџikle, биџikli.
 бешика ж. 1. бешика (мехур). 2. мехур (на кожи).
 бешикица (бешикице) ж. (дем.) мехурић (на кожи).
 бешичав, -а, -о. 1. пун мехурића (на кожи). 2. као бешика, као мехурић.
 бешичас, -ста, -сто као бешика, као мехур.
 бсџа (бсџе) ж. в. бусџа.
 бџ гл. бих и би; Ја бџ реко да не вала; Ако бџ то.
 бџбер м. — биберњаца ж.
 библ(и)јотџка (библ(и)јотџе) ж. библиотека.
 бџва (бџваду, бџвају) гл.; Код нас бџваду велики мразови; Има кад бџваду
 поводе. — бџвол м.; У наше село нема бџволи, то нико не расте.
 бџволица ж. — бџволски, -а, -о.
 бџде гл. буде; Бџди мџран; Ако бџдемо свџ кући; Ће бџдемо добри; Бџло
 штџ да бџде; Нека бџде како је бџло; Бџди Бџг с нама; Бџло куј;
 Бџло какџ; Бџло дџ; Бџло кад; Бџло како; Није бџ кући; Није бџ
 тунџка; Ћути, бџће добро; и: бџде.
 бџје гл.; Га бџје кџша; Деца бџједу клепџла; Страшно је бџ џтац; Бџ га
 бџ, ал не сме; Бџју звџна за скџпштину; Кад бџје бџстра, свџ пропџне;
 Ће га бџје проклџсто; Мџти у ладџвину, да га не бџје сџнце; Ћавоска
 су то деца, фџрт се бџједу.
 бџк (бџка) м. 1. бџк; Штџра кџ џпштински бџк; Разапџње се кџ бџк; Јџк кџ
 бџк; Вџди крџву код бџка. 2. бџк (лука); Мџ кажемо бџкџе од лука.
 бџкџв, -а, -о.
 билџт (билџта) м. (овде преко рум. билет); и: билџт.
 бџље с.; Има бџље свакојџко, има тунџ свега и свџчега.
 бџљка ж. — бџна (бџне) ж. — бџр(и)-бџр(и) узв. бир (за вабљене
 гушчића).
 бџра (бџраду, бџрају) гл.
 бџран, -а, -о избџран; Бџран пасџљ.
 бџрач (бџрача) м. пробџрач, бџрач.
 бџрачи гл. пробџрачи.
 бџре (бџрега) с. гушче; Гџска излџжџ бџриће; Гџска џде сес бџрићима на
 реку.
 бџрт м. крчма; син. бџдега.
 биртџш (биртџша) м. крчмар.
 биртџшица ж. крчмарница.
 бџсер м. — бџсеран, -рна, -рно.
 бџску(ј)џца (бџску(ј)џце) ж. бџсквит; < рум. buscuți.

- бйстар, -стра, -стро 1. бйстар, чист. 2. бйстар, оштроуман.
 бйстри и бйстрй (бйстриду и бйстридѹ, бйстру) гл.; Вино се бйстрй.
 бйстрина и бйстроћа ж. — битанга м. и ж.
 битанга се (битангаду се, битангају се) гл. битанжи се; и: битангѹје (се).
 битангѹје (се) гл. в. битанга се.
 бйће с.; Ман_га и ђн је живо бйће.
 бицйкле (бицйкала) и бицйкли (бицйкли, бицйкала) с. и ж. мн. в.
 бецйкле.
 бйч м. — бичйћ (бичйћа) м. (дем.). — бйчне гл.
 благ, -а, -о; благ дан „празник“. — благо (блага) с.
 благо узв.; Благо тебе, ймаш два сйна; Благо нама што је пала кйша.
 Благовести ж. мн. — благодаран, -рна, -рно. — благодари гл.
 — благодѹшан, -шна, -шно; син. добродѹшан. — благосйља (-сйљаду,
 -сйљају) гл. — благослов м. — благословен, -а, -о. — благослѡви
 гл. — блажи (се) гл. — блатнав, -а, -о. — блато с. — блебѡће
 гл. — блед, -а, -о. — бледй (бледйду, бледѹ) гл. — бледйло с.
 — бледѹнав, -а, -о. — блѡјање с. — блѡ(й)й (блѡ(й)йду, блѡ(й)ѹ) гл.
 блѡкне гл. проговори, изговори (једну реч); Не мѡже ни да блѡкне.
 блѡне (се) гл.; Штѡ си (се) блѡно кѡ теле.
 блѡсав, -а, -о. — блѡсавйца ж. — блѡсавко м.
 блийњи, -а, -с (и -о) I прид. блийњи. II м. и ж. блийња родбина; блийњи
 комшија; блийњи пријатељ.
 близ м. само у изр. из блийза „из близине“.
 блийзак, -ска, -ско. — блийзанче (блийзанчѡта) (дем.) с.
 блийзнак (блийзнака) м.; Йма блийзнаце и Йма блийзнаце.
 блийзнака ж. блийзаница.
 блийзначе (блийзначѡта) с. (дем.) в. блийзанче.
 блийзни се гл.; Нѡке се ђвце блийзиду, нѡке не.
 блийзо прил.; Седй блийзо до мѡне; Зйма је блийзо; Дѡђи мѡло блийже; Између
 ове речи и наредне променљиве речи увек долази предлог: Повуко се
 блийзо до мѡне; Метѡ га блийзо до пѡнцера.
 блѡк м. (стамбени).
 блѹдан, -дна, -дно пресит, засићен.
 блѹди се (блѹдиду се и блѹдйду се, блѹду се) гл. бира, пробира; Лѡко
 је нѡму да се блѹди кад йма свега и свѡчѡга; Блѹдиду се ђни, а ће
 тражу.
 блѹза (блѹзѡ) ж. — блѹзйца (блѹзйцѡ) ж. (дем.).
 блѡштй гл. 1. сјаји, светли; Опет је пйјан, блѡштѹ му ђчи. 2. широм је
 отворен; Затѡбри капйју, зѡр не вйдиш да блѡштй; син. ѳапй.
 блѹванак и блѹвѡтина м.

бљује гл.; Бљује крв; Ће да бљује и црева.

бљутав, -а, -о.

бљуткав, -а, -о бљутаст.

ббйца ж. 1. зрно, бобица. 2. бобица (зноја). 3. кружић, бобица (на тканини); Свила на ббйце.

бобнак (бобнка) м. бомбона; Ће му купи деца бобнице; Ће ти испаднеду зуби од толики бобнака.

ббг (ббга) м.; Ја сам мбј ббг, радим шта ббу; Нйје ббг врапа да ти бма вбди бчи; Нбка, нбка, вйди ббг; Ако ббг да, бб бйде; Те мблим кб ббга; Ббга_ми; Ббг_да_прбсти.

ббгаль м.

ббгаст(в)о с. богатство; и: ббгаштина.

ббгат, ббгата, ббгато. — ббгаташ (ббгаташа) м. — ббгати се гл. — ббгаћење с. — ббгаштина ж.

ббгйње ж. мн.; Йма мале ббгйње и велике ббгйње.

ббгбски, -а, -о. — ббгбски прил.; Жйвй ббгбски. — Ббгбјављење с. — ббгомбљан, -љна, -љно.

ббгбраћа (-аћаду, -аћају) гл. 1. непрестано брбља. 2. непрестано пребацује неком нешто; син. слйнка.

ббгуљ м. наказа.

ббдб (ббдбдб, ббдб) гл.; Ова крва ббдб.

ббдбга (ббдбгб) ж. биртија; син. бйрт; < рум. bodogă.

ббдбљика ж. — ббдбљикав, -а, -о; ббдбљикава жйца.

ббжбствбн, -а, -о побожан.

ббжи(ј)и и ббж(и)ји, -а, -е (и -о); ббжи(ј)и грбб.

Ббжић (Ббжића) м.; акценат Ббжић забележен само у контексту: Он каже: Дббро вбче! Мй смо казали: Дббро вбче Ббжић! — ббжйћни и ббжйћњи, -а, -е (и -о).

ббжја крва ж. јеленак.

ббжур (ббжура) м.

ббзнб прил.; Нйје ббзнб колйко велики.

ббј (ббја) м.; Нйје одамно добјб ббја.

ббјав, -а, -о 1. бојадисан; фбрбан. 2. црвен; Се мбте ббјава паприкa и се мбша; Ббјаво цвбће.

ббјадйше гл.; син. фбрба.

бб(ј)й се (бб(ј)йду се и бб(ј)йду се, ббју се) гл. — ббјйја м. и ж. — ббкбл (ббкблa) м.

ббкбнча и ббкбнца ж. в. бакбнча.

ббквйца ж. — ббклук м. — ббкс м.

ббктер м. послужителъ у општинској управи.

боктерај (боктераја) м. служба и посао послужитеља (у општинској управи).
боктерица ж. послужитељица у општинској управи.

ббл м. — ббла (бблѐ) ж. 1. болест; Ббла т_ударила, да т_удари; и: ббља.
2. зараза; син. поредња.

бблан, -лна, -лно (рет.); син. бблесан.

бблес (бблести) ж. болест; син. ббла.

бблесан, -сна, -сно болестан.

болесник (болесника) м. — болесница ж. — болешљив, -а, -о. — болеш-
љивко м.

болешљивница ж. болешљива жена.

болештина ж. 1. болест. 2. зараза.

болй (-йду и -йдү, болү) гл. — болүје гл.

ббља (ббљѐ) ж. в. ббла.

ббље прил. — ббљка ж. — ббмба ж. — бомбардира (-йраду, -йрају) гл.

ббн м. признаница, потврда; < рум. bon.

ббр (ббра) м. — ббра (ббрѐ) ж. — борави гл. — боранйја ж.; и: буранйја.
— ббрац м. — ббрба (ббрбѐ) ж.

бордѐљ (бордѐља) м. бурдѐљ; и: бурдѐљ.

бордѐ прид. непром. — борй се (-йду се, -йдү се, борү се) гл.
— бормашина (бормашинѐ) ж. — боровина ж.

борүга ж. канал, шанац за сливање воде; и: бурүга.

ббс, ббса, ббсо бос.

босанка ж. врста јабука; Шљиве ранке, јабуке босанке.

босйљак (босйљка) м. босиљак; конски босйљак „метвица“.

босйље с. зб. 1. босиљак. 2. у изр. смйље и босйље „свега и свачега“.

ббстан м. бостан.

ббћа (ббћѐ) м. теле; Шта си се заглѐдо кѐ ббћа; син. тѐле.

ббц узв. — ббца ж.; син. кригла. — ббц(к)а гл. — ббцне гл. — бр
узв. — брабоњак (брабоњка) м.; и: прапоњак. — брава ж. — браво
узв. — брада (брадѐ) ж. — бр(а)даница ж. — брадва ж. — брадница
(брадйцѐ) ж. (дем.); Йма и ђн м'ало брадйцѐ. — бразда (браздѐ) ж.
— бразд'а (-'аду, -'адү, -'ају) и бразди гл. — бразд'аш (бразд'аша) м.
— браздйца (браздйцѐ) ж. (дем.). — бр(а)злѐтна ж. — брајко м.; Е,
мѐј брајко; Како си ми брајко? — брак м. — брале (брала и бралета)
м. (дем.). — брана (бранѐ) ж. — бранйк (бранйка) м.; син. забран.
— брани (се) гл. — брање с. — браон и браун прид. непром. — бр'ат
м. — бр'атйћ (бр'атйћа) м. (дем.). — бр'атов, -а, -о. — браћа ж. зб.

брацки, -а, -о братски.

брацтво с. братство.

- брач м. — брачни, -чна, -чно (одр.); брачни кревет. — брашно с.
— брашњав, -а, -о.
- брба м. в. брбљавко.
- брбља (-аду и -аду, -ају) гл. — брбљавица и брбљивица ж.
- брбљавко и брбљавко м. брбљавац; и: брбљивац.
- брбљив, брбљива, брбљиво брбљав.
- брбљивац м. в. брбљавко.
- брвно с. — брдовић, -а, -о; и: бреговић. — брдовићо прил.; и: бреговићо.
— брдар (брдара) м. онај који прави и продаје ткачка брда.
- брдаров, -а, -о брдарев.
- брдило с. — брдо с. (брдо на разбоју). — брџ узв. — брџ (брџа) м.
— бреговић, -а, -о; и: брдовић. — бреговићо прил.; и: брдовићо.
— брежуљак (брежуљка) м. (дем.).
- б(р)ез предл. без; Брез да дће; Без да треба да с_опџре; Дошџ је без капе;
Је три сага без пџт минута.
- брџа ж. брџа.
- брџа (брџџ) м. и ж. име волу или крави шарене главе.
- брџкиња ж.
- брџме (брџмена) с.; Йде врџме, нџси брџме. — брџмена (жена); син. тџшка,
трџдна.
- брџнован, -а, -о. — брџнује гл.
- брџс (брџста) м. брџст.
- брџска ж. брџска.
- брџстџр (брџстџра) м. брџстак, брџстик.
- брџстџв, -а, -о. — брџстџвина ж. — брџца се гл. — брџцав, -а, -о.
— брџцне се гл. — брџе прил. комп. — брџз, -а, -о; На брџзу руку.
— брџак (брџака) м. — брџина ж. — брџзо прил. — бригаџа (бригаџџ)
ж. — бригаџир (бригаџира) м. — бригџеш (бригџеша) м. само у
изр. Ни бригџеш га није „није га ни брига“. — брижљив, -а, -о.
— брижљиво прил. — брија (се) (-аду (се), -ају (се)). — бријање с.
— бријаћ (бријаћа) м. — брине (се) гл. — брисање с. — бритва ж.
— бритвица ж. (дем.).
- брићаш м. бричес (панталоне).
- брица (брицџ) м. берберин; Мйта-брица.
- брише (се) гл.
- брк м.; Пљџни му у брк; Смејџ се под брк; Пљџцка под брк и ћути.
- брка (бркџ) м. — брка (бркаду, бркају) гл. — брља (брљаду, брљају) гл.
- брља ж. и брљак (брљка) м. 1. штета. 2. неред, хаос. 3. непристојни
поступак, недело.
- брљав, -а, -о и брљаџи, -а, -о (одр.), брљив, -а, -о и брљаџи, -а, -о (одр.)
брљив.

- брљавица и брљивца ж. брљивица.
 брљавко и брљивко м. брљивко.
 брљиво прил. — брндџа ж. — брнка ж.
 брњи (брнџу, брну) гл. збрни.
 брџ м. број.
 број(е)ница ж. жица на разбоју.
 брџ(ј)и (-ј)џу, -јџ) гл.; Брџи данце „очекује скору смрт“. — бронз м.
 — брџш м.
 брџак (брџака) м. брџник.
 брџи (-стџу, -стџу) гл. — бру(ј)и (-џу и -џу, -џу) гл.
 бруж м. бруж, кила (болест).
 брука ж. — брука (се) гл. — брус м. — бруси гл. — брусић (брусича)
 м. (дем.).
 бруџ узв. боџ.
 бруца (се) гл. пруца (се), гура (се), тура (се).
 бруџка (се) гл. гура (се), тура (се).
 бруџне (се) гл. гурне (се), турне (се).
 бруџњ (бруџња) м. велики камен; и: бурџњ.
 брчић (брчића) м. (дем.) брчић.
 брчка ж. бора (на лицу). — брчка (се) гл.
 брчкање с.
 брчкуљиш (брчкуљиша) м. брчкавица, бљузгавица.
 буба ж.; буба-Шваба.
 буба (бубаду, бубају) гл. 1. буба, удара. 2. буба, учи напамет.
 бубамара (бубамаре) ж. — бубин, -а, -о.
 бубица ж. 1. бубица. 2. свилена буба; Рани бубице; Бубице се завџаду.
 бубне гл. в. бупне.
 бубрег (бубрега и бубрега) и бубрек (бубрека) м.; Живџи кџ бубрег у лџ;
 Извџдимо цигџрицу, бубреџе, срџце и црџва; Свиња има бубреџе и
 цигџрицу, бубреџи су добри за кобасице.
 бубрежни, -а, -о (одр.). — бубуљица ж.
 бува ж.; Се напунџџ бува.
 бувара ж. бувара, затвор; син. (х)џпс, зџтвор, фрџеџт.
 Бугар и Бугарин м. — Бугарка ж. — бугарски, -а, -о. — бугарски прил.
 будак (будака) м.; Прџс је кџ будак.
 будала м. и ж. — будан, -дна, -дно. — буде гл. — буди (се) гл. — буџ
 (буџа и буџи) м. и ж. и буџа ж. — буџа (-џу, -џу) гл. — буџав, -а,
 -о. — буџави (се) гл.
 буџелџр (буџелџра) м.; син. шрџјток.

буџа ж. усна.

буџат, -а, -о и буџати, -а, -о (одр.) уснат.

буџова (буџовѣ) ж. зова; Праили смо пушке од буџовѣ, а танѣћа од кудѣље;
и: боџва, обоџва, обоџка.

буздукан (буздукана) м. буздован.

бу(ј)й гл. — бѹка ж. — бѹква ж. — бѹквар м. буквар и књига уопште.
— букѣт (букѣта) м. — букљѣ (-ѣдѹ, -ѣју) гл.

букљѣнак м. неред; хрпа, гомила.

букне гл.

бѹков, -а, -о и бѹкови, -а, -о (одр.); бѹкова шѹма; бѹково дрво.

буктй (-тйдѹ, -тѹ) гл.

бѹла ж. (рет.); Повѣзѣла се ко бѹла.

буља (буљѣ) ж.

буљй (буљйду, буљѹ) гл.; Се сакрјѳ и буљй кроз плѳт; Буљй очи.

буљибѣша и буљубѣша м.

буљѹна ж. буљина.

бѹм узв. — бумбѣр (бумбѣра) м. — буна (бѹнѣ) ж. — бунѣр (бунѣра) м.
— бѹнгур м.

бундѣш (бундѣша) м. бунца.

бѹни (се) гл. — бѹп узв. — бѹпне гл.; и: бѹбне.

бурѣг (бурѣга) м.; Ће ви прѳспеду бурѣсе.

бѹрада (бурѣдй) и бѹреда (бурѣдй) ж. зб. бурад.

бурѣнија ж. в. борѣнија.

бургија ж. — бурги(ј)ица (бурги(ј)ицѣ) и бургица (бургицѣ) ж. (дем.).
— бурдѣљ (бурдѣља) м.; и: бордѣљ.

бурдѹш (бурдуша) м. дебелушко.

бѹре (бѹрета) с. — бурѣнце (бурѣнцѣта) с. (дем.). — бурјан (бурјана) м.
— бурма (бурмѣ) ж. — бурѹга ж. в. борѹга.

бурцѳњ (бурцѳња) м. в. бруцѳњ.

бѹсен м. — бусѣње с. зб. — бут м. — бутина ж. — бѹћ узв. — бѹћка се
гл. — бѹћкуриш (бѹћкуриша) м. — бѹћне се гл.

буца (се) (буцаду (се), буцају (се)) гл. гура (се), тиска (се).

буцѳв (буцѳва) м. (риба). — бучй гл. — буца (буцѣ) ж. — буцак (буцака)
м. — буши гл.

бѹшка гл. бунѣ, подбуњава.

В

ваби гл. ваби.

ваблѣње с. ваблѣње.

вабне гл. вабне.

вавли(ј)а ж. в. авли(ј)а.

вагон (вагона) м. — вади гл. — вађење с. — важан, -жна, -жно. — важи гл. — важно прил.

важноћа ж. важност.

ваздан прил. вазда; увек; непрестано.

ваздув и ваздук м. ваздух.

вазна (вазнѐ) ж. ваза.

вај и вај узречица, поштапалица овај.

вај и вај узв. — вајка се (вајкаду се, вајкају се) гл.

ва(ј)линг (ва(ј)линга) м. велики кухињски суд.

ваки, -а, -о в. оваки.

вако прил. в. овако.

валѓв м. в. алѓв.

валѓвче (валѓвчѓта) с. (дем.) в. алѓвче.

валѓцер м.

ваља (ваљаду, ваљају) гл.; Да ваља́м зна́м са́мо ја, да не ваља́м зна́ цѓ свѓт. — ваља (се) (ваљаду (се), ваљају (се)) гл. 1. ваља (се), котура (се). 2. ваља, набија (сукно, чоју).

ваљавица ж.

ваљад(с) и ваљда (рет.) прил. ваљда.

ваљак м. 1. ваљак, справа за набијање, равнање. 2. ваљушак, ваљушка; Пѓсе укѓвамо ваљце, и јѓло је гѓтѓво; А, прајимо и ваљце сѓс купѓсом. 3. мн. ваљци; Прајимо ваљце од сѓрме, завјемо сѓрму.

ваљан, -а, -о. — ваљано прил. — ваљао и ваљѓ, -ља́ла, -ља́ло. — ваљѓр (ваљѓра) м.

ваљкас, -ста, -сто ваљкаст.

вама (ваме) ж. в. царина; < рум. vama.

вамеш м. в. царинѓр; < рум. vameş.

вампир (вампѓра) м. вампир.

ванђѓље с. в. еванђѓље.

ва́ра (се) гл. — ва́ралица м. и ж. — ва́рен, -а, -о. — ва́риво с. — ва́рка (се) (ва́ркаду (се), ва́ркају (се)) гл. — ва́рница ж. — ва́рња́ча ж. — ва́рош (ва́роши) ж.; син. гра́д. — ва́роши́ца ж. (дем.).

ва́рошки, -а, -о; Купјѓ ва́рошко одѓло; син. гра́цки.

васелина (васелине) ж. вазелин; преко рум. vaseolină.

Васкрѓење и Вѓскрѓење, Воскрѓење с. Васкрѓ.

ва́т м. и ва́та ж. вата; и: фѓ́т, фѓ́та.

ва́та (се) и ва́ћа (се) гл. хвата (се); и: фѓ́та (се), фѓ́ћа (се).

ватѣран, -а, -о постављен ватом.

ватра ж. — ватраљ (ватраља) м. — ватрогасац (ватрогасца) м.

ваћање с. хватање; и: фћање.

ваш (ваши) ж. — ваш, -а, -с (и -о) зам. — вашар (вашара) м. — вашљив, -а, -о и вашљиви, -а, -о (одр.). — вашљивица и вашљивка ж. — вашљивко м. — веверица ж.; син. каћа. — ведар, -дра, -дро. — ведранце (ведранцета) с. и ведрица ж. (дем.). — ведри се гл. — ведро с. — ведро прил. — већа ж. — вежба и вежба ж. — вежба (се) и вежба (се) гл. — вежбање и вежбање с. — веже (се) гл. — вез м. — веза ж. — везан, -а, -о. — везано прил. — везање с. — везе гл. — везен, -а, -о. — везива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — везује (се) гл. — веје гл. 1. веје (жито, пасуљ). 2. веје (о снегу). — век м.; Целог века је била вредна.

векла и векна ж. векна.

вели (-иду, велу) гл.

велики, -а, -о и велики, -а, -о (одр.); Велики петак; Велики четвртак; велики прс.

велича (-чаду, -чају) гл. — величак -чка, -чко. — величина ж. — велички, -а, -о.

вељушка ж. в. виљушка.

вена (венё) ж. крвна жила уопште.

венац м.; Ју мету венац и шлајер. — вене гл.

венка ж. врста вејке од винове лозе са зрелим гроздовима (што се прикачује о гредама на тавану).

вентил (вентила) м. — венча (се) (-аду (се), -ају (се)).

венчан, -а, -о и венчани, -а, -о (одр.); То му је венчана жена; венчани прстен.

венчаница ж. (греда).

венчање с.; Ка дођу сас венчања дочекаду и тас и ташта.

венчић и венчић (венчића) м. (дем.). — вео (вела) м.

вепар м.; Ми не држимо вепрве, ђма и ушкђпимо.

вепрић (вепрића) м. (дем.).

вепров, -а, -о.

вѣра ж. 1. вера, религија. 2. веран, поуздан човек; Жена ти је вѣра и невѣра. — вѣран, -рна, -рно 1. веран, побожан. 2. веран, поуздан.

вѣрен, -а, -о. — вѣреник м. — вѣреница ж. — вересија ж. — вѣри (се) гл. — верига ж. — веридба ж. — вѣрно прил. — вѣровање с. — вероватан и веројатан, -тна, -гно. — вероватно и веројатно прил. — вѣрује гл.

вѣрштет м. радионица (столарска, коларска).

вѣс (вѣсти) ж. вест.

- весели (се) (-слидѹ (се), -слѹ (се)) гл. — вѣсело прил. — веселѧк (веселѧка) м.
- веселѧка и веселѧнка ж. веселѧкиња.
- весѣље с. — вѣсла ж. — вѣсла гл. — веслѧр (веслѧра) м.
- вѣсо, вѣсѣла, вѣсѣло 1. вѣсео, раздраган. 2. вѣсео, припит; пијан.
- вѣтар м.; Мѣна се како бѣје вѣтар. — ветеринар (ветеринара) м. — ветрењача ж.; у селу нема ветрењаче, нити се памти да је икада било, али се каже: Ђду ју уста кѣ ветрењача.
- ветри (се) (-ѣду (се) и -ѣдѹ (се), ветрѹ (се)) гл. — ветрић (ветрића) м. (дем.). — ветровит, -а, -о. — ветровито прил.; Одѣ је јѧко ветровито.
- вѣћ, вѣћем, вѣћма I прил. вѣћ; Вѣћ си дошѣ; Вѣћ се смркло; Ракѣја је вѣћма врућа. II везн. вѣћ; Нѣсмо и ми видли, вѣћ они.
- вѣћина ж. — вѣчан, -чна, -чно. — вѣче с. непром. и вѣчер (вѣчери) ж. — вѣчѣра ж. — вѣчѣра гл. — вѣчерашњи, -а, -е (и -о). — Вѣчѣрњача ж. — вѣчѣрње с. — вѣчѣрњи, -а, -е (и -о). — вѣчит, вѣчита, вѣчито. — вѣчито прил. — вѣчно прил. — вѣша гл. — вѣшала ж. — вѣшѧлка ж. — вѣшање с.
- вѣшпла ж. вѣшплав.
- вѣшпла гл. испире рубље вѣшплавом.
- вѣшт, -а, -о. — вѣштѣна ж. — вѣшто прил. — ви зам.; остали облици: вѧс, вас, вѧма, ве, ви; нисмо забележили облик вам.
- вид м.; Изгубјѣ је вид, не види више.
- вида (видаду, видѧју) гл.
- видело с. 1. видело, светлост. 2. јавност; Све ћ_изѧђе на видело.
- види (се) гл.; Слабо види; Бѣг те видо сине, откуд ти? Ни га видала од зимѹске.
- видљив, -а, -о. — Видовдан м. — виђа (се) (виђаду (се), виђѧју (се)). — виђен, -а, -о. — виђење с.
- вијолина (вијолинѣ) ж. виолина.
- вијѹга ж. — вијѹга гл. — вијѹгав, -а, -о. — виѧа ж.
- викање с.; Боли ме гѹша од толиког викања.
- викне гл. — виѧса ж. — виѧса гл. — виѧа ж.
- вила (вилѣ) ж.; Виле га знале; Ђд_у_виле; Манѣ г_у_виле; син. милосниѧца, милостивна.
- вилѧјет прил. много; Ђма вилѧјет гѹсаѧа; Дѣшло је вилѧјет свѣта; Ђма и вилѧјет напоље.
- вилѣна косиѧа ж.
- вилѣна ж.; Штѧ си искѣзјѣ вилѣце.
- вилѹшка ж. — вилѹшчиѧа ж. (дем.). — вѣме (вѣмѣна) с. (дем.). — вѣменѣце (вѣменѣѧта) и вѣмѣце (вѣмѣѧта) с. (дем.). — вѣно с. — винѣград м. — вински, -а, -о; винско сѣрѧс. — вир м. — вири

- (вирјиду, вирју) гл. — виси гл. — висибџаба (висибџе) ж. — висина ж.
- висок, висџка, висџко и висџки, -а, -о (одр.); Висџой(ј)и је од тебе.
- висџко прил.
- висџћа ж. висина.
- вито с. витао (за предиво).
- виче гл.
- више I предл.; Стој му више главџе. II прил. више; Ни мање, ни више; Има више срџе нег пџмети; Добјо маџо више од тебе.
- вишња ж.; Прајмо слџтко и од вишања, ал трџба мџго шећџра. — вишњи м. само у именичкој служби, Бог. — вишњица ж. (дем.).
- Влџ (Влџа) м. Влах, Румун; мн. Влџси; син. Ромун, Румун.
- влџга ж.; Повукџо влџгу и иструлџло.
- влџда (се) (влџдаду (се), влџдају (се)) гл. — влџда (влџде) ж. — влџдање с. — влџжан, -жна, -жно. — влџжи (се) гл. — влџжно прил.
- Влџња ж. Влахиња, Румунка; син. Ромунка, Румунка.
- влџкно с. — влџс ж. и м. (предиво).
- влџс (влџсти) ж. власт; моџ.
- влџт м. — влџта (влџтаду, влџтају) гл. 1. влџта, пушта влџти. 2. скупџља преостало влџће после кошења жита; Дџца влџтају по њивџа.
- влџће с. зб. — влџчење с. — влџчи (се) гл. — влџшки, -а, -о; син. ромунски, румунски. — вџ (вџла) м. — вџда ж. — вџдан, -дна, -дно. — вџден, вџдена; вџдено. — вџденица ж. — вџденичар м. — вџденичарка ж. — вџденички, -а, -о; вџденички камен. — вџди гл. — вџдир (вџдира) м. — вџдица ж. 1. (дем.) вџдица. 2. вџдица, света вода. — вџдњав, -а, -о. — вџџа м. — вџџење с. — вџжен, -а, -о. — вџжење с. — вџжна (вџжње) ж.
- вџз м.; Дошџ је сас вџзом; Вџзи се на вџз.
- вџза (се) гл. — вџзака (се) гл. — вџзање с. — вџзи (се) гл. — вџжник (вџжника) м. — вџжнички, -а, -о. — вџјска (вџјске) ж.
- вџјстина прил. ваистину; само у изр. Вџјстина воскрџсе; Вџјстина се рџди, као одговор на Христос воскрџсе односно Христос се рџди.
- волџење с. вољење.
- вџли (се) гл. — волџина м. и ж. (фиг.).
- волџјски, -а, -о; волџјска кџла.
- вџља ж.; Ни му вџља; Да му не квџримо вџљу.
- вџљан, -љна, -љно; Није вџљан и штџ му мџжеш.
- вџљен, -а, -о.
- вџрта (се) гл. 1. вџрта, фџрта. 2. зафџркава (се). — вџртање с.
- вџсак (вџска) м.; вџсак од пџчџла.

- воће с. зб. — воћка ж. — воћст(в)о с.
 воштан и воштен, -а, -о; воштана свећа.
 вр (врја) м. врх; мн. врјови, врови; Се сече од врја да не расте висoko.
 врабац (врапца) м. врабац.
 врагу прил. до врага; Иди врагу; Отишо је врагу.
 вража (вражачу, вражачу) и врача (врачачу, врачачу) гл. — вражара и
 врачара ж. — вражина и врацбина ж. — вракница и вратница,
 вракнице и вратнице ж. — врања ж.; бела врања. — врањац м.
 — врањин, -а, -о; врањин лукац; врањино гњездо.
 врањ м.; Удари врањ на буре.
 врапче (врапчета) с. (дем.). — врапчи, врапчици, врапчији, -ија, -ије
 (-ијо).
 врат м.; Држи змију око врата.
 врата ж.; На собу има двоје врати и три пенцера.
 врати (се) гл.
 вратњи, -а, -е (и -о) вратни; вратње жиле.
 враћа (се) и врћа (се) гл. — врба (врбе) ж. — врбак (врбака) и врбар
 (врбара) м. — врбица (врбице) ж. (и дем.).
 врбље с. зб. врбак.
 врбов, -а, -о; Сигуран ко врбов клин.
 врви гл.; Врви ко мрави. — врда гл. — врба (се) (врбаду (се), врбају
 (се)) гл. — вредан, -дна, -дно; Вредан на оца.
 вреди (вредиду, вреди) гл.; То много вреди; Ништа ти не вреди.
 вредно прил. — вредноћа ж. — врећа (се) (врећачу (се), врећачу (се)) гл.
 — врежа (вреже) ж. — врежар (врежара) м. — врелина ж. — врело
 прил. — време (времена) с. — врење с. — врео, врò, врела, врело.
 — вр(е)тено с. — вретенце с. (дем.). — вречи (вречиду, вречи) гл.
 — врй (врйду и врйду, врй) гл. — врйсак (врйска) м. — врйсне гл.
 — врйштане с. — врйшти (врйшtidу, врйшту) гл. — врне (се) гл.
 — врпољи се гл. — врпца (врпце) ж.
 врснак (врснака), врсник (врсника) и вршњак (вршњака) м. врсник.
 врснакиња, врсница, вршњака, вршњакиња ж. вршњакиња.
 врста (врсте) ж. — врстйца (врстйце) ж. (дем.). — врти (се) гл.
 вртило с. вратило (на разбоју).
 вртина ж. споредни пут преко поља.
 врућ, -а, -е (и -о). — вруће прил. (и у именичкој служби); Кој шапуће
 изе вруће иза куће.
 врућина ж. — врцка (се) гл. — вршј (вршја) м. и вршјдба ж. — врше
 (вршеду, вршу) гл.
 втрорник м. уторак; и: трорник, утрорник, фтрорник.

вўнас(т), -то, -то.

вунен, вунѣна, вунѣно; вунѣне сѡклице. — вунѣца (вунѣцѣ) ж. — вўча ж.
— вучѣ (се) (вучѣду (се), вучў (се)) гл.

Г

гã узв. га.

гãвез м. кавез; и: кãвез.

гãвран и гãрван м. — гãвранов, -а, -о.

гаврãнче (гаврãнчѣта) с. гавранчић.

гãд м. 1. гад, прљавштина, гадост. 2. безвредна и мрска особа.

гãдан, -дна, -дно 1. гадан, одвратан. 2. тежак, непријатан. 3. зао;
непоштен. — гãди (се) гл.

гãдљив, -а, -о. — гãдно прил. — гãђа (се) (гãђаду (се), гãђãју (се)) гл.
— гãђãње с.

гãђãр (гãђãра) м. гãђãч; син. циљãр.

гãђснѣ с. гãђснѣ.

гãз (гãза) м. гас.

гãзда м. и ж.; гãзда чѡвек.

гãздарица ж. — гãздин, -а, -о. — гãздује гл. — гãзи (се) гл. — гãјдãш
(гãјдãша) м. — гãјде ж. мн. — гãјтан (гãјтãна) м. — галãнтан,
-тна, -тно. — галија ж.

гãлица ж. (сулфат).

гãлбне (гãлбнã) ж. мн. војнички ширит, галон; не употребљава се облик
за једину.

гãлѡп (гãлѡпа) м. — гãлѡпãра (-йраду, -йрãју) гл.

гãлбша (гãлбшѣ) ж. калоша; син. калѡчна.

гãљушка ж. ваљушка.

гãна (гãнаду, гãнãју) гл. — гãр м.; син. чãђ.

гãрав, гãрãва, гãрãво и гãрãви, -а, -о (одр.) 1. гãрав, чãђав; син. чãђав.
2. црномањаст; син. црномањас. — гãрãви (се) гл.; син. чãђãви (се).

гãравуша ж. — гãри (њиву) гл. — гãрѡв (гãрѡва) м. — гãруша ж. — гãси
(се) гл. — гãтњак, гãтњик, гãћник м.

гãћас, -ста, -сто (о голубу, петлу) гãћаст.

гãће (гãћа) ж. мн. — гãћѣце ж. мн. (дем.). — гãца (по блату, снегу) гл.
— гãцка гл. — гãче гл. — гãшѣње с.

г(в)ѡјзе с. гвожђе, желез.

г(в)ѡјден, г(в)ѡјдѣна, г(в)ѡјдѣно гвозден, железан.

г(в)ѡздурйја ж. гвожђурија.

г(в)ѡздурйна ж. (аугм.) гвожђурина.

гевйкт и гивйкт м. тег (за вагу).

гѣга се гл. — гѣца (гѣцѣ) м. — гѣцав, -а, -о и гѣцави, -а, -о (одр.).

гѣцавица ж. гѣцава женска особа.

гѣцавко м. 1. гѣцава мушка особа. 2. гѣцаво, закржљаво прасе.

гй узв. — гйба се гл. — гйга се гл. — гйне гл. — гйпс м. — гитара м.

гифтѣше гл. 1. части; гови; нахрани; напије. 2. (повр.) части се, једе и пије.

гйц узв. — гйца-гйца узв. (за вабљење свиња).

глава (главѣ) ж. — глават и глават, главата, главато и главати, -а, -о (одр.).

главица ж. 1. (дем.) главица. 2. главица купуса.

главичица и главичица (главичице и главичице) ж. (дем.). — главни, -а, -о (одр.). — главница (жита) ж. — главничав, -а, -о. — главно прил. — главѣра, главѣрда, главѣтина ж. (аугм.).

глад ж.; Ће поцркаду од глади.

гладан, -дна, -дно. — глади (се) гл. — гладило с. — гладнй (гладнйду, гладнѣ) гл. — гладнйца ж. и м. — гладѣје и гладѣје (гладѣједу и гладѣједу, гладѣју и гладѣју) гл. — глазура (глазурѣ) ж. — гланц м. — гланца гл. — гланцан, -а, -о.

гланц-папир (гланц-папйра) м. шмиргла.

глас м.

гласа (се) (гласадѣ (се), гласају (се)) гл. — гласање и гласање (гласања и гласања) с.

гласи гл. 1. гласи, звони (за умрлим). 2. гласи, звучи. 3. изгледа.

гласовйт, -а, -о. — глѣ и глѣ-глѣ узв. Глѣ, снѣга. — глѣда (се) гл.

гледѣлка ж. око (само у клетвама); Испале му гледѣлке, дабѣгда.

глѣди (се) (глѣдйду (се), глѣдѣ (се)) гл. 1. гледа (се). 2. види; Ово маче још не глѣди.

глѣћ (глѣћи, глѣћа) ж. и м. — глѣћѣса и глѣћѣше гл. — глѣћѣсан, -а, -о.

глѣто с. длето.

глип м. глиб.

глипа (глипаду, глипају) гл. глиби.

глиста (глистѣ) ж. — глоби и глобй (глобйду и глобйду, глобу и глобу) гл. — глог м. — глогйња ж. — глогов, -а, -о. — глогѣ гл.

гломба (гломбѣ) ж. кламфа.

глота ж. глота.

глоћйца ж. (дем.) малобројна породица.

глув, -а, -о и глуви, -а, -о (одр.) глув.

глуваѣра ж. сасвим глува жена.

глуви (глувиду, глуву) гл. — глудѡна ж. — гљива ж. — гљивица ж. (дем.). — гмиж гл. — гној м. — гнојав, -а, -о. — гнојене с. — гно(ј)и (се) (гно(ј)иду (се) и гно(ј)иду (се), гноју (се)) гл. — гњави (се) гл.

гњезди се гл. гнезди се.

гњездо с. гнездо.

гњетав и гњетав, -а, -о. — гњета гл. — гњечи гл.

гњив (гњивиду, гњиву) гл. гњије.

гњида ж. — гњурац (птица) м. — гњура (се) (гњураду (се), гњурају (се)) и гњури (се) гл. — гњуrne (се) гл. — гѡ, гѡла, гѡло и гѡли, -а, -о (одр.). — говеда (говеда и говеди) с. зб. — говедар (говедара) м. — говедарѡв, -а, -о. — говедарка ж. — говедарски, -а, -о. — говедина и говеђина ж.

говеђи, -а, -е (и -о); говеђа супа; говеђо месо. — говече (говечета) с.

говѡй (говѡиду, говѡу) гл.; син. бединује.

говѡр м. — говоранција ж. — говорене с. — говори гл. — говорљив, -а, -о и говорљиви, -а, -о (одр.). — говорција (на свадби) м. — гѡд, гѡде, гѡдер речца. — гѡди и гѡди (гѡдиду и гѡдиду, гѡду и гѡду) гл. — гѡдина ж. — гѡдињи, -а, -е (и -о). — гѡдиште с. — гѡзба ж. — гѡјене с. — го(ј)и (се) (-ј)иду (се), -ју (се) гл.

гѡјник м. назив неке траве којом се хране свиње.

голице (се) гл. — голишав, -а, -о. — гѡлман м. — гологлав, -а, -о.

гологуша ж. кокошка голе гуше.

голопрѡзица ж.

голотина ж. 1. голотина, голост. 2. беда, сиротина.

голдѡна ж. голота.

голуб м. — голубарник м. — голубица ж. — голубов, -а, -о. — голупче (голупчета) с. — голупчићи с. зб.

гѡлцат, -а, -о; само у изразима гѡ гѡлцат, гѡла гѡлцата, гѡло гѡлцато.

гѡља и гѡља (гѡље и гѡље) м.; Кѡм гѡља, а старѡјко рѡта; и гољш м.; син. рѡта.

гољш (гољша) м. 1. в. гоља. 2. брег без вегетације.

гомѡла ж. — гомѡла (се) (-ладу (се), -лају (се)) гл. — гомѡлица и гомѡлица (гомѡлице и гомѡлице) ж. (дем.).

гонѡш (гонѡша) м. гонѡлац (дивљачи при лову); син. трајбер.

гонѡ (-ниду, -ну) гл. — гѡр, гѡре, горѡка, горѡна, горѡнака прил. — гѡрак, -рка, -рко. — горѡкне гл. — гѡре прил. комп. — гѡревина и гѡревина ж. — горѡштина и горѡштина ж. — гори (-риду, -ру) гл. — гѡри, -а, -е (комп.).

гѡркас, -ста, -сто горкаст.

гѳрко прил. — гѳрњак и гѳрњик (гѳрњика) (ветар) м. — гѳрњи, -а, -е (и -о). — гѳрун (гѳруна) и гѳрун (гѳруна) м. — гѳрушица и гѳрушица ж. — гѳрчй (гѳрчйду, гѳрчй) гл. — гѳрчйна ж.

гѳрчйца ж. гѳрка трешња.

гѳс (гѳста) м. гѳст.

гѳса (гѳсѳ) м. — гѳсйн, -а, -о. — гѳспа ж. — гѳспин, -а, -о. — гѳспод м. само у значењу Бог; Знѳ га гѳспод, али и: Знѳ га гѳспод Бѳг. — гѳспѳда ж. зб. — гѳсподѳр (гѳсподѳра) м. 1. гѳсподар, владар. 2. домаћин. 3. газда. 4. муж, супруг. — гѳсподѳрѳв, -а, -о. — гѳсподѳри гл. — гѳспѳ(ди)н м. — гѳспѳдинов, -а, -о.

гѳспѳчки, -а, -о гѳсподски.

гѳспѳчки прил. гѳсподски.

гѳстй (се) (-тйду (се), -тй (се)) гл. — гѳстов, -а, -о. — гѳстољубан, -бна, -бно и гѳстољубљйв, -а, -о. — гѳстѳпрйман, -мна, -мно и гѳстѳпрймљйв, -а, -о.

гѳтви гл. 1. готови, кува (јело). 2. готови, припрема, спрема; Гѳтви дѳва у шѳму.

гѳтвује гл. в. гѳтви.

гѳтѳв, -а, -о. — гѳтовйна ж. — гѳтѳво прил. и с.; Дошѳ је на гѳтѳво.

гѳша (гѳшѳ) м. гѳсподар, газда; Јѳ сам гѳша у мѳју кѳћу.

гѳшња ж. — гѳшћѳне с. — гѳрѳб м. — гѳрѳби (се) гл. — гѳрѳбљйв, -а, -о. — гѳрѳбљйвйца ж. — гѳрѳбљйвко м. — гѳрѳбов, -а, -о. — гѳрѳбовйна ж. — гр(а)бѳља и грѳбѳља ж. — гр(а)буља (-љадѳ, -љѳју) и грѳбуља (-љадѳ, -љѳју), грѳбљйше гл. — гр(а)буљйца (гр(а)буљйцѳ) и грѳбуљйца (грѳбуљйцѳ) ж. (дем.). — гѳрд м. (рет.) в. вѳрѳш. — гѳрд м. гѳрд, туча. — гр(а)дйна ж.

гр(а)дйнйца (гр(а)дйнйцѳ) ж. (дем.) 1. гѳрдинйца, баштйца. 2. дѳчйји вртић, забавиште; ово друго значење прихваћено је из рум. grădiniță de sorii.

гѳрѳжа ж. (за покривање куће); Сѳчѳмо гѳрѳжу, тѳшѳмо, склѳпймо дѳле, па тѳк пѳсе дйжѳмо на кѳћу. — гѳрѳжѳвйна (кућа, згѳрада) ж.

гѳрѳждѳр (гѳрѳждѳра) м. онај који чисти стаје и храни стоку; < рум. grăjdar.

гѳрѳкне гл. — гѳрѳкѳе гл. — гѳрам м. 1. грам. 2. мала количина нечѳга; и: дрѳм. — гѳрамафѳн (гѳрамафѳна) и гѳрамафѳн (гѳрамафѳна) м.; син. патифѳн. — гѳрана (гѳранѳ) ж. — гѳранѳ се (-адѳ се, -ѳју се) гл. — гѳранат, гѳранѳта, гѳранѳто.

гѳранѳт(л)а (гѳранѳт(л)ѳ) ж. гѳранат.

гѳранйт (гѳранйта) м. — гр(а)нйца ж. — гр(а)нйчар м. — гр(а)нйчарски, -а, -о. — гѳранйчи се гл. — гѳранйца ж. — гѳранѳе с. зб.

гѳрѳон прид. непром. гѳрао.

гѳрѳорас, -ста, -сто гѳрачѳрѳст.

гѳрѳѳрка ж. гѳрачѳрѳста кокошка.

гратар (гратара) м. 1. роштиљ. 2. месо испечено на роштиљу; < рум. grătar.

грацки, -а, -о (рет.) градски; син. варошки.

грба (грбе) 1. ж. грба. 2. м. грбавко. — грбав, -а, -о и грбави, -а, -о (одр.). — грбавица и грбавка ж. — грбавко м. — грбина ж.

грбњача ж. крменадла; син. крменадла.

грбарица ж. жижак (у житу, граху, пасуљу).

грбаричав, -а, -о жижљив (о житу, граху, пасуљу).

гргурав, -а, -о. — гргурак м.; Ѐма гргурце на косу. — грдан, -дна, -дно и грдни, -а, -о (одр.) 1. грдан, велик. 2. тежак; опасан (о мукама, ранама). — грди (се) гл. — грди (грдиду, грди) (о свињама) гл.

грдник м. несрећник.

грдница ж. несрећница.

грдно прил. — грдба ж. — грдсија ж. — грдња ж. — грђење с. — грбе (се) (-ѣду (се), -ѣу (се)) гл. 1. грбе (се). 2. пење се; Одједарѣт је поче да грбе уз брег. 3. бежи, трчи.

грбене (грбена) ж. мн. грбени.

грбло с. грбло.

грв и грѣј м. грех.

грѣда (грѣде) ж. — грѣдел м. — грѣица (грѣице) ж. (дем.). — грѣјање с. — грѣје (се) гл.

грѣјота, грѣјотина и гријота, гријотина ж. грехота.

грѣш м. — грѣшан, -шна, -шно. — грѣши гл. — грѣшка ж. — грѣшник м. — грѣшница ж. — грѣва и грѣвна ж. — грѣз м. — грѣзе (се) (-ѣѣду (се), -ѣѣу (се)) гл. — грѣзне гл. — грѣзотак (грѣзотка) м. и грѣзотина ж.; и: огрѣзотина.

грѣнц(ај) м. зелен, поврће (мрква, першун, паштрнак и сл.); син. зѣлен.

грѣфла (грѣфле) ж. писаљка (за таблицу).

грѣцка гл. — грѣцне гл. — Грк м. — Грѣкиња ж. — грѣкљан м. — грѣкне гл.; син. гѣрчи. — грлат, -а, -о и грлати, -а, -о (одр.). — грли (се) гл. — грлић м. (дем.). — грлица ж. — грло с. — грљење с. — грми гл.

грмјава, грмјавина, грмљава, грмљавина, грмњава, грмњавина ж. грмљавина.

грне гл. појави се изненада.

гроб м. — гробар (гробара) м. — гробарѣв, -а, -о. — гробље с. — гробница ж. — грѣза ж. — грѣзан, -зна, -зно. — грѣз(д) (грѣзда) м. — грѣзић (грѣзића) м. (дем.). — грѣздѣв, -а, -о. — грѣзи се гл. — грѣзница ж. — грѣзно прил.

грѣје с. зб. грѣје.

- грђјница ж. 1. гроница; Грђјница те изђла. 2. лош човек, неваљалко; Он је велика грђјница; Грђјнице!
- грђкне гл. — грђктање с. — грђкће гл. — грђм м. — грђф м. (рет.) забележено само у примеру: Живй кђ грђф. — грђб, -а, -о.
- грђ(в)а (се) (грђ(в)аду (се), грђ(в)ају (се)) гл. 1. долази. 2. (повр.) мучи се; умара се.
- грђ(в)ање с. 1. долажење. 2. мучење; умор.
- грудата (жена) прид. — грђдва ж. — грђдва се гл. — груди ж. мн. — грудийћи (грудийћа) м. мн. (дем.).
- грђмбок и грђмбук м. грунтовница.
- грђнт м. — грђнтовница ж.
- груњаќ (груњаќа) м. грудњаќ (од крзна).
- група ж. — група (се) (-аду (се), -ају (се)) и групйра (се) (-йраду (се), -йрају (се)) гл. — групйше (се) гл. — грушавина и грушевина ж. — грч м. — грчи (се) гл. — грчки, -а, -о. — гу узв. — губй (се) (-биду (се), -бу (се)) гл. — губйтак (губйтка) м. — гувно с.
- гугђче гл. гуче.
- гуда (гудђ) ж. — гудало с. — гудй (гудйду, гуду) гл. 1. свира, гуди. 2. грђкће (о свињи). — гђжва ж. — гђжва (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — гђжвање с. — гђжњђ црево с. — гузйца ж.
- гђка ж.; само у изр. Мйле, гђке те убйле, али значење ове речи није познато.
- гуљђње с.
- гђљи (се) гл. гуљи (се).
- гђме (гумђна и гђмета) с. гума.
- гђмен, гумђна, гумђно гђмен.
- гумђњаќа ж. сђљачка плетена ципела опшивена гумом.
- гунђа (-аду, -ају) гл. — гунђање с.
- гђне гл. гутне.
- гђра (се) (гђраду (се), гђрају (се)) гл. — гураб(л)йја ж. — гђрка (се) (гђркаду (се), гђркају (се)) гл. — гђрне (се) гл. — гурњава ж. — гђс(а)-гђс(а) и гђси-гђси узв. — гусан (гусана) м. — гђсан, -сна, -сно и гђс(т), -ста, -сто. — гусђница ж. — гђска ж. — гђскин, -а, -о. — гђслар м. (рет.). — гђсле ж. мн. — гђстйна ж.
- гђстйра гл. проба, окуси.
- гђстйш (гђстйша) м. — гута (гутаду, гутају) гл. — гђче гл. — гђша ж. — гђшав, -а, -о и гђшави, -а, -о (одр.). — гђши (се) гл. — гђшйца (гђшйцђ) ж. — гђштер м.; зелђни гђштер.
- гђшчи, -а, -ђ (и -о) гђшчији; гђшќа јаја; гђшќа пђрја.

Д

да везн.; Завуко се под дүшек да га не видимо. — да и да речца
1. (потврдна) да, јесте; Да, све сам намирјо. 2. (жеља) да; Да је
са срећом; Да сте ми живи и здрави. 3. са речцом „ли“; Да ли оћеду
сви? Чешће долази до сажимања у: дал. 4. с презентом замењује увек
инфинитив; Он ће да ради; Он ће да дође и сл. — да (се) (даду (се),
дају (се)) гл.; Не да да радим ништа без нега; Не даје се он.

дабџм и дабџмѐ прил. дабогме.

дава (се) (даваду (се), давају(се)) гл. — давање с. — дави (се) гл.
— давленик (давленика) ж. — дављење с. — дада (даде) ж.
— дадин, -а, -о. — даждењак (даждењака) м. — даје (даједу, дају)
гл.; Давџ сам капом и шаком.

дајка ж. породица; порекло; забележено само у псовкама: Дајку му нигџву;
Дајку ви вау и сл.

дакле, даклем и даклен везн. дакле.

дал везн. да ли; син. ал; Нисам сигуран дал оће, дал неће; Дал се може?
далџи, -а, -о и далџи, -а, -о (одр.); нисмо забележили облик далеж;
Далџа му лепа кућа.

далџо прил.

даљан, -љна, -љно 1. удаљен. 2. дуг; То је даљан пут.

даље прил. 1. (комп.) даље. 2. још, више. — даљи, -а, -е (комп.).
— даљина ж. — даљи (се) гл.

даљњи, -а, -о I даљи. II (у именичкој служби) они који станују далеко од
нас; они који су са нама у некој даљој родбинској вези.

да(м)ф м. задах, непријатан мирис; смрад.

дан м. — данас, данаске, данаскена прил. — данас-сутра прил.
— данашњи, -а, -с (и -о). — данашњица ж.

данга (дангџ) ж. линија; шара; Штоф на данге; Остале му данге на леђа
од бича.

дангуба ж. — дангуби (се) гл. — дан-данас и дан-данаске прил. — дан-
данашњи, -а, -е (и -о). — Даница (звезда) ж.; син. Зорњаца.

данце (данцџета) с. дно бурета.

данци м. мн. дани; Изйшли му данци; Брџ(ј)й данце; Нема данце, ће
да умре.

дању прил. — дар м. — дарџљив, -а, -о. — дари гл. — дарива (се) гл.
— даровање с. — даровит, -а, -о. — дарује (се) гл. — даса (дасџ) м.
— даска ж. — дашчица ж. (дем.). — два бр. — двадесет и двајс бр.
— двадесџти, -а, -о и двајсти, -а, -о бр. — двадесџтина и двајџтина
ж.

дванјс бр. дванаест.

дванјџти, -а, -о бр. дванаести.

двѣпѹт и двѣрѣт прил. — двѣ бр. — двѣста бр. — двожуче с. 1. двожуче.
2. материна маза.

двѡја зб. бр. двоје.

дво(ј)й (се) (-ј)идѹ (се), -јѹ (се) гл. двоји (се), одваја (се).

дво(ј)йца ж. — двѡјка (двѡјкѣ) (бројка) ж.

двѡјка ж. буре од два акова.

двѡјке ж. мн. близанци.

двокатница ж. — двоколина ж. — двометраш (двометраша) м. — двѡри
гл. — двоструко прил. — двоцѣвка ж.

дѣ (дѣду) гл. в. иде; Ће дѣм кѹћи.

дѣ узв.; Дѣ, штѣ ти ја мѡгу. — дебелй (се) (-лйдѹ (се), -лѹ (се)) гл.
— дебѣло прил. 1. дебело. 2. много; Дебѣло је плѣтјѡ. — дебѣљко м.
— дебѣљѹша ж. и м. — дебѣљѹшан, -шна, -шно. — дебѣљѹшас(т), -ста,
-сто. — дебѣљѹшко. — дебљѣ (се) (-ѣдѹ (се), -ѣју (се)) гл. — дебљйна
ж.

дѣбо, дебѣла, дебѣло дебео.

дѣведѣс(ет) бр. — дѣвер м. — дѣверов, -а, -о. — дѣверски, -а, -о.
— дѣверѹша ж. — дѣвет бр.

дѣветѣк (дѣветѣка) м. буре од дѣвет акова.

дѣвети, -а, -о бр. — дѣветйна ж. — дѣветка (бројка) ж.

дѣветнѣјс бр. дѣветнаест.

дѣветнѣјсти, -а, -о бр. дѣветнаести.

дѣвојачки, дѣвѡјачки и девојачки, -а, -о. — дѣвѡјка ж. — дѣвѡјкин, -а, -о.
— девојйца ж. — дѣда м. — дѣдин, -а, -о. — дѣдовина ж.

дѣк м. декаграм.

дѣклѣмѹје гл.; син. рѣцитује.

дѣкунг м. ров.

дѣлба (дѣлбѣ) и делйдба ж.

дѣлѣње с. дѣљење.

дѣли (се) гл. — делйја м. — дѣље гл. — дѣне гл.; Дѣне плѣс.

дѣније с. в. бдѣније.

дѣњак м. туце; Дѣњак нѡваца.

дѣѡ (дѣла) м. део.

дѣпѣша ж. (рет.) в. телйграм.

дѣре (се) гл. 1. дере (се); цепа се. 2. (повр.) виче; Штѣ се дѣреш?

дѣрѣктор и дирѣктор м. директор.

дѣрне (се) гл. — дѣсан, -сна, -сно и дѣсни, -а, -о (одр.). — десѣтак м.

десѣтѣк (десѣтѣка) м. и десѣтѣча ж. буре од десет акова.

да те чује; Позајми ми до сјутра. — дѡ прил.; Ово буре ваћа дѡ стѡ литри; Мѡжеш да седиш до пѣт сати.

доађа (доађаду, доађају) гл. долази.

дѡба с. непром. 1. доба, живот. 2. годишњи период; зймско дѡба; лѣтње дѡба. 3. време у односу на ток ноћи; Седѣли смо до нѣко дѡба уноћ.
— добаџи (се) гл. — дѡбар, -а, -о. — добаџи гл. — добаџује гл.
— добѣва (-йваду, -йвају) и добѣја (-йјаду, -йјају) гл. — добѣвање с. — дѡб(и)је гл.

добрина ж. доброта.

дѡбро с. — дѡбро прил. — добровѡљан, -љна, -љно. — добровѡљанц (добрѡвѡљца) м. — добровѡљно прил. — добродушан, -шна, -шно.
— добродушно прил.

добрѡјт(р)о 1. добро јутро. 2. с. срећа, добро.

добрѡта и добрѡћа ж. — доваџи гл.

довађа (-ађаду, -ађају) гл. доводи.

доваља (се) (-аљаду (се), -аљају (се)) гл. — доваљава (се) (-йваду (се), -йвају (се)) гл.

доваџи (се) и дофаџи (се) гл. дохвати (се).

доваћа (се) и дофаћа (се) гл. дохваћа (се).

довдѣ, довдѣка, довдѣкана, довдѣна и довдѣнака прил. довде.

довѣде и довѣдѣ (довѣдеду и довѣдѣду, довѣду) гл. доведе.

довеђава (-аваду, -авају) и довеђајѣ, довеђива (-йваду, -йвају) гл. доводи.

довѣзе и довѣзѣ (-ѣзеду и -ѣзѣду, -ѣзу) гл. — довѣка прил. — довѣче(р) прил.

Дѡви м. мн. Духови.

довиђѣња (у поздравима). — довикне гл. — довити (се) гл. — довози гл.
— довољно прил. — доври (-вриду, -вриу) гл. — довршѣ (-вршѣду, -вршѣ) гл.

доврши гл. 1. доврши, заврши. 2. напуни, стави до врха.

довучѣ (се) (-учѣду (се), -учѣ (се)) гл. — догађа се (-ађаду се, -ађају се) гл. — догађај м. — договара се (-араду се, -арају се) гл. — договор м. — догоди се гл. — догодине прил. — догорѣ (-ориду, -ору) гл. — догорчѣ (-орчѣду, -орчѣ) гл. — дограџи гл. — дограџи гл. — дограђива (-йваду, -йвају) и дограђује гл. — догура (се) (-ураду (се), -урају (се)) гл. — дода (-аду, -ају) гл. — додава (-аваду, -авају) и додајѣ (-ајѣду, -ајѣ) гл. — додатак (додатка) м. — додѣја (-ијадѣ, -ијају) гл. — додир м. — додирне (се) гл. — додола ж.

дође гл. 1. дође, стигне. 2. настане. 3. (безл.) прохте се. 4. налази се у сродству; Он ми дође кѡ брат од стрица.

дожѣлѣ се (-елиду се, -елѣ се) гл. — доживѣ (-йвѣду, -йвѣ) гл. — доживѡтан, -тна, -тно. — доживѡтно прил. — дозѡбли гл. — дозѡљава (-аваду, -авају) и дозѡљајѣ гл. — дозѡпа (-йпаду,

-идају) гл. — дозна (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — дозвоће (-овѣду, -ѣву) гл. — дозри (-зриду, -зру) гл. — до(ј)и (до(ј)иду, до(ј)у) гл.

дојка ж. дојилица.

дојури гл. — док взн.; Благо вама док ме мене има.

док м. цвилик, грубо памучно платно; За лето аљине можемо да праймо и од дока; < рум. дос.

докаже гл. — доказ (доказа) м. — доказива (-иваду, -ивају) и доказује гл. — доклѣ, доклѣн и доклѣна прил. — доклѣ_гѣд(е) и доклѣ_гѣдена прил. — доколѣница ж; син. потколѣница. — докопа (се) гл. — докотрља (се) (-љаду (се), -љају (се)) гл. — докрадѣ се (-адѣду се, -аду се) гл. — доктор м.; Прѣ нисмо ишли по доктѣри.

докторѣја ж. лек; син. лѣк; < рум. doctorie.

докува (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл. — дол(е), долека, долекана, долена и доленака прил. — долѣзи гл.

долѣко прил. в. далѣко.

долетѣ (-тиду, -ту) гл. 1. долети. 2. дотрчи. — долива (-иваду, -ивају) гл. — доликује и доликује (-икуједу и -икуједу, -икују и -икују) гл. — долѣна ж.

долѣни и долѣни, -а, -е (и -о) доѣни.

долѣ гл. долије; Пѣсе се долѣ маѣло вѣде и се кува.

дом м. 1. дом културе. 2. (рет.) кућа.

домѣкне (се) гл. 1. домѣкне (се), приближи (се). 2. дохвати.

домѣми (се) гл.

домѣни, -а, -е (и -о) I прид. домѣни, израѣен, направѣен у дому. II (у именичкој служби) м. мн. домѣни, укућани.

домѣнин м.

домѣница ж. 1. домѣница, домѣнинова супруга. 2. незапослена жена.

домѣница ж. женска кућна хаљина. — домѣли (-иѣиду, -иѣу) гл. — домѣина ж. — дондѣ, дондѣка, дондѣна, дондѣнака прил. — донѣсе и донѣсѣ (-ѣседу и -ѣсѣду, -ѣсу) гл.

донѣшен и донѣшен, -а, -о донѣсен.

доѣуши гл. — допѣда се гл. — допѣ(д)не се гл. — дописива се (-иваду се, -ивају се) и дописује се гл. — доплѣти гл. — доплаѣѣ (-ѣједу, -ѣју) и доплаѣива (-иваду, -ивају); — доплаѣује гл. — доплетѣ (-тѣду, -ту) гл. — доплива гл. — допѣ(д)нѣ прил. — допрѣти гл. — допуни гл. — допуњава (-ѣваду, -ѣвају) и допуњује гл.

дорѣсо, -сла, -сло дорѣстао.

дорѣстѣ (-ѣстѣду, -ѣстѣу) гл. — дѣсада ж. — дѣсѣдан, -дна, -дно. — дѣсѣд(е), дѣсѣдека, дѣсѣдена прил. — дѣсѣди (се) гл. — дѣсѣдно прил. — дѣсѣѣѣ (се) (-ѣједу (се), -ѣју (се)) и дѣсѣѣива (се) (-иваду (се), -ивају (се)), дѣсѣѣује (се) гл. — дѣсѣли (се) гл. — дѣсѣљава

- (се) (-аваду (се), -авају (се)) и доселјајѐ (се) (-ајѐду (се), -ају (се)), доселјава (се) (-йваду (се), -йвају (се)), доселјује (се) гл. — досѐти се гл. — досѐћа се гл. — доскѐчи гл. — дослѐди гл. — досѐли гл. — досолѐава (-аваду, -авају) и досолѐајѐ (-ајѐду, -ају), досолјава (-йваду, -йвају), досолјује гл. — дѐста прил. — достѐгне гл. — дотѐкне гл. — дотѐра гл. — дотѐрајѐ (-ајѐду, -ају) и дотѐрѐва (-йваду, -йвају) гл. — дотѐрује гл. — дѐтлѐ, дѐтлѐка, дѐтлѐна, дѐтлѐнака прил.
- дотрчајѐ (-ајѐду, -ају) гл. дотрчава.
- дотрчѐй (-ичѐйду, -чѐу) гл. дотрчи.
- дѐцкан прил. касно.
- доцнѐй (-нѐйду, -нѐу) гл. — дочѐка гл. — дочѐкајѐ (-ајѐду, -ају) и дочѐкѐује гл. — дочѐпѐа (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — дошѐпне гл. — дошѐак (дошѐака) м. — дошѐака ж. — дошѐакѐв, -а, -о. — драг, -а, -о.
- драгѐна ж. назив неког цвећа.
- драго прил. драго.
- драм м. веома мала количина нечега; син. лѐчка.
- дрѐвен, дрѐвна, дрѐвно. — дрѐвѐне с. — дрѐвлѐник (дрѐвлѐника) и дрѐвлѐник (дрѐвлѐника) м. — дрѐво (дрѐвета, дрѐва) с. — дрѐвце (дрѐвѐта, дрѐвца) с. (дем.). — дрѐждѐй (дрѐждѐйду, дрѐждѐу) гл.
- дрѐје ж. зб. одећа.
- дрѐкне гл. — дрѐма (дрѐмаду, дрѐмају) и дрѐмља (дрѐмљаду, дрѐмљају), дрѐмље (дрѐмљѐду) гл. — дрѐма (дрѐмѐ) ж.
- дрѐмѐло с. бела цигерица код живине.
- дрѐмѐње с. — дремуѐцка гл. — дрѐн м. — дрѐнак (грождѐ) м. — др(е)нѐвина ж.
- дрѐњѐр (дрѐњѐра) м. дрѐнак.
- др(е)нѐйна ж. — дрѐчѐй (-ѐчѐйду, -ѐчѐу) гл.
- дрѐша (дрѐшѐ) м. неурѐдан човек.
- дрѐши (се) гл. — дрѐжава ж. — дрѐжаван, -вна, -вно; На дрѐжаван трѐшак; и дрѐжавни, -а, -о (одр.). — дрѐжавски, -а, -о.
- дрѐжѐк (дрѐжѐка) м. дрѐжалѐ за школски прибор (оловке, гуму итд.).
- дрѐжалѐ с. — дрѐжѐй (се) (-жѐйду (се), -жѐу (се)) гл.
- дрѐик м. део кола; Кѐла имѐју прѐдњи и стрѐжни дрѐик.
- дрѐкѐља м. слаб и неурѐдан старац.
- дрѐктѐй (-тѐйду, -тѐу) и дрѐкѐне гл. дрѐкти.
- дрѐља ж.
- дрѐљав, -а, -о и дрѐљави, -а, -о (одр.).
- дрѐљавац (дрѐљавца) и дрѐљавко м. 1. неурѐдан човек. 2. млад, неискусан човек.
- дрѐљави гл. (о болесним очима) крмѐља.

дрљавка и дрљавица ж. 1. неуредна жена. 2. млада, неискусна женска особа.

дрма (се) гл. — дрнда (вуну) гл. — дрдори гл.

дрнка (дрнкаду, дрнкају) гл. брбља; досађује говорењем.

дрнут, -а, -о шашав.

дроби (се) (-обиду (се), -обу (се)) гл. — дрља м. и ж. — дрпа (дрпаду, дрпају) гл. — дрпи гл. — дрпне гл. — дртина ж. (погрд.). — друг и другар (другара) м. — другарица ж. — другаров, -а, -о. — другарски, -а, -о. — другарски прил. — други, -а, -о бр. — друго прил.

дружба ж. екипа дрвосеча.

дружи (се) гл. — дружина ж.; син. друш(т)во.

друкче и друкше прил. другачије.

друкчи, друкчији и друкши, -а, -е другачији.

друмар (друмара) м. — друшт(в)о с. — дрца (дрцаду, дрцају) гл. — дршка ж.

дубак (дупка) м. само у изр. у дубак, из дупка „дупке“.

дубе гл. — дуби (се) (дубиду (се), дубу (се)) гл. — дубина ж. — дубок, дубока, дубоко; дубоке ципеле „тешке ципеле, цокуле“. — дубоко прил. — дуба (дубаду, дубају) гл. — дубан (дубана) м. — дубанџија (пушач) м. — дубање с. — дубар м. и дубаре с. — дуг м. — дуга (дуге) ж. — дугачак, -чка, -чко. — дугмац(а) (дугмацџи) ж. зб. — дугме (дугмета) с. — дугменце (дугменцета) с. (дем.) 1. дугменце. 2. в. аспирин.

дугмета (дугметџи) и дугмећа (дугмећџи) с. зб.

дуго прил. — дугоје гл.

дуда (дуде) ж. овећа неспретна девојка.

дуж ж. — дуж предл.; дуж пута; дуж реке; дуж њива. — дужан, -жна, -жно. — дужи (се) гл. — дужина ж. — дукат (дуката) м.; сас дукатама. — дуксер м. — дулек (дулека) м. — дулече (дулечета) с. и дулечић м. (дем.).

дулечница и дулешница ж. дулечњак.

дум узв. — думдум м. (непром.). — дуня ж. — дуняц (дунца) м. — дуњџија (дуњџе) ж. (дем.). — дупи гл.; Ка ме дупџо, по сам на нос. — дупке прил. — дупло прил.; Пџије док не види дупло. — дуплован, -а, -о. — дупловано прил. — дућан (дућана) м. — дућанџија м. — дућка гл.; Дућка ко теле. — дух м. само у изр. свети дух. — душа (душџе) ж. — душеван, -вна, -вно.

душек (душџека) м. дуња, перина за покривање.

душџија (душџџе) ж. (дем.). — душман (душмана) м. — душманка ж. — душмански, -а, -о. — душмански прил.

душник м. (рег.) димњак.

Ђ

ђаво м. — ђаволски, -а, -о и ђавоџки, -а, -о. — ђаволство с. — ђак м.
ђапи (ђапиду, ђапу) гл. в. блѣшти 2.

ђачки, -а, -о ђачки.

ђем (ђема) м. цем; преко рум. gem.

ђенерал (ђенерала) м. — ђерам (ђерма) м. — ђерђев и ђерђев м.
— ђи(је) узв. — ђипа гл. — ђипање с. — ђипи гл. — ђипне
гл. — ђон м. — ђубре (ђубрета) с. и ђубрина ж. — ђубрѣвник
и ђубрѣвник м. — ђубрење с. — ђубри и ђубри (ђубриду и ђубриду,
ђубру и ђубру) гл. — ђубриво с. — ђувеч м. — ђурђевак (ђурђевка)
м.

ђурђевачки, -а, -о ђурђевдански.

Ђурђевдан м. Ђурђевдан.

ђурђевка ж. клисурско народно коло.

Ђурђица (Ђурђице) ж. Ђуриц.

ђутуре прил. ђутуре.

Е

е узв.; Ё, баш ме брѣга; Ё, ти знаш. — е узв.; Ё, мој брајко; Ё, како
је било? Ё, па дидѣм и ја кѣни. — еванђелије и еванђѣље с. и:
јеванђелије, јеванђѣље. — еве и ево речца; Евѣ ти га; Евѣ га; и: јѣве.
— егзерцир (егзерцира) м. (арх.). — еј узв. — екипа ж.

ѣкне гл. удари, лупи; Ка те ѣкнем с овѣм штапом; Ёкно те Бог дабогда.

ѣксплодѣра (-ѣраду, -ѣрају) гл.

ѣкстра прид. непром.; само у изр. ѣкстра соба „соба за госте“.

ѣктар м. хектар.

енѣ и ѣно речца; Енѣ ти син; Енѣ га Ива. — енѣ узв.; Енѣ га сад!

ѣнц м. хенц; и: хѣнц.

ѣрбовање с. наследовање; син. наследовање, следовање.

ѣрбује гл. наслецује; син. наслецује, слецује.

ѣргѣла ж. ергела (коња).

ѣрцеговац (ѣрцеговца) м. — ѣрцеговина ж. — ѣрцеговка ж.

ѣспап (ѣспапа) м.

ѣтѣ и ѣто речца; Етѣ га тата; Етѣ ти га; и: итѣ.

ѣх узв.; Ёх, сине, сине. — ехѣ(ј) узв.; Ехѣ, знам ја тѣбе; Ехѣ, брале.

ѣц узв. за гоњење свиња; и: хѣц.

Ж

жаба ж. — жабац (жапца) м. — жабица м. (дем.). — жабљак и жабњак м. — жабокрѣчина ж. — жагор м. — жалан, -лна, -лно. — жалба (жалбѣ) ж. — жали (се) гл.; Нй_ме жб, не жалим нйшта. — жално прил.

жалос (жалости) ж. жалост.

жалосан, -сна, -сно жалостан; жалосна вѣба.

жалосно прил. — жалудец (жалуца) и желудец (желуца) м. — жальење с. — жандар (жандара) и жендар (жендара) м.

жапне гл. удари, лупи.

жапче (жапчета) с. (дем.).

жар м.

жарада и жерада, жерада ж. стог (сламе, сена).

жарач (жарача) и жерач (жерача), жерач (жерача) м. — жарн гл.; Метемо у форуну дй жаримо за лебац. — жбун (жбуна) м.; и: цбун. — жбуње с. зб.; и: цбуње. — жвакне гл.; и: цвакне.

жвала ж. 1. жвала, ђем. 2. мн. жвале (обољење). 3. мн. жвале, слуз, бале. жвалав, -а, -о и жвалави, -а, -о (одр.). — жвалавица ж. — жвалавко м. — жваћа (жваћаду, жваћāju, жваћу) и жваће гл.

жваћање с. жвакање.

жвѣкне гл. в. цвѣкне.

ждѣре гл. — ждрѣбац (ждрѣпца и ждрѣбца) м. — ждрѣбе (ждрѣбѣта) с. — ждрѣбенце (ждрѣбенцѣта) с. (дем.). — ждрѣби (се) гл. — ждрѣбна прил. — ждрѣпче (ждрѣпчѣта) с. (дем.). — ждрѣпчић (ждрѣпчића) м. (дем.). — жѣга ж. — жѣдан, -дна, -дно. — жѣднй (жѣднйду, жѣдну) гл.

жѣднйца м. и ж. пијаница.

жѣлй (-лйду, -лй) гл. — жѣља ж. — жѣљан, -љна, -љно. — жѣљно прил. — жѣна ж. — жѣни се (жѣниду се и жѣнйду се, жѣну се) гл. — жѣнйдба ж. — жѣнйца ж. (дем.). — жѣнкяр (жѣнкяра) и жѣнкярош м. — жѣнска и жѣнскиња ж. — жѣнскядйја ж. зб. — жѣнскяра ж. — жѣнски, -а, -о. — жѣнски прил.

жѣнска с. непром.; Жѣнско ће да и почисти и опѣре, а мушко неће ни рѣку да мѣте.

жѣнтуряча ж. (аугм.). — жѣнтурйна ж. (аугм.).

жѣњен прил. ожењен; и: ожењен.

жѣсток, жѣстѣка, жѣстѣко. — жѣтва ж.; и: жѣтва. — жйв и жйв, жйва, жйво.

жйвац м. 1. жйвац, нерв. 2. срце, средина, срж.

жйвй (жйвйду, жйвй) гл. — жйвйна ж. — жйвйнски, -а, -о; жйвйнско мѣсо. — жйвљѣње с. — жйво прил.

живџплџт м. живи плџт.

живџт (живџта) м. — живџтина ж.

живџр(и)ја м. и ж. жгоља.

Жикино кџло с. народно коло.

жила ж. — жилав, -а, -о. — жилаво прил. — жипџнџ (жипџња) и жупџнџ (жупџња) м. — жир м. — житар м. — жито с. — жица ж. — жљџб м. — жљџби гл. — жљџзда (жљџзде) ж.

жмџре ж. мн. пржена проја у масти.

жмири (жмириду, жмиру) гл. — жмурџнке прил. — жмури (-уриду, -уру) гл. — жмуrne гл. — жњџ (жњџду, жњџу) гл. — жњџтва ж. в. жџтва. — жртвује (се) гл. — жубџри гл. — жудџц (жудџца) м. жупанија; < рум. județ. — жуди (жудиду, жуду) гл. — жуљ м. — жумџнце (жумџнцега) с.; и: жуџе. — жуња (жуњџ) ж. (птица). — жуrџње с. — жури (се) гл. — жуt, -а, -о и жути, -а, -о (одр.). — жути (се) (жутиду (се), жуtу (се)) гл. — жутило с. и жутина ж. — жутинав, -а, -о. — жутица ж. (болест). — жуtне гл.

жуто I прил. жуто. II с. непром. жута одеђа; жуто омот; жуто перје и сл.; обучџн у жуто; увиђџн у жуто.

жутоклунац (жутоклунца) м. (фиг.). — жућкас(т), -ста, -сто. — жуџ (жуџа и жуџи) м. и ж.

жуџе (жуџета) с. в. жумџнце.

3

з предл. в. с; Удџрјо га з_главџм у зид.

за предл.; Плџче за маму; Отишџ је за цвеђе за чај; Јџзик за зубе и ћути.

забџви се гл.; Немџдј да се забџвиш млођо код комшије. — забџвља се гл. — забџда (-џдаду, -џдају) гл. — забџдава прил.; и: бадава. — забџци гл. — забџчен, -а, -о. — забезџкне се гл. — забелџжи гл. — забџбери гл. — забџја (-џјаду, -џјају) гл.

забје гл. забије.

заблџ(ј)и (се) (-џ(ј)иду (се), -џ(ј)у (се)) гл. — заблџшти (се) (-џштиду, -џшту (се)) гл. — заббли (-олиду, -блџу) гл. — забџрџви (се) гл. — забџрџвља (се) гл. — забџрџвљџн, -а, -о. — забџрџви гл. — забџрџзди гл. — забџран (забџрана) м.; син. бранџк. — забџрани гл. — забџранајџе и забџранаџива (-џваду, -џвају), забџранајује гл. — забџрџкне гл. — забџрџине (се) гл. — забџрињава (се) (-џваду (се), -џвају (се)) и забџрињајџе (се), забџрињује (се) гл. — забџуни (се) гл. — забџуњџн, -а, -о. — забџуњџива (се) (-џваду (се), -џвају(се)) и забџуњује (се) гл. — заваџри гл.

заваџти и зафаџти гл. захвати.

завађа и зафађа гл. захвађа.

завезџива (се) (-џваду (се), -џвају (се)) и завезџје (се) гл.

завезџтина ж. нешто завезано; чвор.

завејава (-ѡваду, -ѡвѡју) гл. — завеје гл.

завејџтина ж. завејано место.

завѡсла гл. — завѡстина ж. — завѡидан, -дна, -дно. — завѡиди гл. — завѡидљив, -а, -о. — завѡја (се) гл. — завијѡн, -а, -о. — завијѡно прил. — завијѡтина ж. и завијѡтак (завијѡтка) м. — завѡисан, -сна, -сно. — завѡиси гл. — завѡисно прил. — завитлѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)) и завитлѡје (се) гл. — завлѡда (-ѡдаду, -ѡдѡју) гл. — завѡј (завѡја) м.

зѡвр(а)т(а) прил. иза врата.

заврѡисне и заврѡисне (-ѡиснеду и -ѡиснеду, -ѡисну и -ѡисну) гл. — заврѡне (се) гл. — заврѡти (се) (-врѡтиду (се), -врѡту (се)) гл.

заврѡтаљ (заврѡтља) м. заврѡтај.

заврѡћѡје (се) гл. заврѡтава (се).

заврѡће (се) гл. — заврѡћава (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)) и заврѡћѡје (се) гл. — заврѡши (се) гл. — заврѡшѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)) и заврѡшѡје (се) гл. — заврѡкѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)) и заврѡкѡје (се) гл. — заврѡчѡ (се) гл. — загѡду (се) гл. — загѡжња (загѡжњѡ) ж. — загѡзи гл.

загѡшен, -а, -о (о бојама) затворен, таман.

заглѡвак (заглѡвка) м. — заглѡвац (заглѡвца) м. — заглѡви (се) гл. — заглѡвљѡн, -а, -о. — заглѡда (-ѡдаду, -ѡдѡју) гл. — заглѡда (се) (-ѡдаду (се), -ѡдѡју (се)) гл. — заглѡдне (се) гл.

заглипи (се) гл. заглиби (се).

заговѡра (-ѡраду, -ѡрѡју) гл. изазива, подстиче.

заголице гл. заголица.

загонѡта (-ѡтаду, -ѡтѡју) гл. 1. досађује брбљањем. 2. приговара, замера.

загонѡтка ж. — загорѡи (-орѡидѡ, -ѡрѡ) гл. — загорѡчи (-орѡидѡ, -ѡрѡ) гл. — заграда ж. — заградѡи (се) гл. — заградѡјѡје (се) и заградѡѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)), заградѡје (се) гл. — загрѡбѡ (-ѡбѡдѡ, -ѡбѡ) гл. — загрѡје (се) гл. — загрѡизѡ (се) (-ѡизѡду (се), -ѡзѡ (се)) гл. — загрѡли (се) гл. — загрѡмѡи (-рѡмѡидѡ, -рѡмѡ) гл. — загрѡне (се) гл. — загрѡће (се) гл. — загрѡцне се гл. — загуљѡн, -а, -о и загуљѡни, -а, -о (одр.).

загуљѡница ж. загуљѡна, настрана женска особа.

загуљѡнко м. загуљѡн, настран човек.

загуљѡи гл. 1. загули, огули мало. 2. замери, пребаци. — загуљѡје гл. — загуљѡши (се) гл. — задѡви (се) гл.

задѡдан прил. за један дан, у току једног дана.

задѡтак (задѡтка) м. — задѡбљѡ (-ѡбљѡдѡ, -ѡбљѡју) гл. — задѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)) гл. — задѡне гл. — задѡси (се) гл. — задѡјѡ (-ѡјѡдѡ, -ѡјѡју) гл. — задѡими (се) гл. — задѡиркѡје (се) (-ѡјѡ-

ду (се), -ају (се) и задиркива (се) (-йваду (се), -йвају (се)), задиркује (се) гл. — задйше се гл.

задоби и задобје гл. задобије.

задобйја (-йяду, -йјају) гл. — задовџан, -љна, -љно. — задовџи (се) гл. — задовџст(в)о с. — задџицнй (-оцнйду, -џицну) гл. — задоцњава (-аваду, -авају) и задоцњајџ гл. — задрџема (-џмаду, -џмају) гл. — задржй (се) (-држйду (се), -држу (се)) гл.

задрктй (-тйду, -ту) и задркће гл. задркти.

задруга ж. — задубџе (се) гл. — задуби (се) гл. — задуба (се) (-убаду се, -убају (се)) гл. — задужи (се) гл.

задуша ж. даћа.

задушница и задушница ж.

зађе гл. 1. зађе (сунце). 2. изгуби се; нестане. 3. налети, уђе.

зажали (се) гл. — зажари (се) гл. — зажмурй (-урйду, -уру) гл. — зажүйтй (се) (-утйду (се), -үйту (се)) гл. — зазвекће гл. — зазвџицнй (-онйду, -џицну) гл. — зазйца (-йцаду, -йцају) гл. — зазрй (-рйду, -ру) гл. — заинати се гл. — заистйнски, -а, -о. — заистйнски прил. — зајази (се) гл. — зајам м.

зајац (зајца) м. зец; То су наши зајцови; и: зџц.

заједно (рет.) и зајно(м) прил. — зајџсџни (се) гл. безл.

зајкиња ж. зечица.

зајми (се) гл. — зајурй се гл.

зајче (зајчета) с. и зајчйћ (зајчйћа и зајчйћа) м. (дем.) зече, зечић.

закади гл. — закалүйџери се гл. — закачајџ (се) (-ајџду (се), -ају (се)) и закачйва (се) (-йваду (се), -йвају (се)), закачүйу (се) гл. — закачаљка ж. — закачи (се) гл. — закашље се гл.

закашљајџ се (-ајџду се, -ају се) гл. закашљава се.

закашњајџ (-ајџду, -ају) и закашњује гл. — закисели (се) гл. — закишја се гл. — заклјати (се) гл. — заклјџва ж. — заклјиња се и заклјиње се гл. — заклџпац и заклџпач (заклџпача) м. — заклџпи (се) гл. — заклјучја (се) (-учјаду (се), -учјају (се)) гл. — заклџље (се) гл. — заклџн (заклџна) м. — заклџнски, -а, -о. — заклџпа (се) (-џпаду (се), -џпају (се)) гл. — заклџпава (-аваду, -авају) и заклџпајџ (-ајџду, -ају) гл. — заклџпчја (се) (-адүй (се), -ају (се)) гл. — заклџти (се) гл. — заклџчи (се) гл. — закрпа ж. — закрпйи гл.

зактџва (-џваду, -џвају) гл. захтева.

закружй гл. — закрчй (-крчйду, -крчу) гл. — закува (се) (-убаду (се), -убају (се)) гл. — закунџе се (-унџду се, -уну се) гл.

зал речца в. зяр.

залади (се) гл. захлади (се).

заладнй (се) гл. захладни (се).

залађива се и залађује се гл. безл. захлађује се.

залазак (заласка) м. — залази гл. — залама (-амаду, -амају) гл.
— заледи (се) гл.

залена, -о в. зџен.

залепи (се) гл. — залепљује (се) гл. — залечи (се) гл. — залива
(-иваду, -ивају) гл. — залог (залога) м. — залог(а) м. — заломи
гл. — залута (-утаду, -утају) гл. — залуби (се) гл. — залути (се)
гл. — замагли (се) гл. — замаже (се) гл.

замја (-аду, -ају) гл. замаше, замаха.

замара (се) (-араду (се), -арају (се) гл. — замасти гл. — замашан, -шна,
-шно. — замаши гл. — замедља (-аду, -ају) гл. — замени (се) гл.
— заменик м. — замери гл. — замеси гл. — замеша (-ешаду, -ешају)
гл. — замис(л)и (се) гл. — замисља (се) (-ишљаду (се), -ишљаја (се))
гл. — замка ж.

замлаћен, -а, -о шашав.

замносутра прил. накосутра.

замота (се) гл. — замрси (се) гл. — замршен, -а, -о.

замука ж. 1. оно што је мучно, тешко, непријатно. 2. мука, труд.

замукне гл. замукне, ућути.

замукне гл. непријатно му је, тешко му је, мучно му је.

замути (се) гл. — замуцкује гл. — занат (заната) м. — занатлија м.

занаци, -а, -о занатски.

занемари (се) гл. — занесе (се) и занесѐ (се) (-ѐседу (се) и -есѐду (се), -ѐсу
(се) и -ѐсу (се)) гл. — занет, -а, -о. — занѐшен, -а, -о и занѐшен,
-а, -о. — занима (се) (-имаду (се), -имају (се)) гл. — занимање с.
— занимацѝја ж. — заноктице ж. мн.

заномад и заномад прил. накјуче; и: преконбмад.

заобиколи гл. — заобилази гл. — за(о)ва ж. — за(о)вин, -а, -о.

заод (забда) м. заход (сунца).

заокружен, -а, -о. — заокружи гл. — заостане гл.

забѐм, забѐим и затѐим прил. затим.

забштрѐн, -а, -о. — забштри гл. — запад м. — западан, -на, -но и
западни, -а, -о (одр.). — западно прил. — запази гл. — запали (се)
гл. — запамти (се) и запанти (се) гл. — запани се гл. — запара
и запарина ж. — запари гл. — запат (запата) м. — запати (се)
гл. — запѐва гл. — запѐва (-ѐваду, -ѐвају) гл. — запѐвање с.
— запенуши (се) гл. — запѐрак (запѐрка) м. — запетља (се) (-аду
(се), -ају (се)) гл.

запињача ж. запињач (на разбоју).

запиње (се) гл. — записује (се) гл. — запише (се) гл. — запита (се)
(-итаду (се), -итају (се)) гл. — заплаче се гл. — заплужи гл.

запне гл. 1. запне, потегне. 2. закључа.

заповѣда (-ѣдаду, -ѣдѣју) гл.

заповес (заповести) ж. заповест.

запѡнак (запѡнка) м. — запѡсти гл.

запошћѣње с. почетак поста.

запраши (се) гл. — запрепѡсти (се) гл. — запрѣти гл. — запрѣжи гл.
— запрѡси гл.

запрѣтак (запрѣтка) м. мало јаје; прво јаје које снесе пилка.

запршка ж. — заптй (се) (-тйдѹ (се), -тѹ (се)) гл. — заптйва (се) (-йваду (се), -йвѣју (се)) и заптйја (се) (-йјадѹ (се), -йјѣју (се)) гл. — заптивѣн, -а, -о. — запушѣч (запушѣча) м. — запуштѣн, -а, -о. — зѡр речца; и: зѡл. — зѡрада ж. — зѡради гл. — зѡрађйва (-йваду, -йвѣју) и зѡрађѹје гл. — зѡрази (се) гл. — зѡрастѣ гл. — зѡрати се гл. — зѡрђѡ (зѡрђѡду, зѡрђѡју) гл.

зѡрђѡн, -а, -о и зѡрђѡ, -ала, -ало зѡрђѡо.

зарѣже гл. — зѡрез (зѡрѣза) м. и зарезѡтина ж. — зарѣкне се гл. — зѡрије (се) гл. — зарѡби гл. — зарѡбљѣник (зарѡбљѣника) м. — зарѡви гл. — зарѡси гл. безл. — зарѹби гл. — зарѹдй (-удйдѹ, -удѹ) гл. — засѡди гл. — засвйра (-йраду, -йрѣју) гл. — засврѡй (-врѡйду, -врѡѹ) гл. — засѣбан, -бна, -бно. — засѣбно прил.; син. бѡшка. — засѣје гл. — засѣчѣ (-сѣдѹ, -сѣѹ) гл. — засйти (се) гл. — засјѡ(ј)й (-ѡ(ј)йду (се) и -ѡ(ј)йдѹ (се), -ѡ(ј)ѹ (се)) гл. — заслѡди гл. — заслужѡва (-ѡваду, -ѡвѣју) и заслужѡјѣ (-ѡјѣду, -ѡјѹ), заслужѹју гл. — заслѹжи гл. — заснѹје (основу на разбоју за ткање) гл. — засѡли гл. — заспе и заспи гл. — засрѡмй се (-ѡмйду се, -ѡмѹ се) гл.

зѡстѡлница ж. заставница (кревета).

застѡ(ј)й (-ѡ(ј)йдѹ, -ѡ(ј)ѹ) гл. остане, задржи се на истом месту извесно време.

заталѡсѡ се гл. — затѡмнй (се) (-амнйдѹ (се), -ѡмнѹ (се)) гл. — зѡтвор (зѡтвѡра) м.

зѡтвѡрѡч (зѡтвѡрѡча) м. лош ђак задржан у школи после часова.

зѡтвѡрен, -а, -о. — зѡтвѡренйк (зѡтвѡренйка) м. — зѡтвѡри (се) гл. — затѣгне (се) гл. — затѣгнут, -а, -о. — затѣкне (се) гл. — затѣше гл.

зѡтијѡ се (-јѡдѹ се, -јѡју се) и зѡти(ј)й се (-(ј)йдѹ се, -јѹ се) гл. смири се, утиша се, успокоји се.

зѡтѡ и зѡутѡ прил. — зѡтѡми (се) гл.; син. зѡтре (се), унйшти (се), ѹтре (се). — затрѡви се гл. — затрѡжи гл. — зѡтре (се) гл. — затрѣба гл. — затрѣсѣ (се) (-сѣдѹ (се), -сѣѹ (се)) гл. — затрѣне гл. — затрпѡ (се) (-ѡдѹ (се), -ѡју (се)) гл. — затрѹднй (-уднйдѹ и -уднйду, -уднѹ) гл. — затрчй (се) (-чйдѹ (се), -чѹ (се)) гл. — заћѹтй (се) (-утйдѹ (се), -ѹтѹ

- (се) гл. — заўвек прил. — заўзет, -а, -о. — заўзйма гл. — заўзме гл. — заўста́ви (се) гл. — заўста́вља (се) гл.
- зафа́ли (се) гл. захвали (се).
- зафа́љује (се) гл. захваљује (се).
- зацрвѐни (се) (-снйду (се), -ѐну (се)) гл. — зацр́ни (се) (-рнйду (се), -рну (се)) гл. — зача́ђави (се) гл. — зачѐшља (се) гл. — зачини гл. — зашива (-йваду, -йва́ју) гл. — заши́је гл. — зашили гл. — зашкрй́пй (-йпйду, -йпу) гл. — зашкрй́пне гл. — зашра́фује гл. — заштѐдй (-ѐдйду, -ѐду) гл. — зашто прил. — заштр́љи гл. — зашу́шка гл. — зашу́штй (-уштйду, -ушту) гл. — због предл. — збогом речца; Збогом дйко да не вйди нйко.
- збо́што прил. зато што.
- збрйне гл. — збр́ка ж. — збр́ка (се) (збр́каду (се), збр́кају (се)) гл. — збр́чка (се) гл.
- збрчкѐтина ж. брчка.
- звѐт, -а, -о позван.
- звѐкйр (звѐкйра) м. направа са звонцима (која се ставља на леђа коњима да би у ходу звонила).
- звѐзда (звѐзде) ж.
- звѐзды́ца ж. 1. (дем.) звезди́ца. 2. звездан (цвеће).
- звѐкѐће гл.; и: цвѐкѐће. — звѐкне гл. — звѐрй (-ерйду, -ѐру) гл. — зверй́ни, -а, -е (и -о). — звѐр ж. и м. и звѐрка ж. — звѐчй (звѐчйду, звѐчу) гл. — звйжда́лька ж. — звйждй́ (звйждйду, звйжду) гл. — звйзне гл. — звона́р (звона́ра) м. — звонй́ (-нйду, -ну) гл. — звѐно с. — звѐнце (звѐнце́та) с. (дем.). — звѐца гл. — звѐцне гл. — звр́ца гл. — звр́цне гл. — звўк (звўка) м. — звўчй́ (звўчйду, звўчу) гл. — згѐди (се) гл. — згѐзи гл. — згло́б м. — згнѐчи гл. — згѐдан, -дна, -дно. — згѐди гл.
- згѐрег прил. лоше.
- згѐрй́ (-орйду, -ѐру) гл. — згрѐби (се) гл. — згрѐбави (се) гл. — згрѐје (се) гл. — згрѐши гл. — згрушѐ се гл. — згўжва (се) гл. — згўсне (се) гл. — згўсти (се) гл. — здѐне (се) гл.; Сѐно се здѐне у плѐс. — здрав, -а, -о. — здравље с. — здраво́ I прил.; здраво́ добро; здраво́ ра́но. II узв. — здравци́т, -а, -о прид., само у изр. здрав-здравци́т. — здржй́ се (-жйду се, -жу се) гл.
- здригѐсано прид. (о млеку) згрушено.
- здригѐше се гл. (о млеку) згруша се.
- здрѐби (се) (-обйду (се), -ѐбу (се)) гл. — здру́жи (се) гл. — здўпне гл. — зебѐ (зебѐду, зебу) гл. — зебња́ (зебње) ж. — зѐва (зѐваду, зѐва́ју) гл. — зѐва́ло с. (цвеће). — зѐвне гл. — зѐза (се) гл. (вулг.). — зѐ(ј)тин (зѐ(ј)ти́на) м. — зѐка (зѐкѐ) м. — зекй́н, -а, -о. — зѐлен м.; син. грй́нц. — зѐлен, зѐлена, зѐлено. — зелени́ (се) (-нйду (се), -ну (се)) гл. — зеленй́ло с.

зеленкас, -ста, -сто зеленкаст.

зелов (зелова) м. струк зеленог кукуруза.

зеље с. — земалски, -а, -о. — земљчка ж. — зёмља (зёмље и зёмље) и зёмња (зёмње и зёмње) ж. — зёмљан, зёмљана, зёмљано и зёмњан, зёмњаана, зёмњаано. — зёмљопис и зёмњопис м. — зёмљица (зёмљице и земљице) ж. (дем.).

зенгија и зингија ж. стрепен.

зеница ж. — зёт м. — зётов, -а, -о. — зец м.; и: зајац. — зече (зечета) с. (дем.). — зечи(ј)и, -а, -е (и -о). — зид (зида) м. — зида (зидаду, зидāju) гл. — зидар (зидара) м. — зидаров, -а, -о. — зидарски, -а, -о. — зидина ж. — з(и)ја (-јаду, -јају) гл. — зима (зиме) ж. — зимзелен м. (биљка). — зими прил. — зимљив, -а, -о. — зимница ж.

зимњи, -а, -е (и -о) зимски.

зимовник м. сточна храна за зиму.

зимски, -а, -о. — зимује гл. — зимус, зимуска и зимуске прил. — зиме гл. — зјап (-јапду, -јапу) гл. — зламење и знамење с. — златан, -тна, -тно. — златно прил. дивно, прекрасно. — злато с. — злџ с.

злџа ж. лоше зимско време; вејавица; < рум. zloata. — змај м. — змија ж.; црна змија; водена змија. — зми(ј)ин, -а, -о. — зми(ј)ица и зми(ј)ица (зми(ј)ице и зми(ј)ице) ж. (дем.). — змијурина ж. (аугм.). — зна (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — знак (знака) м. — знање с. — значај м. — значи гл. — значка ж. — знџ м.; Пробџ га знџ; Прџшли ме сви знџеви. — зно(ј)и се (-јиду се, -ју се) гл.

зџ, зла, злџ зао.

зџб (зџби и зџба) ж. и м. — зџби (-биду, -бу) гл. — зџница и зџњача ж. — зџве (се) (-веду (се), -вџ (се)) гл. — зџвне гл. — зџља (зџље) ж. — зџљин, -а, -о. — зџра ж. — Зџрњача ж.; син. Даница.

зџрт I м. брзина, хитрост (у раду). II прил. брзо, хитро.

зрак м. и зрака ж. — зрачи гл. — зрачица ж. (дем.). — зри (зридџ, зру) гл.

зрнас, -ста, -сто зрнаст.

зрневље с. зџ. — зрно с. — зрнице (зрнице и зрница) с. (дем.).

зрџ, зрџла, зрџло зрео.

зуб (зуба) м. — зубат, зубата, зубато и зубати, -а, -о (одр.). — зубац (зупца) м. — зубић (зубића) м. (дем.). — зујање с. — зу(ј)и (зу(ј)идџ, зују) гл. — зумбул и зумбуљ м. — зуца (се) гл. — зуцка (се) гл. — зуцне (се) гл.

И

и везн.

и речца; Неки пут се и мџра да опрџстиш; није забелсжен као префикс.

и зам. 1. Ак мн. од ђни; Де да и видим. 2. Дат мн. од ђни; Да и кажеш;
Да и даш.

Ивѡдан м. Ивањдан.

ивѡдан м. ивањско цвеће.

ивандѡнски, -а, -о ивањдански.

йвер м. — ивѣрје с. зб. — йвица ж. — йгла ж. — йглин, -а, -о.
— йглица и иглица (йглице и иглицѣ) (дем.) ж.

иглица м. игла за везење.

йгра ж. — йгра гл. — йгранка ж. — йграч (йграча) м. — йграчйца ж.

йде гл.; Оћу дем мало кўни; Хај демо; Д_идемо на свѡдбу; Йте ви први;
И ђн хѣ_дѣ.

идўк (идўка) м. в. ајдўк.

идући, -а, -е (и -о) идући; За идућу гўдину.

идўчки, -а, -о в. ајдўчки.

идўчки прил. в. ајдўчки.

ижѣкција ж. инјекција; < рум. injectie, ijestie.

ижљѣби гл. ижлеби.

ижмија (-ѡдў, -ѡју) гл. изгњечи, учини меким.

из и ис предл. — иза предл. — йзабран, -а, -о. — изабѣре гл. — изађе
гл. — изазйва (-йваду, -йвѡју) гл. — изаткѡ (-ѡдў, -ѡју) гл. — избѡви
(се) гл. — избѡвља (се) гл. — избѡлѡви (се) гл. — избѡци гл.
— избѡцајѣ (-ѡјѣду, -ѡјў) и избѡцаўје гл. — избѡгава и избѡгајѣ (-ѡјѣду,
-ѡјў) гл. — избѡгне гл.

избѣли (-ѣлиду, -ѣлў) гл. побели, постане бео.

избѣли гл. избѣли, учини белим.

избйја (-йяду, -йјѡју) гл. — изб(и)је гл. — избйстри гл. — изблѣдй
(-ѣлиду, -ѣлў) гл. — избљўје (се) гл. — избѡдѣ (се) (-ѡдѣдў (се),
-ѡдў (се)) гл. — избѡцка гл. — избрѡзди (се) гл. — избрѡлѡ
(се) гл. — избрйше (се) гл. — избрѡ(ј)й (-ѡ(ј)идў, -ѡ(ј)ў) гл. — избрстй (-тидў, -тў) гл. — избуба (-убаду, -убѡју) гл. — избўљи (се)
гл.

избўца (-ўцаду, -ўцају) гл. измеша.

избўши гл. — извѡди (се) гл. — извѡли (се) гл. — извѡља (се) (-ѡљяду
(се), -ѡљѡју (се)) гл. — йзван предл. — извѣде и извѣдѣ (-ѣдѣду
и -ѣдѣдў, -ѣду) гл. — извѣжба (се) и извѣцба (се) гл. — извѣзѣ
(-ѣзѣду, -ѣзў) гл. украси везом. — извѣтрй (се) (-етрйдў (се), -ѣтрў
(се)) гл. — извйди гл. излечи. — извйја (се) (-йяду (се), -йјѡју
(се)) гл. — извй(ј)е (се) гл.

извйра (-йраду и -йрѡју, -йру) гл. извире.

извйче (се) гл. — извлѡчи гл.

йзвод (йзвѡда) м. главица неког поврћа која се остави за семе.

изволи гл. — Извор м. — Изворски, -а, -о. — изврда гл. — изврне (се) гл. — изврћа (се) гл. — изврши гл. — извукива (се) (-йваду (се), -йвају (се)) гл. — извукљје (се) гл. — извучѣ (се) гл. — изгѣзи (се) и изгѣца (се) гл. — изгарѣви (се) гл. — изгѣси (се) гл. — изгѣне гл. — изглаба (-ѣбаду, -ѣбају) гл. — изглади (се) гл. — изгладни (-ѣднѣду, -ѣднѣ) гл. — изгланца гл. — Изглед м. — изглѣда (-ѣдаду, -ѣдају) гл. — изгледѣ (се) гл. — изгнѣви (се) гл. — изгнѣчи и изгнѣца гл. — изговѣра (се) (-ѣраду (се), -ѣрају (се)) гл. — изговѣри (се) гл. — изгорѣ (се) (-орѣдѣ (се), -орѣ (се)) гл. — изгрѣди (се) гл. — изгребѣ (се) (-ебѣдѣ (се), -ебѣ (се)) гл. — изгребѣна (-енѣдѣ, -енѣју) гл. — изгриѣѣ (се) (-йѣѣду (се) и -йѣѣдѣ (се), -йѣѣ (се)) гл. — изгриѣцка гл. — изгрѣ(в)а (се) (-ѣ(в)аду (се), -ѣ(в)ају (се)) гл. — изгѣби (се) гл. — изгѣбљен, -а, -о. — изгѣжва (се) гл. — изгѣра (се) (-ѣраду (се), -ѣрају (се)) гл. — изгустѣра (се) (-йраду (се), -йрају (се)) гл. — издѣ (се) гл.

издѣва (се) (-ѣваду (се), -ѣвају (се)) и издѣјѣ (се) гл. 1. издаје (се), одаје (се), чини (се) познатим. 2. доноси, објављује, издаје заповест. 3. подиже, пружа, додаје; Ја сам на кола, а ђн ми одоздѣ издѣјѣ снопѣве.

издѣ(ј)ица ж. и м. — издѣјник м. — издалѣка прил. — издѣље прил. — издѣљи се гл.

издѣт (издѣта) м. 1. лош човек. 2. љаво; Издѣт те љзо.

издѣја (се) (-ѣјаду (се), -ѣјају (се)) гл. — издѣји (се) гл. — издѣли (се) гл. — издѣље гл. — издѣре (се) гл. — издѣгне (се) гл. — издѣже (се) гл. — издѣми (се) гл.

издѣ(ј)и гл. одојити, отхранити дојећи својим млеком; Ко да га нѣсам ја издо(ј)ѣла.

издрѣј (се) (-жѣдѣ (се), -жѣ (се)) гл. — издрѣјив, -а, -о. — издрѣма гл. — издрѣби (-ѣбѣду и -ѣбѣдѣ, -ѣбу и -ѣбѣ) гл. — издрѣпа (се) (-дрѣпаду (се), -дрѣпају(се)) гл. — издѣбѣ (-убѣду, -убѣ) гл. — издѣва (се) (-ѣваду (се), -ѣвају (се)) гл. — издѣжи (се) гл.

изѣ (изѣдѣ) гл. изједе; Немѣј д. изѣш свѣ.

изѣлица ж. и м. лош човек.

изиграва (се) (-ѣваду (се), -ѣвају (се)) и изиграјѣ (се) (-ѣјѣду (се), -ѣјѣ (се)) гл. — изйѣје гл. — изйѣзи гл. — изйѣлови (се) гл. — изйѣри гл. — изйѣтра прил. — изкѣзи (се) и искѣзи (се) гл. — изкрѣти и изкрѣти гл. — излѣже гл. — Излаз (йзлѣза) м. — излѣзак (излѣска) (сунца) м. — излѣзи гл. — излѣје (се) гл.

излѣкне гл. олакне.

излѣндра се (-ѣндраду се, -ѣндрају се) гл. наскита се; нашета се.

излѣпи гл. — излѣжѣ (се) (-ѣжѣду (се), -ѣжѣ (се)) (о пилићима) гл. — излѣжѣ (-жѣду, -жѣ) (у кревету) гл. — излѣма (-ѣмаду, -ѣмају) гл. — излѣпи гл. — излѣтѣ (-ѣтѣдѣ, -ѣтѣ) гл. — излѣчи (се) гл. — излѣива (се) (-йваду (се), -йвају (се)) гл. — излѣизан, -а, -о. — излѣиња сс (-ѣдѣ се, -ѣју се) гл. — излѣудѣра се (-йраду се, -йрају

се) гл. — излукави се гл. — излупа (се) (-упаду (се), -упају (се)) гл.
— излуфтаира (-ираду, -ирају) гл.

изље (се) гл. — излије (се).

изљуби (се) гл. — изљуба (-љубаду, -љубају) гл. — изљуска гл.
— изљушти гл. — измаже (се) гл. — измакне (се) гл.

измалтерйше и измалтира (-ираду, -ирају) гл. омалтерише.

измасти (се) гл. измасти (се).

измаца (се) (-ацаду (се), -ацају (се)) гл. испрља (се).

измёд и измёу(у) предл.; Тамо разговараду они измёу њи. — измёла
(се) (-ёладу (се), -ёљају (се)) гл. — измёна (се) (-ёнаду (се), -ёњају
(се)) гл. — измёри (се) гл. — измёси гл. — измёша (се) (-ёшаду
(се), -ёшају (се)) гл. — измёшано прил. — измйлий (-илйдү, -илү) гл.
— измйри (се) гл.

измйси гл. измисли.

измйшла (-йшладу, -йшлају) гл. — измлати гл. — измёље (се) гл.
— измбли (се) гл. — измбљује гл. — измбта гл. — измотава (се)
(-аваду (се), -авају (се)) гл. — измрси (се) гл. — измүзё (-үзёду, -үзү)
гл. — измүти (се) гл. — измүһка гл. — измүчи (се) гл. — изнакази
(се) гл. — изневёри гл. — изнёгује гл. — изненада и изнёнада
прил. — изненади (се) гл. — изненађен, -а, -о. — изненађене с.
— изнервйра (се) (-ираду (се), -ирају (се)) гл.

изнёсе и изнёсё (-ёседу и -есёдү, -ёсу) гл. 1. изнесе (из, испред, на). 2. повр.
престане носити јаја (о живини); Кокбшка нёси јаја док се не изнёсё.

изнйкне гл. — изнёншен, -а, -о. — изнётра прил. — изёре гл. — изёштри
гл. — изпүшти и испүшти гл.

изпцүје и испцүје гл. опсује све редом.

изравна (се) (-адү (се), -ају (се)) гл. — изравни (се) гл. — изради (се)
гл. — израдује (се) гл. — израђа (се) (-ађаду (се), -ађају (се)) гл.
— изрази (се) гл. — израни (се) гл. — израстё (-астёду, -астү) гл.
— израчунá (се) (-унáдү (се), -унáју (се)) гл. — изрёћа (се) (-ёћаду
(се), -ёћају (се)) гл. — изрёже гл. — изрёцка гл. — изрешётá (-етáдү,
-етáју) гл. — изрйба (се) (-йбаду (се), -йбáју (се)) гл. — изрйје гл.
— изркне (нос) гл. — изрбди (се) и изродй (се) (-бдиду (се) и -одйдү
(се), -бдү (се)) гл. — изрб(ј)и (се) (-б(ј)иду (се) и -о(ј)идү (се), -бју
(се)) гл. — изрбјга (се) (-бјгаду (се), -бјгају (се)) гл. — изрүжи (се)
гл. — изрүкује се гл. — изрүчи гл. — изүва (се) (-үваду (се), -үвају
(се)) гл.

изүје (се) гл. Штá си се изб, ући убувён.

изудара гл. — изујёда (-ёпаду, -ёпају) гл. — изумё (-умёдү, -умү) гл.
— изумёва (-ёваду, -ёвају) гл. — изүчи (се) гл.

ија, ијáо, ијб узв. 1. за изражавање бола. 2. за изражавање чуђења.

и(ј)ако везн. — йјү узв. — икбна ж. — иконйца (иконйцё) ж. (дем.).
— или везн.; в. и: ал. — илбвáча ж.

- иљада ж. хиљада.
 иљадарка ж. хиљадарка.
 иљадница (иљаднице) ж. хиљадница.
 йма гл. — имање с. — йме (имѣна) с.; йме и прѣйме. — ймендан м.
 именйше гл. именује, наводи по имену.
 именеѧк (именеѧка) м.; син. тйзуль, һйзуль. — именеѧка ж. — имуѧан,
 -ѧна, -ѧно. — инѧт (инѧта) м. — инѧти се гл. — инѧћѣње с.
 — инѧѧйја ж. и м. — инвалйд м.
 инђелйр (инђелйра) и инђенйр (инђенйра) м. в. анђелйр.
 инђелйрка и инђенйрка ж. в. анђелйрка.
 йње с. — йпак реч за допуштање.
 ис предл. в. из; Ис почѣтка.
 исакѧти (се) гл. исакати (се).
 исапунйше (се) гл. насапунйше (се).
 исѣје гл. — исѣкне (се) гл.; Исѣкни нѡс; Исѣкнй се; и: усѣкни (се).
 — исѣли (се) гл. — исѣца гл. — исѣцка гл. — исѣчѣ (се) гл.
 — исйтни гл. — исйше гл. — йска и йште гл. — искаља (се)
 (-ѧљаду (се), -ѧљѧју (се)) гл. — искара (-ѧраду, -ѧрају) гл. — иска-
 сѧпи гл.
 искѧча (-ѧчаду, -ѧчѧју) гл. прескаче (све).
 искашљѧјѣ се (-ѧјѣду се, -ѧјѣ се) гл. искашљѧје се.
 искашљѣ се гл. искашљѣ се.
 исквѧси се гл. — искйда (се) (-йдаду (се), -йдају (се)) гл. покида (се).
 искйда се гл. јако се јѣди; страшно се љути; јако је забринут; Йма да
 с_искйда ако не дѡћеш.
 искйсне (се) гл. укисели (се). — искйта се (-йтаду се, -йтају се) гл.
 — исклйзне гл. — исклицѧ (-ѧдѣ, -ѧју) гл. — искомадйше и иско-
 матѧ (-ѧдѣ, -ѧју) гл. — искѡпа гл. — ископчѧ (-ѧдѣ, -ѧју) гл.
 — искорйсти гл. — искѡси гл. — искотрљѧ (се) (-трљадѣ (се),
 -трљѧју (се)) гл.
 искрастѧ се (-ѧдѣ се, -ѧју се) гл. искрасти се.
 искрѣше гл. — искрйви (се) гл. — искрѣпи гл. — искрѣни гл. — искрѣй
 (-крѣйду и -крѣйдѣ, -крѣѣ) гл. — искрѣши гл. — искрѣљѧ (-ѧдѣ, -ѧју)
 гл. — искрѣса (-усаду, -усѧју) гл. — искрѣша гл.; и: скрѣша.
 искушѧјѣ (-ѧјѣду, -ѧјѣ) гл. искушава.
 испѧва се (-ѧваду се, -ѧвају се) гл. — испѧда гл.
 испѧ(д)не гл.; Да ми испѧну ѡчи из главѣ ако те лѧжем.
 испѧра (-ѧраду, -ѧрају) гл. — испѧри (се) гл. — испѧрчѧ (-арчѧдѣ,
 -арчѧју) гл.
 испѧшѧ (-ѧшѧду, -ѧшѧју) гл. испашта.

испегла (-егладу, -еглају) гл. — испере гл. — испече (се) (-ечеду (се), -ечу (се)) гл.

испе гл. испије.

испица гл. — испије и испира гл. — испит м. — испита (-итаду, -итају) гл. — испитива (-иваду, -ивају) и испитије гл. — испише гл. — исплази (језик) гл. — исплата ж. — исплати гл. — исплехи (-ехиду, -еху) гл. — исплетех (-етеду, -ету) гл. — исплива гл. — исплѣска гл. — испљује гл. — испљушка (се) (-ушкаду (се), -ушкају (се)) гл. — испљуцка гл. — исповѣда (-ѣдаду, -ѣдају) гл.; Нема да ти се исповѣдам тебе.

исповес (исповести) ж. исповест.

исповраћа гл. — испогани гл. — испод предл. — исподйже гл. — исполива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — испопуца (се) гл. — испори гл. — испости се гл. — испочѣтка прил. — испочишти гл. — исправи се и испра(ј)и (се) гл. — испра(в)ља (се) гл. — испразни гл. — испрати гл. — испраћа гл. — испраћање ж. — испребива (-иваду, -ивају) и испребйја (-йјаду, -йјају) гл. — йспред предл., прил. — испредѣ (-ѣдѣду, -ѣду) гл.

испрекача и испрекаче гл. прескаче (све редом).

испрекйда (се) (-йдаду (се), -йдају (се)) гл. — испрепада (се) гл. — испреповѣда (се) (-ѣдаду (се), -ѣдају (се)) и исприповѣда (се) (-ѣдаду (се), -ѣдају (се)) гл. — исприча (-йчаду, -йчају) гл. — испрљи (се) гл. — испрѣд (-аду, -ају) гл. — испродава (-аваду, -авају) и испродажѣ (-ажѣду, -ажу) гл. — испроси гл. — испрска (-рскаду, -рскају) гл. — испрсне гл. — испружи (се) гл. — испуди гл. — испуни (се) гл. — испуња (-уњаду, -уњају) гл.

испуца (се) гл.; Шљиве испуцамо од кочица.

испуши (се) гл. — йст(и), -а, -о. — йстањи (се) гл. — йстапка гл. — йстѣгли (се) гл. — йстера гл. — йстерѣва (-ѣваду, -ѣвају) и йстеражѣ (-ажѣду, -ажу), йстерује гл. — йстѣчѣ (-ечѣду, -ечу) гл. — йстѣше гл.

йстија прил. йстиха.

йстина ж.; и: йстина. — йстински и йстињски, -а, -о. — йстински и йстињски прил. — йстине гл. — йстишти се (-иштиду се, -ишту се) гл. — йсто прил. — йстовара (-ѣраду, -ѣрају) гл. — йстоваражѣ (-ажѣду, -ажу) и йстоварйва (-иваду, -ивају), йстоварује гл. — йстовари гл. — йсток м. — йстѣрија ж. — йсточан, -чна, -чно. — йстрѣне (се). — йстрѣби (се) гл. — йстрѣзни (се) гл. — йстрѣсѣ (се) (-ѣсѣду (се), -ѣсу (се)) гл. — йстрѣза гл. — йстрѣља (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — йстрѣшен, -а, -о. — йстрѣши (се) гл. — йстружѣ (-ужѣду, -ужу) гл. — йструли и йструлий (-улиду и -улиду, -улу и -улу) гл.

йструћа се (-ућаду, -ућају) гл. намучи се премештајући се.

йстрчи (-чйду, -чу) гл. — йступи (се) гл. — йстура (-ураду, -урају) гл. — йстури гл. — йстуца гл. — йстуцка гл. — йстучѣ (се) (-учѣду

- (се), -учу (се)) гл. — исуче гл. — исуши (се) гл.
 исфйлује гл. напуни, надева (торте, колаче).
 исфйрца (-йрцаду, -йрцају) гл. прошије, уфйрца (све).
 исфрѧка гл. исече, посече (све на комаде).
 исфрља (-фрљаду, -фрљају) гл. баѧи, фрљи (све).
 исфука гл. 1. прогони, протера све. 2. истроши, потроши све.
 исфухка гл. умочи, спусти у неку течност за кратко време; Паприйке само
 исфухкамо два-три пут.
 и(с)цѧди (се) гл. исцѧди (се).
 и(с)цефјује (се) гл. исцефјује (се).
 итѧ и итѧ речца в. етѧ; Итѧ га.
 йтне (се) гл. хитне (се); син. баѧи (се), фрне (се).
 йћа (се) гл. хита (се); син. баѧа (се), фрља (се).
 йх узв. их.
 ицѧпа (се) (ицѧпаду (се), ицѧпају (се)) гл. исцѧпа (се).
 ицрпѧ (ицрпѧду, ицрпѧ) гл. исцрпе.
 ицурй (ицурйду, ицурѧ) гл. исцури.
 йш(а) узв. — ишѧра (-ѧраду, -ѧрају) гл. — ишйба гл. — ишкѧпи гл.
 иштукне гл. полуди; и: штукне.
 ишчѧка се гл. ишчека се.
 ишчекѧјѧ се (-ѧјѧду се, -ѧјѧ се) гл. ишчекује се.
 ишчѧшља (се) гл. — ишчупѧ (се) (-ѧду (се), -ѧју (се)) гл.
 ишчупѧјѧ (се) (-ѧјѧду (се), -ѧјѧ (се)) гл. ишчупава (се).

J

- јѧ зам.; ѧјде сас мѧнѧм; Мѧне ми се спава; Дѧј ми мѧне; Мѧне ме свй
 знѧју.
 јѧбац (јѧпца) м. глас, говор; Изгубјѧ је јѧбац „ућутао се“.
 јѧблан (дрво) м. — јѧбука ж. — јѧбучар м. — јѧбучица и јѧбучица
 (јѧбучице и јѧбучйцѧ) ж. — јѧви (се) гл. — јѧвља (се) (јѧвљаду
 (се), јѧвљају (се)) гл. — јѧвор м. — јѧгње (јѧгњѧта) с. — јѧгњѧнце
 (јѧгњѧнцѧта и јѧгњѧнца) с. (дем.). — јѧгњѧтина ж. — јѧгњѧћи, -а, -е
 (и -о). — јѧгњи (се) гл.
 јѧгода ж. дуд (дрво).
 јѧгодѧра ж. дудињѧк.
 јѧгодица (јѧгодицѧ) ж. 1. јѧгода (биљка и плод). 2. дудињѧ; бѧле јѧгодице;
 црне јѧгодице.
 јѧд м. пакао.
 јѧдеш м. јадац (у птица).

јадник м. — јадница ж. — јадно прил. — јазавац (јазавца) м.
— јазбина ж.

јазовина ж. јазбина јазавца.

јајас(т), -а, -о. — јаје (јајета) с. — јајце (јајцета) с. 1. (дем.) јајце. 2.
јаје. — јајк, -а, -о. — јајко прил. — јајна и јајња ж. — јако прил.
— јако везн. ако.

јакџа ж. јакота, јачина.

јали и јели везн. 1. или 2. да ли.

јалов, -а, -о. — јалови гл.; син. шкџпи, штрџи. — јаловица (земља) ж.

Јана (Јанџ) ж.; ово име сачувано је само у изр. лџда Јана и лџдајана „лџда
жена; лџд човек“.

јануар м. — јануарски, -а, -о. — јао и јау узв.; и: ђо, ијао. — јаџка
(јаџкаду, јаџкају) и јаџче гл. — јаџкне и јаџкне гл. — јаџа ж.
— јаџрам (јаџрма) м. — јаџран м. — јаџрац (јаџраца) м. — јаџре (јаџрета)
с.; Јаџрићи и јаџганци не пасу на исто место. — јаџребица и јеџребица
ж. — јаџретина ж. — јаџрећи, -а, -е (и -о).

јаџрина ж. вуна од козе.

јаџрица ж. — јаџрењаџа и јеџрењаџа ж. — јаџруга и јеџруга ж. — јаџраџ се
(-џду се, -џју се) гл. — јаџрџов, -а, -о и јаџрџев, -а, -о; Јаџрџово млеко је
скупо. — јаџрџевина ж. — јаџсан, -сна, -сно. — јаџсен м. — јаџсенов,
-а, -о. — јаџсенџовина ж. — јаџсла ж. и јаџсле с. мн. — јаџслице ж. мн.
(дем.). — јаџсмиџн (јаџсмиџна) м. — јаџсмиџнџв, -а, -о. — јаџсно прил.
— јаџсноџа ж. — јаџстреџ м.

јаџстук (јаџстџка) м. 1. јаџстук. 2. јаџстук на колима; син. аџштук.

јаџстџче (јаџстџчета) с. (дем.). — јаџстџчиџ м. (дем.). — јаџто (птица) с.
— јаџук м. — јаџуче гл. — јаџџа (се) (-џду (се), -џју (се)) и јаџџа (се)
(-џду (се), -џју (се)) гл. — јаџџање и јаџџање с. — јаџџина ж.

јаџшење с. јаџхање.

јаџши (се) гл. јаџши (се).

је (јеџу) гл. јеџе; Јеџи сџнко, јеџи; И џндак се сџдне да се је.

је, јеџте (су) гл.; Све је лепо.

је зам. Ак. од џна; Баш џће џу да је вџди.

јеџанџелије и јеџанџџеље с. в. еџанџелије.

јеџџ и јеџџ рџца в. еџџ.

јеџтџка и јеџтџка ж. суџица.

јеџтин и јеџтин, -а, -о. — јеџтино и јеџтино прил. — јеџтиноџа и
јеџтиноџа ж.

јеџтџџав и јеџтџџав, -а, -о суџичав, туберкулозан.

јеџд м. — јеџдак, -тка, -тко. — јеџдџмџт и јеџдџнџт прил.

јеџдан, јеџ(д)на, јеџ(д)но I бр. јеџдан. II прид. неки. III ж. јеџдна рџч; Да ти
не каџем јеџну, па ће се џџдиш.

једанџ бр. једанаест.

једанајстџна ж. једанаестина.

јџдар, -дра, -дро слабашан, немоћан.

јџдрџт прил. јџдаред, јџданпут.

јџдџ прил. — јџди (се) гл. — јџдинац (јџдинца) м. — јџдини, -а, -о.

јџдинџца ж. 1. јџдиница, јџдина кћи. 2. јџдиница, бројка, оцена, цифра за број јџдан.

јџдино везн.; Сви су се смџјали, јџдино су дџца ћутџла. — јџдинцат, -а, -о само у изр. јџдан јџдинцат. — јџ(д)нак, -а, -о. — јџ(д)нако прил. — јџ(д)но прил.; Ни ми било свџ јџно. — јџж (јџжа) м. — јџжџ се (јџжџдџ се и јџжџду се, јџжџ се) гл.

јџжџв, -а, -о јџжев.

јџзгро с. — јџзеро с. — јџзџрски, -а, -о. — јџзџрце (јџзџрца, јџзџрцџта) с. (дем.). — јџзик (јџзџика) м. — јџкне гл.

јџксер (јџксџра) м. ексер.

јџл(бо) и јџр(бо) везн. јџр.

јџлен (јџлџна) м. — јџлка ж.; син. крискињ. — јџлкица ж. (дем.). — јџло с. — јџловџча и јџловџча (јџловџче и јџловџче) и јџловина ж.

јџнгџр (јџнгџира) м. в. анџгџр.

јџс, јџст, јџсте и јџсте I узв. јџс. II гл. јџст, јџсте. — јџсенџс(ке) прил. — јџсенџшњи, -а, -е (и -о).

јџсџни прил. ујџсен, у току јџсени.

јџсџнка и јџсџњка, јџсџнџча ж. јџсења јџбука.

јџсџнски и јџсџњски, -а, -о.

јџсџнџк (јџсџнџка) (прасе) м.

јџсџњи, -а, -е (и -о); јџсџњо жџто.

јџспџп (јџспџпа) м. в. еспџп.

јџтко прил. јџтко.

јџто рџца в. џто.

јџтрџва ж. — јџтрџвин, -а, -о. — јџчам (јџчма) м. — јџчџ (јџчџду и јџчџдџ, јџчџ) гл. — јџчмен, јџчмџна, јџчмџно. — јџшан, -шна, -шно. — јџ узв.; Јџ, лџле мене. — јџж узв. — јџк прил.

јџн, јџна, јџни зам. в. џн, џна, џни.

јџн(д)ак прил. в. џн(д)ак.

јџпет прил. в. џпет.

јџрган (јџргџна) м. — јџргџнче (јџргџнчџта) с. (дем.). — јџргџнчић (јџргџнчићна) с. (дем.). — јџргџван м. — јџргџванов, -а, -о. — јџк узв. — јџш прил. — јџ и јџ узв.

јџ зам. Ак. од џна; јџ; Њџ да јџ дам.

југ м. — Југословѐн (Југословѐна) и Југословѐнац (Југословѐнца) м.
— Југословѐнка ж. — југословѐнски, -а, -о.

јуда м. лош човек; издајник.

јужан, -жна, -жно и јужни, -а, -о (одр.). — јужно прил. — јуж узв.

јули м. јул.

јулски, -а, -о. — јунак (јунака) м. — јунаков, -а, -о. — јунац (јунца) м.
— јуначки, -а, -о. — јуначки прил.

јуни м. јун.

јуница ж. — јунски, -а, -о. — јурдише гл. — јурење с. — јури (се) гл.
— јуриш м. — јуриша (-аџу, -ају) гл. — јурне гл. — јурњава ж.
— јутрашњи, -а, -е (и -о). — јутрење и јутрење (јутрења и јутрења)
с. — јутрењи и јутрењи, -а, -е (и -о). — јутро с. — јутрос(ке) прил.
— јуче(р) прил. — јучерашњи, -а, -е (и -о).

К

к предл.; Дошò је к нòни; Је дòшла мàло к сèбе; Спуштјò се са зидà
к аста̀лу. — ка̀баница ж. — ка̀вга (ка̀вгè) ж. — ка̀вез м. (рет.) в.
гàвез; — кавурма и каурма (кавурмè и каурмè) ж.

ка̀д м. 1. кад, ка̀ење меса. 2. дим за ка̀ење меса; Зака̀чимо мèсо и
напра̀имо ка̀д.

ка̀д(е), ка̀дека, ка̀дена прил., везн. — ка̀да (ка̀дè) ж. — ка̀дар, -дра,
-дро. — ка̀дгòд(е), ка̀дгòдека, ка̀дгòдена, ка̀дгòденака и ка̀ткòд(е),
ка̀ткòдека, ка̀ткòдена, ка̀ткòденака прил. — ка̀дèлница и ка̀диòница
ж. — ка̀дифа (ка̀дифè) ж. — ка̀ење с. — ка̀же (се) гл. — ка̀жипрс(т)
м. — ка̀жњава (-а̀ваду, -а̀вају) гл. — ка̀за̀лька (на сагу) ж; и:
ска̀за̀лька. — ка̀зан (ка̀зана) (суд) м. — ка̀занче (ка̀занчèта) с. (дем.).
— ка̀занчић (ка̀занчића) м. (дем.). — ка̀занџија м. — ка̀зива
(-йваду, -йвају) и ка̀зује гл. — ка̀зивање с. — ка̀зна ж. — ка̀зни
гл. — ка̀јање с. — ка̀је се гл. — ка̀јмак (ка̀јмака) м. — ка̀јсија ж.

ка̀јш (ка̀јша) м. каиш.

ка̀кау (ка̀ка̀ва) и ка̀као (ка̀ка̀ва) м.

ка̀квй, -а̀, -ò и ка̀кй, -а̀, -ò зам.; Нисмо забележили облик ка̀кав; Ка̀кй му
дра̀ко; Ка̀квй гòд; ка̀кй-такй; ка̀кй òше; ка̀кй биде; ка̀кò иза̀е; нйје
бòзнà ка̀кй.

ка̀кй прил. непром.

ка̀ко I прил.; Ка̀ко си се лèпо обукла; Ка̀ко комè је дòбро; Ка̀ко си? II
везн.; Огишò је како је и дошò; Йма дòста врèмена од како нйсам бјò
код вàs.

ка̀кòгòд прил. — ка̀ко-такò прил.

ка̀лаише гл. калајише.

ка̀лај (ка̀лаја) м. — ка̀лами и ка̀лèми гл.

ка̀ланче (ка̀ланчèта) и ка̀лèнче (ка̀лèнчèта) с. (дем.) калем (за намотавање).

- калдара̄ш (калдараша) м. котлар; < рум. cǎldăraş.
 калем м. калем (за намотавање).
 калѝ(м)пер м. калопер.
 калѝчна ж. калѝча; син. галѝша.
 калпак м. капак на казану за печење ракије.
 калуђер м. — калуђерка ж. — калуђерски, -а, -о. — калуп (калупа)
 м. — калупи гл. — калупчић (калупчића) м. (дем.). — калфа м.
 — калфин, -а, -о. — калѝа (се) (каладу (се), калѝју (се)) гл. — калѝав,
 -а и калѝава, -о и калѝаво; калѝави, -а, -о (одр.).
 калѝвица ж. калѝава, прѝава жена.
 калѝавко м. калѝав, прѝав човек.
 камара I ж. камара. II прил. много. — камари гл. — камарица
 (камарице) ж. — камен м.; драги камен; плави камен; камен на
 бубрег. — камени, -а, -о. — каменић, -а, -о. — каменче (каменчета)
 с. (дем.). — каменчић (каменчића) (дем.). — каменићар (каменићара)
 м. — камениче с. зб.
 камијѝн (камијѝна) м. камион; син. аутомобил.
 камоли везн.; често с везн. а; Неће ни да те види, а камоли да ти дође.
 камѝија и канѝија ж. — канѝл (канѝала) м. — канѝлчић (канѝлчића) м.
 (дем.). — канѝп (канѝпа) м.
 кангар м. камгарн.
 канѝило с. — кани (се) гл.
 канице ж. мн. тканице.
 канта ж. — кантар (кантара) м. — кантари (се) гл. — кантарић м.
 (дем.).
 канфор м. камфор.
 канцелѝрија ж.
 канѝило с.; С клубада метемо на канѝила.
 канѝа ж. — капа ж. — капак (капака) м. — капара ж.
 капара̄ш (капараша) м. онај који капарише.
 капарише гл. — капела (капеле) ж. — капетан (капетана) м.
 — капетанѝв, -а, -о. — капија ж. — капи(ј)ица (капи(ј)ице) ж.
 (дем.). — капитал (капитала) м. — капица ж. (дем.). — каплар
 м. — капља ж. — капље гл. — капљица ж. (дем.). — капне гл.
 капѝв (капова) и копѝв (копова) м. ловачки пас.
 капсла ж. — капут (капута) м.; дугачки капут; кратки капут. — капутић
 (капутића) м. (дем.). — кара (се) (караду (се), карѝју (се)) гл.
 караба ж. карабе; реч је забележена само у изр. баба-караба „сасвим стара
 жена“; значење речи није познато.
 караба̄так (караба̄тка) м. карабатак.

- каравана (караванѐ) ж. аутобус са апаратом за пројекцију филмова; < рум. *caravană* (*cinematografică*).
- караџер м. — караманка ж. — карамфил (карамфила) и каранфил (каранфила) м. — карамфилић и каранфилић м. (дем.). — каранџе с. — карбит (карбита) м. — карика ж. — каричица ж. (дем.). — карлица ж. — карличица (карличице) ж. (дем.). — карта ж. — карта се (картаду се, картāju се) гл. — картар (картара) и картарош, карташ (карташа) м. — картарски, -а, -о.
- картеља (картељѐ) ж. бон, тачкица, купон (за прехранбене производе, за одело и сл.); < рум. *cartelă*.
- картон (картона) м. — каса ж. — каса гл. — касане с. — касипи гл. — касипин м. — касипница ж. — касипски, -а, -о. — касипски прил.
- касарма ж. касарна.
- каска гл. — кастрџа (кастрџѐ) ж. — кастрџица (кастрџице) ж. (дем.). — кат м. — катанац (катанца) м.
- катанџе (катанџѐта) с. и катанџић (катанџића) м. 1. (дем.) катанџе. 2. катанџице (цвеће).
- катедраља (катедраљѐ) ж. — катекџизам (катекџизма) м.; Учили смо катекџизам, то не попа учјо једарџет недељно. — катџолик м.
- катџолица ж. катџоликиња.
- катрања ж. катран.
- катранџисан, -а, -о само у изр. црн катранџисан „јачо црн“.
- катранџише (се) гл. 1. катранише. 2. повр. поцрни као катран.
- катрањача ж. катраница.
- каћа (каћѐ) ж. веверица; син. веверица.
- каћуша ж. — каџа (каџѐ) ж. — каџен, каџџа, каџџо. — каџа ж. — каџица ж. (дем.). — каџка ж. — каџка се гл.
- каџкало с. место за качкање свиња.
- каџкање с. — качкџет (каџкџѐта) м.
- каш м. млад сир; < рум. *caș*.
- кашаљ (кашља) ж.; магарџи кашаљ. — кашџка ж. — кашџиџица (кашџиџице) ж. (дем.). — кашкавал (кашкавала) м. — кашљање и кашљање (кашљања и кашљања) с. — кашље (се) гл. — кашљив, -а, -о и кашљиви, -а, -о (одр.).
- кашљивко м. кашљивац.
- кашљџица ж. слаб кашаљ.
- кашљуца (се) гл. — кашљуцање с. — кашљуцне (се) гл. — квадџрат (квадџрата и квадџрата) м. — квадџратан и квадџратан, -џна, -џно; квадџратни мџтар. — кваџрење с. — кваџри (се) гл.
- кв(а)рџиљ (кв(а)рџиља) м. квартир.

- квасац (квасца) м. квас (за хлеб); син. кумлѡв.
- квѣт(а) прил. — квѣта ж. — квѣтира (се) (-йраду (се), -йрају (се)) гл.
— кѣзи (се) гл.
- кѣка (кѣкѣ) ж. 1. назив за старију сестру. 2. назив за старију женску особу.
кѣкѣше се гл. — кѣл и кѣљ м. — келераба (келерабѣ) ж. — кѣлнер м.
— кѣња се (кѣњаду се, кѣњају се) гл. — кѣпец (кѣпѣца) м. — кѣр м.
и кѣра (кѣрѣ) ж. (рет.), син. пцѣто.
- кѣрефѣке ж. мн. непром., само у изр. праи кѣрефѣке; изводи кѣрефѣке
„криви се, мајмунише се“; смисао речи није познат.
- кѣрма (кѣрмѣ) ж. (пивски) квасац.
- кѣрмѣн (кѣрмѣна) м. кармин; син. пѣдра.
- кѣрѡв (кѣрѡва) м. — кѣса ж. — кѣсица ж. (дем.). — кѣц м. (карта).
— кѣцѣља и кѣцѣља ж. — кѣцѣљица и кѣцѣљица, кѣцѣљица и
кѣцѣљица (кѣцѣљице и кѣцѣљице, кѣцѣљице и кѣцѣљице) ж. (дем.).
- кѣчѣка и кѣчѣйка ж. кѣчѣга.
- кѣѣда (се) гл. — кѣѣдање с. — кѣѣја се и кѣѣја се, кѣѣје се гл. — кѣѣѣвица
ж. — кѣѣјање с. — кѣѣка ж. — кѣѣѡна се и кѣѣѡне се гл.
- кѣѣѡнање и кѣѣѡнење с. кѣѣѡтање.
- кѣѣла ж. 1. кѣла, килограм. 2. кѣла (болест). — кѣѣлав, -а, -о и кѣѣлави,
-а, -о (одр.). — кѣѣлавица ж. неспретна женска особа. — кѣѣлавица ж.
(чекић). — кѣѣлачко м. — километар и километер м. — кѣѣњи (се)
гл.
- кѣѣп м. слабо, истрошено људско тело; Од њѣга ј_остѡ сѡмо кѣѣп.
- кѣѣпѣи (кѣѣпѣиду, кѣѣпѣу) гл.
- кѣѣрија ж. 1. станарина. 2. најамни рад с властитом стоком.
- кѣѣр(и)јѡш (кѣѣр(и)јѡша) м. подстанар.
- кѣѣсало и кѣѣсело прил. — кѣѣсели се (кѣѣселиду се и кѣѣселиду се, кѣѣсели
се) гл. — кѣѣсѣљна ж. — кѣѣсѣљѡк (кѣѣсѣљѡка) м. — кѣѣсѣји (кѣѣсѣиду,
кѣѣсѣу) гл.; син. цѣкне. — кѣѣсне гл. 1. кѣѣсне, прокишљава. 2. кѣѣси.
- кѣѣсо, кѣѣсала и кѣѣсела, кѣѣсало, кѣѣсело кѣѣсо.
- кѣѣт (за прозоре) м. — кѣѣта (цвећа) ж. — кѣѣти (се) гл. — кѣѣтица и
кѣѣчица ж. (дем.). — кѣѣћен, -а, -о. — кѣѣфла (кѣѣфлѣ) ж. — кѣѣѣц узв.
— кѣѣѣѡш м. кѣѣѣѡшѡ (се) (-ѣду се, -ѣју се) гл. — кѣѣѣѡшки, -а, -о.
— кѣѣѣѡшки прил. — кѣѣѣѡма ж. — кѣѣѣѡша ж. — кѣѣѣѡшѣи и кѣѣѣѡшѣи,
-а, -о. — кѣѣѣѡш гл. безл. — кѣѣѣѡшица ж.
- кѣѣѣѡмет I прил. непром.; II прил. много. III м. (кѣѣѣѡмета) гѡмила, велика
количина нечега.
- кѣѣѣѡѣр (кѣѣѣѡѣра) м. — кѣѣѣѡѣнац (кѣѣѣѡѣнца) м. — кѣѣѣѡѣди (дрва) гл.
— кѣѣѣѡѣди се гл.
- кѣѣѣѡѣраѣче и кѣѣѣѡѣраѣше гл. лупа, клопара, изаѣѣѡѣва буку.

клања се гл. — клас м. — класа (-аџу, -ају) гл. — класа ж; Из вуне видимо прву класу. — клати (се) гл. — клатно с. — клаћење с. — клацка (се) гл. — клацкање с. — клеветā гл. — клекне гл. — клѐ(м)пав, -а, -о. — клѐн м. — клѐнов, -а, -о. — клѐновина и клѐновина ж. — клѐпа (-ѐпаду, -ѐпају) гл. — клѐпало с. — клѐпетā (-аџу, -ају) и клѐпѐње гл. — клѐпетуша ж. — клѐпне гл. — клѐтва ж. — клѐчање и клѐчење с. — клѐчи (-ечиду, -ѐчу) гл. — клија (-аџу, -ају) гл. — клијање с. — клима (климѐ) ж. — клима (се) гл. — климав, -а, -о и климави, -а, -о (одр.). — климавко м. — климање с. — клин м.; Сигуран ко дрвени клин. — клисура ж. — клисурац (клизурца) м. — клисурка ж. — клица ж. — клица (-аџу, -ају) гл. — клоџет (клоџета) м.; син. привада. — клокође гл.

кломбарā и клумбарā (-аџу, -ају) гл. клопара, лупара.

клопка ж; син. мишоловка. — клоџ прил. — клоџа и кљоџа гл. — клоџање и кљоџање с. — клоџне и кљоџне гл.

клубада (клубадї) ж. зб. клубад.

клубе (клубета) с. — клупа (крупѐ) ж. — клупица (крупичѐ) ж. (дем.). — клупчас(т), -ста, -сто. — клупче (крупчета) с.

кљѐкав, -а, -о немоћан, изнемогао, тром, спор.

кљѐкавица ж. немоћна, изнемогла, трома, спора женска особа.

кљѐкавко м. немоћна, изнемогла, трома, спора мушка особа.

кљѐкаво прил. немоћно, изнемогло, тромо, споро.

кљѐшта с. мн. и кљѐште ж. мн. клѐшта.

кљувї (-увиду, -уву) гл. 1. (о насађеном јајету) разбија се, пуца (због куцања изнутра). 2. (о још неизлеженим пилићима) кљуца, удара кљуном изнутра.

кљује гл. — кљука (се) гл. — кљун м. — кљунче (кљунчета) с. (дем.). — кљуц узв. — кљуца (се) гл. — кљуцање с. — кљуцка гл. — кљуцне гл. — кључ м. — кључā (-аџу, -ају) гл. — кључање с. — кључић (кључића) м. (дем.). — кмѐт м. (сеоски кнез) (рет.); син. кнѐз (кнѐза) м. — кнѐзов, -а, -о. — кнезује гл.

кноћи прил. предвечер, к ноћи.

књига ж. — књижица ж. (дем.). — кџ (рет.) и кџ, кџ зам.

ко I везн. као; Сећам се, ко седимо ми ђе, а они пролазиду. II прил. кџ; Она ми је кџ сџстра и кџ маџи; Она ми дође кџ нека тџтка.

кобајаге и кџ бајаге прил. — кобасица ж.; тџнке кобасице; меснате кобасице; бѐле кобасице. — кобац (кџпца) м. — коби (кобиду, кобу) гл. — кобѐља се (-аџу се, -ају се) гл. — кобила ж. — кобилин, -а, -о. — кобилица (кобилицѐ) ж. (дем.). — ковач (ковача) м. — ковачија и ковачица ж. — ковачки, -а, -о.

ковачџв, -а, -о ковачџв.

ковѐр(а)т (ковѐрта) и кувѐр(а)т (кувѐрта) м. и ковѐрта, кувѐрта ж.

- ковила с.; не сећају се ове траве, реч је забележена само у изр. смислу и ковила у смислу „мед и млеко“, „свега и свачега“.
- код предл. — кожа ж. — кџица и кожица (кџице и кожице) ж. (дем.). кџњи, -а, -е (и -о).
- кожкар (кожкара) и кожкар (кожкара) м. кожар; < рум. сојосаг.
- кџу (кџува) м. кожух; За зйму ймамо кожџе.
- кожура (кожуре) ж.
- кожурица (кожурице) ж. (дем.) кожурица; кожаца.
- кожџе (кожџета) и кожџче (кожџчета) с. (дем.) кожџчић.
- кџа ж. — козар (козара) м. — козарџв, -а, -о. — кџи се гл. — кџи(ј)и, -а, -е (и -о). — кџица и козица (кџице и козице).
- кџј, која, које и којџ, од осталих облика с кџм, с кџим, с кџимџе, комџ зам. 1. ко. 2. који; Које су ти вяле? Шта ти је?; Шта те спопало?
- ко(ј)гџд(е) зам. когод.
- ко(ј)й, -џ, -а зам. — кока (кокџе) ж. — кока (се) (кокаду (се), кокају (се)) гл. — кокица ж. — кокошарник м. — кокоши(ј)и, -а, -е (и -о).
- кокошињак (кокошињка) м. кокошија вашка.
- кокошињац (кокошињца) м. кокошије љубре.
- кокошињи, -а, -е (и -о). — кокошка ж. — кокошкин, -а, -о. — кола (коли) ж.; волџјска кола; јена кола дрва. — колар м.
- коларов, -а, -о коларев.
- коларски, -а, -о. — колац (кол(л)ца) м. — колач (колача) м. — колачић и колачић (колачића и колачића) м. (дем.). — колџвка ж. — колџвчица ж. (дем.). — коленика и коленица (за пређу) ж. — колџно с. — колџнце (колџнца и колџнцџта) с. (дем.).
- колџра (колџре) ж. 1. колера. 2. неуредна женска особа. 3. неред; Код њџ у кџћу је цџла колџра.
- колџчка с. мн. и колџчке ж. мн. — колиба ж. — колибица и колибица (колибице и колибице) ж. (дем.).
- колики, -а, -о колик.
- колико прил.; Колико гџд џће; Колико је изашо напоље. — колийр (колийра) м. — колийца с. мн. и колийце ж. мн. (колийца) (дем.).
- колийчки, -а, -о колийчак.
- колийчко прил. колийчно.
- колийчина ж. — коло с. — коловџђа м. и ж. — колџна (колџнџ) ж.
- колџнџл (колџнџла) м. пуковник; < рум. colonei.
- колџе с. зб. — колџе (се) гл. — колџиво с. — комац м. — команда ж. — командант (команданта) м. — командйр (командйра) м. — командџје гл. — комарац (комарца) м. — комат (комаџа) м. — коматџ (-атџду, -џтају) гл. — коматић (коматића) м. (дем.).

комбџна ж. комбајн.

комбинезџн (комбинезџна) м. — комџ(н)дија ж. — комџ(н)дијџш (комџ(н)дијџша) м. — комџша се (-џшџду се, -џшџју се) гл. — комџн (комџна) м. — комџина ж.

комџнар (комџнара) м. дџмничар.

комџсија ж. — комџова прид.; комџова ракија. — комџовача и комџовица ж. — комџот м. — компџт (компџта) м. — комуџина и кумуџина ж. — комџија м. — комџи(ј)ин, -а, -о. — комџијски, -а, -о. — комџика ж. — комџилук м. — комџиница ж. — комџинка ж. — комџак (комџака) м. — комџац (комџа) м. — конџир (конџира) м. — ко(н)џерва (ко(н)џервџ) ж. — ко(н)џервџсан, -а, -о. — ко(н)џервџше гл. — комџ м. — комџски и комџски, -а, -о; комџски босџљак; комџски камен „плови камен“. — комџтра предл.

контраџи гл. контрира, поступа на супротан начин.

контрџла (контрџлџ) ж. — контроџише гл.

конџџџд (конџџџџа) и конџџџт (конџџџџа) м. годиџњи одмор; < рум. concediu, conced.

комџ м. — комџак (комџака) м. — комџаник м. — комџаница ж. — комџиџ (комџиџа) м. (дем.).

комџов, -а, -о комџев.

копа (копаду, копају) гл. — копања ж. — копање с. — копањџца (копањџџџ) ж. (дем.).

коператџва (коператџвџ) и куператџва (куператџвџ) ж. сеоска робна куџа; < рум. cooperativă, cooperativă.

копиљџи се гл. роди ванбрачно дете.

копиљњак (копиљњџака) м. копиџе.

копиња и купиња ж. купина.

копињар и копињар (копињџара) м. купињџак.

копира (-џраду, -џрају) гл.; и: прекопира. — копиџа ж. — копиџица ж. (дем.). — копџка гл. — коприџа ж.; мрџтва коприџа. — коприџар (коприџџара) м. — коприџин, -а, -о. — коприџица и коприџица (коприџице и коприџиџџ) ж. (дем.). — копџа ж. — копџица ж. (дем.).

кџр м. хор; и: џр, хџр.

кџра ж. — кџрак и кџрач м. — кџрачне гл. — кџрачџ (-џду, -џју) гл. — кџрџач (кџрџаџа) м. — кџрен м. — кџрење с. зб.

кџрис (кџристи) ж. корџст; син. џсна.

кџрисан, -сна, -сно корџстан. — кџрисно прил. — корџсти (се) гл. — корџтанџце (корџтанџца и корџтанџџџа) с. (дем.). — корџтар (корџтџара) м. — корџто с. — кџрица ж. (и дем.).

к(о)рмџанош м. корџилар.

кџрџв м. — кџрџпа (кџрџпџ) ж. (рет.). — кџс (птица) м.

- кѡс (кѡсти) ж. кост.
- кѡса ж. — кѡсат, -а, -о. — косач (косача) м. — косачица ж. — косачки, -а, -о. — кѡси (се) гл.
- кѡсйло с. део косе (за кошење).
- кѡсйр (кѡсйра) м. — кѡсйри (се) гл.
- кѡсица ж. 1. (дем.) косица. 2. (вилаина) косица.
- кѡсо прил. — кѡсѡв м. — кѡстйм (кѡстйма) м.; син. ѡнцуг, одѣло. — кѡстур м.
- кѡта (кѡтѣ) ж. данак (у производима), откуп; < рум. cotă.
- кѡтарица ж. — кѡтѡрче (кѡтѡрчѣта) с. (дем.). — кѡтй (се) (-тйдѣ (се), -тѣ (се)) гл. — кѡтйло с.
- кѡткодѡче гл. кокодаче.
- кѡткола прил. код кола (место у центру села где сељани празником играју); и: укѡло.
- кѡтлѡр (кѡтлѡра) м. котлар.
- кѡтлѡрѡв, -а, -о котларев.
- кѡтлѡрски, -а, -о. — кѡтлйћ (кѡтлйћа) м. (дем.).
- кѡтѡ (кѡтла) м. котао (метални суд).
- кѡтрлѡ (се) (-ѡдѣ (се), -ѡју (се)) гл. — кѡтрлѡње с. — кѡтур м.
- кѡтурче (кѡтурчѣта) с. (дем.) котурић.
- кѡцка ж. коцка.
- кѡцкан, -а, -о и кѡцкас, -ста, -сто коцкаст.
- кѡцкасто прил. — кѡцкица ж. (дем.). — кѡчи (се) гл. — кѡчија ж. и кѡчијс ж. мн. — кѡчијѡш (кѡчијѡша) м.
- кѡчијѡшѡв, -а, -о кѡчијѡшев.
- кѡчијѡшки, -а, -о. — кѡчијѡшки прил. — кѡчина ж. — кѡчић (кѡчића) м. (дем.).
- кѡчица ж. коштица.
- кѡчка ж. квочка.
- кѡчниѡца ж. — кѡчѡпѣри се гл. — кѡш (млина) м. — кѡшѡва ж. — кѡшѡра (за овце) ж. — кѡшење с. — кѡшниѡца (за пчеле) ж. — кѡшта (кѡштаду, кѡштѡју) и кѡшћа (кѡшћаду, кѡшћѡју) гл.
- кѡштѡк (кѡштѡка) м.; Бѡједу кѡштѡк.
- кѡшто прил. као што; кѡшто је свѣдена.
- кѡштѡнац (кѡштѡнца) и куштѡнац (куштѡнца) м. — кѡшѣља ж.
- кѡшѣље (кѡшѣља) ж. мн. веш; У субѡту пѣremo кѡшѣље.
- кѡшѣљин, -а, -о. — кѡшѣљица (кѡшѣљицѣ) ж. (дем.). — кѡшѣта ж. — кр и кр узв. — крѡва ж. — крѡвѡр (крѡвѡра) м. — кр(а)вѡта (кр(а)вѡтѣ) ж. — крѡвин, -а, -о. — крѡвица ж. (дем.). — крѡвљи, -а, -е (и -о). — крѡгна (крѡгнѣ) ж. — крѡдѣ (се) (-ѡдѣду (се), -ѡдѣ (се)) гл.

— крадљивница ж. — крадљивко м. — крадом прил. — крађа ж.
— крај предл. — крај (краја) м. — крајцер (крајцера) (и новац
уопште) м. — крак м. — кракат, -а, -о. — краљ м. — краљевски,
-а, -о. — краљица ж.

краљов, -а, -о краљев.

краљски, -а, -о краљски.

краљуш (краљушта) м. крљушт; и: скраљуш.

краста ж. — крастав, -а, -о; крастава жаба. — краставац (краставца) м.

краставица ж. крастава женска особа.

краста̀вко м. крастава мушка особа.

краставчић м. (дем.). — крастица ж. (дем.). — кра̀так, -тка, -тко.
— кра̀ти (се) гл. — кра̀тко прил. — кратко̀на ж. — кра̀ћење
с. — кр̀в (кр̀ви) ж. — кр̀вав, -а, -о. — кр̀вави гл. — кр̀ваво
прил. — кр̀вари гл. — кр̀вни, -а, -о. — кр̀вник м. — кр̀вница
ж. — кр̀внички прил. — кр̀вно прил. — кр̀вет (кр̀вета) м.; У сџбу
имамо шифо̀нер и кр̀вџе, тџ су бра̀чни кр̀вџи. — кр̀ветић м.
(дем.).

крџџки, -а, -о крџџски.

крџа (крџџ) и крџа (крџџ) ж. — крџен(а)ц (крџенца) м. — крџет
(крџџа) м. — крџџа и крџџе гл. — крџмен м. — крџе (се) гл.

крџтешин (крџтешина) м. врста кинеске свиле.

крџсање с. — крџста ж. — крџа (се) (крџаду (се), крџају (се)) и крџе
(се) (крџџу (се), крџу (се)) гл. — крџав, -а, -о.

крџце гл. крџне.

крџџина ж. бора.

крџ м. — крџа (се) гл. — крџчан, -чна, -чно. — кр(е)ча̀на ж.
— крџчање с. — крџчи (-џчиду, -џчу) гл.

крџчи гл. удаљује једну ногу од друге.

крџе (се) гл. — крџта̀лка ж. — крџти (-џтиду, -џту) гл. — крџљав,
-а, -о. — крџв, -а, -о. — крџвац (крџва) м. — крџва ж. — крџви
(се) гл. — крџвина ж. — крџвица ж. — крџвљење и крџвљење с.
— крџвнина ж. — крџво прил. — крџвуда (-џдаду, -џдају и -џдају)
гл. — крџвудав, -а, -о. — крџвуда̀во прил. — крџгла (крџгле) ж.;
син. бџа.

крџ м. гриз.

крџа (крџџ) ж. — крџје (се) гл. — крџк м. — крџкне гл. — крџлат,
-а, -о. — крџило с. — крџлице (крџлица, крџлицџа) с. (дем.).

крџскињ м. в. јџлка.

Крџстос (Крџста) м. в. Хрџстос; Од пре Крџста.

крџчи (-џчиду, -џчу) гл. — крџшка ж. — крџшкица ж. (дем.). — крџа
(крџаду, крџају) гл.

кркаче прил., само са предл. на: на кркаче; и: гргаче.

кркља (-аџу, -ају) гл. — кркљанац (кркљанца) м.

кркне гл. проговори, изговори једну једину реч; Не смѐ ни да кркне
испред њѐга.

кркѐри гл. — кркѐће гл. — кркѐће гл. — кркџа (риба) ж. — крља
(крљѐ) ж. — крља (се) (-аџу (се), -ају (се)) гл. — крма (крмѐ) ж.
— крмача ж. — крмачин, -а, -о. — крмачица (крмачицѐ) ж. (дем.).
— крменадла (крменадлѐ) ж.; син. грбџача. — крми гл.

крмџача ж. крвавица (кобасица).

крњ, -а, -е (и -о) прид. крњ.

крњав, -а, -о 1. (о носу) прџаст. 2. прџаста носа.

крњи (се) гл.

крџ(а) предл.; Идемо крџ шџуму и глѐдамо и лѐво и дѐсно; Ће дѐђе крџ
јѐдан сџт; Крџа зџид и Крџа зџид.

крџв м.

крџвџкне (се) и крџвџчѐ (се) (-уџѐду (се), -уџу (се)) гл. провуче се крџ;
проџе крџ.

крџзли, -а, -о провидан.

крџзлџ се (-џзлџду се и -џзлџџу се, -џзлџу се) гл. провиди се.

крџј (крџја) м. — крџ(ј)џ (-џ(ј)џџу, -џџу) гл. — крџпџр (крџпџра)
и крџмпџр (крџмпџра) м. — крџпџриџ (крџпџриџа) м. (дем.).
— крџмпџрџв, -а, -о.

крџпџк (крџпџка) м. прокоп, јарак.

крџфна ж. — крџпа ж. — крџпара ж. — крџпач (крџпача) м. — крџпи (се) гл.
— крџпџгуз (трава) м. — крџпица ж. (дем.). — крџпљѐне с.

крџс (крџста) м. крст.

крџсница (кошуљница) ж. — крџстѐлница (суд) ж. — крџстџ (се) (-тџџу (се),
-тџу (се)) гл. — крџстџне ж. мн. — крџстџтељ м.; само у изр. Свџти
Јџван крџстџтељ. — крџстџџ (крџстџџа) м. (дем.). — крџстов, -а, -о.

Крџстџвдан м. Свети Јџван.

крџтџш (крџтџша) м. бабица, хлѐпчиџ који се мѐси о даџи.

крџт, -а, -о 1. крџт. 2. чисто, без костију (о мѐсу). — крџтица ж. — крџг
м. — крџжан, -жна, -жно. — крџжѐне с. — крџжи гл. — крџжиџ
(крџжиџа) м. (дем.). — крџжно прил. — крџна (крџнѐ) ж. — крџни
(се) гл. — крџница (крџницѐ) ж. (дем.). — крџњѐне (кукуруза)
с. — крџпан, -пна, -пно. — крџпица (соли) ж. — крџпно прил.
— крџт, -а, -о. — крџти (се) гл.

крџтне гл. постаје мало крџни.

крџшка ж. 1. крушка. 2. сијалица за џепну лампу. — крџц узв. — крџца
гл. — крџце гл. — крџаг (крџага) и крџак (крџака) м. — крџч
(крџџџу, крџџу) гл. — крџчка (се) гл. — крџши (се) гл. — крџшљџв,

-а, -о. — крштен, крштѣна, крштѣно и кршћен, -а, -о. — крштеница и кршћеница ж. — крштѣње и кршћѣње с. — ку(в)а (се) (ку(б)аду (се); ку(в)ају (се)) гл. — ку(в)ање (ку(в)ања) и ку(в)ање (ку(в)ања) с. — ку(в)ар м. — ку(в)арица ж. 1. куварица. 2. извезено платно које се прикачује у кухињи изнад пећи.

ку(в)арицин, -а, -о куваричин.

ку(в)арски, -а, -о. — кугла (куглѣ) ж. — куглица (куглице) ж. (дем.). — куд(е), кудена, куденака, кудер прил. — кудѣља ж.; лѣтња кудѣља; јесѣна кудѣља. — кудѣљан, -љна, -љно и кудѣљни, -а, -о (сдр.). — кудѣљица ж. (дем.).

кудѣљчица ж. кудѣља, предиво за једну преслицу; И тако, кудѣља с_изгребѣна, прајмо кудѣљчице да мѣтемо на преслицу, да прѣдемо.

куди гл. — куђење с.

кујински, -а, -о кухињски; кујински нбж; кујнска сб.

куј зам. ко; Куј вечѣра рекѣје, фруштѣкује воде; Куј ће дође, ће дође; Како куј скочи из снѣга, тако га пцѣто увати; Донѣсѣ штѣ куја йма.

кује гл. кује.

кујка (кујкѣ) и кумача ж. пријатељица, другарица, посестрима која се стиче кумачањем.

кујна и кујња ж. кухиња.

кујница и кујница (кујнице и кујнице) ж. (дем.) кухињица.

кук м. — кука ж. — кука гл. — кукавац (кукавца) (птица) м. — кукавица (и фиг.) ж.

кукавицин, -а, -о кукавичин.

кукање с. кукање.

кукас, -ста, -сто кукаст.

кукица ж. — куков, -а, -о; на куково лѣто; куково гњѣздо. — кукољ (кукоља) м. — куку узв.

кукуњица (кукуњице) ж. клисурско народно коло.

кукурѣк (кукурѣка) м. — кукурѣкање и кукурѣкање с. — кукурѣкне и кукурѣкне гл. — кукурѣче и кукурѣче гл. — кукурѣжни, -а, -с (и -о) и кукурѣзни, -а, -о. — кукурѣуз (кукурѣза) м. — кукурѣзов, -а, -о. — кукута ж. — кула (кулѣ) ж.

кулѣнт (кулѣнта) м. сусретљив, услужљив човек.

култѣра (култѣрѣ) ж. — култѣран, -рна, -рно и култѣрни, -а, -о (одр.). — кулук (кулѣка) м. — кулѣчи гл. — куља (кулѣ) ж. — куља (-адѣ, -ају) гл.

куљѣшѣр (куљѣшѣра) м. штапић за мешање качамака, куље.

кум (кума) м. — кума (кумѣ) ж.

кумача се (-ачадѣ се, -ачају се) гл. посестрими се, постаје кумача са другом девојком (на посебан начин).

кумачање с. здружење деце на посебан начин.

кумачин, -а, -о кумачин; кумачин понедељак „понедељак када се врши кумачање“.

кумачица ж. дем. од кумача.

кумџин, -а, -о. — кумџић (кумџића) м. (дем.). — кумџица (кумџице) ж. (дем.).

кумџићин, -а, -о кумџичин.

кумљов (кумљова) м. в. квасац.

кумлов, -а, -о; кумлова слама.

кумрија ж.

кумс(т) м. вештина.

кумст(в)о с. — кундак м. — кунџ (се) (-недџ (се), -нџ (се)) гл. — куња (куњаду, куњају) гл. — купа (купџ) (снопова) ж. — купа (се) (купаду (се), купају (се)) гл. — купање с. — купатило с. — купац м. (онај који купује). — купац (суд) м. — куппи гл. — куппи (се) гл. окупља (се). — куппица (куппице) ж. (дем.). — купплџај (купплџаја) м. — купован, -вна, -вно и куповни, -а, -о (одр.). — куповање с. — купује гл. — купус (купуса) м. — купусов, -а, -о. — кураж (куражи) ж. — куражан, -жна, -жно. — куражи (се) гл. — куражно прил. — курјак м.; Смо видпи курјаце; Ђма силни курјака. — курјаков, -а, -о.

курса ж. (међуградски) путнички аутобус; < рум. cursă.

курталџше се и куртулџше се гл. — куца (куцаду, куцају) гл. — кусне гл. — кутија ж. — кути(ј)ица (кути(ј)ице) ж. (дем.). — кутљача ж.; син. супача. — кутљачица (кутљачице) ж. (дем.). — кутњак и кутњик м. — кутњи само у изр. кутњи зуб. — кућа ж. — кућеван и кућован, -вна, -вно и кућевни, -а, -о (одр.).

кућеван, -вна, -вно кућеван, чуваран.

кућица ж. (дем.). — кућни, -а, -о и кућњи, -а, -с (и -о). — кућер (кућера) м. — кућерче (кућерчета) с. (дем.). — кућерчић м. (дем.). — куџ узв. — куџа (се) гл. — куџка (се) гл. — куџе с. — куџенце (куџенцета) с. (дем.). — куџина ж. — куџка ж. — куџа гл. — куџање с.

Л

ла узв. в. ља; Бже, ла си лџд.

лаба (лабе) ж. шапа; < рум. labă.

лабав, -а, -о. — лабави (се) гл. — лабаво прил. — лабуд м. — лав и лаф м. — лавица и лафица ж. — лавов и лафов, -а, -о. — лавор (лавора) м. — лаворв, -а, -о. — лавски и лафски, -а, -о.

лафта и лафта ж. виолина.

лафташ (лафташа) и лафташ (лафташа) м. виолиниста.

- лагано прил. — лагaње с. — лагацко прил.
 лада (ладѐ) ж. хлад.
 ладан, -дна, -дно хладан.
 лади (се) гл. хлади (се).
 ладни (се) (ладнидү (се), ладнү (се)) гл. хладни (се).
 ладно прил. хладно.
 ладноћа ж. хладноћа.
 ладовина ж. хладовина.
 лађа ж. — лађар (лађара) м.
 лађарѓв, -а, -о лађарев.
 лађен, -а, -о хлађен.
 лађене с. хлађене.
 лађица ж. (дем.). — лаж (лажи) ж. — лажара и лажљивѓца ж. — лаже (се) гл. — лажљив, -а, -о. — лажљивац (лажљивца) м. — лажљивко м. — лажѓв (лажѓва) м. — лажүра ж. и м.
 лазарѓнац (лазарѓнца) м. в. разарѓнац.
 Лазарова субѓта ж. — лајање с.
 лајбер (лајбѓра) м. врста јелека.
 лаје гл. лаје.
 лајсна (лајснѓ) ж. летва, жиока.
 лак м. — лак, -а, -о; Лаку нѓћ. — лакат (лакта) м. — лакѓра (-ѓраду, -ѓрају) гл. — лакне гл. — лако прил. — лаком, -а, -о; син. хамишан. — лакомо прил.; син. хамишно. — лакоћа ж. — лакрдѓја ж. — лакрдѓјаш (лакрдѓјаша) м. — лала (лалѐ) I ж. лала (цвеће). II м. 1. чика. 2. старији брат. — лампа ж. — лампаш (лампаша) м. — лампин, -а, -о. — лампица ж. (дем.). — лан м. — ланац (ланца) м. 1. ланац. 2. оков. 3. мера за површину. — ландра (се) (ландраду (се), ландрају (се)) гл.
 ландра ж. и м. ландраница; ландравац.
 ланен, ланѓна, ланѓно ланен.
 ланѓ прил. ланѓ.
 лански и ланьски, -а, -о.
 лапавица и лаповица ж.
 ларва ж.
 ларма ж.
 ларма (-адү, -ају) гл.
 ларманѓ с.
 ласта (ластѓ) ж.
 ластар (ластара) м.

ластѝн, -а, -о.

ластиш м.

ла̀ти (се) гл.

ла̀ћа (се) гл.

лѐб и лѐбац (лѐба) м. хлеб.

лѐбни, -а, -о хлебни.

лѐбњак м. пешкир за хлеб.

лѐв и лѐј м.; в. и: лѐв, лѐј, лѐу.

лева̀к (лева̀ка) (леворук) м. — лева̀к (лѐвка) м. — лева̀киња и лева̀ча ж.
— лѐви, -а, -о. — лѐво прил.

лево̀рвер м. револвер; и: рево̀лвер.

лѐвча (лѐвче) ж. — лѐга (лѐгаду, лѐгају) гл. — лѐгање с. — лѐгло с.
— лѐгне гл.

лѐгован, -а, -о плисиран.

лѐгује гл. плисира.

лѐд м. — лѐден, лѐдена, лѐдено. — лѐдени (се) гл. — лѐденица и
ледења̀ча ж. — лѐдено прил. — лѐдина ж. — лѐђа ж. — лѐђни, -а,
-о и лѐђњи, -а, -е (и -о). — лежа̀ње и лежѐње с. лежа̀ње. — лежѐње
(пилића) с. — лежѐнке и лежѐнки прил. — лежи́ (лежиду́, лежу́) гл.
лежи; болује. — лежи́ (се) (лежиду́ (се), лежу́ (се)) гл.; Кокџшка лежи́
дан-два на то̀ же́но ја́је. — ле́ја (ле́је) ж.; ле́ја лу́ка. — ле(ј)и́ца
(ле(ј)ице́) ж. (дем.). — ле́к м. — ле́ле узв. — ле́нија и ле́нија
ж. — ле́њ, -а, -е (и -о). — ле́њи се гл. — ле́њивац (ле́њивца) м.
— ле́њивица ж. — ле́њивко м. — ле́њир (ле́њира) м. — ле́њира
(-йраду, -йрају) гл. — ле́њо прил. — ле́њос(т) ж.

ле́њчу́га ж. и м. ле́нчу́га.

ле́њчу́ра ж. и м. ле́нчу́ра.

ле́њшти́на ж. и м. — ле́п и ле́п, -а, -о. — ле́пи (се) гл. — ле́пило
с. — ле́пиња ж. — ле́пиња́ца (ле́пиња́це) ж. (дем.). — ле́пљење с.
— ле́пљив, -а, -о. — ле́по и ле́по прил. — ле́по́јка ж. — ле́по́та
(ле́по́те и ле́по́те) ж. — ле́по́тица и ле́по́тица (ле́по́тице и ле́по́тице)
ж.

лепу̀шкас, -ста, -сто лепу̀шкаст.

ле́пче (ле́пчета) с. (дем.) хле́пче.

ле́пчи и ле́пши, -а, -е (и -о) прил. комп. лепши.

ле́пчић и ле́пчић (ле́пчића и ле́пчића) м. (дем.) хле́пчић.

лепша́ (се) (-аду́ (се), -ају́ (се)) гл. — ле́пше и ле́пшио прил. комп. — ле́са
(од прућа) ж. — ле́сица и ле́сица ж. — ле́скови́на ж. — ле́тење с.
— ле́ти (-тиду́, -ту́) гл. — ле́ти прил. — ле́тија и ле́тија ж.; син.
ба̀рјак.

ле́тир (ле́тира) и ле́тирак (ле́тирка) м. лептир.

летирѡв, -а, -о лептиров.

лѣтњи, -а, -е (и -о). — лѣто с. — лѣтос, лѣтоска, лѣтоске прил.

летрѣйка ж. 1. сијалица. 2. цепна лампа.

летургѣја и литургѣја ж. — лецѣдер и лицѣдер м. — лѣчѣње с. — лѣчи (се) гл. — лѣчка и лѣчкѣ прил. — лѣш м. — лѣшка гл. — лешкарѣ гл. — ли речца. — ливѡда ж. — ливѡдица ж. (дем.).

ливче (ливчѣта) с. (дем.) листић.

лиже (се) гл. — лизѡње с. — лизне гл. — лијѡндер (лијѡндѣра) м. — ли(ј)е (се) гл. — лик м. — лика ж. — лила прид. не-пром. — лимонѡда и лимунѡда (лимонѡдѣ, лимунѡдѣ) ж. — лимун (лимунѡ) м. — лимунѡв, -а, -о. — лињѡ (се) (-ѡдѣ (се), -ѡју (се)) гл. — лињѡње с. — липа ж. — липѡр (липѡра) м. — липин, -а, -о; липин чѡј; — липѡв, -а, -о; липѡв цвѣт; липѡв чѡј.

липовѡк (липовѡка) м. 1. врста винове лозе и грожђа; бѣли липовѡк; црњи липовѡк. 2. мушкатла.

лис (листа) 1. лист. 2. лист ноге; До пѡлак листѡва нѡге.

лисац (лисца) м. (и фиг.) лисац.

лисийцин, -а, -о лисичин.

лисийче (лисийчѣта) с. — лисийчи(ј)и, -а, -е (и -о). — лиснѡт, -а, -о. — лисник м.

лисиѡча м. врста пите.

листа ж. — листѡ (се) (-ѡдѣ (се), -ѡју (се)) гл. — листић (листића) м. (дем.).

литар (литра) м. и литра ж. 1. литар. 2. мн. дечја игра са каменчићима.

литрица ж. — лице с. — лицитѡција ж. — личан, -чна, -чно. — личи (личидѣ, личѣ) гл. — лично прил. — личѡж м. — личице с. зб. — лѡбѡна и лубѡна ж. — лѡбѡда ж. — лѡв м. — лѡвац (лѡвца) м. — лѡвѡчки, -а, -о. — лѡви (се) (лѡвидѣ (се), лѡвѣ (се)) гл. — лѡвљѣње с.

лѡгор м. талог (вина); Кѡд се вино стѡлѡжи, ѡнак га скинемо сѡс лѡгора.

лѡжа ж. плацента, постельница.

ложѣ (ложидѣ, ложѣ) гл. — лѡза ж. — лѡзова и лѡзовача ж. — лѡј м. — лѡјан, лѡјана, лѡјано.

лѡјбер (лѡјбѣра) м. лист лѡворике.

лѡјница ж. лѡјаница.

лѡјтра (лѡјтрѣ) ж. — лѡква ж. — лѡкна ж. — лѡла (лѡлѣ) ж. и м. — лѡла се (лѡладу се, лѡлѡју се) гл. — лѡм м. — лѡми се (лѡмидѣ (се), лѡмѣ (се)) гл. — лѡнац (лѡнца) м. — лѡнчѡр (лѡнчѡра) м. — лѡнче (лѡнчѣта) с. — лѡнчић (лѡнчића) м. (дем.). — лѡпѡр (лѡпѡра) м. — лѡпѡта ж. — лѡпѡтѡ (-ѡтѡдѣ, -ѡтѡју) гл.

лѡпѡтица ж. 1. (дем.) лѡпѡтица. 2. лѡпѡтица на воденичном колу. 3. лѡпѡтица (кост).

- лопов м. — лоповлук м. — лоповски, -а, -о. — лоповски прил. — лопта ж.
- лоптас, -ста, -сто лоптаст.
- лоптин, -а, -о. — лоптица ж. — лопуџа ж. и м. — лопуџара ж. и м. — лопуџина ж. — лорфа ж.
- лотов м. кола за превоз грожђа; буре у колима за превоз грожђа.
- лоче гл. — лош, -а, -е (и -о). — лоше и лошо прил. — лубеница ж. лубеницин, -а, -о лубеничин.
- лубеничица и лубеничица (лубеничице и лубеничице) ж. (дем.). — луг (цећ) м. — луд, -а, -о и луди, -а, -о (одр.). — луда ж. и м. — лудак (лудака) м. — лудй (лудиду, луду) гл. — лудило с. — лудира се (-ираду се, -ирају се) гл. — лудница ж. — лудо при.
- лудрија ж. и лудос ж. лудост.
- лукав, -а, -о и лукави, -а, -о (одр.). — лукавица ж. — лукавко м. — лукаво прил. — лукавски, -а, -о. — лукавст(в)о с.
- лукац (лука) м. лук; бели лукац; црни лукац.
- лула ж. — лулица ж. (дем.). — лумпераж (лумпераја) м.; син. пијанка. — лумповање с. — лумпује гл.; син. пијанчи. — лупа (лупаду, лупају) гл. — лупање с.
- лупета (се) (-етаду (се), -етају (се)) гл. 1. лупета, брбља. 2. лупета, удара. 3. (поврат.) непрестано чини нешто.
- лупетање с. — лупне гл. — лупњава ж. — лута (лутаду, лутају) гл. — лутка ж. — луткин, -а, -о. — луткица ж. (дем.).
- луфт м. ваздух.
- луфтира (се) (-ираду (се), -ирају. (се)) гл. проветрава (се).
- луфтирање с. проветравање.
- луцёрка ж. луцёрка.
- луцкас, -ста, -сто луцкаст.
- луче (лучета) с. (дем.) луче.

Љ

- љев, љеј, љеу м. в. лев.
- љешник м. лешник.
- љйгав, -а, -о. — љйлак (љйљка) м.
- љока гл. 1. једе брзо, појудно. 2. мљаска.
- љос узв. — љосне гл. — љубав ж. — љубаван и љубован, -вна, -вно; љубавни и љубовни, -а, -о (одр.). — љубавник и љубовник м. — љубавница и љубовница ж. — љуби (се) гл.
- љубичас, -ста, -сто љубичаст.

- љубичица (љубичице) ж. — љубљење с. — љубопитљив, -а, -о. — људи (људй) м.
- љуља (се) (љуљаду (се), љуљају (се)) гл.; Он није Радимац, он није одѣ родјо, каже. А ја му кажем, с, мѡј браће, важно је да се љуљало, а не да се рѡдило.
- љуљање с. — љуљашка ж. — љуљне (се) гл. — љуска ж. — љуска (се) гл. — љут, -а, -о. — љути (се) гл. — љутина ж. — љутне гл. — љуто прил. — љуто прил. срдито. — љућење с.
- љуцки, -а, -о људски.
- љуцки прил. људски.
- љушти (се) гл. — љуштика ж. — љушћење с. — љушчица и љушчица (љушчице и љушчице) ж. (дем.).

М

- ма (маа и маха) м. мах; Изгубјо се ма; Кад у други ма, ете га.
- магазин (магазинна) м. 1. робна кућа. 2. стовариште; < рум. magazin.
- магазјонѣр (магазјонѣра) м. магазинер; < рум. magazinier.
- магарац (магарца) м. — магарѣнце (магарѣнцѣта) с. (дем.). — магарѣћи и магарйњи, -а, -е (и -о). — магарйца ж.
- магарйцин, -а, -о магаричин.
- магарски, -а, -о. — магарчев, -а, -о. — магла ж. — маглин, -а, -о. — магнет (магнета) м. — мадеж м. — мадува и медува ж. — мађарац (мађарца) (игра) м.
- мађун (мађуна) м. мацун, пекмез; преко рум. mađun.
- маже (се) гл. 1. маже (се). 2. превлачи (се). 3. (фиг.) излупа, избије; И се мѣте да ме маже и рукама и ногама.
- мажен и мазан, -а, -о. — маза (мазе) ж. и м. — мазање с. — мазга ж. — мази (се) гл. — мазница ж. — мазнс гл. — мај м.
- маја (-аду, -ају) гл. маха, маше.
- мајалос м. мајска свечаност у природи.
- мајање с. — мајка ж. мати. — мајка (мајке) ж. бака. — мајкин, -а, -о мајкин, мајчин. — мајкин, -а, -о бакин.
- мајкица ж. (дем.) мајчица.
- мајмун (мајмуна) м. — мајмунница (мајмунце) ж. — мајмунше се гл. — мајмунов, -а, -о. — мајмунски, -а, -о. — мајмунски прил. — мајмунче (мајмунчѣта) с. — мајор (мајора) м. — мајски, -а, -о. — мајстор м. — мајсторйца ж. 1. мајсторица, жена мајстор. 2. кројачица.
- мајсторйцин, -а, -о мајсторичин.
- мајсторйше гл. — мајстѡрлук м. — мајсторов, -а, -о. — мајстѡрски, -а, -о. — мајстѡрски прил. — мајстѡрст(в)о с. — мајчин, -а, -о.

- мајчица и мајчица ж. (дем.). — маќ м.; Тај њ истѣра маќ на коњац. — маќѣзе ж. мн. — маќазице (маќазица) ж. мн. (дем.). — маќар I прил.; Могла је да остѣне маќар јѣну годину. II везн. Ако је маќар кој, није маќар штѣ; маќар ди; маќар каде; маќар какй; маќар колико.
- маќарѣва ж. дизалица; < рум. пасага, пасагауа.
- маќарѣне (маќарѣнѣ) ж. мн. маќарони.
- маќлен (маќленѣ) м. маќлен.
- маќлица ж. маќља.
- маќне (се) гл. маќне (се).
- маќнут, -а, -о ненормалан, шашав.
- маќов, -а, -о. — маља (маљѣ) ж.; гѣрња маља; доња маља. — малаксѣ (-ѣдѣ, -ѣју) гл. — малаксѣва (-ѣваду, -ѣвају) и малаксѣјѣ (-ѣјѣду, -ѣјѣ) гл. — малаксѣвање с.
- малаксѣлос (малаксѣлости) ж. малаксѣлост.
- маљер м. недостатак, мана.
- маљи, -а, -о; Маљи Ёскрс. — маљић и маљић (маљића и маљића) м. — маљ(о) прил.; Маљ по маљ; Ту долѣзиду, овѣко, маљ старйји. — малѣѣс прил. — маљтер м. — малтерйсање с. — малтерйше гл. — малтйра (-йраду, -йрају) гл. — маљѣйце прил. — маљ м. — маља ж. — маљав, маљава и маљѣва, маљаво и маљѣво. — мама (мамѣ) ж. — мамак (мамка) м. — мамац (мамца) м. — мами гл. — мамйн, -а, -о. — мамица ж. (дем.).
- мамицин, -а, -о мамичин.
- мамѣран, -рна, -рно. — мамѣрлук м.
- мана (манѣ) ж. 1. бастра; Да н_удѣри нѣка мана, па свѣ пропѣне. 2. недостатак, мана.
- манголица и мангулица ж.
- мангуб (мангубѣ) м. мангуп.
- мангѣпски, -а, -о. — мангѣпски прил. — мањдара, само у изр. ѣндара-мањдара „тандара-мањдара“.
- мањди прил. ма где
- мандољина (мандољинѣ) ж. мандољина.
- мањдѣла ж. крајник; син. скрајник.
- манѣ (се) гл. манѣ (се).
- манѣвра (манѣврѣ) ж. манѣвар.
- мањ_кад(ѣ) прил. ма кад.
- мањ_кој, мањ_којѣ, мањ_којѣ и мањ_којѣ ма који.
- мањ_какй, -ѣ, -ѣ ма какви.
- мањ_како прил. ма како.

мановита прид., само у изр. мановита година „година у којој је бастра уништила усеве“.

мантава ж. мантавица.

мантија ж. (свештеничка) мантија.

мантил (мантила) м. и мантила (мантлѐ) ж. мантил.

ман_чи(ј)и, -а, -ѐ (и -ѓ) ма чији.

манџџла ж. манџџла.

мање прил. — мањи, -а, -е (и -о) (комп.). — мањи (се) гл.

маовина ж. маховина.

маор м. зидар; и: зидар.

марџа ж. — марамџа (марамџѐ) ж. (дем.). — марџче (марџчѐта) с. (дем.). — марџа ж. зб. — марџени, -а, -о. — марџенски, -а, -о. — марџинче (марџинчѐта) с. — марџин (марџина) м. и марџина (марџинѐ) ж. — маџи гл. — маџа ж.

Марковдан м. Свети Марко.

марљив, -а, -о. — марљиво прил. — м(а)рмелџа (м(а)рмелџѐ) ж. — мармор и мџмер м.

марѓџија и мерѓџија прид. непром. болестан.

март м. — марш м. — марш узв. — маршира (-џраду, -џрају) гл.

мас (масти) ж. маст.

масан, -сна, -сно. — маслџак (маслџка) (биџка) м. — маслен, маслџна, маслџно; маслџно сџрење. — масно прил. — маслија ж. — маснѓжа ж.

мџста (мџстѐ) ж. шира (од гроџа).

масти (се) гл. — мастило с. — маџер ж. — маџерин, -а, -о. — маџерица ж.

маџџе с. мн. (рет.). текстил; син. тканџна.

маџи (маџере) ж. — маџица (код пчела) ж. — маџор, -а, -о и маџори, -а, -о (одр.). — маџбрац (маџбџа) м. — маџбџење с. — маџори гл. — маџорка ж. — маџорко м.

маџија ж. маџежа.

маџи(ј)ин, -а, -о маџежински.

мауна и меуна ж. махуна.

маџ узв. — маџа (маџѐ) ж.

маџа (се) (маџаду (се), маџају (се)) гл. маџе (се), прџа (се).

маџак (маџка) м. — маџе (маџчѐта) с. — маџи(ј)и и маџџи, -а, -е (и -о); маџџи кашаљ. — маџка ж. — маџкин, -а, -о. — маџкица ж. — маџкѓв, -а, -о. — Маџар (Маџџа) м. — Маџџица ж. — Маџџрска ж. — маџџрски, -а, -о. — маџџанка (џабука) ж. — маџи се гл. — маџина (маџинѐ) ж. 1. маџина; маџа маџина „ауто“;

машина за бйбер; машина за месо; машина за ораше; машина за шећер; машина за сјање. 2. шибица. — машина ж. — машиница ж. (дем.).

м(ə)рѣ(ј) и морѣ(ј) узв. море.

меана ж. мсхана.

мебел (мебла) м. и мебло с. (собни) намештај.

мегдан (мегдана) м. — мед (меда) м. — медаља ж. — медан, -дна, -дно. — медвед (медведа) м. — меден, медена, медено. — медањак (медањака) м. (колач). — медља (-адү, -ају) гл. — медљан, медљана, медљано; медљана ракија.

медүва ж. мождина.

мећ(у) предл. — мећутим речца. — мећ узв.

мез м. меза (мезе) ж. вуна или кудеља друге категорије.

мек, -а, -о мек.

механик м. механичар; преко рум. песапис.

мекаш и мекушац (мекушца) м. — мекше (мекешеду, мекешу) гл. — мекуша ж. — мекушав, -а, -о. — мекушан, -а, -о. — мекча (се) и мекча (се) (-адү (се), -ају (се)) гл. — мекше гл. — мекшеле ж. мн. — мекшеша и мекшеша ж. — мекшеша (мекшеша) и мекшеша (мекшеша) ж. — мекша (се) (мекшаду (се), мекшају (се)) гл. — мекшање с. — мекша ж. — мекшење с. — мекши (се) гл. — мекшица ж. — мекшише и мекшише гл. — мекшија и мекшија (мекшија) ж. — мексан, -сна, -сно. — мексец (мексеца) м. — мексечан, -чна, -чно. — мексечина и мексечина ж. — мексечно прил. — мекси гл. — Мекшице и Мекшије ж. — мекшача ж. 1. мекшача (мекшача). 2. колач са месом. — мексо с. — мекшанце (мекшанце) с. (дем.). — мекшо с. — место предл. — мекша (мекше) ж. — мекшал (мекшала) м. — мекшар и мекшар (мекшара) м. 1. мекшар; мекшар квадратни. 2. мекшица (за жито, брашно и сл.). — мекшиљ (мекшиља) м. — мекшиља се (-иладү се, -илажу се) гл. — мекшиљав, -а, -о. — мекшиљи се гл. — мекшља ж. — мекшлица ж. (дем.). — мекш(и)е (се) гл. — мекша и мекше гл. — мекшав ж.

мекшање с. мекшање.

мекшина и мекшина ж. — мекше (мекшета) с. — мекшка ж. и м. — мекшкин, -а, -о. — мекша (се) (мекшаду (се), мекшају (се)) гл. — мекшавина и мекшавина ж.

мекшалка ж. мекшалица.

мекшање с. — мекшавито прил. — мекшам. — мекшеш гл. — мекшерија ж. — мекш(и)е (се) гл. — мекшеш с. — мекши (мекшидү и мекшиду, мекши) гл. — мекши, -а, -о. — мекшијарда ж.

мекшијон (мекшијона) м. милион.

мекшијетар (мекшијетра) м. — мекшило прил. — мекшоване с.

мекшос (мекшости) ж. мекшост.

мекшосан, -сна, -сно мекшостан.

мљитавко м. млитавко.

мљитаво прил. млитаво.

могућ, -а, -е (и -о). — могућан, -ћна, -ћно. — могуће и могућо прил.
— могућно прил. — мбда (мбдѐ) ж. — мбдар, -дра, -дро. — моделѐ
(моделѐ) м.; син. муѐтра. — моделѐше гл. — модѐран, -рна, -рно.
— модѐрно прил.; Нбси се модѐрно. — модрѐне с. — модри (се)
(-дриду (се), -дру (се)) гл. — модрило с. — модрица ж. — модро
прил.

можѐит прил. можебит.

мбж(да) прил. — мбже гл. — мбзак (мбзга) м. — мбј, мбја, мбје и мбјо
зам. — мбкар, -кра, -кро. — мокри (мокриду, мокру и мокру) гл.
— мблба (мблбѐ) (рег.) и молбѐница ж. — мбли (се) гл. — молѐтва
ж. — мбловање с. — мблује гл. — мблац (мблца) м. — мбмак
(мбмка) м. — момѐчки, -а, -о. — момѐчки прил. — моментѐ(л)но
прил. — момкбв, -а, -о. — момковање с. — момкува (-убаду, -убѐју)
и момкује гл.

момчаѐија ж. зб. момчаѐ.

момчић (момчића) м. (дем.). — мбра (мбрѐ) ж. — мбра (мбраду, мбрају)
гл. — мбрање с. — мбре (мбра, мбрета) с. — мори узв. — морнаѐр
(морнаѐра) м. — мбрски, -а, -о. — моруна ж. — мбта (се) гл.
— мотѐв (мотѐва) м. — мотѐка ж. — мотѐчица (мотѐчицѐ) ж. (дем.).
— мбтка ж. — мбткица ж. (дем.). — мотовило с. — мотбр (мотбра)
м.

мотбрицикли м. непром. мотоцикл.

мбћ (мбћи) ж. — мбћан, -ћна, -но. — мбћно прил. — мбчвар ж.
— мбчваран, -рна, -рно.

мочило с. маст, вода и со којим се прелива печење на ражњу.

мрав м. и мравка ж. — мравѐњак (мравѐњка) м. — мравѐњи, -а, -е (и
-о). — мрав м. — мравз, -а, -о. — мрак м. — мравчан, -чна, -чно.
— мрѐчи (се) гл. — мрѐва ж. — мрѐда (се) гл. — мрѐдање с. — мрѐдне
(се) гл. — мрѐжа ж. — мрѐжица ж. (дем.).

мрѐзго с. језгро.

мржѐња (мржѐњѐ) ж. — мржѐи (се) (мржѐду (се), мржѐу (се)) гл. — мрж, -а, -о.
— мржа (се) (мржаду (се), мржају (се)) гл. — мрља ж. — мрљав и
мрљѐв, -а, -о. — мрљѐвица и мрљѐвица ж. — мрљѐвко и мрљѐвко
м. — мрмљѐ (-ѐду, -ѐју) гл. — мрмбри гл. — мрмбше гл. — мрс
м. — мрсан, -сна, -сно. — мрси гл. — мрснбна ж. — мрѐтав, -тва,
-тво; мрѐтва кбс; мрѐтва копрѐва. — мрѐвац (мрѐваца) м.

мрѐвацбв, -а, -о мрѐвачѐв.

мрѐвачки, -а, -о. — мрѐтво прил.

мрѐчиња ж. мрѐцина.

мрѐцина ж. — мршав, -а, -о. — мршѐви гл. — мршѐвљѐње с. — мршѐво
прил. — мршги се гл.

мршћене с. мрштење.

мѹ узв. — мѹва ж. — мѹва се (мѹваду се, мѹвају се) гл. — мѹвање с. мѹварина ж. мувар.

Мудавец (Мудавца) м. становник села Стара Молдава (Мудава) или пореклом из тога села.

Мудавка ж. становница села Стара Молдава или пореклом из тог села.

мѹдар, -дра, -дро. — мѹдрац (мудраца) м.

мѹдрос (мѹдрости) ж. мудрост.

мудрѹна ж. мудрота.

мудрѹје гл. — мѹж м. — мѹжа ж.

мѹжење с. музење.

мужих (мужиха) м. (дем.) мужих.

мѹждв, -а, -о мужев.

мѹзе (мѹзеду, мѹзѹ) гл. — музика ж. — музиканац (музиканца) и музикант м. — мѹка ж. — мѹкне гл. — мѹла ж. и м. — мѹль м. — мѹла (мѹладу, мѹлају) гл. — мунѹиѹа ж. — мѹна (мѹње) ж. — мѹнеѹит, -а, -о. — мѹнеѹито прил. — мѹстра ж.; Да му се н. изгѹби мѹстра; син. модел. — мѹтав, -а, -о и мѹтаѹи, -а, -о (одр.). — мѹтаѹиѹа ж. — мѹтаѹко м.

мѹтаѹски прил. прстима (говорити).

мѹтан, -тна, -тно и мѹтни, -а, -о (одр.). — мѹти (се) гл. — мѹтљаќ (мѹтљаќа) м.

мѹтмел м. најситније самлевено брашно.

мѹћак (мѹћка) м. 1. мућак, покварено јаје. 2. шипак, вига. 3. ништа. — мѹћка (се) гл. — мѹћне (се) гл. — мѹчениќ (мѹчениќа) м. — мѹчениѹа ж. — мѹчење с. — мѹчи (се) гл. — мѹщиѹа ж. — мушќара ж. — мушќарац (мушќарца) м. — мушќараѹа ж. — мушќарски прил. — мушќарчић (мушќарчића) м. (дем.). — мушќат(л)а ж.; син. липоваќ. — мѹшки, -а, -о. — мѹшки прил. — мѹшко (мѹшкога) м.; Мѹшко неће да опере, да очисти. — мѹшмула ж.; у говору често има значење „нешто немогуће, непостојеће, нешто што се тешко може набавити“; Овд нећеш, онд не вѹлиш, дал дћеш мѹшмуле да ти донесем. — муштерѹја ж. и м.

Н

на и на узв. — на предл.; Стално су сѹдови раширени н. астал; Не чѹје на јено уво. — набури (—урѹду и —урѹѹ, —урѹ) гл. — набави гл. — набавља гл. — набављање с. — набавца (-авцаду, -авцају) гл. — набеди гл. — набере гл. — набечи гл. — набива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — набивање с. — набивач (набиваѹа) и набијач (набијаѹа) м. — набивен и набијен, -а, -о. — набија (се) (-ијаду (се), -ијају (се)) гл. — набобрен и набубрен, -а, -о. — набобрено

и набубрѣно прил. — набббрий (-обридѹ, -ббрѹ) и набубрий (-убридѹ, -убрѹ) гл. — наббѹ м.

наббѹжник м. набијач (на разбоју).

набраја (-ајаду, -ајају) гл. — набрѣкне гл. — набрѣцава се (-ѣцаваду се, -ѣцавају се) и набрѣцајѣ се (-ајѣду се, -ајѹ се), набрѣцѹје се гл. — набрѣцавање и набрѣцајвање с. — набрѣцне се гл. — набрѣ(ј)и (-ѣ(ј)иду, -ѣјѹ) гл. — набрѣба (се) (-рѣбаду (се), -рѣбају (се)) гл. — набрѣрен, -а, -о и набрѣрени, -а, -о (одр.).

набрѣрница ж. она која је набурена.

набрѣрко м. — набурено прил. — набурри се гл. — наваби (се) гл. — навади гл. — навала ж. — навали (се) гл. — навалѣа (се) (-аљаду (се), -аљају (се)) гл. — навалѣајѣ (се) (-ајѣду (се), -ајѹ (се)) и навалѣива (се) (-иваду (се), -ивају (се)), навалѣѹје (се) гл. — навалѣивање с. — навѣде и навѣдѣ (-ѣдеду, -ѣдѹ, -ѣду, -ѣдѹ) гл.; Да те не навѣдѣ на неку бѣду. — навѣћава (-аваду, -авају) и навѣћајѣ (-ајѣду, -ајѹ), навѣћѹје гл. — навѣже гл. — навѣзѣ (-ѣзѣду, -ѣзѹ) гл. — навѣзйива (-йиваду, -йивају) и навѣзѹје гл. — навѣје гл. — навѣк прил. — навѣче прил.

навѣче (навѣча) с. навечерје, вече уочи кућног свеца; Свеца је сутрадан, навѣче ти је данас.

навйја (-йјаду, -йјају) гл. — навйика гл. — навйикајѣ (се) (-ајѣду (се), -ајѹ (се)) и навйикйива (се) (-йиваду (се), -йивају (се)) гл. — навйикне (се) гл. — навйикѹје (се) гл. — навйикса гл. — навййлак (навйй-ка) м. — навйиче се гл.

навйје (се) гл. навйје (се).

навляжи (се) гл. — навляка (на јастуку) ж.

навлята (-атадѹ, -атају) гл. прикупи преостало влаће након кошења жита; Навлято сам пун цѣк жита.

наврѣ предл. наврх.

наврат (мах) м.; Покушѣ је у два наврата. — наврати гл. — наврат-нанос прил. — наврий (-вридѹ, -врѹ) гл.

наврне гл. 1. наврне, заврне. 2. наврне, калемн.

наврѣна и наврѣне гл. 1. наврѣне, зарѣне. 2. наврѣне, калемн.

навршен, -а, -о. — наврши гл.

навукйива (-йиваду, -йивају) и навукѹје гл. ставља што преко нечега вукући.

навучѣ (-учѣду, -учѹ) гл. — нагаћа (-аћаду, -аћају) гл. — нагази гл. — нагарави (се) гл. — нагиња (се) и нагиње (се) гл. — наглас прил. — наглѣда се гл. — наглув, наглѹва, наглѹво. — нагне (се) гл. — наговара (-араду, -арају) гл. — наговѣри гл. — нагомилѣ (се) (-адѹ (се), -ају (се)) гл. — нагомилѣава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и нагомилѣајѣ (се) (-ајѣду (се), -ајѹ (се)) гл. — нагомилѣавање с. — нагр(а)буси и нагрѣбуси гл. — награда ж. — награди гл. 1. награди, додели награду. 2. награди (разбој). — награђива

(-йваду, -йвāju) и награђује гл. 1. награђује, додељује награде.
2. награђује (разбој). — награ(ј)ише гл. — награћа, нагрћа и на-
грће гл.

нагргаче прил. накркаче.

нагрди (се) гл. — нагрђен, -а, -о. — нагрѣбѣ (се) (-ѣдѹ (се), -ѣбѹ (се)) гл.
— нагрѣје (се) гл. — нагрѣзѣ (се) (-йзѣду (се), -йзѹ (се)) гл. — нагрне
гл.

нагуз, нагуске и нугуз прил. натрашке.

нагура (се) (-ураду (се), -урају (се)) гл. — над предл. — нада (надѣ) ж.
— нада се (нададу се, надāju се) гл. — надане с.

надвиши гл. надвиси.

надѣне гл. — надѣмак (надѣмка) м.; син. шписнаме и шпицнаме.
— надѣми (се) гл. — надѣмљен, -а, -о. — надјача (-ачадѹ,
-ачāju) гл. — надјачава (-аваду, -авāju) и надјачајѣ (-ајѣду, -ајју)
гл. — надмаши гл. — надѣ(ј)и (надѣ(ј)иду, надѣју) гл. — надр-
ља (-дрљаду, -дрљају) гл. — надрѣби гл. — надѹва (се) (-ува-
ду (се), -увају (се)) гл. — надувѣн и надујѣн, -а, -о.

надѹпка се гл. 1. надѹпка се, насише се. 2. напије се, опије се.

нађе (се) гл. — нађубри гл. — нађуљи (се) гл. — наздрѣви гл.
— наздрѣвља гл. — наздрѣвље прил. — назѣб (назѣба) м. — назѣбѣ
(-ѣбѣду, -ѣбѹ) гл. — назйда (-йдаду, -йдају) гл. — назначи гл.
— найгра се (-йграду се, -йграју се) гл. — найде се гл. — найђе
гл. — наизнаниче и наниче прил. — најближњи, -а, -е (и -о) прид.
суп.; Наша најближња фамилија.

најачи, -а, -е (и -о) прид. суп. најјачи.

најѣбли, -а, -е прид. суп. — најбрже прил. суп. — најјши се гл.
— највѣћи, -а, -е (и -о) прид. суп. — највише прил. суп. — најѣри,
-а, -е прид. суп.

најѣбцијије прил. суп. најкасније.

најѣ се (најѣдѹ се) гл. најѣде се.

најѣдѣмпѹт и најѣдѣнпѹт прил. најѣданпѹт.

најѣдѣрѣт прил. најѣдарѣд.

најѣди (се) гл. — најѣдно прил. — најѣжи се гл.

најѣфтинијије прил. суп. најѣфтинијије.

најзад прил. најзад.

најкварц м. најгвирец, врста зачина.

најкраће и најкраћо прил. суп. — најлон м. — најлонски, -а, -о.
— најмање прил. суп. — најмањи, -а, -е (и -о) прид. суп. — најпрѣ
прил. — најскупље прил. суп. — најскупљи, -а, -е (и -о) прид. суп.
— најстарији, -а, -е прид. суп. — најјури гл. — најчѣше прил.
суп. — накажен, -а, -о. — наказ (наказа и наказа) м. — накази
(се) гл. — накалами гл. — накарада ж. — накарадан, -дна,

-дно. — накарáди (се) гл. — накарáдно прил. — накашља се гл.
— накашљива се (-иваду се, -ивáју се) и накашљује се гл. — наквáси
(се) гл. — накйда (се) гл.

накис прил. накисело.

накисне гл. накисне.

накисо, -сла, -сло накисео.

накити (се) гл. — накйћен, -а, -о. — накйћено прил. — наклáња
се гл. — наклáти (се) гл. — наклéчй (се) (-éчйдў (се), -éчў (се))
гл. — наклўка (се) гл. — наклўца се гл. — наковаљ и наковањ
м. — накóнче (накóнчета) с. — накóси (се) гл. — накострéши се
гл. — накóти (се) гл. — накотрљá (се) (-трљáдў (се), -трљáју (се))
гл. — накочопéри се гл. — накрéше (се) гл. — накрив, -а, -о.
— накрйви (се) гл. — накривљен, -а, -о. — накриво прил. — накрá
се (-крáду се, -крáју се) гл. — накрс прил. — накрáца (-крáцу,
-крáју) гл. — накрши гл. — накўка се гл. — накупива (се) (-иваду
(се), -ивáју (се)) и накупўје (се) гл. — налáзи (се) гл. — налáје се гл.
— налéгне (се) гл. — налéжй (се) (-éжйду (се), -éжў (се)) (излеже много
пилића; излеже се у великој количини) гл. — належй се (-éжйдў се,
-éжў се) (засити се лежања) гл. — налéпи (се) гл. — налéтй (се)
(-éтйдў (се), -éтў (се)) гл. — налива (-иваду, -ивáју) и налија
(-йјáду, -йјáју) гл. — налик прид. непром.; прил. — наликује и
наликўје (-йкуједу и -йкўједу, -йкују и -йкўју) гл. — налицка се гл.
— налйче и нанйче прил.

налјe и наље гл. налије.

налóжи гл. — налóка се гл. — налóми гл. — налўдй (се) (-удйдў (се),
-йдў (се)) гл. — налўпа (се) (-упáду (се), -упáју (се)) гл. — налўта
(се) (-ўтаду (се), -ўтáју (се)) гл.

налóка (се) и налóка (се), нашлóка (се) и нашлóка (се) (-óкаду (се) и
-óкаду (се), -óкају (се) и -óкáју (се)) гл. налије (се), опије (се).

налóкан и налóкан, нашлóкан и нашлóкан, -а, -о пијан.

налóља се (-óљаду се, -óљáју се) гл. налóља се.

налóцка се гл. налóска се.

наљуби се гл. — наљути (се) гл. — наљушти (се) гл.

на́м прил. на ум; само у реченицама типа: Не узймља на́м; Нйсу ўзели
на́м и сл. у смислу „не примећйје“, „нйсу приметйли“.

нама́же (се) гл. — нама́ми (се) гл. — нама́сти (се) гл. — нама́ни гл.
— нама́њйва (-ёњйваду, -ёњйвáју) гл. — на́мёра ж. — намерáва
(-áваду, -áвáју) и намерáјё (-áјёду, -áјў) гл. — на́мёри (се) гл.
— на́мёрно прил. — намёси гл.

наме́те (се) (-ётеду (се) и -етéдў (се), -ёту (се)) гл. наметне (се).

наме́ћа (се) и наме́ће (се) гл. наме́ће (се).

наме́шти (се) гл. наме́сти (се).

- намешћа (се) (-ешћаду (се), -ешћају (се)) гл. намешта (се).
 намешћане с. намештање.
 намешћен, -а, -о намештен.
 намешћено прил. намештено.
 намигне гл. — намигњује и намигује гл. — намири гл. — намирива (-ириваду, -иривају) и намирује гл.
 намийти гл. подмити.
 намлаћи гл. — намље гл.
 намложй (се) (-ожиду (се), -ожу (се)) гл. намножи (се).
 намбли се гл. — намбкри (се) гл. — намбта (се) гл. — намршти се гл. — намучи (се) гл. — нанна (нане) ж. — нанесе и нанесе (-еседу, -еседу, -есеу) гл. — нанйже (се) гл. — нанйн, -а, -о. — наново прил. — нанос, само у изр. наврат-нанос. — нанос (наноса) м. — наноћ прил. — нањуши гл. — нањушка гл.
 наоблак прил. прилично облачно.
 наоблачење с. — наоблачи се гл. безл. — наоблачаје се и наоблачива се гл. безл.
 набди се гл. находи се.
 наоколо прил.; и: оконоколо.
 наопако и наопоко, напоко прил. наопако.
 наора ж. нафора.
 наоружа (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — наоружава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и наоружаје (се) (-аједу (се), -ају (се)) гл. — наочаре ж. мн. — наочице прил. — набштри (се) гл. — напабирчи гл. — напад (напада) м. — нападне (се) гл. — напамет прил. — напара (се) (-араду (се), -арају (се)) гл. — напари (се) гл.
 напас (напасти) ж. напаст.
 напасе (се) (-аседу (се), -асу (се)) гл. — напати (се) гл. — напет, -а, -о. — напеца (се) гл. — напешачи се гл. — напйња (се) гл.; Ђаволи га напйњаду. — напйпа гл. — напйпка гл. — напйше (се) гл.
 напиштбљи (се) гл. набруси (се).
 напје (се) гл. напије (се).
 напландује се гл. — напласти гл.
 наплат (наплата) м. наплатак; Обруч стегне наплаце, а наплаци дођу на спйце.
 наплаћи гл. — наплаћива (-иваду, -ивају) и наплаћује гл. — наплевй (-евйду, -еву) гл. — наплете (-етеду, -ету) гл. — наплешак (наплешка) м. — наплива се гл. — наплбди (се) гл. — наплъчка (се) гл. — наплб(ј)и (се) гл. — напола, наполак и наполе прил. — напоље прил.; Идем мало напоље. — напомене и напомене гл. — напомиња и напомиње гл. — напоследку прил. — направа ж. — направи и

напра́(ј)и гл. — напраши (се) гл. — напрегне (се) гл. — напрегнут, -а, -о. — напредак (напретка) м.

напредак и напре́т прил. напред.

напредање с. — напредѐ (се) (-ѐдѐду (се), -ѐдѹ (се)) гл. — напредује гл. — напреко прил.

напрѐчес прил. напречац.

нап́ржи (се) гл. — наприповѐда (се) (-ѐдаду (се), -ѐдају (се)) гл. — наприча (се) (-ичаду (се), -ичају (се)) гл. — нап́рси (се) гл. — нап́ротив речца; прил. — нап́рстак (нап́рстака) и нап́рстен, нап́рстењак (нап́рстењака) м. нап́рстак (навлака). — нап́рти (се) гл. — напудерйше (се) гл. — нап́уди гл. — нап́укне гл. — нап́умпа (-умпаду, -умпају) гл. — нап́уни (се) гл. — нап́уња (се) гл. — напут́ује се гл. — нап́уца се гл. — нап́уши се гл. — нап́ушти гл.

нап́ушћа (-ушћаду, -ушћају) гл. напуста.

напцу́је се гл. напсује се.

на́рав (на́рави, на́рава) ж. и м.; Има ружну на́рав; Има гадан на́рав. — на́равно прил. — на́ради се гл. — на́рађа (се) (-ађаду (се), -ађају (се)) гл. — наразговára се (-араду се, -арају се) гл. — на́рамак (на́рамка) м.

на́рамица ж. дрвени штап који се пребацује преко рамена и на чијим се крајевима прикачује ведро или корпа.

на́рани (се) гл. — на́растѐ (-а́стѐду, -а́стѹ) гл. — на́редба ж. — на́реди (се) гл. — на́ређа (се) (-еђаду (се), -еђају (се)) гл. — на́ређење с. — на́ређива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и на́ређује (се) гл. — на́реже гл. — на́реџка гл. — на́рика се (-икаду се, -икају се) гл. — на́род (на́рѐда) м. — на́рѐди (се) гл. — на́рѐдни, -а, -о. — на́рѐ(ј)и се гл.

на́рѐцки, -а, -о народски.

на́рѐцки прил. народски.

на́рѐчи́то прил. — на́рѐби гл. — на́рѐжи (се) гл. — на́рѐквица ж. (рет.). — на́руку прил. — на́румѐни (се) (-ениду (се), -ѐну (се)) гл. — на́руча (се) (-учаду (се), -учају (се)) гл. — на́руче прил. — на́ручен, -а, -о. — на́ручи гл. — на́ручива (-иваду, -ивају) и на́ручу́је гл. — на́сад (на́сада) м.

наса́ди (се) гл. 1. насади (кокошку, гуску). 2. повр. насади се (о кокошки, гуски) 3. повр. смести се. 4. повр. набоде се, натакне се. 5. повр. превари се.

насађива (-иваду, -ивају) и насађу́је гл. — наседѐ се гл. — насека́ра се (-ираду се, -ирају се) гл. — насе́ца гл. — насе́џка гл. — насе́џѐ (се) гл. — на́сипа (се) гл. — на́сийше се гл.

наскáча се гл. наскáче се.

наскы́та се (-ытаду се, -ытају се) гл. — наслáди (се) гл. — на́слан, -а, -о. — наслáња (се) гл. — наслáњање с. — наслѐди гл.; син. ѐрбује. — наслѐдник м. — наслѐдница ж. — наслѐ(д)ство и наслѐдсто с.

— наслѣдује и наслѣђује гл.; и: слѣдује. — наслика гл. — насликује гл. — наслон (наслѡна) м. — наслѡни (се) гл. — наслужи се гл. — наслѡти гл. — наслуђајѣ (-ајѣду, -ајѣ) и наслуђива (-иваду, -ивају), наслуђује гл. — насмејан, -а, -о. — насмејано прил. — насмѣ(ј)ѣ се (-ѣ(ј)ѣду се, -ѣјѣ се) гл. — насмѣшен, -а, -о. — насмѣши се гл. — насѡли гл. — насѡва се (-аваду се, -авају се) гл. — насрѣд и насрѣт предл. — настѡвак (настѡвка) м. — настѡви (се) гл. — настѡвља (се) гл. — настѡни се гл. — настојѡва (-аваду, -авају) гл. — настрађа (-ададу, -адају) гл.

настрану прил. на страну, даље; Склѡни тѡ настрану, да ми не смеђа.

насуво прил. — натакне (се) гл. — натѡнѡне прил. — натѡрош и нотѡрош м.

натѣгѡча и нетѣгѡча ж. натѣга (за течност).

натѣгне гл. — натѣже гл. — натѣра гл. — натѣрајѣ (-ајѣду, -ајѣ) и натѣрива (-иваду, -ивају), натѣрѣје гл. — натѣска гл. — наткѡ (-ѡдѣ, -ѡју) гл. — натмѣри се гл. — натовѡри (се) гл. — натѡчи гл. — натрѡжи се гл.

натрак прил. натраг.

натрашке и натрѡке прил. — натрѣсѣ (-ѣсѣду, -ѣсу) гл. — натрѣљѡ (се) (-ѡдѣ (се), -ѡју (се)) гл. — натроје прил.

натрѡнка (се) (-ѡнкаду (се), -ѡнкају (се)) и натѡтка (се) гл. натрѡнта (се). натрпѡ (се) (-трпѡдѣ (се), -трпѡју (се)) гл. — натрпан, -а, -о. — натрпѣ се (-трпѣдѣ се, -трпѣ се) гл.

натртѡће се гл. набрѡља се.

натрђен, -а, -о 1. натрђен; испугчен; натрђен пѣнѡер. 2. нерасположен. 3. неразуман.

натрђи (се) гл. — натрђује гл. — натрђѣи (-уљидѣ, -уљѣ) гл.

натрђѡна се (-уђѡду се, -уђѡју се) гл. живи дуго време по туђим куђама; премѣшта се из куће у кућу; Натрђѡнала сам се по туђѣ кућа.

натрѡцка се гл. — натѡжи се гл. — натѡчѣ (-уѡѡду, -уѡѣ) гл. — нађѡве (нађѡви) ж. мн. — нађѡвице ж. мн. (дем.).

нађѡљи гл. нађѡули; Нађѡљи дѡбро ѡши.

наудѡра (се) гл. 1. мирише (на нешто); почиње да смрди. 2. наудара се.

наѡди гл. — наѡжива се (-иваду се, -ивају се) гл. — наѡзѣма се гл. — наѡчен, -а, -о. — наѡчи (се) гл.

наѡђали (се) гл. нахвали (се).

наѡђѡта (се) и наѡђѡна (се) гл. нахвата (се).

наѡрѡка гл. насече.

наѡрѡкне гл. насече (малу количину нечега).

наѡтѡљин (наѡтѡљина) и наѡтѡљѣин (наѡтѡљѣина) м. — наѡврѡц(к)а (се) гл. — наѡѡди гл. — наѡѡпа (-ѡпаду, -ѡпају) гл. — наѡѡри се гл.

- нацйцка (се) гл. натовари (се).
- нацрвѣнй (се) (-енйду (се), -ѣнй (се)) гл. — нацрнй (се) (-црнйду (се), -црнй (се)) гл. — нацрта (-цртаду, -цртају) гл. — начамй се (-амйду се, -амй се) гл.
- начвѣка (се) (-ѣкаду (се), -ѣкају (се)) гл. упрља (се), умаже (се).
- начин (начйна) м.; На леп начин. — начйни (се) гл. — начисто прил. — начйтѣ се (-итѣду (се), -йтѣју (се)) гл. — начйчка (се) (-йчкаду (се), -йчкају (се)) гл. — начне гл. — начѣди се гл. — начѣдо прил.; Вйдо се начѣдо ш.њймѣ.
- начѣка се гл. чука дуго време; издовољи се чукајући.
- наш, -а, -е (и -о) зам. — нашѣли се гл. — нашѣра (-ѣраду, -ѣрају) гл. — нашѣта се (-ѣтаду се, -ѣтају се) гл.
- наширок, -а, -о прилично широк.
- нашироко прил. — нашкѣди гл. — нашлйнгује гл.
- нашпѣра (-ѣраду, -ѣрају) гл. уштеди.
- наштймује гл. наштимује.
- наштйкује гл. навезе.
- наштйрка гл. — наштрйка гл.
- наштрљй гл. наоштри; Наштрљй ми ма̀ло плѣјвез.
- не речца. — небѣса (небѣсѣ) с. мн.; само у изр. до небѣсѣ; у небѣсѣ; и: љнебес, љнебеса. — небѣсан, -сна, -сно и небѣсни, -а, -о (одр.). — небѣски, -а, -о. — неѣо с. — невалѣалац (невалѣалца) и невалѣанац (невалѣанца) м. — невалѣалйца и невалѣанйца ж. — невалѣалко и невалѣанко м. — невалѣан, -а, -о и невалѣани, -а, -о (одр.), невалѣашан, -шна, -шно.
- невалѣѣ, -лѣала, -лѣало и невалѣалп, -а, -о (одр.) невалѣао.
- невѣн (невѣна) м. — невѣра ж. — невѣран, -рна, -рно. — невѣрник м. — невѣрница ж. — невѣрно прил. — невидљйв, -а, -о. — невйѣен, -а, -о. — невѣља ж.
- невољѣш (невољѣша) м. сиромах, бедник.
- не҃га ж. — не҃где прил. — не҃го возн. — не҃говање с. — не҃гује (се) гл. — не҃деља ж. — не҃дељни, -а, -о и не҃дељни, -а, -е (и -о). — не҃дйрнут, -а, -о. — не҃довѣљан, -љна, -љно. — не҃довѣљно прил. — не҃донѣшче (не҃донѣшчета) с. — не҃дра (не҃дра и не҃дѣра) с. мн. — не҃жан, -жна, -жно. — не҃жењен, -о. — не҃жно прил. — не҃задовѣљан, -љна, -љно.
- незајѣжен, -а, -о незајѣжљив.
- незапанѣен, -а, -о незапамѣен.
- незаслужен, -а, -о. — незгѣда ж. — неизгљѣен, -а, -о. — неисплѣен, -а, -о. — не҃к(а) речца. — не҃кад(е), не҃кадена и не҃кадер прил.
- не҃каки, -а, -о зам. не҃какав.

некако прил. — неки, -а, -о прил. — нека (неско, око) прил.; Било је ту неко пет коли дрва. — неколико прил.

некршћен, -а, -о некрштен.

некршћеник (некршћеника) и некршћенџак (некршћенџака) м. некрштеник.

некршћеница ж. некрштеница.

нел везн. не ли; није ли; Нел ти реко да ме чекаш?

нема (немаду, немају) гл. нема.

нема (неме) ж. немање, несташаца.

немање с. — Немац (Немца) м.; син. Шваба. — Немачка ж.; син. Швапска. — немачки, -а, -о; син. швапски. — немачки прил.; син. швапски. — немаштина ж. — немиран, -рна, -рно. — немирно прил. — Немјца ж.; син. Швабјца, Швапкиња. — немј, немјте речца. — немчари гл. — небичан, -чна, -чно. — небично прил. — неожњен, -о. — недзбиљан, -љна, -љно. — недзбиљно прил.

неотѣн(к)е и неотѣн(к)и прил. нехотице.

неочекјван, -а, -о. — неочекјвано прил. — непажљив, -а, -о. — непажљиво прил. — непажња (непажње) ж. — непанћен и непамћен, -а, -о. — неписмен, неписмѣна, неписмѣно. — неплодан, -дна, -дно. — неповерѣне с. — непознаник м. — непознат, -а, -о. — непокрѣтан, -тна, -тно. — непомічан, -чна, -чно. — неправда ж. — непредвјен, -а, -о. — непрекјдан, -дна, -дно. — непрекјдно прил.

непрестално прил. непрестано; син. форт.

непријатан, -тна, -тно. — непријатељ м. — непријатељски, -а, -о. — непријатељски прил. — непријатељст(в)о с. — неприлика ж. — непримѣтно прил. — непце (непца и непцета) с. — неразвјјен, -а, -о. — неразумљив, -а, -о. — неразумљиво прил. — нерв. м.; Има нерве „нервозан је“. — нервѣра (се) (-ѣраду (се), -ѣрају (се)) гл. — нервозан и нервозан, -зна, -зно. — нерѣшен, -а, -о. — нерѣшено прил.

неродјља ж. (жена) нероткиња.

несаница ж. несаница.

несвѣсан, -сна, -сно несвестан.

несвѣсно прил. — несјгуран, -рна, -рно. — несјгурно прил.

несјгурнос (несјгурности) ж. несјгурност.

неслан, -а, -о. — неслано прил. — несмотрен, -а, -о. — неспреман, -мна, -мно. — несређен, -а, -о. — несређа ж.; син. неталија. — несређан, -ћна, -ћно; син. неталишан. — несређник м. — несређница ж. — несређно прил. — нестaje гл. — несташан, -шна, -шно. — несташаца ж. — нестрпљење с. — нестрп(љ)ив, -а, -о. — нестрпљиво м. — нестрпљиво прил. — несуђен, -а, -о. — несуђеник (несуђеника) м. — несуђеница ж. — нетакнут, -а, -о.

неталија ж. несрећа.

неталијан (само за м. р.) несрећан.

неталишан, -шна, -шно несрећан.

нетачан, -чна, -чно. — нетачно прил. — неће (нећеду, неће) гл.
— неуглађен, -а, -о. — неудата. — неупућен, -а, -о. — неутралан,
-лна, -лно.

неџ м. мрежа.

неџа и неџује гл. плете (завесе, мреже и сл.).

неџи(ј)и, -а, -е (и -о) зам. неџији.

нечистиџи (нечистиџога) м. ђаво.

нечовечански прил. — нешта и нешто зам. — ни и нит(и) везн., речца.
— нивелира (-ираду, -ирају) гл. — нигде прил. — ниже прил. комп.
— ниже (се) гл. — низ (низа) м. низ. — низ (низе) ж. низина. — низ
предл. — низабога прил. — низак, -ска, -ско. — низашта и низашто
прил. — низбрдан, -дна, -дно. — низбрдица ж. — низбрдо прил.
— низводни, -а, -о (одр.). — низводно прил. — низина ж. — није
(нису) гл. — ниједампџт и ниједанпџт, ниједарџт прил. — ниједан,
-дна, -дно. — никад(е), никадена, никадер прил. — никакав, -к(в)а,
-к(в)о и никаки, -а, -о. — никако прил. — ники и нико зам. — ник-
не гл. — никсица ж.

нималчиџе прил. нималко.

нимало прил. нимало.

нина (нине и нинџе) ж. стрина, тета.

ниоткуд прил.; Ништа ниоткуд. — нипошто прил. — нисам (нису) гл.
— ниско прил. — нит и нита (ните и нити) ж. (на разбоју). — нитџе
гл. — нитна ж. — ниче гл. — ничи(ј)и, -а, -е (и -о) зам. — нишан
(нишана) м.; Ђе га узме на нишан и ђе д. упали пушку. — нишани гл.
(рет.); син. циља. — ништа (ничега) зам. — но везн. — нџ, нџ узв.
— нџв, -а, -о. — нџвац (нџваца) м. — новџмбар и новџмбер (новџмбра)
м. — новџмбарски, -а, -о. — нџвина и нџвине ж. — новџна (новост)
ж. — нџво прил. — новогодџшњи, -а, -е (и -о). — новорођџнџе
(новорођџнџџета) с.

нџвос (нџвости) ж. новост.

нџвџат и нџвџит, -а, -о, само у изр. нџв нџвџат; нџва нџвџата и сл.
— нџвџан, нџвџана, нџвџано. — новџић (новџића) м. — нџга ж.
— нџгавица ж. — нџгарџе (нџгарџа) ж. мн. — нџгат, нџгата, нџгато
и нџгати, -а, -о (одр.). — нџгица ж. (дем.). — нџж м. — нџжић
(нџжића) м. (дем.). — нџжица ж. (дем.). — нџздр(а)ва ж. — нџкат
(нџката) м. — нџкшир м. и нџша ж. — нџрма (нџрмџе) ж. — нормалан,
-лна, -лно. — нормално прил. — нџс (нџса) м. — нџсат, нџсата,
нџсато и нџсати, -а, -о (одр.). — нџсач (нџсача) (онај који носи носила)
м. — нџси (се) гл. — нџсила (нџсила) с. мн. — нџсић (нџсића)
м. (дем.). — нџћ (нџћи) ж. — нџћас, нџћаске, нџћаскена прил.

- облак (облака) м. — облачак (облачка) м. (дем.). — облачан, -чна, -чно. — облачи се гл. безл. — облачина ж. — облачић м. (дем.). — обљизни (се) гл. — обљик м. — обљога ж. — обљожи (се) гл. — обогати (се) гл. — обогаћене с. — обогаћива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и обогаћаје (се) (-аједу (се), -ају (се)), обогаћује (се) гл.
- ободѐ (се) (-одѐду (се), -оду (се)) гл. в. убодѐ (се).
- обојадѝше гл. — обѝжак (обѝјка) м. и обѝјка ж.; Носили су опанце и обѝјце. — обо(ј)ица ж. — обѝор м. — обѝори (се) гл.; и: уѝѝори (се). — обраѝи гл. — обраѝује (се) гл. — обраћаива (-иваду, -ивају) и обраћаује гл.
- ображен, -а, -о уображен.
- образ (образа) м. — обрамица и обраница ж.
- обрата ж. обртај, окретање (плуга у другу бразду).
- обрати (се) гл. — обраћа (се) гл. — обрѝчне (се) гл. — обрија (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — обрѝше (се) гл. — обрѝне (се) гл. — обртањ (обртања, обртња) м. — обрћа (се) и обрће (се) гл.
- обрћан, -а, -о обрћан.
- обрћање с. обрћање.
- обрѝби гл. — обрѝка (се) гл.; и: убрѝка (се). — обрѝч (обрѝча) м. — обува (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл.; и: убува (се). — обување с.; и: убување.
- обућа (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. в. убућа (се).
- обућаѝи (се) гл. в. убућаѝи (се).
- ѝбује (се) и ѝбује (се) (ѝбуједу (се) и ѝбуједу (се), ѝбују (се) и ѝбују (се)) гл.; и убује (се). — обукѝива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и обукѝује (се) гл. — обућа ж.; и: убућа. — обућница (обућнице и обућнице) ж. (дем.). — обучѐ (се) (-учѐду (се), -учу (се)) гл.; и: убуѐ (се).
- обуѝати гл. обухвати.
- обуѝаћа гл. обухваћа.
- овај, ова, овѝ зам. — оваки, -а, -о; и: ваки. — овако прил.; и: вако. — овамо, овамока, овамона, овамонака прил.
- овампѝри се гл. в. повампѝри се.
- ѝван (ѝвна) м. — ѝвас (ѝвса) м. — овѝашњи, -а, -е (и -ѝ). — о(в)дѐ, о(в)дѐка, о(в)дѐкана, о(в)дѐна, о(в)дѐнака и о(в)дѐнакана прил. — овѝдри се гл. безл. — овѝјан, -а, -ѝ. — овѝје гл.
- овѝшла гл. испере рубље вѝшплавом.
- овѝ, овѝ, овѝ зам. — ѝвисок, -а, -ѝ. — овѝнић (овѝнића) м. (дем.). — овѝнећи, -а, -е (и -ѝ). — овѝнѝв, -а, -ѝ. — овогодѝшњи, -а, -е (и -ѝ). — овољики, -а, -ѝ. — овољико прил. — овољѝцки, -а, -ѝ и овољѝчак, -чка, -чка, овољѝшан, -шна, -шно. — овољѝцко прил. — овољѝцни, -а, -ѝ. — овољѝцно прил. — овољѝчки, -а, -ѝ. — овољѝчко прил. — овољѝшно прил. — оврѝмени се гл. безл. — оврѝше гл. — ѝвсен, овсѝна, овсѝно. — овѝд(е), овѝдека, овѝдекана, овѝдена, овѝденак(а), овѝдер прил. — ѝвца (ѝвцѐ) ж. — овѝар (овѝара) м. — овѝарица

ж. — овчарѡв, -а, -о. — овчарски, -а, -о. — ѡвчевина и овчѣтина ж.
— ѡвчи и ѡвчи(ј)и, -а, -е (и -о). — овчица ж. (дем.). — огѡди се гл.
— огѡзди се гл. — огарѡви (се) гл.

огѡри гл. в. угѡри.

огѡва ж. — оглѡднй (-аднйѡ, -ѡднѡ) гл. — оглѡси (нечију смрт
звонѣнем) гл. — оглѡшѡва (-ѡваду, -ѡвѡју) (нечију смрт звонѣнем) гл.
— оглѡшѣње (нечије смрти звонѣнем) с. — оглѣда (се) (-ѣдаду (се),
-ѣдѡју (се)) гл. — оглѣдало с. — оглѣдалце (оглѣдалцѣта) с. (дем.).
— оглѡби гл. — оглѡђе гл. — оглѡвй (-ѡвйѡду и -ѡвйѡ, -ѡвѡ) гл.

огнѡ(ј)и се гл. в. угнѡ(ј)и се.

огнѡна и огнѣна прил. само у изр. Огнѣна Марија. — огнѣште с.
— оговѡра (се) (-ѡраду (се), -ѡрѡју (се)) гл. — оговѡрање с.

огѡји (се) гл. в. угѡји (се).

огѡрчй (-орчйѡ, -ѡрчѡ) гл. — огрѡби гл. — огрѡбулѡ (-ѡдѡ, -ѡју) гл.
— ѡграда ж. — огрѡди гл. — огрѡђива (-иваду, -ивѡју) и огрѡђује
гл. — огрѡише гл. — огрѡне (сунце) гл. — огрѣбе (се) (-ебеѡду (се),
-ѣбѡ (се)) гл. — огрѣбѡтина ж. — ѡгрѣзина ж. зб. — огрѣзѡтина и
огрѣзѡтина ж. — огрѣје (се) гл. — огрѣзе (-йзеѡду, -йзѡ) гл. — огрѣне
(се) гл. — огрѣна (се) и огрѣне (се) гл. — огрѡва (-ѡваду, -ѡвѡју) гл.
— огѡљи (се) гл. — од предл.

ѡд (ѡда) м. ход.

ѡда (ѡдаду) (рет.) гл. хода.

ѡдабѣре гл. — ѡдабѣра (-йраду, -йрѡју) гл. — ѡдабѣрање с. — ѡдабран
и ѡдѡбран, -а, -о. — ѡдѡвце, ѡдѡвѣ, ѡдѡвѣка, ѡдавѣкѡна, ѡдавѣна,
ѡдавѣнака прил. — ѡдѡвно (рет.) и ѡдѡмно прил. — ѡдѡје (се)
(ѡдѡјѣду (се), ѡдѡјѡ (се)) гл. — ѡдакле, ѡдаклѣна, ѡдаклѣнака прил.
— ѡдѡљи (се) гл. — ѡдаљује (се) гл. — ѡдѡнде, ѡдѡнде, ѡдѡндека,
ѡдѡндекана, ѡдѡндена, ѡдѡнденака прил.

ѡдѡне гл. ѡдахне.

ѡдѡпне се гл. — ѡдѡпнѡ се и ѡдѡпнѣ се гл. — ѡдѡпѣра се и ѡдѡпѣре
се (-йраду се, -йрѡју се) гл. — ѡдѡпре се гл. — ѡдѡтлѣ и ѡдѡтле, ѡдѡ-
тлѣка, ѡдѡтлѣкана, ѡдѡтлѣна, ѡдѡтлѣнака, ѡдѡтлѣ(к) прил. — ѡдѡ-
баѡи гл. — ѡдѡбаѡива (-иваду, -ивѡју) и ѡдѡбаѡује гл. — ѡдѡбѡја
(се) (-йѡду (се), -йѡју (се)) гл. — ѡдѡб(и)је (се) гл. — ѡдѡбрана ж.
— ѡдѡбрани (се) гл. — ѡдѡбрањива (се) (-йваду (се), -ивѡју (се)) и
ѡдѡбрањује (се) гл. — ѡдѡвали гл. — ѡдѡвѡја (се) (-ѡѡѡду (се), -ѡѡѡју (се))
(се) гл. — ѡдѡвали (се) гл. — ѡдѡвѡља (се) (-ѡвѡљу (се), -ѡвѡљу (се))
гл. — ѡдѡвѡљива (се) (-иваду (се), -ивѡју (се)) и ѡдѡвѡљује (се) гл.
— ѡдѡвѡжује (се) и ѡдѡвѡзује (се) гл. — ѡдѡвѡзива (се) (-иваду (се), -ивѡју
(се)) гл. — ѡдѡвѡде и ѡдѡвѡдѣ (-ѣдеѡду и -ѣдѡ, -ѣду) гл. — ѡдѡвѡка прил.
— ѡдѡвѡсла гл. — ѡдѡвѡја (се) (-йѡду (се), -йѡју (се)) гл.

ѡдѡвје (се) гл. ѡдѡвије (се).

ѡдѡвѡен, -а, -о. — ѡдѡвѡјено прил. — ѡдѡвѡ(ј)и (се) гл.

бдвр прелл. одврх.

одвркне гл. — одврне (се) гл. — одврћа (се) и одврће (се) гл.

одвукива (се) и одвукуже (се) гл. 1. одвлачи, вуче. 2. повр. одлази.

одвуче (се) (-учеду (се), -учу (се)) гл. — одговара (-араду, -арају) гл.
— одговарање с. — одговор м. — одговори гл. — одгоре прил.
— одгризе (-изеду, -изу) гл. — одгрне (се) гл. — одгрћа и одгрће
гл. — одгура (-ураду, -урају) гл. — одгурне гл. — одсбља (се) (-аду
(се), -ају (се)) гл. — одева (се) (-еваду (се), -евају (се)) гл.; *Kū he mājka da t_odeva „тешко теби“*. — одевање с. — одежда ж. — одели
(се) гл. — одело с. — оделце (оделца и оделцета) с. (дем.). — одене
(се) гл.

бдѣне с. ходање; Ми се надѣле нѣге од толиког бдѣња.

одѣре (се) гл. одере (се).

бди гл. ходи; *Ќди овамо; Ќте код нас.*

одигне гл. — одиже гл. — одише гл.

одјакне гл. мало одјача.

одјача (-ачаду, -ачају) гл. — одјаши гл. — одједампџт и одједанпџт
прил.

одједарѣт прил. одједаред.

бдјек м. — одјекива (-иваду, -ивају) и одјекуже гл. — одјекне гл.
— одјечи (-ѣйду, -ѣчу) гл. — одјури гл. — одлаже гл. — одлази
гл. — одлаје гл. — одлежи (-жиду, -ежу) гл.; *Треба да одлежи цѣ
мѣсец у крѣвет.*

одлежи (-сжиду, -сжу) гл. излеже (пилиће).

одлепи (се) гл. — одлепљива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и одлепљује
(се) гл. — одлѣти (-етиду, -ѣту) гл. — одлѣгне гл. — одликује (се)
гл. — бдличан, -чна, -чно. — бдлично прил. — о(д)луби (се) гл.;
и: улуби (се). — одлучи (се) гл. — одлучива (се) (-иваду (се), -ивају
(се)) и одлучуже (се) гл.

бдље (се) гл. одлије (се).

одљушти (се) гл. одљушти (се).

б(д)ма прил. одмах; и: хб(д)ма.

одмалена и одмалени прил. — одмара (се) (-араду (се), -арају (се))
гл. — одмерава (-ѣраваду, -ѣравају) гл. — одмери гл. — одмили
(-йлиду, -йлу) гл. — бдмор м. — бдморан, -рна, -рно. — одморен,
-а, -о. — одмори (се) гл. — одмота (се) гл. — одмрзне (се) гл.
— одмрси (се) гл.

однапрѣт прил. однапред.

однатрак прил. однатраг.

однатрашке прил. однатрашке.

однесаје (-аједу, -ају) и однесива (-иваду, -ивају) гл. односи.

однесе и однесе (-есеу и -есеу, -есу) гл. — одобрава (-аваду, -авају) и одобраје гл. — одбри гл. — одовуд(е), одовудека, одовудена и одовут прил. — одозгђр, одозгђре, одозгђрека, одозгђрена прил. — одоздђ(л), одоздђлѐ, одоздђлека, одоздђлена, оздђ(л), оздђлѐ, оздђлека, оздђлена прил. — одђка и одђке прид. — одонуд(е), одонудека, одонудена и одонут прил. — одостраг(а) прил. — одрани (се) гл.

одрасо, -сла, -сло одрастао.

одрасте гл. — одреди гл. — одређива (-иваду, -ивају) и одређује гл. — одреќне се гл. — одрешаје (се) и одрешива (се) (-иваду (се), -ивају (се)), одрешује (се) гл. — одрешен, -а, -о. — одрешено прил. — одреши (се) гл. — одржава (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — одржавање с. — одржи (се) (одржиду (се), одржу (се)) гл. — одрђни (се) гл. — одроњава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и одроњаје (се) (-ајђду (се), -ају (се)) гл. — одроњавање с. — одрпа (се) (одрпаду (се), одрпају (се)) гл. — одрпаница ж. — одрпанко м. — одрт, -а, -о. — одруби гл. — одува (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл. — одувек прил. — одуговлачи (се) гл. — одужи (се) гл. — одужује (се) гл. — одузима гл. — одузимање с. — одузме гл. — одупира се (-ираду се, -ирају се) и одупире се (-иреду се) гл. — одучи (се) гл.

одфрака гл. насече, исече на комаде.

одфраќне и отфраќне гл. одсече једно парче, један део.

о(д)шећује гл. оцени.

о(д)шрафи гл. — о(д)шрафљује и о(д)шрафује гл.

осђбе (осђбеу, осђбу) и осђбе (осђбеу, осђбу) гл. — ожали гл. — ождрђби (се) гл. — ожђлнђ (-ђлнђду и -ђлнђу, -ђлнђу) гл.

ожелићује гл. очекује; жели; нада се нечему.

ожђни (се) гл. — ожђнен, -а, -о; и: жђнен. — оживђ (оживђду и оживђу, оживђу) гл. — оживђни се гл. — ожуљи (се) гл. — ожути (ожутицу и ожутиду, ожуту) гл. — ђзбиљан, -љна, -љно. — ђзбиљно прил.

озгђр, озгђре, озгорђка, озгорђена прил. озго.

оздђ(л), оздђлѐ, оздолђка, оздолђена прил. — оздрђви гл. — озслђнђ (-снђду, -снђу) гл. — озйда (-йдаду, -йдају) гл. — озђмче (озђмчђта) с. — озлђди (се) гл. — ознађи гл. — ознђ(ј)и (се) гл.

озбвне се гл. одзвне се.

ђј, ђј узв. ој.

ђјаве (ђјаве) ж. нарочито у мн. и само у изр. узме (неќсм) ђјаве „потчини некога; надвлада некога“; Сђн ти ђзо ђјаве, а ти ћутиш.

ојагњи (се) гл. — ђјак, -а, -о. — ојалови (се) гл. — ојачђ (се) (-ђду (се), -ђју (се)) гл. — ојесђни се гл. безл. — ојефтђни (се) и ојефтђна (се) (-ињаду (се), -ињају (се)) гл. — ђка ж. — ђкади гл. — ђкалупи гл. — ђкамени се гл. — ђкамењен, -а, -о. — ђкђни се гл.

ђкђти, -а, -о (одр.) који има крупне очи, великих очију.

- ока́чи (се) гл. — окйлави (се) гл. — окйсели (се) гл. — окйти (се) гл.
— окиша́ се гл. безл.; и: укиша́ се.
- окиши́ца (окиши́цѣ) ж. врста ситног пасуља.
- окла́гйја и окле́гйја ж. — окле́ва (се) (-ѣваду (се), -ѣвају (се)) гл.
— окле́вање с. — окли́зне гл. — окљу́ви (-увиду, -уву) гл. — о́кно
(на прозору) с. — о́ко с. — око́ I предл.; II о́ко прил. — о́кози (се)
гл. — о́кола и о́коло I прил.; II предл. — околи́на ж.
- околи́ш (околи́ша) м. опко́љвање.
- око́наоколо прил. в. на́около.
- око́па гл. — окопа́ва (-аваду, -авају) и окопа́је (-аједу, -ају) гл.
- окопи́љи (се) гл. окопи́ли (се).
- окопча́ (-аду, -ају) гл. откопча.
- окра́јак (окра́јка) м.; и: у(с)кра́јак. — окрва́ви (се) гл. — окре́не (се) гл.
— о́кретан, -тна, -тно. — о́крета́ње с.
- о́кретно с. непром. модерна игра (валцер, танго и сл.).
- окре́ћа (се) гл. окре́ће (се).
- окре́ча гл. окречи.
- окре́ше гл. — окрй́ви гл. — окривља́ва (-аваду, -авају) и окривљу́је гл.
— окрй́ви (се) гл. — окрй́пи (се) гл.
- о́круг прил. о́коло.
- окру́гал и окру́го, -гла, -гло округао.
- окру́жи (се) гл. — округи́ гл. — округи́ се гл.; и: укру́ти се. — о́кршај
м. — окто́бар (окто́бра) и окто́бер (окто́бера), окто́мбар (окто́мбара),
окто́мбер (окто́мбера) м. — окто́барски и окто́берски, окто́мбарски,
окто́мберски, -а, -о. — оку́ди гл. — оку́је (се) гл. — оку́ка гл.
— оку́ка ж. — оку́њи се гл.; и: укы́њи (се). — оку́па (се) (-упаду (се),
-упају (се)) гл.
- окупаци́ја ж. 1. део сеоске шуме где је забрањена сеча дрва. 2. занимање;
посао, рад.
- оку́пи (се) гл. — оку́пља (се) (-упљаду (се), -упљају (се)) гл.
- оку́са (-усаду, -усају) гл. покуса.
- оку́си гл. — оку́ћи се гл.; и: уку́ћи се. — оку́ша и оку́ша гл. — о́кце
(о́кцета) с. — ола́бави (се) гл.
- ола́ди (се) гл. охлади́ (се).
- ола́ј (ола́ја) м. 1. уље (за мотор). 2. (рет.) зејтин, уље.
- ола́дниј (се) (-адниду (се) и -адниду (се), -адну́ (се)) гл. охлади́ (се).
- ола́кне гл. одлакне.
- олако́ при. олако.
- ола́коми се гл. полакоми́ се.

олакша (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. 1. олакша, учини лакшим. 2. (и повр.) постаје лакшим. 3. роди, породи. 4. повр. породи се.

олакшано прил. — олакшање с. 1. олакшање, побољшање; задовољство. 2. порођај. — одледени се гл. — олени се гл.; и: улени се. — олѣпи гл. — олийже (се) гл. — олийња (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — олийста (-аду, -ају) гл. — олишави се гл. — олован, -вна, -вно. — олово с.

олџница ж. жижак; свећница; кандило.

олтър (олтара) м. — олтърски, -а, -о.

олтовање с. калемљење; син. пѣлцовање.

олтује гл. калеми; син. пѣлцује.

олуја (олује) ж. олуја.

олукави се гл. постане лукав; и: улукави се.

олупа (се) (-упаду (се), -упају (се)) гл. — олџшти (се) гл.

ома(н) прил. одмах.

омагли се гл. безл. замагли се.

омаже гл. омази (се) гл. — омакне (се) гл. — омакн, -а, -о. — омаљави се гл. — омами (се) гл. — омарина и оморина ж. — омасти (се) гл. — оматори гл. — омекне гл. — омекча (се) и омекша (се) (-аду (се), -ају (се)) гл.; и: умекша (се). — омекшава (се) и омекшаје (се) гл. — омекшање с.; и: умекшање. — омерйше (се) гл. — ометилџа се и ометилџави се, ометилџи се гл. — омитари се гл. — омлидина ж. — омладињац (омладиња) м. (рет.). — омладинка ж. — омлати гл. — омлитави гл. — омџа гл. — омрази (се) гл. — омрзне (се) гл. — омркне гл. — омрси (се) гл. — омртви гл.; и: умртви. — омршави гл. — омџтави гл. — он, она, оно, они, оне, она зам. — онај, она, онџ, онџ, она зам. — онакав, -ква, -кво (рет.) и онаки, -а, -о зам. — онако прил. — онам(о), онамока, онамона, онамонака прил.

он(д)ак прил. онда.

ондџ, ондџка, ондџкана, ондџна, ондџнака, онденакања прил. — онесвѣсти (се) гл.

онесвѣштаје (се) (-ајџду (се), -ајџ (се)) гл. онесвѣштава (се).

онолийки, -а, -о зам. — онолийко прил. — онолийчки, -а, -о. — онолийчни, -а, -о. — онолийчно прил. — онолийчак, -чка, -чко. — онолийчки, -а, -о. — ономад прил. — онџд(е), онџдека, онџдекана, онџдена, онџденака, онџдер, онџдерак прил. — онџуши (се) гл. — онџушка (се) гл. — оп(а) узв.; опа-цџпа. — опџзи гл. — опџја гл. — опџли гл. — опамѣти (се) гл. — опџнак (опџнка) м.; имаџи смо опџнце мџтаве и опџнце идџчке. — опџнчър (опџнчара) м. — опџнчийн (опџнчийна) м. (дем.). — опџра (се) (-џраду (се), -џрају (се)) гл. — опџри (се) гл.; и: упџри (се).

опарџџи (се) гл. упарџџи (се).

опасан, -сна, -сно. — опасан и опашен, -а, -о (око појаса). — опасе гл.
— опасно прил.

опа-цупа узв. хопа-цупа; и: хѡпа-цупа.

опаше (се) гл. — опѡва (-ѡваду, -ѡвају) гл.; Иде кѡша, уби мѡша, дође шѡва
да г_опѡва. — опекѡтина ж. — опѡло с. — опелѡши гл. — операција
(хирушка) ж.

опердаши гл. излупа, изудара.

опѡре (се) гл. — оперише (се) гл. — опет прил., возн.; и: јопет. — опѡче
(се) гл. — опијани (се) гл. — опипа (се) гл. — опирача ж. — опише
гл.

ѡпје (се) гл. опије (се); син. наљѡка (се).

ѡ(п)каља (се) (-аљаду (се), -аљају (се)) и ѡ(п)кољава (се) (-аваду (се),
-авају (се)) гл. — ѡ(п)клада ж. — ѡ(п)клади (се) гл. — опколи
гл. — оплавѡтнѡи (се) (-етнѡиду (се), -ѡтнѡу (се)) и оплавѡи гл. — оп-
плавне гл. — оплевѡи (-ѡвиду, -ѡвѡу) гл. — оплетѡ гл. — оплѡћак
(оплѡћка) м. и оплѡћка ж. — опљачка гл. — опљуска (-улкаду,
-улкају) гл. — опљусне гл. — опѡ(ј)ѡи (-ѡ(ј)идѡу, -ѡјѡу) гл. — опѡ-
мене (се) гл. — опѡмѡне (се) гл. — опрѡви (се) и опрѡ(ј)и (се)
гл. — опрѡвља (се) гл. — опрѡ(в)љен, -а, -о. — опрѡси (се) гл.
— опрѡши (се) гл.

опрѡшња (се) (-ашњаду (се), -ашњају (се)) гл. опрѡшта (се).

опредѡ (-ѡдѡду, -ѡдѡу) гл. — опредѡли (се) гл. — опрезан, -зна, -зно.
— опрезно прил.

опритѡр (опритѡра) м. ланац којим се привезује врх руке за комот и служи
као кочница; < рум. opritor.

опрљѡи (се) гл. опрљѡи (се).

опропасти (се) гл. в. упропасти (се).

опрѡсти (се) гл.

опрошњава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и опрошњаје (се) гл.

опрошњење с. опроштење.

опрѡти (се) гл. — опрѡћен, -а, -о. — ѡ(п)терѡти (се) гл.

опуди (се) гл. в. упуди (се).

опустѡи (-устѡидѡу, -устѡу) гл. — опустѡши гл. — опѡта ж.

опути (се) гл. в. опути (се).

опушти (се) гл. опусти (се).

опѡѡје гл. опсује.

ѡпширан, -рна, -рно. — ѡпширно прил.

ѡпшије гл. опшије.

ѡпштина ж. — општинѡр (општинѡра) м. — ѡпштински, -а, -о.

ѡр (ѡра) м. хор; и: кѡр, хѡр.

ѡра (ѡра и ѡраја) м. орах; у колѡче мећемо маќ и ѡрасе.

ораница и ораћница ж. — орање с. — ораћи, -а, -с (и -о). — орач (орача)
м.

ордонанца м. ордонанс; < рум. ordonanță.

оре гл. оре.

орѣвина ж. ораховина.

орѣже гл. ореже.

орѣјка ж. врста јечма за сточну храну; < рум. orzoaică.

ори узв. при певању и пијанчењу.

орлић (орлића) м. (дем.). — бр(л)ѣв, -а, -о. — ђрман (ормана) м.
— орманче (орманчета) с. (дем.). — орманчић (орманчића) м. (дем.).

орѣ (ѣрла) м. орао.

орѣни гл. — орѣси (се) гл. — ортак (ортака) м. — ортакиња ж.
— ортакѣв, -а, -о. — ортакује (се) и ортачи (се) гл. — ортачење
с. — ортачки, -а, -о. — ортачки прил. — ђружан, -а, -о. — оружје
с. — оружни (-ужниѣ, -ужнѣ) гл. — орумени (се) (-ениѣ (се), -ѣнѣ
(се)).

ѣрш узв. за изражавање опасности од ватре, од вреле воде.

осакати (се) гл. — ѣсам бр. — осамдѣсет бр. — осами се гл. — осамљен,
-а, -о.

осамнајс бр. осамнаест.

осане гл. осанне.

осваја (-ајаду, -ајају) гл. — осване гл. — осванѣне с. — осванѣва и
осванѣје гл. — осведѣчи гл. — освежи (се) гл. — освѣсти (се) гл.
— ѣсвета ж. — освѣти (се) гл. — осветлење и осветљење с. — осветли
(-етлиѣ, -ѣтлѣ) гл. — освѣшта гл. — освѣшћава (-аваду, -авају)
и освѣшћаје гл. — освѣ(ј)и гл. — освѣне (се) гл. — осѣделица
ж. — осѣдѣ (-ѣдѣду, -ѣдѣ) гл. — осѣкне (се) гл. — осѣти (се) гл.
— осетљив, -а, -о. — осѣћа (се) гл. — осѣћање с. — осигурѣ (се)
(-ураѣду (се), -урају (се)) гл. — осигурѣва (се) (-аваду (се), -авају (се))
и осигурѣје (се) гл. — осигуран, -а, -о. — осигурано прил. — осим
предл.

осипне гл. осипљиви; и: усипне.

осиромѣши гл. — осирѣти гл. — осѣше гл. — ѣскудан, -дна, -дно.
— оскудѣва (-ѣваду, -ѣвају) гл. — оскудѣвање с. — ѣскудица ж.
— ѣскудно прил. — ослаби гл. — ослади (се) гл. — ослања (се)
гл. — ослобѣди (се) гл. — ослѣни (се) гл. — ослушкѣје гл. — осмак
(осмака) (буре) м. — осмешкаје се и осмешкѣје се гл. — ѣсми, -а, -о
бр. — осмина ж. — осмица ж. — осмуди (се) гл. 1. осмуди (се).
2. удари, лупи (некога). — оснажи (се) гл. — оснива (се) (-иваду
(се), -ивају (се) гл. — ѣснова (на разбоју) ж. — оснује (прећу при
ткању) гл. — ѣснује (оснује, формира) гл. — оснутак (оснутка) (у
ткању) м. — ѣсоба ж. — ѣсобина ж. — осрамѣ (се) гл. — осрамѣти
(се) (-отѣдѣ (се), -ѣтѣ (се)) гл. — осрѣдне и осрѣднѣ прил. — ѣстави

- очупа (-аду, -ају) гл. — бцак (оцака) м.; Кромпири се саду у оцаце.
— оцачић м. (дем.). — ошамари гл. — ошамути (се) гл. — ошашави
гл. — ошибне гл. — ошине гл.
- ошта прил., везн. где; о чему; Ошта си га закачјо? Учјко је јексер ошта је
закачјо тбрбу.
- оштар, -тра, -тро. — оштета ж. — оштети (се) гл. — оштећава (се) (-аваду
(се), -авају (се)) и оштећајё (се) гл. — оштећење с. — оштри (оштриду,
оштру) гл.
- оштрика гл. оплете, исплете.
- оштро прил. оштро.
- оштукне гл. полуди; и: поштукне, уштукне.
- оштцује гл. 1. искреше, окреше (гране, ластаре). 2. подреже (браду,
бркове).
- ошугави се гл. ошугави се.

II

- па I везн.; Однеси па се врати; Бог па кум; Прво се је супа па посе печење.
II речца; Од супе па до печења; Па, ми нисмо криви; Па, већ сам
ти казб. — пабирак (пабирка) м. — пабирчи гл. — павит (павита)
м. — павлака ж. — пада гл. — падање с. — падина ж. — па(д)не
гл.; Мене ми по сан. — пажљив, -а, -о. — пажљиво прил. — пажња
(пажње) ж. — пазар (пазара) м. — пазаран, -рна, -рно; пазаран дан.
— пазарење с. — пазари гл. — пазии (се) гл.
- пазу(к) м. и пазука ж. пазух; под пазуку.
- пајван (пајвана) м. — пакао (пакла) м. — пакёт (пакёта) м. — пакло
с.; пакло цигара.
- пакос (пакости) ж. пакост.
- пакосан, -сна, -сно пакостан.
- пакосник м. — пакосница ж. — пакосно прил. — пакује (се) гл.
— паламйда ж.
- паланћбри гл. премеће ствари; претура.
- пала́та (палате) ж. — палац (палца) м. — пали (се) гл. — палија ж.
— палица ж. — палу́га и полуга ж. — палчев, -а, -о. — палчић
(палчића) м. (дем.). — палба (палбе) ж. — памет ж. — паметан,
-тна, -тно.
- паметљиви, -а, -о уображен.
- паметљивица ж. уображеница.
- паметљивко м. уображенко.
- памти и панти гл. — памтивёк (памтивёка) и пантивёк (пантивёка) м.
— памћење и панћење с. — памук (памука) м. — памучан, -чна,
-чно.

памучас, -ста, -сто памучаст.

панкљика и пантљика ж. — панталбоне (панталбнѧ) ж. мн. — панталоннице (панталонницѧ) ж. мн. (дем.). — Пантелѧј (Пантелѧја) и Пантелија м. — пањ (пања) м.

паор м. сељак.

паорка ж. сељанка.

паорски, -а, -о сељачки.

папагѧл (папагѧла) м. папагај.

папагѧлски, -а, -о папагајски.

папак и папак (папка и папка) и папоњак (папоњка и папоњака) м.

папарѧш (папарѧша) м. густо скувани пасуљ, јанија од пасуља.

папѧр (папѧра) м. — папрат м. — папѧрка ж.; папѧрка бѧјава „црвена папѧрка“. — паприкаш (паприкаша) м. — папѧча ж. — папучица (папучицѧ) ж. (дем.). — паѧр м. — паѧра ж. — паѧра (паѧраду, паѧрају) гл. — паѧра ж., обично у мн. паѧре. — п(а)рабѧба ж. — паѧрада (паѧрадѧ) ж. — п(а)радѧла м. — паѧраѧра се (-ѧраду се, -ѧрају се) гл. — паѧрализа (паѧрализѧ) ж.; син. шлог. — паѧрализѧра се (-ѧраду се, -ѧрају се) и паѧралише се гл.; син. шлогѧра се. — паѧрампѧрче (паѧрампѧрчѧта) и паѧрампѧрче (паѧрампѧрчѧта) с. — паѧран, -рна, -рно и паѧрни, -а, -о (одр.).

паѧрсник м. мангуп, враголан.

паѧрсница ж. мангупица.

паѧрстос м. парастос.

паѧршен, -а, -о запуштен, напуштен.

паѧшено прил. запуштено, напуштено.

паѧрашѧта ж. падобран; < рум. parașută.

паѧрашутѧс (паѧрашутѧста) м. падобранац; < рум. parașutist.

паѧрашутѧра (се) (-ѧраду (се), -ѧрају (се)) гл. спушта (се) падобраном; < рум. a parașuta.

паѧрење (врелом водом) с. — паѧрење (спаривање) с. — паѧри (се) гл. — паѧрица ж. (дем.). — паѧрк м.

паѧркѧт (паѧркѧта) м. паркет; и: пуркѧт.

паѧрлѧжи гл. парложи.

паѧрѧке (паѧрѧкѧ) ж. мн. золуфи.

паѧртизан (паѧртизѧна) м. — паѧртизанка ж. — паѧртизански, -а, -о. — паѧртија ж. 1. партија (организација). 2. екипа, група; Деѧца се нижеду по две-три паѧртије.

паѧрѧфѧм (паѧрѧфѧма) и паѧрѧфѧн (паѧрѧфѧна) м. паѧрѧфѧм.

паѧрѧцѧла (паѧрѧцѧлѧ) ж. — паѧрѧцѧлѧ (-слаѧду, -ѧлају) гл. — паѧрѧчѧ (-ѧѧду, -ѧју) гл.

паѧрѧчада (паѧрѧѧѧй) ж. зб. парчад.

- пърче (пърчета) с. — пърченце (пърченцета) с. (дем.). — пърчетă (-стаду, -стају) гл. — пас (пса) м. (рет.) в. пцето. — пасира (-ираду, -ирају) гл. — пасош м. — пасторак (пасторка) м. — пасторка ж. — пасује гл.
- пасула ж. двоглед.
- пасуљ (пасуља) м. пасуљ.
- пасуљевина ж. луске пасуља.
- пасуљница (пасуљнице) ж. — пасуљниште с. — пати (се) гл.
- патифон (патифона) м. грамофон.
- патлицан (патлицана) и петлицан (петлицана) м.; глави патлицан. — патник м. — патница ж. — патња (патње) ж. — патос м. — патосање с. — патосе гл.
- патр(а)нице (патр(а)ница) и петрнице (петрница) ж. мн. врста јела од укуваног пшеничног брашна.
- патрџни, -а, -о квадратни.
- патрџел и петрџел м. першун.
- патрџна (патрџне) ж. — патуљак (патуљка) м.
- патуљци (патуљаца) м. мн. вуна лошег квалитета (што остаје после гребенања).
- паћеник м. — паћеница ж. — паћење с. — паук м.; Има пауце по тавану.
- пауљца ж. пахуљца.
- паун (пауна) м. — пауница ж. — паунџ, -а, -о. — паучина ж. — пацка ж. — пацџ м.
- пачна ж. патика.
- паша (паше) ж.; Мърва иде на пашу и Мърва иде у пашу.
- паша м.; Живј ко паша.
- паша (паше) м. пашанац.
- пашин, -а, -о који припада пашанцу.
- пашканац (пашканца и пашканаца) м. пашканат, пастрнак.
- пџа гл. — пџање с.; прво пџање пџла. — пџац (пџца) и пџац (пџца) м. — пџач (пџача) м. — пџачица ж. — пџачки, -а, -о; пџачко друштво. — пџачка гл. — пџа ж. — пџав, -а, -о. — пџавац (пџавца) м. — пџавица ж. — пџла (пџладу, пџлају) гл.
- пџлај м. пџла.
- пџлање и пџлање с. — пџ (пџи) и пџа (пџе) ж. — пџаљ м. — пџа се гл. — пџала (пџале) ж. — пџала (-аладу, -алају) и пџалаира (-ираду, -ирају) гл.
- пџесет бр.
- пџесет бр. око пџесет; Доно ни пџесет цигаља.

пѣдне се гл. ђипи, скочи.

пѣкар м. — пѣкара и пѣкарница ж. — пѣкаров, -а, -о. — пѣкарски, -а, -о. — пѣкља и пѣтља ж. — пекља (се) и петља (се) (-адѹ се), -ају (се) гл. — пекљање и петљање с. — пѣкмез (пекмѣза) м. — пѣлен (пелѣна) м. — пелѣна ж. — пелѣница ж. (дем.).

пѣлц м. пелцер, калем.

пѣлцер м. калемљена винова лоза и грожђе од те лозе.

пѣлцовање с. 1. калемљење; син. ђлтовање. 2. пелцовање, вакцинисање.

пѣлцује гл. 1. калеми; син. ђлтује. 2. пелцује, вакцинише.

пелѣшка ж. шкољка за врачање.

Пѣмац (Пѣмца) м. Чех.

Пѣмкиња ж. Чехиња.

Пѣмска ж. Чешка; Чехословачка.

пѣмски, -а, -о чешки

пѣна ж. — пензија ж. — пензионѣше (се) и пензионѣра (се), пензјонѣше (се) гл.

пензјонѣр (пензјонѣра) м. пензионер.

пензјонѣрка ж. пензионерка.

пѣни се гл. пени се.

пенкало с. налив-перо.

пенушав, -а, -о. — пенуши (се) и пењушу (се) гл. — пѣнце (пѣнцѣта) с.

пѣнцер м. прозор.

пѣнцира (-ѣраду, -ѣрају) гл. пенцетира.

пѣње (се) гл. — пепелѣра ж. — пепелѣв, -а, -о. — пѣпѣто прид. непром.

пѣпо (пѣпѣла) м. пѣпо.

пѣрвајз м. перваз.

пѣре (се) гл. — перѣца (перѣцѣ) ж.

перинца и пиринца ж. пиринач.

перјаница ж. — пѣрје с. зб. — пѣро с.

персијанка ж. шубара (од јагњеће коже).

персона (персонѣ) ж. — пѣртла ж. — перунѣка ж. — пѣрут (пѣрути и пѣрута) м. и ж. — перутѣ се (-утѣду се, -утѣју се) гл. — перушка ж. — пѣрце (пѣрцѣта) с. — пѣсак (пѣска) м. — песковѣт, -а, -о. — пѣсма и пѣсна ж. — пѣсмица ж. (дем.). — пѣсник м. — пѣсницѣ ж. — пѣсто и пѣстѣтина, пѣт стѣтина бр. — пѣт бр. — пѣта (пѣтѣ) ж. — пѣтак (пѣтка) м.

петѣк (петѣка) м. и петѣч(к)а ж. петѣкиња, буре од пет ѣкова.

петѣлка ж. — пѣти, -а, -о бр. — петѣина ж. — петѣица ж. 1. пѣтица (број). 2. (дем.) пѣтица, мала пѣта. 3. пѣтица (оцена).

Пѣтка и Петковѣча ж. Света Петка.

петлић (петлића) м. и петличе (петличета) с. (дем.). — пѣт(л)ѡв, -а, -о.
— петљањац (петљањаца) м. — петљѡка и петљѡца ж.

петнајс бр. петнаест.

петнајсти, -а, -о бр. петнаести.

пѣтњи, -а, -е (и -о) петњи; Запѡње из пѣтњи жѡла.

петѡ (пѣтла) м. петаѡ.

петѡв, -а, -о петлов.

петѡрица ж. — пѣторѡ с. непром. — петрѡвача и петрѡвка (јабука, крушка) ж. — Петрѡвдан м. — петролѣј (петролѣја) м. — пѣћ ж. (рет.) в. фуруна, шпѡрет. — пѣћина ж. — пѣц узв. — пѣца гл. — пѣцка гл. — пѣцне гл. — пѣчѣ (се) (пѣчѣдѡ (се), пѣчѡ (се)) гл. — пѣчен, пѣчена, пѣчено. — пѣчење с.

пѣчѣс и пѣшѣс бр. пет-шест.

пѣчѡрка ж. — пѣшадѡја ж. — пѣшак (пѣшака) м. — пѣшачење с. — пѣшачи гл.

пѣшѣтина ж. група од око пет-шест лица.

пѣшке прил. — пѣшкѡр (пѣшкѡра) м. — пѣшкѡрић (пѣшкѡрића) м. (дем.). — пѡ и пѡ узв. — пѡвара ж. — пѡво с. — пѡјавѡца ж. — пѡјан, пѡјана, пѡјано и пѡјани, -а, -о (одр.). — пѡјандѡра м. и ж. — пѡјаница м. и ж. пѡјанка ж.; син. лѡмпѣрај. — пѡјанст(в)ѡ с. — пѡјанчи гл.; син. лѡмпује. — пѡјаћа (вода). — п(и)јаце с. — пѡје гл. — пѡју узв. — пѡјукне гл. — пѡјуцне гл. — пѡ(ј)уче гл. — пѡксла ж. — пѡ(к)тѡје и пѡфтѡје ж. мн.

пѡктѡше се, пѡтијѡше се, пѡфтѡше се гл. згусне се, постаје пѡтије.

пѡла (пѡлѣ) ж. турпѡја.

пѡлѡ (пѡлѡдѡ, пѡлѡју) гл. вѡче пѡла-гѡса (на бадње вече).

пѡлѡве (пѡлѡвѡ) ж. мн. пѡлав.

пѡла-гѡса узв. при пѡлању (на бадње вече).

пѡлање с. вѡкање пѡла-гѡса (на бадње вече).

пѡлад ж. зб. — пѡладѡја и пѡладѡја, пѡлиња (пѡлиња) ж. зб. — пѡле (пѡлета) с. — пѡленце (пѡленцѣта) с. (дем.). — пѡлѣтина и пѡлѣћина ж. — пѡлѣћи, -а, -е (и -о). — пѡлићи (пѡлића) м. мн. — пѡлка ж. — пѡлѡр (пѡлѡра) м. — пѡлѡрење с. — пѡлѡри гл. — пѡлѡј гл.

пѡнтер м. бачвар.

пѡнтѣрај (пѡнтѣраја) м. бачварски занат.

пѡпав, -а, -о и пѡпави, -а, -о (одр.). — пѡпавѡца ж. — пѡпавкѡ м. — пѡпање с. — пѡпка (се) гл. — пѡпљѡв, -а, -о. — пѡпљѡи гл. — пѡрѣвина ж. — пѡрѣ(ј) (пѡрѣја) м. — пѡриј гл. — пѡрка (пѡркаду, пѡркају) гл.

пѡрѡњ (пѡрѡња) м. велики клин.

плѡвка ж. патка.

плѡвче (плѡвчета) с. пловче.

плѡвчи, -а, -е (и -о) пловчији.

плѡвчићи м. мн. — плѡд (плѡда) м. — плѡдан, -дна, -дно. — плодй (се) (-одидѹ (се), -одѹ (се)) гл. — плѡдно прил. — плѡт (плѡта) м. — плѡтна (од теста за колаче) ж. — плѡча ж.

плѡчас, -ста, -сто плѡчаст.

плѡчица ж. (дем.). — плѹг и плѹк м. — плѹгује и плѹжи гл. — плѹжење с. — плѹжни и плѹжни, -а, -е.

плѹмукшир м. саксија (за цвеће).

плѹта ж.; штопло од плѹте. — плѹћа с. мн. — плѹчка ж. — плѹчка гл. — плѹс узв. — плѹсак (плѹска) м. — плѹска гл. — плѹскање с. — плѹсне гл. — плѹснат, -а, -о. — плѹванак (плѹванка) м. — плѹвање с. — плѹвачка ж.

плѹ(в)ѡтак (плѹ(в)ѡтка) м. плѹвотина.

плѹје (се) гл. — плѹне гл. — плѹс узв. — плѹсак (плѹска) м. — плѹска (се) и плѹска (се) гл. — плѹсне (се) гл. — плѹц узв. — плѹца гл. — плѹцка гл. — плѹцне гл. — плѹштање с. — плѹшти (-уштидѹ, -уштѹ) гл. — по предл. — по ж, м. и с. и пола, половина ж. — по, пол, пола, полак прил.

поађа (-ађаду, -ађају) гл. похађа.

поапси гл. похапси.

поађави (се) гл. полочи (се)

побаца (се) (-ацаду (се), -ацају (се)) гл. — побаци (-ацаду, -ацају) гл. — побегне гл. — победа ж. — победи гл. — победник м. — побеђен, -а, -о. — побеђаје и побеђује гл. — побележи гл. — побели (-слидѹ, -слѹ) гл. — побере гл. — побесни (-енидѹ, -еснѹ) гл. — побива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл.

пѡбе (се) гл. побије (се).

поб.иссѡви гл. — побѡгу речца. — побѡде (се) гл. — побѡжан, -жна, -жно. — побѡли (се) (-слидѹ (се), -одѹ (се)) гл. — побра (пѡбрѣ) и поца (пѡцѣ) м. — побрѡтим м. — побрѡне се гл. — побрѡка (се) (-брѡкаду (се), -брѡкају (се)) гл. — побрѡви (се) и побрѡйви (се) гл. — побѡна ж. — побѡни (се) гл. — побѡши гл. — повѡди гл. — повѡли (се) гл. — повѡља (се) (-ѡљаду (се), -ѡљају (се)) гл. — повѡмпири се гл. — повѡде и повѡде гл. — повѡже (се) гл. — повѡз (повѡза) м. — повѡзѡје (се) (-ѡзѡду (се), -ѡзѡју (се)) и повѡзује (се) гл. — повѡзан, -а, -о. — повѡзѡча (за главу) ж. — повѡзе гл.

повѡзива (-иваду, -ивају) гл. повѡзује.

повѡзивање с. — поверљив, -а, -о. — поверљиво прил. — повѡрује гл.

повѡсма ж. повѡсмо.

поветарац (поветарца) м. — повећа (се) гл. — повећава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и повећаје (се) гл. — повећање с. — повећа гл. — повјаја (се) (-йјаду (се), -йјају(се)) гл. — повјајање с. — повјакне гл. — повјриј гл. — повјче гл. — повишава (-аваду, -авају) и повишаје гл. — повише прил. — повиши гл. — повлажи гл. — повлачи гл. — повода ж. — пвдј (пвдја) м. — пвдјник м. — пвдјница ж.

пвдрка ж. конач на удицу.

поврати (се) гл. — повраћа (се) и поврће (се) гл. — поврви гл. — повреди (се) гл. — повређаје (се) и повређује (се) гл. — поврне (се) гл. — површе гл. — површина ж. — повуче (се) гл. — повучен, -а, -о. — повучено прил. — погађа (се) (-ађаду (се), -ађају (се)) гл. — погази гл. — поган м. и ж. — поганац (поганца) и поганко м. — погани (се) гл.

поганија ж. поганство.

поганица ж. — погано прил. — погански, -а, -о. — погаси (се) гл. — погача ж. — погачица и погачица (погачице и погачице) ж. (дем.). — погине гл. — погиња (се) (-ињаду (се), -ињају (се)) гл. — поглади (се) гл. — поглед (погледа) м. — погледа (се) гл. — поглѐ(д)не (се) гл. — погне (се) гл. — погнут, -а, -о. — погњави гл. — погњечи (се) гл. — погоди (се) гл. — погори (-ориџу, -орију) гл. — пограби гл. — погрбави се гл. — погрби се гл. — погрди гл. — погреб (погрѐба) м. — погрѐбе (се) (-ѐбџу (се), -ѐбју (се)) гл. — погрѐбѐна (-ѐнаџу, -ѐнају) гл. — погрѐје (се) гл. — погрешан, -шна, -шно. — погрѐши гл. — погрѐшно прил. — погуби (се) гл. — погуши (се) гл. — под предл.

пддалски и подалѐки, -а, -о подалек.

пддалско и подалѐко прил. — подапиња (се) и подапиње (се) гл. — подапињање с. — подапне (се) гл. — подапира (се) и подапире (се) гл. — подапирѐње с. — подапне (се) гл. — подапира (се) и подапире (се) гл. — подапирѐње с. — подбўни гл. — подбуњаје (-ајџу, -ајју) и подбуњива (-йваду, -йвају) гл. — пдвала ж. — пдвали гл. — пдвалѐйва (-йваду, -йвају) и пдвалѐјује гл. — пдвѐже (се) гл. — пдвѐзача ж. — пдвѐзује (се) гл. — пдвикива (-йваду, -йвају) и пдвикује гл. — пдвикне гл.

пдвје (се) гл. пдвије (се).

пдвддан, -дна, -дно. — пдвдно и пдвдно, пдвдоду прил. — пдвдучѐ (-учѐду, -учју) гл. — по(д)грѐје (се) гл. — подгрѐзе (се) гл. — подгўшник и подгўшњак м. — пддела ж. — пдѐли (се) гл.

пдѐље гл. одеље.

пдѐси (се) гл. — подѐтиња (се) (-ињаџу (се), -ињају (се)) и подѐтињи (се) гл. — подѐшава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и подѐшаје (се) (-ајџу (се), -ајју (се)) гл. — подѐмни и поѐмни, -а, -о. — подивљѐ (-аџу, -ају) гл. — подивљѐчи (се) гл. — подѐгне (се) гл. — подѐже (се) гл. — подѐзане с. — подѐйва (се) (-йваду (се), -йвају (се)) гл. — пддлога ж.

- пòдље (се) гл. подлије (се).
- подмеси гл. — подмѐт(н)е (се) гл.
- подмећава (-аваду, -авају) и подмећајѐ, подмећује гл. подметава.
- подмигује гл. — подмигне гл. — подмири гл. — подмити гл.
— подмићава (-йваду, -йвају) и подмићајѐ (-аједу, -ајју), подмићује
гл. — по(д)млади (се) гл. — по(д)млађива (се) (-йваду (се), -йвају
(се)) и по(д)млађује (се) гл. — по(д)млађивање с. — пò(д)нѐ с.
непром. — поднесе и поднесе (-ѐседу и есеђу, -ѐсу) гл. — подножица
(на разбоју) ж. — подноси (се) гл. — подò(ј)и гл. — подòле прил.
— подразумѐ (-умѐду, -уму) гл. — подразумѐва (-ѐваду, -ѐвају) гл.
- по(д)рãни гл. потхрани.
- по(д)рãни гл. — подрѐже гл. — подржава (-аваду, -авају) и подржајѐ
(-аједу, -ајју) гл. — подржи (-држиду, -држу) гл. — подригање
с. — подрма гл. — подроби гл. — подрпа (-дрпаду, -дрпају) гл.
— по(д)руби гл. — подруга (жена) ж. — подруке прил. — подрум
(подрума) м. — подрумче (подрумчета) с. (дем.). — подрумчић
(подрумчића) м. (дем.). — подршка ж. — подугачак, -чка, -чко.
— подудара (се) гл. — подуже прил. — подупира (се) (-йраду (се),
-йрају (се)) и подупире (се) (-йреду (се)) гл. — подупре (се) гл.
— подшиша (се) и потшиша (се) (-йшаду (се), -йшају (се)), по(д)штупује
(се) гл. — пође гл. — пожали (се) гл. — пождере гл. — по(ж)дригајѐ
(се) (-аједу (се), -ајју (се)) и по(ж)дригује (се) гл. — по(ж)дригне (се) гл.
— пожелй (-елиду, -елу) гл. — поживй (-йвиду, -йвју) гл. — пожњѐ
(-жњаду, -жњу) гл. — пожури (се) гл. — пожутй (-утйду, уту) гл.
— позãји (се) гл. — позајмљива (се) (-йваду (се), -йвају (се)) и
позајмљује (се) гл. — позакòље гл. — позакòпа гл. — позãмашан,
-шна, -шно. — позãмашно прил. — позãспе (обично само у мн.)
гл. — позатвара (се) (-араду (се), -арају (се)) гл. — позван и
пòзват, -а, -о. — пòздрав м. — поздрáви (се) гл. — поздрáвља
(се) гл. — поздрáвљање с. — позелѐнй (-ениду, -ену) гл. — позйда
(-йдаду, -йдају) гл. — позлати гл. — позлаћен, -а, -о. — позлаћива
(-йваду, -йвају) и позлаћује гл. — позлѐди (се) гл. — познавã-
ње с. — познајѐ (се) гл. — пòзнаник м. — пòзнаница ж.
— познã(н)ст(в)о с. — познã (се) (-ãду (се), -ãју (се)) гл.
— пòзнат, -а, -о. — пòзнато прил. — позòвѐ (-овѐду, -ову) гл.
— позòвне гл. — поигра (-йграду, -йграју) гл.
- поизблизо прил. поизблиза.
- поиздãље прил. — поизудãјѐ (се) (-аједу (се), -ајју (се)) гл.
- поискãча (-ãчаду, -ãчају) гл. поискаче.
- поискида (се) (-йдаду (се), -йдају (се)) гл. 1. искида (се), поискида (се).
2. повр. јако се лути.
- поистѐра гл. — поистрѐзни се гл.
- пойта гл. похита.
- појãви се гл. — појãвљãјѐ се и појãвљйива се (-йваду се, -йвају се),

појављује се гл. — појагњи се гл. — појам (пбја) м.; немам појама.
— појање (у цркви) с. — појас м.; гб до појаса. — појача (се) (-ачаду
(се), -ачају (се)) гл. — појачава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и појачаје
(се) (-аједу (се), -ају (се)) гл. — појачање с.

поје (поједу) гл. поједе.

поједини, -а, -о поједини.

појефтџи и појефтџини (-иниду и -иниду, -ину) гл. појевтини.

пб(ј)здер (пб(ј)здера) м. — по(ј)й (се) (-ј)иду (се), -ју (се)) гл. — пб(ј)й
(по(ј)иду, пбју) (у цркви) гл. — појури гл. — појутрица ж.
— покади гл. — покаже (се) гл. — показива (се) (-йваду (се), -йвају
(се)) и показује (се) гл.

покайт (покайта) м. суботар.

покајан, -а, -о. — покајано прил. — покајање с. — покаје (се) гл.
— покалуђери (се) гл. — покани (се) гл. — покањива (се) (-йваду
(се), -йвају (се)) гл. — покара (се) (-араду (се), -арају (се)) гл.
— покаткад прил. — покашља се и покашље се гл. — покашљује
се гл. — покварен, -а, -о. — поквари (се) гл. — покваси (се) гл.
— покида (се) гл. — покипи (-йпиду, -йпу) гл. — покити (се) гл.
— покладе ж. мн. — поклања (се) гл. — поклањање с. — поклапа
(се) (-ападу (се), -апају (се)) гл. — поклати (се) гл. — поклон м.
— поклони (се) гл. — поклопац (поклопца) м. и поклопица ж.
— поклопи гл. — покљуца гл.

поковање с. поховање.

покој и покџ (покоја) м.; За покџ душе. — покџ(ј)и, -а, -е (и -о) зам.
— покџни, -а, -о. — покџник м. — покџников, -а, -о. — покџница
ж. — покџпа гл. — покорџава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и покорџе
(се) гл. — покоран, -рна, -рно. — покџри (се) гл. — покџрно
прил. — покџси гл. — покџде (-адеду, -аду) гл. — покџј предл.
— покџтак, -тка, -тко. — покџти (се) гл. — покџћи, -а, -е (и
-о) комп. — покџне (се) гл. — покџет м. — покџетан, -тна, -тно.
— покџтање с. — покџћа (се) (-ћаду (се), -ћају (се)) и покџће
(се) гл. — покџива (се) (-йваду (се), -йвају (се)) и покџива (се) (-йваду
(се), -йвају (се)) гл. — покџивање с. — покџивач (покривача) м.

покрје (се) гл. покрије (се).

покрџв м. — покрџвац (покрџваца) м. — покрџпи гл. — покрџши (се) гл.
— покрџди гл. — покрџља (-уљаду, -уљају) гл.

покује гл. покује.

покуњен, -а, -о. — покуњено прил. — покуњни се гл. — покупи (се) гл.
— покупује гл. — покус узв. само у изр. хџкус-покус „има и нема“;
„ба је ту, ба није“. — покуса (-усаду, -усају) гл. — покућанст(в)о с.
— покушава (-аваду, -авају) и покушаје гл.

пол прил. пола; два й_пол.

пџла ж. половина ћилима, чаршава (која се тка одједном); Док се не

- изатка једна пола, п_ондак друга пола.
- полагано прил. — полагане с. — полагачко и полачко прил. — полаже гл. — полаз и полазак (полаза и поласка) м. — полази гл. — полакоми се гл.
- полани прил. преклани.
- полански, -а, -о преклански.
- полѣга (-ѣгаду, -ѣгају) гл. — полѣгане с. — полѣгне (се) гл. — полѣдица ж. — полѣпи (се) гл. — полѣпчѣ (се) и полѣпшѣ (се) (-ѣду (се), -ѣју (се)) гл. — полѣгарац (полѣгѣраца) м. — полѣгѣрче (полѣгѣрчѣта) с. — полѣтѣй (-ѣтѣду, -ѣтѣју) гл. — полѣтѣйка и полѣтѣйка.
- полѣчка прил. в. помало.
- полива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — поливање с. — полиже гл. — политѣр (за намештај) м. — политѣра (-иваду, -ивају) (намештај) гл. — полица ж.; син. рафт.
- полбѣр (полбѣра) и пулбѣр (пулбѣра) м. џемпер; син. свѣдер.
- пблог (пблѣга) м. — пблѣжај м. — пблѣжен, -а, -о. — пблѣжи гл. — пблѣка гл. — пблѣми (се) гл.
- полотѣк (полотѣка) м. буре од пола акова.
- полудѣй (-удѣду, -удѣју) гл. — полупѣа (-упѣду, -упѣју) гл. — полутѣк (полутѣка) м. — полутѣна ж. — полутѣка (у фудбалу) ж. — полѣна ж. — полѣница (полѣницѣ) и полѣница (полѣницѣ) ж. (дем.). — полѣнче (полѣнчѣта) с. — полѣе с.
- полѣе (се) гл. полије (се).
- полѣски и полѣски, -а, -о. — полѣубац (полѣупца) м. — полѣуби (се) гл. — полѣуља (се) (-уљаду (се), -уљају (се)) гл. — помѣдише (се) гл. — помѣже (се) гл. (пружа помоћ). — помѣже (измаже) гл.
- помѣја (-ајаду, -ајају) гл. очисти од прашине, од паучине.
- помѣкне (се) гл. — помало прил. — помѣми (се) гл. — помѣни, -а, -е (и -о). — помѣрања, помѣрања и помѣрања ж. — помѣн м.; Нѣма ни помѣна од нѣга. — помѣне и помѣни гл. — помѣри (се) гл. — помѣрише и помѣрише гл. — помѣша (се) (-ѣшаду (се), -ѣшају (се)) гл. — помѣли (-илѣду, -илѣју) гл. — помѣлује гл. — помѣниња (-ињаду, -ињају) и помѣиње (-ињѣду) гл. — помѣињање с. — помѣирѣње с. — помѣири (се) гл. — помѣлати гл. — помѣлати гл. — помѣлѣжи и помѣлѣжи гл. — помѣлѣгне (се) гл.; Помѣз Бѣг! Бѣг ти помѣго. — помѣдри гл. — помѣли (се) гл.
- помѣта гл. омота.
- помѣоћ ж. — помѣоћник (помѣоћника) м. — помѣоћница ж. — помѣоћу предл. — помѣре гл. — помѣрѣне гл. — помѣрѣси (се) гл. — помѣрѣне с. — помѣрѣчина ж. — помѣузѣ (-узѣду, -узѣју) гл. — помѣути (се) гл. — помѣућива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — помѣући се гл. — помѣвѣла (се) (-ѣвѣладу (се), -ѣвѣлају (се)) гл. — помѣвѣлање с. — помѣвѣлач (помѣвѣлача) м. — помѣвѣлача и помѣвѣлачица

ж. — понáјвише прил. — понáша се (-áшаду се, -áшáју се) гл.
— понáшање с. — понéгде прил.

понедòбник и понедèлник м. понедељак.

понèки, -а, -о. — понекипòт прил. — понèсе и понèсè (-èседу и -есèдý, -èсу) гл.

понесáјè (-áјèду, -áјý) и понесíва (-íваду, -íвáју) гл. понаша.

понестáне гл. — понèшто прил. — понижа́ва (се) (-áваду (се), -áвáју (се)) и понижа́јè (се) (-áјèду (се), -áјý (се)) гл. — понижа́вање с. — пониже́ње с. — пòнйзан, -зна, -зно. — понйзи (се) гл. — понйшти (се) гл. — понòви (се) гл. — пòново прил. — пòнос (пòнòса) м. — пòнòсан, -сна, -сно. — понòси (се) гл. — пòнòсно прил. — пòноћ (пòнòћи) ж. — пòнòћни, -а, -о и пòнòћњи, -а, -е (и -о). — поношлýив, -а, -о и поношлýиви, -а, -о (одр.)

поношлýивйца ж. поношлýива жена.

поношлýивко м. поношлýивац.

пòнска прид. пољска; само у изр. пòнска јáгодица.

понуђáјè (се) (-áјèду (се), -áјý (се)) и понуђíва (се) (-íваду (се), -íвáју (се)), понуђýје (се) гл. — поња́ва ж. — поња́вица ж. (дем.).

пòоде ж. мн. походе.

поòре гл. — пòпа (пòпè) м. — попáда гл. — попадíја ж. — попадí (j)ин, -а, -о. — попадйца (попадйце) ж. — попáли гл. — попáра (-áраду, -áрáју) гл. — попáри гл. — попáсè гл. — попатòше гл. — попèва гл. — попèгла (-èгладу, -èглáју) гл. — попйк (попйка) м. — пòпйн, -а, -о. — попйпа гл. — попйсýје гл. — попише гл.

пòпје гл. поније.

пòплава ж. — поплáви гл. — поплáвий (-áвийду, -áвý) (учини плавим) гл. — поплèвий (-èвийду, -èвý) гл. — пòпов, попòва, попòво. — поповйна ж. — пòповски, -а, -о. — попòнац (попòнца) м. — попра́ви (се) гл. — попра́вља (се) гл. — пòпреко прил. — пòпречан, -чна, -чно. — пòпречке прил. — пòпречно прил. — попри́ча (-йчаду, -йчáју) гл. — попр́ска (-пр́саду, -пр́скáју) гл.

попрштí гл. 1. попрска. 2. растури, разбаца.

попуди гл. — попýни (се) гл. — попуња́ва (се) (-áваду (се), -áвáју (се)) и попуња́јè (се) (-áјèду (се), -áјý (се)) гл. — попуња́вање с. — попу́ца (се) гл. — попу́ши гл. — попу́шта (-уштаду, -уштáју) и попу́шћа (-ушћаду, -ушћáју) гл. — попу́штање и попу́шћање с.

попу́шти гл. попусти.

порáвнá (-áдý, -áју) гл. поравна.

поравња́ва (-áваду, -áвáју) и поравња́јè (-áјèду, -áјý) гл. поравнава.

поравња́ње с. поравнање.

порађá (се) (-áђáду (се), -áђáју (се)) гл. — поразбíва (-íваду, -íвáју) и поразбíја (-íјаду, -íјáју) гл. — поразбòлий се гл. — поразговáра

(се) (-ѡраду (се), -ѡрају (се)) гл. — пораздѡјѣ гл. — поразийѣ се гл. — поразилѡзи се гл. — поразмисли (се) гл. — поразрѣди (се) гл. — порѡстѣ гл. — порастѡра (-ѡраду, -ѡрају) гл. — пѡред и пѡрет прил.

порѣдња (порѣдњѣ) ж. зараза; син. бѡља, болетина.

порѣђа (се) (-ѣђаду (се), -ѣђају (се)) гл. — порѣже гл. — порѣкло с. — порѣчка се гл. — порй (порйду, пору) гл. — пѡрод (пѡрода) м. — порѡди (се) гл. — породилѡ ж. — порѡдица ж. — пѡрођај м. — порѡни гл. — порѡси гл. — пѡрта (црквена) ж. — пѡруб (пѡруба) м. — поруби гл. — поруди (-удйду, -уду) гл.; Кад поруду трѣшне. — поружний (-ужнийду, -ужну) гл. — пѡрука ж. — порумѣни (се) (-енйду (се), -ѣну (се)) гл. — поручѡјѣ (-ѡјѣду, -ѡју) и поручује гл. — поручен, -а, -о. — поручи гл. — поручује гл. — поруши (се) гл. — порцелѡн (порцелѡна) и порцулѡн (порцулѡна) и пурцулѡн (пурцулѡна) м. — порцелѡнски и порцулѡнски, пурцулѡнски, -а, -о. — пѡрција ж. 1. оброк, порција. 2. порез.

пѡс (пѡста) м. пост.

пѡс, пѡс(л)е, пѡс(л)ем, пѡс(л)ена, пѡс(л)енак, пѡс(л)енака прил., предл. — посѡвѣтује (се) гл. — посавйја (-йјаду, -йјѡју) гл. — посѡди (се) гл. — посађива (се) (-йваду (се), -йвѡју (се)) и посађује (се) гл.

посѡкрје (се) гл. посакрије (се).

пѡсан, -сна, -сно и пѡсни, -а, -о (одр.) постан.

посведѡчи гл. — посвѡ(ј)и гл. — посѣда (-ѣдаду, -ѣдѡју) гл. — посѣди (-ѣдйду, -ѣду) (посѣди, остане мало) гл. — посѣдй (-ѣдйду, -ѣду) (постане сед) гл. — посѣје гл. — посѣти гл. — посеђајѣ (-ѡјѣду, -ѡју) и посеђива (-йваду, -йвѡју) и посеђује гл. — посѣчѣ (се) (-ѣчѣду (се), -ѣчу (се)) гл. — посйпа гл. — посйше гл. — поскаче гл. — посклѡња (се) гл. — поскѡчи гл. — поскупљѡ (-ѡду, -ѡју) гл. — поскура ж. — поскурица ж. и поскурник, поскурник (поскурника, поскурника), поскурњак м. — последњи, -а, -е (и -о). — послѡвица ж. — пѡслуга ж. — пѡслужѣне с. — пѡслужи (се) гл.

пѡслужива (се) (-йваду (се), -йвѡју (се)) гл. пѡслужује (се).

пѡслуша гл. послуша.

пѡсме и пѡцме с. подсмех.

посмѣва се и поцмѣва се (-ѣваду се, -ѣвѡју се) гл. подсмѣва се.

посмѣвѡње и поцмѣвѡње с. подсмѣвѡње.

посмешкује се гл. подсмешкује се.

посмешљив и поцмешљив, -а, -о подсмешљив.

посмешљиво и поцмешљиво прил. подсмешљиво.

посѡ (пѡсла) м. посао.

посѡли гл. посולי.

пѡспе гл.; обично само у мн. поспи.

посра́мй (се) и посрамо́тй (се) (-отйду́ (се), -ѳту́ (се)) гл. — посре́бри
 гл. — посре́д предл. — поср́кне гл. — поср́не гл. — поср́че
 гл. — пѳстава ж. — поста́ви гл. — поста́вља гл. — поста́кне гл.
 — поста́не гл.

посте́ља ж. постеле́ина.

пѳсти гл. — постй́гне гл. — постй́же гл. — пѳсто прил.; стѳ пѳсто;
 и: ѳсто. — постѳ(ј)й (-ѳ(ј)йду́, -ѳју́) гл. — постра́да (-ададу,
 -ада́ју) гл. — постре́ља (-ѳљаду, -ѳља́ју) гл. — постри́же (-йжеду,
 -йжу́) гл. — постру́же (-у́жеду, -у́жу́) гл. — посту́па (-упаду, -упа́ју)
 гл. — посту́пи гл. — пѳсуда ж. — посу́ђе с. зб. — посу́мња
 (-умњаду, -умња́ју) гл. — посу́ри (-уриду, -уру́) гл. — посу́ши (се)
 гл. — пота́внй и пота́мнй гл. — пота́јан, -јна, -јно.

пота́(ј)й (-а(ј)йду, -а́ју) гл. (о бурету) почи́не да пропушта течност, почи́не
 да цури.

пота́јник м. — пота́кне гл. — потама́ни гл. — потамња́је (-а́је́ду,
 -а́ју́) и потамња́је гл. — пота́пка гл. — пота́пља (-а́пљаду, -а́пља́ју)
 гл. — пота́пљање с. — пота́пша гл. — поте́глы гл. — поте́гне гл.
 — пѳтез (пѳте́за) м.

потѳм прил. потѳм.

потѳра гл. — пѳтера ж.

потѳца гл. утекне; обично само у мн.

потѳче́ (-ече́ду, -ече́у) гл. потече.

потй́јо прил. комп. потй́хо.

потй́сне гл. — потй́штѳн, -а, -о. — потка́ (за ткање) ж. — потка́же гл.
 — поткй́ва (-йваду, -йва́ју) гл. — поткѳвица ж. — потколѳница ж.
 — поткѳпа гл. — поткопа́ва (-аваду, -ава́ју) и поткопа́је (-а́је́ду, -а́ју́)
 гл. — поткра́дѳ (се) (-адѳду (се), -адѳ́ (се)) гл. — поткреса́ва (-аваду,
 -ава́ју) и поткреса́је (-а́је́ду, -а́ју́) гл. — поткрѳше гл. — поткѳпи гл.
 — потова́ри (се) гл. — потѳк (потѳка) м. — потѳмст(в)ѳ и потѳнст(в)ѳ
 с. — потѳне гл. — пѳтоп (пѳтѳпа) м. — потѳпи (се) гл. — потѳчи́й
 м. (дем.). — потпа́ли гл. — потпа́не гл. — потпа́ше (се) гл.

потпа́шѳје (се) гл. потпа́сује (се).

пѳтпир м. иверје (за паљење ватре).

потписй́ва (се) (-йваду (се), -йва́ју (се)) и потпису́је (се) гл. — потпи́ше
 (се) гл. — потпома́же (се) гл. — потпомѳгне (се) гл. — потпѳн,
 -а, -о. — по(т)пѳни гл. — потпѳно прил. — по(т)пѳња
 (-уњаду, -уња́ју) гл. — по(т)пѳња́ва (-аваду, -ава́ју) и по(т)пѳња́-
 је (-а́је́ду, -а́ју́) гл. — пѳтрага ж. — потра́жи гл. — потра́жња
 (потра́жње) ж. — потрбу́шке прил. — потр́гне гл. — потре́ба ж.
 — потре́ба (потре́баду) гл. — пѳтребан, -бна, -бно. — пѳтребно прил.
 — потрѳсѳ (се) гл. — потрѳфи (се) гл. — потр́за гл. — потрља́
 (-адѳ́, -а́ју) гл. — потрѳши (се) гл. — потрпа́ (-трпа́ду, -трпа́ју)
 гл. — потр́си гл. — пѳтре (се) гл. — потрѳди се гл. — потр́чи

поштáрски, -а, -о. — поштéдй (-éдйду, -éдй) гл. — поштен, поштéна, поштéно. — поштéње с. — пошто везн., прил. — поштован, -а, -о. — поштовáње с. — поштује (се) гл.

поштѹкне гл. полуди; и: оштѹкне, уштѹкне.

поштѹца гл. — пошѹми гл. — пошумлáва (-áваду, -áвају) гл. — пр узв. за зауставлáње коња.

прá (прá и прáа) м. прах.

прáв, -а, -о. — прáвац (прáвца) м. — прáвда ж. — прáвда (се) (-áвдаду (се), -áвдáју (се)) гл. — прáвдáње с. — прáведан, -дна, -дно. — прáведно прил. — прáви, -а, -о (прави, истински; онакав какав треба да буде). — прáви (се) и прá(ј)и (се) гл. — прáвилан, -лна, -лно. — прáвилно прил. — прáвило с. — прá(в)лѣн и прá(ј)ен, -а, -о. — прá(в)лѣње и прá(ј)ење с. — прáво прил. — прáво с. — правослáван, -вна, -вно. — правослáвац (правослáвца) м. — правослáвка ж. — прáвцат(и) и прáвцит(и), -а, -о, само у изр. типа прáв-прáвцит. — прáг (прáга) м. — прáдеда и прáндеда м. — прáжњење с. — прáзан, -зна, -зно. — прáзни (се) гл. — прáзник м. — прáзнина ж. — прáзно прил. — прáзновање с. — прáзнѹје (се) гл. — прам и према предл.; Он је млáд прам мéне. — прáнгйја (топ) ж. — прáње с.

прáпоњак (прáпоњка) и прáпорак (прáпорка) м. брабоњак; и: брабоњак.

прáсе (прáсета) с. — прáсeнце (прáсeнцéта) с. (дем.). — прáсeње с. — прáсeћи, -а, -е (и -о).

прáсeћина ж. прáсeтина.

прáси (се) гл. — прáсийи м. мн. — прáти (се) и прáћа (се) гл. — прáтња (прáтњe) ж. — прáунук (праунѹка) м. — праунѹка ж.

прáци (прáцију) м. мн. прáсци. Рáстéмо прáце.

прáшак (прáшка) м. 1. прáшак, нешто врло ситно. 2. лек у облику прáшка. 3. прáшење (копање).

прáшење с. 1. прáшење (копање). 2. дизање прáшине.

прáши гл. 1. прáши, диже прáшину. 2. прáши, копа.

прáшйдба ж. — пр(а)шйна и прéшйна ж. — прáшлйв, -а, -о. — прáшта (се) (-áштаду (се), -áштáју (се)) и прáшћа (се) (-áшћаду (се), -áшћáју (се)) гл. — прáштáње и прáшћáње с. — првeнац (првeнца) м.

први, -а, -о I бр. први. II прид. најбољи, први. III м. први дан у месецу.

првйна ж. — пр́во прил. — пр́вцат(и), -а, -о и пр́вцит(и), -а, -о, само у изр. типа пр́в пр́вцит. — пр́гав, -а, -о. — пр́гáвица ж. — пр́гáвко м. — пр́гáво прил. — пре предл. — прé (раније) прил. — пребáци (се) гл. — пребáцива (се) (-йваду (се), -йвáју (се)) и пребáцѹје (се) гл. — пребéгне гл. — пребёре гл. — пребйва (се) (-йваду (се), -йвáју (се)) и пребйја (се) (-йјáду (се), -йјáју (се)) гл. — пребйра (-йраду, -йрáју (се)) гл. — пребйрáч (пребйрáча) и пробйрáч (пробйрáча) м.

проблѣд(н)и и проблѣд(н)и (-ѣд(н)иду, -ѣд(н)у) гл. — приближава (се) и приближава (се), приближава (се) (-ѣваду (се), -ѣвају (се)) и приближује (се) и приближује (се), приближује (се) гл. — пребlijи (се) и приближи (се), приближи (се) гл. — преболи (-олиду, -олу) гл. — пребраја (-ѣјаду, -ѣјају) гл. — пребранац (пребранца) м. — пребрине гл.; пребрине брйгу.

пребува (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл. преобува (се).

пробуди (се) и пробуди (се) гл. пробуди (се).

пробучѣ (се) и пробучѣ (се) гл. преобуче (се).

пробуши (се) и пробуши (се) гл. — превали (се) гл. — превара ж. — преварант (преваранта) м. — пр(е)в(а)ри (се) гл. — преварива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и преварује (се) гл.

пр(е)в(а)ти (се) и пр(е)ф(а)ти (се), прив(а)ти (се), приф(а)ти (се) гл. прихвати (се).

пр(е)ваћа (се) и пр(е)фаћа (се), приваћа (се), прифаћа (се) гл. прихвата (се).

пр(е)ваћање и пр(е)фаћање, приваћање, прифаћање с. прихваћање.

преведе (се) и проведе (се) гл.

превећајѣ (се) и провећајѣ (се) (-ѣједу (се), -ѣју (се)) и пр(е)већива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. проводи (се).

превѣзе (се) и превѣзѣ (се) (-ѣзеду (се), -ѣзѣду (се), -ѣзу (се)) гл. — превѣје (се) гл. — превѣне (се) гл.

превечѣра гл. 1. заврши вечерање. 2. вечера нешто на брзину.

превија (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — превијање с. — превише прил. прѣвје (се) гл. превије (се).

превл(а)да (-ѣваду, -ѣвају) гл. — превлака ж. — превози гл. — преврне (се) гл.

преврћа (се) и преврће (се) гл. преврће (се).

преврши (се) гл. преврши (се).

превукива (-иваду, -ивају) и превукује гл. превлачи.

превучѣ гл. — прег(а)зи гл. — прегл(а)дн(и) (-ѣдн(и)ду, -ѣдн(и)у) гл. — преглед (преглѣда) м. — преглѣда гл.

преглѣда гл. нема, гледа у друге који имају.

преглѣд(и) и проглѣд(и) (-ѣд(и)ду, -ѣд(и)у) гл. — прегња(в)и и пригња(в)и гл. — прегнѣчи и пригнѣчи гл. — прегов(а)ра и пригов(а)ра (-ѣраду, -ѣрају) гл. — прегов(а)рање и прогов(а)рање с.

прегов(о)ри гл. 1. проговори. 2. приговори.

прег(о)ди се гл. — прег(о)р(и) (-орид(и)у, -ор(и)у) гл. — прегр(а)би гл. — прегр(а)да ж. — прегр(а)ди гл. — прегр(а)ђива (-иваду, -ивају) и прегр(а)ђује гл. — прегрѣје (се) гл. — прегрѣзѣ гл. — прегр(и)ли гл. — прегр(и)не гл.

прегр(и)ш (прегр(и)ши) м. прегршт.

прегуне и прогуне гл. — прегуња и прогуња гл. — прегута и прогута гл. — пред I предл. пред. II прил. само у вези са „да“; Прѣ да пѣне мрѣк; Прѣ да дође мѣмак и млада, спрѣму наконче. — прѣдѣ (се) гл. — прѣдѣје (се) (-ѣјѣду (се), -ѣјѣ (се)) гл. — прѣдвечѣ(р) и прѣдвечѣ(р) прил. — прѣдвиди гл. — прѣдвѣ(ј)и гл. — прѣдѣ гл.

прѣдзору и прѣзору прил. у саму зору.

прѣйка (у цркви) ж. — прѣйкује (у цркви) гл. — прѣдлаже гл. — прѣдлог (прѣдлога) м. — прѣдложи гл. — прѣдњак м. — прѣдњи, -а, -е (и -о). — прѣдомис(л)и се гл. — прѣдомисла се (-ишладу се, -ишлају се) гл. — прѣдосѣти (се) гл. — прѣдосѣћа (се) гл. — прѣдосѣћање с. — прѣдѣме гл. — прѣђа ж. — прѣђашни и прѣђашни, -а, -е; прѣђашњи и прѣђашњи, -а, -е (и -о). — прѣђе и прѣђе гл. — прѣђица ж. — прѣђали гл. — прѣдѣре и прѣдѣре гл. — прѣђи (-ѣјиду, -ѣјѣ) гл. — прѣживѣ (-ивѣду, -ивѣ) гл. — прѣжив(љ)а (-ив(љ)аду, -ив(љ)ају) и прѣживље (прѣживљѣду) гл.

през предл. в. брез.

презасити (се) гл. — презив(љ)а и прозив(љ)а, презивље и прозивље (се) (-ив(љ)аду (се), -ив(љ)ају (се)) гл. — презив(љ)ање и прозив(љ)ање с. — презимѣ (презимѣна) с. — презимѣ (-имѣду, -имѣ) гл. — презрѣ (-ѣзрѣду, -ѣзрѣ) гл.

презрѣ, -зрѣла, -зрѣло презрео.

прѣјави (се) и пријави (се) гл. пријави (се).

прѣје (се) (прѣјѣду (се)) гл. прѣједе (се).

прѣјѣри и пројѣри гл. пројѣри.

прѣкада ж. даћа.

прѣкади гл. — прѣкаже и прикаже гл.

прѣказѣније и приказѣније с. приказа, утвара.

пр(е)каја ж. прекаја (воденица за пшеницу).

прѣкаје се гл. покаје се.

прѣкали се гл. прекали (се).

прѣкѣни гл. покѣни (да једе).

прѣкид (прѣкида) м. — прѣкида (се) (-идаду (се), -идају (се)) гл. — прѣкине (се) гл. — прѣкипи (-ипѣду, -ипѣ) гл. — прѣкисѣли (се) гл. — прѣкисне гл. — прѣкјучѣр прил. — прѣклѣни прил. — прѣклѣнски, -а, -о. — прѣклѣпа (се) (-ѣпаду (се), -ѣпају (се)) гл. — прѣклѣни и приклѣни гл. — прѣклѣпи гл. — прѣкључѣ и прѣкључѣ (-ѣдѣ, -ѣју) гл. — прѣко предл.

прѣко предл. 1. прѣко, на другој страни. 2. у Србији, на десној обали Дунава; Прѣ смо трговали прѣко; Идемо прѣко за дан, па се ѣма вратимо; Прѣко се не говорѣ кѣ код нас. 3. ѣутито, оштро; Поглѣда га прѣко.

прѣкѣзла и прикѣзла ж. в. априкѣзла.

преконбмад прил. в. заномад.

прекопа гл. — прекопава (-аваду, -авају) и прекопајѐ (-ајѐду, -ајју) гл.
— прекопира (-ираду, -ирају) гл.; и: копира. — прекорачава (-аваду,
-авају) и прекорачајѐ гл. — прекорачи гл. — прекосутра прил.
— прекрѐсан, -сна, -сно. — прекрѐти и прикрѐти гл. — прекраћује
и прикраћује гл.

прѐкрје гл. прекрије.

прекрѐ(ј)и гл. — прекрѐсти (се) гл. — прекрѐчи гл. — прекрѐши гл.
— прекрѐшѐа (се) гл. — прекрѐва (-уваду, -увају) гл.

прелѐди (се) и прелѐдни (се) гл. прелѐди (се).

прѐлаз (прѐлаза) м. — прѐлази гл. — прѐлама (се) гл. — прѐламѐње с.
— прѐлѐгне и прилѐгне гл. — прѐлежи гл.

прѐлѐжи (-ѐжиду, -ѐжу) гл. (о квочки) напусти гнездо; Кад је прѐлѐжѐла
кѐчка, мѐтемо другу.

прѐлѐти (-ѐтиду, -ѐту) гл. — прѐлива (се) (-йваду (се), -йвају (се)) гл.
— прѐливање с. — прѐлиже (се) гл.

прѐлика и прилика ж. 1. прилика, случајно превозно средство. 2. повољан
тренутак. 3. пар, онај који неком одговара. 4. пример; Он, на
прѐлику, да кажемо, нија мѐго да дѐје.

прѐлистава (-аваду, -авају) и прѐлистајѐ гл. — прѐличан и приличан,
-чна, -чно. — прѐлично и прилично прил. — прѐлѐми (се) гл.
— прѐља (жена) ж.

прѐље (се) гл. прѐлије (се).

прѐмаже гл. — прѐмазује гл. — пр(е)макне (се) гл. — прѐмами и
прѐмаши гл. — прѐмаши гл.

прѐмени (се) гл. 1. промени (се). 2. преобуче (се). 3. прѐнови (се).

прѐмѐйва (се) (-йваду (се), -йвају (се)) и прѐмѐјује (се) гл. 1. промѐјује
(се). 2. преоблачива (се). 3. прѐнавља (се).

прѐмѐри гл. — прѐмерива (-йваду, -йвају) и (ретко) прѐмерѐва (-аваду,
-авају), прѐмерује гл. — прѐмеривѐње и (ретко) прѐмерѐвање с.
— прѐмѐша и промѐша гл. — прѐмѐшта (се) и прѐмѐшѐа (се) гл.
— прѐмѐштѐње и прѐмѐшѐање с.

прѐмѐшѐај м. прѐмѐштај.

прѐмѐй(л)и (се) гл. — прѐмѐйшља (се) (-йшљаду (се), -йшљају (се)) гл.
— прѐмѐга гл. — прѐмотѐва (-аваду, -авају) и прѐмотѐјѐ (-ајѐду,
-ајју) гл. — прѐмре гл. — прѐмрѐзне и промрѐзне гл. — прѐнавља
(се) (-ављаду (се), -ављају (се)) гл.

прѐнајѐ се (прѐнајѐду се) гл. прѐнајѐде се.

прѐнаша (-ашаду, -ашају) и прѐнесива, прѐнесива (-йваду, -йвају),
прѐнесѐјѐ и прѐнесѐјѐ, прѐнесује и прѐнесује гл. — прѐнерѐжен, -а, -о.
— прѐнерѐжено прил. — прѐнерѐзи (се) гл. — пр(е)нѐсе и пр(е)нѐсѐ
(-ѐседу и -ѐсѐду, -ѐсу) и прѐнѐсе, прѐнѐсѐ гл. 1. прѐнесе, постави;

донесе. 2. (о живини) почне изнова да носи јаја. — пр(е)нџи (се) гл. — пр(е)нџи гл. — пренџиште с. — Преображење с. — преокрѣне (се) гл. — преокрѣна (се) (-ѣнаду (се), -ѣнају (се)) и преокрѣне (се) (-ѣнеду (се)) гл. — пребре гл. — прѣпад (прѣпада) м. — прѣпа(д)не се гл.

препамѣти гл. полуди.

препѣти и пропѣти гл. — препѣше (се) гл. — препѣлица ж. — препрѣчѣ (се) гл. — препечѣница ж. — препешачи гл. — прѣпије се гл. — препиња (се) и препиње (се) гл. — препињање с. — преписива (-йваду, -йвѣју) и преписује гл. — препише гл. — преплѣти се гл. — преплаћива (се) (-йваду (се), -йвѣју (се)) и преплаћује (се) гл. — преплашен, -а, -о. — преплашено прил. — преплаши (се) гл. — прѣплѣше гл. — прѣплива гл. — прѣпне (се) гл. — пр(е)повѣда и приповѣда, проповѣда (-ѣдаду, -ѣдѣју) гл. — пр(е)повѣтка и проповѣтка, проповѣтка ж. — прѣп(д)нѣ прил. — прѣпознѣ (се) (-ѣдѣ (се), -ѣдѣју (се)) гл. — прѣпознава (се) (-ѣваду (се), -ѣвѣју (се)) и прѣпознѣје (се) (-ѣјѣду (се), -ѣјѣју (се)) гл. — прѣполџи (се) гл. — прѣпорука ж. — прѣпоручи (се) гл. — прѣпоручива (се) (-йваду (се), -йвѣју (се)) и прѣпоручује (се) гл.

прѣрати гл. испрати (до извесног места).

прѣрѣда (-ѣдаду, -ѣдѣју) гл. — прѣрѣдан, -а, -о. — прѣрѣка ж. — прѣрѣчи (се) гл. — прѣрѣжи гл. — прѣрѣчава (-ѣваду, -ѣвѣју) гл. — прѣрѣча (-йчаду, -йчѣју) гл. — прѣрѣдѣ (-оѣдаду, -оѣдѣју) гл. — прѣрѣдѣје (-ѣјѣду, -ѣјѣју) гл. — прѣрѣкне гл. — прѣрѣни (се) гл. — прѣради (се) гл. — прѣраћива (се) (-йваду (се), -йвѣју (се)) и прѣраћује (се) гл. — прѣрани гл.

прѣрани (се) гл. прѣрани (се).

прѣрасо, -сла, -сло прѣрастао.

прѣрѣстѣ гл. — прѣрѣчунѣ (-унѣду, -унѣју) гл. — прѣрѣдак, -тка, -тко. — прѣрѣже гл.

прѣрѣча (-учаду, -учѣју) гл. 1. заврши рѣчавање. 2. рѣча нешто мало, на брзину.

прѣрушава (се) (-ѣваду (се), -ѣвѣју (се)) и прѣрушује (се) гл. — прѣруши (се) гл. — прѣса ж. — прѣсавија (се) (-йјаду (се), -йјѣју (се)) гл.

прѣсѣвје (се) гл. прѣсавије (се).

прѣсѣди гл. — прѣсѣћива (-йваду, -йвѣју) и прѣсѣћује гл.

прѣсамѣти гл. разуме, схвати.

прѣсан, -сна, -сно прѣсан.

прѣсѣпи и прѣсѣпи гл. разуме, схвати.

прѣсѣчѣ (се) гл. — прѣсѣдне гл. — прѣсѣјѣва (-ѣваду, -ѣвѣју) гл. — прѣсѣје и прѣсѣје гл. — прѣсѣли (се) гл. — прѣсѣљава (се) (-ѣваду (се), -ѣвѣју (се)) гл. — прѣсѣчѣ (се) (-ѣчѣду (се), -ѣчѣју (се)) гл. — прѣсѣти (се) гл.

пресйше и просйше гл. (о малом детету) почне изнова да сише.

прескача (-ачаду, -ачају) гл. прескачече.

прескачање с. — пр(е)скочи гл. — преслика гл. — преслица ж.
— преслиша гл. — преслишава (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл.
— пресмота гл. — пресно прил.

пресолак (пресолака) м. пресолац.

пресоли гл. — преслива (-аваду, -авају) гл. — пресрётне гл. — престава
ж. — престаџи (се) гл. — престаџља (се) гл. — престаје и пристаје
гл.

преста(ј)и гл. престаџи (јело).

пр(е)стање и пристање гл. — престаџи гл. — пр(е)стеже и пристеже гл.
— прстеже (се) гл. — пресуда ж. — пресуди гл. — пресуши (се)
и присуши (се) гл. — пресушџва (-џваду, -џвају) и пресушџје гл.
— прета(ј)џи и прита(ј)џи (-а(ј)џду, -а(ј)џ) гл. — претача (-ачаду, -ачају)
гл. — претачање с. — претџара (се) (-аџаду (се), -аџају (се)) гл.

претџорен, -а, -о измењен, промењен.

претџори (се) гл. — претегне и притегне гл. — претеже и притеже гл.
— претекне гл.

претенџџа ж. претенџџа.

претера гл. — претераје (-аједу, -ајџ) и претерџва (-џваду, -џвају),
претерџје гл. — претеран, -а, -о.

претечаје се (-аједу се, -ајџ се) гл. такмичи се.

прети гл. — пр(е)тџска и прџтџска (-џскаду, -џскају) гл. — пр(е)тџсне
и прџтџсне гл. — пр(е)тџкаже (се) гл. — пр(е)тџказџва (се) (-џваду
(се), -џвају (се)) и претказџје (се) гл. — преткрај I предл. преткрај;
Дошб да ми помогне преткрај посла. II прил. у крај; Мџти стџари
преткрај. — претња (претње) ж. — претџори (се) гл. — претџпи (се)
гл. — претџчи и прџтџчи, протџчи гл. — претпоследњи, -а, -е (и
-о). — пр(е)тџпостави гл. — пр(е)тџпоставља гл. — претпрџшли, -а,
-о. — претраџи гл.

претрџгне се гл. уплаши се.

претресџ (-џсџду, -џсџ) гл. — претрне гл. — претрпа (-аџу, -ају) гл.
— претрпаџа (-аџаду, -аџају) и претрпаје гл. — претрпџи (-трпџду,
-трпџ) гл.

претрчаје гл. претрчаџа.

претрчи (-трџидџу, -трџу) гл. — претџра (се) (-џраду (се), -џрају (се))
гл. — претџри (се) гл. — претџче (-џчеду, -џче) гл. — претџти
гл. — претџтџџва (-џваду, -џвају) и претџтџџје гл. — преџда се
(-аџу се, -ају се) гл. — преџим(џ)а и преџим(џ)е гл. — преџзме
гл. — преџреди гл. — преџреџџва (-џваду, -џвају) и преџреџџје гл.

преџарба (-аџбаду, -аџбају) гл. офарба изнова.

преџект м. начелник округа, преџект.

префирца (-йрцаду, -йрцају) гл. прошије, заврши фирцање.

префрйган, -а, -о. — прецвѣтӑ и процвѣтӑ (-ѣтӑдѹ, -ѣтӑју) гл. — прецѣди (се) и процѣди (се) гл.

прецѣдник м. председник.

прѣци м. мн. непром. — прецр̆кне гл. — прецрта (-цртаду, -цртају) гл. — прѣче прил. комп.; прѣко прѣче, наоколо ближє. — прѣчека и причѣка гл. — прѣчѣпи (се) и причѣпи (се) гл.

прѣчес (прѣчѣс(т)а) и прйчес (прйчѣс(т)а) м.; Умро је на прѣчес.

прѣчѣсти (се) и причѣсти (се) гл. — прѣчешћйва (се) и причешћйва (се) (-йваду (се), -йвају (се)), прѣчешћѹје (се) и причешћѹје (се) гл. — прѣчи гл. — прѣчйста прид. само у изр. Прѣчйста Марйја. — прѣчйсти и прочйсти гл. — прѣчит̆ӑ и прочит̆ӑ (-адѹ, -ају) гл. — прѣчишћйва и прочишћйва (-аваду, -авају), прѣчишћйжѣ и прочишћйжѣ, прѣчишћѹје и прочишћѹје гл. — прѣчѹка и прѣчѹка гл. — прѣшийва (-йваду, -йвају) гл. — прѣшйје и прѣшје гл.

прѣштѣпује гл. прошије све.

прѣжење с. — прѣжи (се) гл. — при предл. — прибави гл. — прибавља гл.

приб̆ари (се) гл. мало (се) обари.

приб̆ере (се) гл. прибере (се).

прив̆ада (прив̆адѣ) и прив̆ата (прив̆атѣ) ж. нужник.

прйватан, -тна, -тно. — прйватник м. — прйватно прил. — привѣже (се) гл. — привезйва (-йваду, -йвају) и привезѹје гл. — привикйва (се) (-йваду (се), -йвају (се)) и привикѹје (се) гл. — привйкне (се) гл. — привл̆ачи (се) гл. — привчѣ (се) гл. — приговор̆и гл. — пригрӑби гл. — прйдѣ прил. — придр̆жава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и придр̆жѹје (се) гл. — придр̆жй (се) гл. — призн̆ӑ (-адѹ, -ају) гл. — призн̆ава (-аваду, -авају) и призн̆ајѣ гл. — призн̆ање с. — прйзнат, -а, -о. — прйзнато прил. — прйӂа (-адѹ, -ају) гл. — прйјатан, -тна, -тно. — прйјател̆ м. — прйјатѣлица ж. — прйјатѣлка ж.

прйјател̆ов, -а, -о. — прйјатѣл̆ски, -а, -о. — прйјатѣл̆ст(в)о с. — прйјатно прил. — при(ј)йн, -а, -о. — при(ј)йца (при(ј)йцѣ) ж. (дем.). — прйка м. — прйкачи гл. — прикл̆опи (се) гл. — прикѹје гл. — прикѹпи (се) гл. — прикѹпља (се) (-упљаду (се), -упљају (се)) гл. — прил̆ази гл. — прил̆ѣпи (се) гл. — прил̆ѣпйва (се) (-йваду (се), -йвају (се)) гл. — приликѹје гл. — прилйчй (-йчйду, -йчѹ) гл. — прйлог (прйлог̆а) м. — прилог̆и гл. — прил̆уби (се) гл. — прил̆убьен, -а, -о.

прйм (прйма) м. први инструменат у тамбурашком оркестру. — прйма (се) (-ймаду (се), -ймају (се)) гл. — прим̆акне (се) гл. — примамл̆йва (-йваду, -йвају) и примамл̆ѹје гл. — прим̆ање с.

примаш (примаша) м. примаш, први инструментист у тамбурашком оркестру.

примедба ж. — пример (примёра) м. — примёран, -рна, -рно. — примёрно прил. — примети гл. — примећује гл. — прими (се) гл. — примбра (-браду, -брају) гл. — приморава (-аваду, -авају) гл. — принуђи гл. — принуђава (-аваду, -авају) и принуђаје гл. — припада гл. — припази гл. — припали гл.

припање гл. припадне.

припитоми (се) гл. — припомогне гл. — припомоћ ж.

припрос, -ста, -сто припрост.

приредба ж. — природа ж. — природан, -дна, -дно. — природно прил. — приручи гл. — присваја (-ајаду, -ајају) гл. — присво(ј)и гл. — присилан, -лна, -лно. — присили гл. — присилно прил. — присиљава (-аваду, -авају) и присиљаје (-аједу, -ајју) гл. — прислони (се) гл. — прислушкива (-иваду, -ивају) и прислушкује гл. — пр(и)стајање с. — пристегне гл. — пристигне гл. — пристиге гл. — пристојан, -јна, -јно. — присто(ј)и (-о(ј)иду, -ојју) гл. — пристојно прил. — присуств(в)о с. — притакне гл. — притвори гл. — притекне гл. — притисак (притиска) м. — пр(и)тискање с. — притка ж. — прича ж. — прича (се) (-ичаду (се), -ичају (се)) гл. — причање с. — причврсти гл. — причекива (-иваду, -ивају) и причекује гл. — причува (-уваду, -увају) гл.

приш (пришта) м. 1. пришт. 2. немирно дете.

пришје гл. пришије.

пркосан, -сна, -сно. — пркоси гл. — прљевина ж. — прљви (се) гл.

прне гл. прхне.

проба (пробѐ) ж. — проба (-обаду, -обају) гл. — пробад и пробод ж. — пробада (-ададу, -адају) гл. — пробадање с. — пробећари се гл. — пробива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и пробива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — пробивање и пробивање с. — пробистри (се).

пробје (се) гл. пробије (се).

пробде (-одеду, -одеју) гл. — пробуђива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и пробуђује (се) гл. — провађа (се) (-ађаду (се), -ађају (се)) гл. — провађање с. — провала ж. — провали (се) гл. — проваља (се) гл. — проваљива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и проваљује (се) гл. — проваљивање с. — проведрава се и проведраје се гл. — проведри се гл. — провезе (се) и провезе (се) (-езе (се) и -езеде (се), -езу (се)) гл. — провје гл. — провене гл. — проверава (-аваду, -авају) гл. — проверавање с. — провери гл. — повесели се гл. — проветрава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и проветраје (се) гл. — проветри (се) (-етриду (се), -етрију (се)) гл. — провидан, -дна, -дно. — провиди (се) гл. — провири гл. — првод (првода) м.

проводач (проводача) м. проводација.

проводација м. и ж. — проври (-вриду, -врѹ) гл. — провуче (се) гл. — прогласи (се) гл. — проглашава (се) гл. — проговори гл. — прогони гл.

прѳграм м. приредба.

прѳда (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — продавац (продавца) м. — продавачица ж.

продавцѳв, -а, -о продавчев.

прѳдаја ж. — прѳдре гл. — прѳрма (се) гл. — прѳубе (се) (-убе (се), -убѹ (се)) гл. — прѳуби (се) гл. — прѳува (-уваду, -увају) гл. — прѳужава (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — прѳужавање с. — прѳужетак (прѳужетка) гл. — прѳужи (се) гл. — прѳужива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — проживи (-ивиду, -ивѹ) гл. — прѳзѳб (прѳзѳба) м. — прѳзѳбе и прѳзѳбе (-ѳбе (се), -ѳбѹ) гл. — прѳзу(ј)и гл. — прѳизвод м. — прѳизводи гл. — прѳизводња (прѳизводњѳ) ж. — прѳја (прѳје) ж.

прѳ(ј)ица и прѳ(ј)ица (прѳ(ј)ице и прѳ(ј)ице) ж. (дем.) мала прѳја.

прѳкѳпѳи (-ипиду, -ипѹ) гл. — прѳкѳне гл. — прѳкишњава (-аваду, -авају) и прѳкишњаје (-ајѳду, -ајѹ) гл. — прѳклет, -а, -о. — прѳклето прил. — прѳкле(т)ст(в)о с. — прѳклија (-ијаду, -ијају) гл. — прѳклиња (се) и прѳклиње (се) гл. — прѳкопа гл. — прѳкопава (-аваду, -авају) и прѳкопаје гл. — прѳкраде се (-адеду се, -аду се) гл. — прѳкрчи гл. — прѳкува (-уваду, -увају) гл. — прѳкуља (-аду, -ају) гл. — прѳкунѳ (-унѳду, -унѹ) гл. — прѳлаз (прѳлаза) м. — прѳлази гл. — прѳлежи (-ежиду, -ежѹ) гл. — прѳлѳни се гл. — прѳлѳти (-етиду, -етѹ) гл. — прѳлѳтни и прѳлѳтни, -а, -е (и -о). — прѳлѳтос(ке) прил. — прѳлећ (прѳлећи и прѳлећа) с. и ж. и прѳлеће с.; Дошло прѳлећ. — прѳлећан, -ћна, -ћно и прѳлѳћи, -а, -е (и -о) (одр.). — прѳлива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — прѳливање с. — прѳлиже (се) гл. — прѳлисња и прѳлиста гл. — прѳбла се (-аваду се, -авају се) гл. — прѳлѹмпује (се) гл.

прѳље (се) гл. пролије (се).

прѳмази се гл. — прѳмаја ж. — прѳмакне гл. — прѳмашај м. — прѳмашаје и прѳмашѹје, прѳмаши гл. — прѳмена ж. — прѳмени (се) гл.

прѳмењѳв, -а, -о променљѳв.

прѳмери гл. — прѳмеси гл. — прѳмис(л)и (се) гл. — прѳрѳда се гл. — прѳрува се (-уваду се, -увају се) гл. — прѳрукне гл.

прѳруко, -кла, -кло прѳрукао.

прѳрућка гл. — прѳручи (се) гл. — прѳнађе гл. — прѳналази гл.

прѳрѳди гл. прѳхода.

прѳпада гл. — прѳпадање с. — прѳпа(д)не гл. — прѳпалица м. и ж. — прѳпамѳти се гл.

прѠпас (прѠпаса) м. и ж. пропаст.

пропешачи гл. — пропијанчи се гл.

прѠпје се гл. пропије се.

прѠпис м. — пропѠре гл. — пропѠши гл. — пропѠшти гл. — пропѠшта и пропѠшћа (-уштаду, -ушћаду, -уштају, -ушћају) гл. — прорачунā (-унāдѠ, -унāју) гл. — прорѠди (се) гл. — прорѠђива (се) (-иваду (се), -ивāју (се)) и прорѠђује (се) гл. — прорѠћтā (-ћтāдѠ, -ћтāју) гл. — прѠрок (прѠрока) м. — просвѠти гл. — просѠди (-Ѡдиду, -ѠдѠ) гл. — прѠси гл. — просипа (се) и просипље (се) гл. — просипање с. — прѠсјак м. — просјачки, -а, -о. — проскита се (-йтаду се, -йтāју се) гл.

проскурник м. проскурњак.

прѠслава ж. — прослави (се) гл. — прослāвља (се) гл.

прѠслук (прослѠка) м. прслук; Мушкарци нѠсу прѠслѠце.

прѠслѠче (прѠслѠчета) с. (дем.) прѠслѠче.

прѠс(т), -ста, -сто. — прѠстāк (прѠстāка) и прѠстуљ м. — прѠсти гл.; БѠг да га прѠсти. — прѠстира (се) (-йраду (се), -йрāју (се)) гл. — прѠстирāч (прѠстирāча) м. — прѠсто прил. — прѠстор (прѠстора) м.

прѠстѠћа ж. простота.

прѠстран, -а, -о. — прѠстрано прил. — прѠстре (се) гл. — прѠспе (се) гл. — просѠши (се) гл. — прѠта (прѠтѠ) м. — прѠтāњи (се) гл. — прѠтѠгне (се) гл. — прѠтѠра гл. — прѠтерйва (се) (-йваду (се), -йвāју (се)) и прѠтерѠје (се) гл. — прѠтив, прѠтиву предл., прил.; и: спрѠтив. — прѠтиван, -вна, -вно. — прѠтиви се гл. — прѠтивник м. — прѠтивница ж. — прѠтивно прил.; и: спрѠтивно. — прѠтиврѠчи (се) гл. — прѠткā (-āдѠ, -āју) гл. — прѠтолмāчи и прѠтумāчи гл. — прѠтѠпли гл. — прѠтрљā (-трљāдѠ, -трљāју) гл. — прѠтрѠй (-трѠйдѠ, -трѠѠ) гл.

прођутй (-ђутйду, -ђутѠ) гл. не узима у обзир; не реагује; опрѠсти.

прѠфѠсор м. — прѠфѠсорка ж.

прѠфѠт (прѠфѠта) м. нужник.

процāк (процāка) м. (рет.) војнички ранац.

процѠни гл.; син. проѠѠцује. — прѠцеп (прѠцѠпа) м. — процѠри (-ђриду, -ђрѠ) гл. — процѠје (се) гл.

прошвѠрѠцује гл. прокријумчари.

прошѠвина ж. — прошѠта (се) (-ћтаду (се), -ћтāју (се)) гл.

прошйдба ж. просидба.

прошйри (се) гл. — проширйва (се) (-йваду (се), -йвāју (се)) и проширѠје (се) гл. — прѠшли, -а, -о. — прѠшло прил.

прѠшлос (прѠшлости) ж. прошлост.

пробтѣне прид., само у изр. пробтѣне покладе.

простудира (се) (-ираду (се), -ирају (се)) гл. простудира; размисли.

прошћава (-аваду, -авају) гл. проштава.

прошћѣне с. проштење.

прошуња се (-уњаду се, -уњају се) гл. прошуња се.

прѣс (прѣста) м. прст.

прска (се) (прскаду (се), прскају (се)) гл. — прсне гл. — прстен м. — престенише се гл. — прстење с. зб. — прстѣић (прстѣића) м. (дем.). — прѣт (прѣта) м. — прѣти (се) гл. — прѣтина ж. — прѣтља (се) (-аду (се), -ају (се)) гл.

пртљаѣнац (пртљаѣнца) м. неред.

пруга (пругѣ) ж. — пружа (се) (-ужаду (се), -ужају (се)) гл. — пружи (се) гл. — прут (прута) м. — прутѣић (прутѣића) м. (дем.). — пружа (се) гл.; и: бруца се. — пруже с. зб. — прч узв. за гоњење јарца.

прчевина ж. мирис специфичан јарцу.

прштѣи (прштѣиду, прштѣу) гл. — псѣто и пцѣто с. — псѣћи и пцѣћи, псѣћки, пцѣћки, -а, -е (и -о). — псѣћи(ј)и и пцѣћи(ј)и, -а, -е (и -о). — пси и пци (псију, пцију) м. мн. — псѣвање и пцѣвање с. — псѣвка и пцѣвка ж. — псѣје (се) и пције (се) гл. — пс(т) узв.

пуало и пувало с. лењ човек.

пудар (пудара) м. — пударѣв, -а, -о. — пуди (се) гл. — пудљѣв, -а, -о. — пудљѣвица ж. — пудљѣвко м.

пудра (пудре) ж. пудер.

пудра (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — пуж м. — пужѣић (пужѣића) м. (дем.). — пуза се гл. — пузавац (пузавца) м. — пузање с. — пуки, -а, -о; пуки ђтац. — пукне гл. — пу(к)нѣтина ж. — пумпа ж. — пумпа гл. — пумпање с. — пун, -а, -о. — пуначак, -чка, -чко. — пундраве м. мн., само у изр. има пундраве „немиран је“. — пунђа ж. — пунђица и пунђица (пунђице и пунђице) ж. (дем.). — пуни (се) гл. — пунцат(и) и пунцит(и), -а, -о, само у изр. типа пун пунцат. — пупавац (пупавца) и пуповац (пуповца) м. — пупак (пупка) м. — пупољ и пупољак (пупољка), пупоњак (пупоњка), пупуљак (пупуљка), пупуњак (пупуњка) м. — пупуља (-аду, -ају) гл.

пуркѣт (пуркѣта) м. в. паркѣт.

пус, -ста, -сто пуст.

пусѣић (пусѣића) м. — пусѣица ж. — пустѣића ж. — пуство прил.

пустѣљина м. и ж. пусѣић; пусѣица.

пустош м. — пустошење с. — пустоши гл. — пут (пута) м. — пут, пута као прил. — путања ж. — путањѣица (путањѣице) ж. (дем.).

путѣла (путѣлѣ) ж. стаклена боца.

пўтер (пўтєра) м. маслац.

пўтник м. — пўтница ж. — пўтнички, -а, -о. — пўтовање с. — пўтўје гл. — пўф узв. — пўфка гл. — пўца (се) гл. — пўцаљка ж. — пўцањ (пўцња) м. — пўцкара гл. — пўцњава ж. — пўшач (пўшача) м.; син. дуванџија. — пўшенє с. — пўши (се) гл. — пўшка ж. — пўшкара гл.

пўшта (се) и пўшћа (се) (пўштаду (се) и пўшћаду (се), пўштáју (се) и пўшћа́ју (се)) гл. — пўштање и пўшћање с.

пўшти (се) гл. пусти (се).

пчєла ж.; и: чєла. — пчєлár (пчєлára) м.; и: чєлár.

Р

рáбош м. 1. (рет.) рáбош (комад дрвета са зарезима). 2. (по народном предању) стражарење на улазу у гробље које ноћу врши последњи сахрањени; Ѐма двє недєље кáко нýко нýје ўмро, сирџма Јџва јџш мбра да стој на рáбош; Дáј бџж да стýгнеш на рáбош.

рáбар, -бра, -бро храбар.

рáбрєње с. храбрєње.

рáбри (се) гл. храбри (се).

рáбро прил. храбро.

рáван, -вна, -вно. — равнá (се), равнá (се) и рамнá (се) (-áдў (се), -áју (се)) гл. — равни гл. — равник и рáоник м. — равница ж. — равниџица ж. (дем.). — равнó и рáмно прил. — равнóдўшан и рамнóдўшан, -шна, -шно. — равнóдўшно и рамнóдўшно прил. — равнотєжа и рамнотєжа (равнотєжє и рамнотєжє) ж. — равнáње с. — рáга м. и ж. — рáд м. (рет.) и рáдња (рáднє) ж. — рáд, -а, -о. — рáдан, -дна, -дно и рáдни, -а, -о (одр.); рáдан дáн. — рáденик и рáџеник м. — рáденица и рáџеница ж. — ради предл.; ради сєбе; ради тџга; ради дєцá. — рáди гл.; Рáдјџ сам цєлџг живџта.

рáдијџ с. радио.

рáднџи, -а, -е (и -о) радни.

рáдо прил. радо.

рáдџс (рáдџсти) ж. радџст.

рáдџсан, -сна, -сно радџстан.

рáдџсно прил. — рáдује (се) гл. — рáђа (се) (рáђаду (се), рáђáју (се)) гл. — рáђáње с. — рáж (рáжа) м. (рет.) и рáженица, рáженица (ж.) и: арженица. — рáжáли (се) гл. — рáжáлости (се) гл. — рáжáљєно прил. — рáжањ (рáжња) м.; јáгње на рáжањ. — рáжари (се) гл. — рáжен, -а, -о. — раз и рас предл. — рáзабєре (се) гл. — рáзáбýра (се) гл. — рáзáпýна (се) и рáзáпýнє (се) гл.; Дєре се кџ да га џáволи рáзáпýнью.

рáзарєнац (рáзарєнца) м. назарєнац; и: лáзарєнац.

разбегне се гл. — разбесни се (-еснидѹ (се), -ѣснѹ (се)) гл.

разбечи се гл. широко отвори очи, избечи се.

разбива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и разбија (се) (-ијаду (се), -ијају (се)) гл. — разбијање с. — разбиистри (се) гл.

рѣзбе (се) гл. разбије (се).

разблажава (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — разблажи (се) гл.

разбобика се (-икаду се, -икају (се)) гл. разузда се, распаше се.

рѣзбѣј (за ткање) м. — рѣзбѣјник м. — разболѣи (се) (-олидѹ (се), -ѵлѹ (се)) гл. — разбуди (се) гл. — разваѣли (се) гл. — рѣзвалина ж. — разваѣла (се) гл. — разваѣљѣ (се) и разваѣлива (се) (-иваду (се), -ивају (се)), разваѣљује (се) гл. — разведе (се) гл. — разведен и разведѣн, разведѣна, разведѣно. — разведрава се и разведрајѣ се гл. безл. — разведравање с. — разведри се гл. — разведе (се) гл. — развезајѣ (се) и развезива (се) (-иваду (се), -ивају (се)), развезајује (се) гл. — развенча (се) (-аѹ (се), -ају (се)) гл. — развенчава (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — развенчање с. — развесѣли (се) гл. — развија (се) гл. — развиче се гл.

рѣзвје (се) гл. развије (се).

развлажи (се) гл. — развлачи (се) гл. — рѣзвѣј м. — разврне гл.

разврѣна гл. разврѣне.

разгѣзи (се) гл. — разгѣси (се) гл. — разглашава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и разглашајѣ (се) гл. — разгледа (-ѣдаду, -ѣдају) гл. — разговѣра (се) (-араду (се), -арају (се)) гл. — разговѣрање с. — рѣзговор м. — разболѣи (се) (-олидѹ (се), -ѵлѹ (се)) гл. — разголиша се (-ишаѹ се, -ишају (се)) гл. — разгорѣ се (-орѣдѹ се, -ѵрѹ се) гл. — разграби гл. — разгранѣ (се) (-анаѹ (се), -анају (се)) гл. — разгрѣје (се) гл. — раздѣ (-аѹ, -ају) гл. — раздѣва (-аваду, -авају) и раздѣје гл. — раздѣвање с. — раздѣљен, -а, -о. — раздѣљн (се) гл. — раздѣљива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и раздѣљује (се) гл. — раздѣљина ж. — раздѣни се гл. — раздѣнива се и раздѣњује се гл. — раздѣја (се) (-ајаду (се), -ајају (се)) гл. — раздѣјање с. — раздѣјено прил. — раздѣѵ(ј)и (се) гл. — рѣздеља ж. — раздѣли (се) гл. — рѣздѣљак (рѣздѣљка) (косе) м. — раздѣре (се) гл. — раздрѣшајѣ (се) и раздрѣшује (се) гл. — раздрѣши (се) гл. — раздрѣма (се) гл. — раздѣва (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл. — раздѣжи (се) гл. — раздѣжива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и раздѣжује (се) гл. — раздѣгра (се) (-играду (се), -играју (се)) гл. — раздѣје се гл. — раздѣлази се гл. — раздѣпѣи (се) гл.

раздѣ се (раздѣдѹ се) гл. раздѣде се.

раздѣри (се) гл. раздѣри (се).

раздѣри (се) гл. расхлади (се).

раздѣјајѣ (се) и раздѣжива (се) (-иваду (се), -ивају (се)), раздѣжује (се) гл. расхлађује (се).

разлѣжи се гл. — разлива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — разливање с. — разлика ж. — разликује и разликује (-икуједу (се), -икуједу (се), -икују (се), -икују (се)) гл. — разлиста се гл. — различан, -чна, -чно. — различно прил. — разлог (разлога) м.

разлѣка (се) гл. разлече (се).

разлѣкан, -а, -о. — разлѣми (се) гл. — разлѣпа (се) (-упаду (се), -упају (се)) гл.

разлѣ (се) гл. разлије (се).

разлѣула (се) (-уљаду (се), -уљају (се)) гл. — разлѣути (се) гл. — разлѣућено прил. — разлѣгли се гл. безл. — разлѣже гл. — разлѣжен, -а, -о. — разлѣжено прил. — разлѣзи (се) гл. — разлѣкне (се) гл. — разлѣсна ж. — разлѣсни (се) гл. — разлѣмери гл. — разлѣмеси гл. — разлѣмесије гл. — разлѣмеша (-ѣшаду, -ѣшају) гл. — разлѣмис(л)и (се) гл. — разлѣмисла (се) (-ишљаду (се), -ишљају (се)) гл. — разлѣмислање с. — разлѣмисли (се) гл. — разлѣмисли (се) и разлѣмисли (се) гл. — разлѣмисла (се) гл. — разлѣмисла (се) гл. — разлѣмисли (се) гл. — разлѣмислије (се) и разлѣмислије (се) гл. — разлѣмислије (се) гл. — разлѣмислије гл. — разлѣмислије и разлѣмислије (-ѣседу и -ѣседу, -ѣсу) гл. — разлѣмисли, -а, -о (одр.). — разлѣмисли прил. — разлѣмислијан, -јна, -јно. — разлѣмислијно прил.

разлѣмислисан, -сна, -сно разлѣмислистан.

разлѣмислисно прил. — разлѣмислико прил. — разлѣмисли, -а, -о. — разлѣмислисно прил. — разлѣмисли се гл. безл. — разлѣмисли гл. — разлѣмислија (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — разлѣмислија (се) (-араду (се), -арају (се)) гл. — разлѣмислија гл. — разлѣмислија (се) гл. — разлѣмислија (се) гл. — разлѣмислија (-аједу, -ају) и разлѣмислија гл. — разлѣмислија (се) гл. — разлѣмислија гл. — разлѣмислија, -а, -о. — разлѣмислико прил. — разлѣмислија гл. — разлѣмислија (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — разлѣмислија (се) гл. — разлѣмислија (се) (-умѣду (се), -уму (се) и -умиду (се), -уму (се)) гл. — разлѣмислијање с. — разлѣмислијив, -а, -о. — разлѣмислијиво прил. — рај (раја) м. — раја (рај) ж. (рет.).

рајон и рејон (рајона и рејона) м. рајон (административна јединица).

рајски, -а, -о. — рак м. — рака ж.

ракасто(л) (ракастола) м. рагастов.

ракија и рекија, рекија ж.; Пијан човек од ракије увек паће сас лицом на доле, а од вина увек на леђа или на страну. — ракијаш (ракијаша) м. — ракиј(ј)ин, -а, -о. — ракиј(ј)ица (ракиј(ј)ице) ж. (дем.). — ракиј(ј)ски, -а, -о. — ракија ж. — рако с. — рако м. — рако (рамена и рамена) с.; Носимо на рамена. — рако и рако, ракоња и ракоња гл. — ракоша м. — рако, -а, -о и рако, -а, -о (одр.). — рако ж.

рако (рако) ж. храна.

рако (рако) м. — рако (рако) ж.

Ранџел м. Арханџеловдан.

рани (се) гл. храни (се).

рани (се) гл. — ранка ж. забележено само као атрибут; трешња ранка; шљива ранка; јабука ранка и сл. — рано прил. — рањеник м. — рањеников, -а, -о. — рањеница ж. — рањење с.

рапав, -а, -о храпав.

рапаус м. одмор; вољно (у војсци); < рум. гергаус.

рапаџик м. в. арпаџик.

раса ж. — расад (расада) м. — расади гл. — расадник м.; стаклен расадник; откријен расадник. — расадница ж. — расађаје (-аједу, -ају) и расађива (-иваду, -ивају), расађује гл. — расађивање с. — расан, -сна, -сно. — расани (се) гл. — расањаје (се) (-аједу (се), -ају (се)) и расањива (се) (-иваду (се), -ивају (се)), расањује (се) гл. — расеје гл. — расели (се) гл. — раселјава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и раселјаје (се) (-аједу (се), -ају (се)) гл. — расече (се) (-ечеду (се), -ечу (се)) гл. — расипа (се) гл. — раскваси (се) гл. — раскйда (се) (-идаду (се), -идају (се)) гл. — раскине (се) гл. — раскйра (се) и рескйра (се) (-йраду (се), -йрају (се)) гл. — раскйсели (се) гл. — расклапа (се) (-ападу (се), -апају (се)) гл. — раскпапање с. — расклима (се). — расклинка (се) (-инкаду (се), -инкају (се)) гл. — расклоп (расклопа) м. — расклопи (се) гл.

раскомата (-атаду, -атају) и раскомати гл. раскомада.

раскопа гл. — раскопава (-аваду, -авају) и раскопаје (-аједу, -ају) гл. — раскопча (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — раскопчава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и раскопчаје (се) (-аједу (се), -ају (се)) гл. — раскопчавање с. — раскош (раскоша) м. — раскошан, -шна, -шно. — раскошно прил. — раскрвави (се) гл. — раскречи (се) гл. — раскршица ж. — раскрчи (-крчицу, -крчу) гл. — раскрши гл. — раскува (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл. — расо(л) м. — расоли (се) гл.; Метемо сир у воду да се мало расоли. — распада се гл. — расп(д)не (се) гл. — распакује (се) гл. — распали (се) гл. — распара (се) гл. — распари (се) гл. — распарча (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — распасује (се) гл. — распаше (се) гл. — распева (се) гл. — распетла (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — распита се (-итаду се, -итају се) гл. — распитаје се (-аједу се, -ају се) и распитива (се) (-иваду се, -ивају се), распитује се гл. — распитови се гл. — расплакан, -а, -о. — расплакано прил. — расплаче (се) гл. — расплете (се) (-етеду (се), -ету (се)) гл. — расплвди (се) гл. — расподела ж. — расподели (се) гл. — распозна (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — распознаје (-аједу, -ају) гл. — располага (-агаду, -агају) гл. — располагање с. — располаже гл. — располови (се) гл. — расподжен, -а, -о. — расположење с. — расподжи (се) гл. — располути (се) гл. — распореди (се) гл. — распоређаје (се) (-аједу (се), -ају (се)) и распоређује гл. — распори (се) гл. — расправи (се) гл. — расправља (се) гл. — расприча се (-ичаду се, -ичају

- се) гл. — распродā (-ādŭ, -āju) гл. — распродāјē (-āједу, -āјѹ) гл.
 — распространи се гл. — распрска се (-прскаду се, -прскāју се) гл.
 — распрсне се гл. — распршти (се) гл. — распукне се гл. — распуст
 (распуста) м. — распуца се гл.
- распушти (се) гл. распусти (се).
- распушћа (се) (-ушћаду (се), -ушћāју (се)) гл.
- распушћен, -а, -о распуштен.
- распушћеник (распушћеника) м. распуштеник.
- распушћеница ж. распуштеница.
- распушћено прил. распуштено.
- расрди (се) гл. — раст м.
- раст м. храст.
- растāви (се) гл. — растāвља (се) гл. — растāвљање с. — растāкне гл.
 — растāне се гл. — растāњи (се) гл. — растāра (се) (-āраду (се),
 -āрају (се)) гл. — раствор (раствора) м. — раствори (се) гл. — растē
 гл.
- растēгли (се) гл. растегли (се).
- растēгне (се) гл. — растēже (се) гл. — растēра гл. — растресāјē (-āједу,
 -āјѹ) и растресива (-йваду, -йвāју), растресѹје гл.
- растѻв, -а, -о храстов.
- растовāра (се) (-āраду (се), -āрају (се)) гл. — растоварāјē (се) и растоварива
 (се) (-йваду (се), -йвāју (се)), растоварѹје (се) гл. — растовāри (се) гл.
 — растоваривāње с.
- растовāча и растовивна ж. храстовина.
- растојāње с. — растѻпи (се) гл. — растѻпли се гл. — расторāн и
 ресторāн (расторāна и ресторāна) м. — растѻчи гл. — растргне (се)
 гл. — растрѻзни (се) гл. — растрѻсē (се) (-ѻседу (се), -ѻсѹ (се)) гл.
 — растрза (се) гл. — растрлā (-трлāдѹ, -трлāју) гл. — растрѻши гл.
 — растрси гл. — растужен, -а, -о. — растужи (се) гл. — растумāчи
 гл. — растура (се) (-ураду (се), -урāју (се)) гл. — растурање с.
 — растури (се) гл. — расуди гл. — расуђѹје гл.
- расуло с. и м. 1. неуредан, прлав човек, 2. расипник.
- расуши се гл. — ра(с)цвѻтā (се) (-ādŭ (се), -āју (се)) гл. — ра(с)цвѻпа (се)
 (-ѻпаду (се), -ѻпāју (се)) гл. — ра(с)цвѻпи (се) гл. — ра(с)цвѻпка гл.
 — ра(с)цвѻпљен и рѻ(с)цвѻпљен, -а, -о. — рāt м. — рātни, -а, -о.
 — рātс прил., само у изр. типа: Рātс_ти било; Рātс_ти и живѻта
 и свѻгā и сл. — рātсийла се (-йладу се, -йлāју се) гл. — рātuје гл.
- рāф(т) (рāфа и рāфта) м. полица.
- ра(х)āt (ра(х)āта) м. рахат-локум.
- рāчица ж. — рачѹн (рачѹна) м. — рачунā (се) (-ādŭ (се), -āју (се)) гл.
 — рачунāлка ж. — рачуница ж. — рашива (се) (-йваду (се), -йвāју

(се) гл. — рашивање с. — рашије (се) и рашје (се) гл. — рашири (се) гл. — раширива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и раширује (се) гл. — раширивање с. — рашпа и рашпла ж. — рашрафи (се) гл.

рашрафује (се) гл. рашрафљује (се).

раштрка (се) (-тркаду (се), -тркају (се)) гл. — раштркан, -а, -о. — раштркано прил. — ра(ш)чѣпи (се) гл. — ра(ш)чепрка (-пркаду, -пркају) гл. — ра(ш)черѣчи гл. — ра(ш)чѣшља (се) гл. — ра(ш)чисти (се) и рѣ(ш)чисти (се) гл. — ра(ш)чишћава (се) (-ћаваду (се), -ћавају (се)) и ра(ш)чишћаје (се) (-јаједу (се); -јају (се)) гл. — ра(ш)члани гл. — ра(ш)чупа (-упаду, -упају) гл.

рѣња и рња ж. ноздрва.

рѣпаџик м. в. арпаџик.

рѣшница ж. млин за кафу.

рѣва се гл. — рѣа ж.; и: ѣрѣа. — рѣа (рѣаду, рѣају) гл.; и: ѣрѣа, зѣрѣа.

рѣѣв, рѣѣва, рѣѣво в. арѣѣв.

рѣѣво прил. в. арѣѣво.

рѣбарце с. (дем.). — рѣбран, -а, -о и рѣбр(а)ни, -а, -о (одр.).

рѣбрас, -ста, -сто ребраст.

рѣбро с. ребро.

рѣблвер м. (рет.) в. лѣблвер.

рѣвљкав, -а, -о непријатног укуса.

регемѣнта и регимѣнта ж. — регрут (регрута) м. — регрутација ж. — регрутира (-ираду, -ирају) гл.; син. рѣкује. — регрутирање с.; и: рѣковање.

регруцки, -а, -о регрутски.

регулише гл. оре дубоко (за сађење винове лозе).

рѣд (рѣда) м. — рѣдак, -тка, -тко. — рѣдѣр (рѣдѣра) м. — рѣдѣрѣв, -а, -о.

рѣди гл. 1. обавѣштава све редом. 2. разрѣђује.

рѣдић (рѣдића) м. (дем.). — рѣдѣван, -вна, -вно. — рѣдѣвно прил. — рѣдом прил. — рѣдуша ж. — рѣђа (се) (рѣђаду (се), рѣђају (се)) гл. — рѣђање с. — рѣђе прил. комп. — рѣђи, -а, -ѣ (и -о) прил. комп. — рѣже гл. — рѣжење с. — р(ѣ)жи гл. — рѣз м. — рѣза ж. — рѣзѣлка ж. — рѣзѣнац (рѣзѣнца) м., обично у мн. рѣзѣнци и рѣзѣнице. — рѣзање с. — рѣзѣрѣва (рѣзѣрѣвѣ) ж. — рѣзѣй гл. — рѣзѣтина ж. — рѣзѣлтѣт (рѣзѣлтѣта) м.

рѣјав, -а, -о рѣхав.

рѣка ж. — рѣкне гл.

рѣко узрѣчица, поштапалица; Рѣко, сѣне, нѣје лѣпо, рѣко, да не дођеш.

рѣматизам (рѣматизма) и роматизам (роматизма) м. реуматизам.

м. — ровари гл. — ровац (рѡвца) м. — роваша гл. — ровито прид.
— рѡг (рѡга) м. — рѡгат, рѡгата, рѡгато.

рогѡћ (рогѡћа) м. (дем.) рошчић.

рѡгов, -а, -о. — рогожина и рогожина ж. — рогоз м. — рѡд м. — рѡдан, -дна, -дно, — родбина ж. — родбински, -а, -о. — родѡ и рѡди (родѡдѡ (се) и рѡдѡду (се), родѡ (се) и рѡду (се)) гл. — родѡла ж. — родѡтели м. мн., није забележен облик за јд. — родѡтелиски, -а, -о. — родѡтелиски прил. — родѡљѡв, -а, -о. — рѡђак (рѡђака) м. — рѡђакина ж. — рѡђен, рѡђена, рѡђено. — рѡђендан м. — рѡђендански, -а, -о. — рѡђени, -а, -о; рѡђени брат; рѡђена сѡстра; рѡђена маѡти. — рѡђене с. — рѡђенем прил.; Рѡђенем сам из Радимње. — рѡзѡгла ж.

рѡз(ли), -(л)а, -(л)о ружичаст.

рѡз(л)ѡ и рѡзно прил. ружичасто.

рѡј м. — ро(ј)ѡне с. — ро(ј)ѡ (се) (ро(ј)ѡдѡ (се), ројѡ (се)) гл. — рѡјга ж.; Вѡсу рѡјте на њѡга. — рѡк м. — рѡкѡе гл. — рѡлетна ж.

рѡла (рѡлѡ) ж. ваљак (за тесто).

рѡља (рѡљаду, рѡљају) гл. 1. тањи тесто рољом. 2. врши тешке послове.

рѡљшѡтна ж. назѡб; кијавица; Болѡ га глаѡва, пѡн је рѡљшѡтѡне.

Ромѡн и Румѡн (Ромѡна и Румѡна) м.; син. Влѡ. — Ромѡнка и Румѡнка ж.; син. Влѡјѡна. — ромѡнски и румѡнски, -а, -о; син. влѡшки. — ромѡнски и румѡнски прид.; син. влѡшки.

рѡнѡшоша ж. дебела и јака жена.

ронѡ (се) (ронѡдѡ (се), ронѡ (се)) гл. — рѡњење с. — рѡпкиња ж. — рѡпски, -а, -о. — рѡпски прил. — рѡпст(в)о с. — рѡса ж. — рѡсан (-сна, -сно). — рѡси (се) гл. — рѡсно прил. — рѡтк(в)а ж. — рѡтк(в)ѡица ж. (дем.).

рошѡљѡ (рошѡтѡла) м. суве резанице од шећерне репе.

рѡпа ж. хрпа.

рѡпѡцик м. в. арпѡцик.

рѡпица ж. (дем.) хрпица.

рѡскав, -а, -о хрскав.

рѡскавица ж. хрскавица.

рѡт (рѡта) м. рт, врх.

рѡтас, -ста, -сто и рѡтат, рѡтата, рѡтато рѡтаст.

рѡтато прил. са рѡтом; оштар.

рѡби гл. руби.

рѡв(в)о с. рухо.

рѡда (рѡдѡ) (на колима) ж. — рѡжа (рѡжѡ) ж.; јѡсѡња рѡжа; лѡтѡна рѡжа; пролѡтѡна рѡжа; мирѡсѡва рѡжа; пѡлѡцована рѡжа; рѡјава рѡжа.

— ружан, -жна, -жно. — ружње с. — ружин, -а, -о. — ружи (се) гл.
— ружица (ружичѐ) ж. (дем.).

ружичас, -ста, -сто ружичаст.

ружичасто прил. — ружно прил. — ружноћа ж. — рузмарин (рузмарина)
м. — рузмаринѓв, -а, -о. — рѹка (рѹкѐ) ж. — рукав (рукáвa)
м. — рукавица ж. — рукавчић (рукáвчића) м. (дем.) — рукица
(рукицѐ) ж. (дем.). — рѹковање с. 1. руковање. 2. регрутирање.
— рѹковѓт (жита, овса и сл.) м. — руковѓди (се) гл. — руковѓђење
с. — рукопис м. — рѹкује и рѹкѹје (рѹкујѓду и рѹкѹјѓду, рѹкују и
рѹкѹју) (регрутира) гл. — рѹкује се гл. — рулада (рулаѓде) ж.

рула (руладу, рулају) гл. ради тежак посао.

рулање с. вршење тешких послова.

рум м. — рѹмен, рѹмѓна, рѹмѓно. — руменѓи (се) (-енѓдѹ (се), -енѹ (се))
гл. — руменѓло с. — рѹмѓно прил.

румунѓка ж. в. армонѓка.

румунѓкаш (румунѓкаша) м. в. армонѓкаш.

руно с. — рѹпа ж. — рѹпица ж. (дем.). — рупчага ж.

рупчас, -ста, -сто рупчаст.

рѹс м. — рѹски, -а, -о. — рѹски прил. — Рѹскиња ж. — рѹча (рѹчаду,
рѹчају) гл. — рѹчак (рѹчка) м. — рѹчање с. — рѹчица ж. (дем.).
— рѹчица ж. 1. рѹчица, држак. 2. руковѓт. — рѹчка ж. — рѹчни, -а,
-о. — рѹчно прил. — рѹшевѓна и рушевѓна ж. — рѹшење и рушење
с. — рѹши (се). — рушљѓв, -а, -о.

рѹчак (рѹчка) м. хрчак.

рѹче (рѹчѓду, рѹчу) и рѹчи (рѹчиѓду, рѹчу) гл. хрче.

С

с, са, сас, саш, сѓс, сѓс, со предл.; инструментал се гради увек овим предл.
сабара (-араду, -арају) и саборѓва (-ѓваду, -ѓвају) гл. обара.

сабѓре (се) и собѓре (се) гл. — сабѓва (се) (-ѓваду (се), -ѓвају (се)) и сабѓја
(се) (-ѓјаду (се), -ѓјају (се)) гл. — сабѓјање с. — сабѓра (се) и сабѓре
(се) гл. — сабѓје (се) и сабѓје (се) гл. — сабља ж. — сабљѓница ж.
(дем.). — сабѓри и собѓри гл. — сабѓран, -а, -о. — сабѓрано прил.
— сáв, свá, свѓ и свѓ зам. и прид.; облик за м. род сáв ретко се
употребљава; најбоље су сачувани множински облици: свѓи, свѓѓ, свá.
Забележен је и облик свá само у изр. Он је свѓ и свá. — сáвет
(сáвѓта) м. — савѓтује (се) гл. — савѓја (се) (-ѓјаду (се), -ѓјају (се))
гл. — савѓјање с. — савѓјача (пита) ж. — савѓјѹтак (савѓјѹтка) м.
— савлада (-áдаду, -áдају) гл.

сáвна ж. и сáвне ж. мн., сáвница ж., сáвнице ж. мн., сáонице ж. мн.
саонице.

сагѣња (се) и сагѣње (се) гл. — сагѣњање с. — саглашава се (-аваду се, -авају (се)) гл. — сагне (се) гл. — сад(е), садека, садена, саденака и сат прил. — сади гл. — садржај м. — садржи (-жиду, -жу) гл. — садржина ж. — сађење с. — сажали се гл. — сажалева (-еваду, -евају) гл. — сажалење с. — сазна (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — сазнање с. — сајѣија м. — сакат, саката, саќато. — саќати гл. — саќађење с. — с(а)кло̀ни гл.; Да те Бог сачува и сакло̀ни од пијанице. — сакрива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — сакривање с. — сакривача с. непром. жмура. — сакси(ј)ица (сакси(ј)ице) ж. (дем.). — саксија и сѣксија ж. — сакупи (се) (рет.) и скупи (се) гл. — сакупља (се) и скупља (се) (-упљаду (се), -упљају (се)) гл. — са̀ла (са̀ле) ж. — салама (саламе) ж. — саламура и сарамура ж. — сала̀та ж. — сала̀ш (сала̀ша) м. — сала̀шнић м. (дем.). — сала̀шки, -а, -о. — салети (се) (-етиду (се), -ету (се)) гл.

салинак (салинка) и сабник м. салинац.

салиѣн (салиѣна) и селиѣн (селиѣна) м. салиѣл.

са̀лје гл. салије.

са̀ло с. — са̀м, са̀ма, са̀мо зам., прил. — са̀мац (са̀мца) 1. самац, усамљеник. 2. дивљи вепар. — самѣље (се) гл. — са̀мица ж. — са̀мо прил., везн. — само̀на ж. — са̀мрт ж. — са̀мцат(и) и са̀мцит(и), -а, -о; само у изр. типа: са̀м са̀мцат(и). — са̀н (са̀на и са̀на) м. — са̀ндак и са̀ндук (са̀ндука) м.; држимо у са̀ндуче. — са̀нда̀ла (са̀нда̀ле) ж. — са̀ндуче (са̀ндучета) с. (дем.). — са̀ндучић м. (дем.). — са̀нка се (са̀нкаду се, са̀нкају се) гл. — са̀нкање с. — са̀нта ж.

сантимѣтар (сантимѣтра) м. (рет.) в. центимѣтар.

са̀ња (са̀њаду, са̀њају) гл. — са̀њање с. — са̀њив, -а, -о. — са̀њиво прил. — са̀нкање с.

саопшћава (-аваду, -авају) гл. саопштава.

саопшћење с. саопштење.

са̀пи гл. рачуна, мисли.

са̀пиња и са̀пиње гл. — са̀пињање с. — са̀плѣте (се) (-етѣду (се), -ету (се)) гл.

са̀пљен, -а, -о прорачунат, промишљен.

са̀пне (се) гл. — са̀пун (са̀пуна) и са̀пун (са̀пуна) м. — са̀пунѣше (се) гл. — са̀пунѣв, -а, -о. — са̀пунче (са̀пунчѣта) с. (дем.).

са̀пуња (се) гл. сапуна (се).

са̀пуњање с. сапуњење.

са̀рана ж. сахрана.

са̀рани гл. сахрани.

са̀рањива (-иваду, -ивају) и са̀рањује гл. сахрањује.

са̀рањивање с. сахрањивање.

сърма (сърме) ж. — сасвѐм и сасвѐм прил. — састави (се) и саста(ј)и (се) гл. — саставља (се) гл. — састављање с. — састајање с. — састанак (састанка) м. — састане (се) гл. — састо(ј)и се гл. — сасуши се гл. — сат м. — сато̀на и сото̀на ж. и м. — сатре (се) гл. — саће с. зб.

саће прил. сада не; Саће дође.

сафт и софт м. 1. сафт. 2. саламура (за сир). — сачека гл. — сачма ж. — сачува (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл. — саџак м. — сашива (-иваду, -ивају) гл. — сашије и сашје гл. — свадба ж. — свадбица ж. (дем.).

свадбаш (свадбаша) м. свадбар.

свађа ж. — свађа (се) гл. — свађалица ж. и м. — свађање с. — сваја (свајѐ) ж. — свакаки, -а, -о. — свакако прил. — сваки, -а, -о. — свакидашњи, -а, -с (и -о). — свакојак(и), -а, -о. — свакојако прил. — свали (се) гл. — сваља (се) (-аљаду (се), -аљају (се)) гл. — свалива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) гл. — сване (се) гл. — свануће с. — свањива (се) и свањује (се) гл. безл. — свањивање с. — свари (се) гл. — сват м. (рет.), обично у мн. сватови.

сват и сфат м. зграда општинске управе; син. стража; < рум. sfat.

свати и сфати гл. схвати.

сватовац (сватовца) м. (песма).

сваћа и сфаћа гл. схваћа.

сваћање и сфаћање с. схваћање.

свачи(ј)и, -а, -е (и -о). — свашта зам. — све прил. — свега прил. — сведе (се) гл.

сведер (сведѐра) м. светер, џемпер.

сведок (сведо̀ка) м. — сведочанст(в)о с. — сведочи гл. — сведо̀цба ж.

свеђајѐ (се) гл. своди (се).

свеж, -а, -е (и -о). — свеже прил. — свеже (се) гл. — свежина ж. — свезива и свезује гл. — свејѐ(д)но прил. — свекар (свекра) м.

свекла ж. в. цвѐкла.

све́клин, -а, -о в. цвѐклин.

све́клица ж. (дем.) в. цвѐклица.

све́крва ж. — све́крвин, -а, -о. — све́крвица ж. (дем.). — све́кров, -а, -о. — све́не гл.

све́рује гл. набави нешто (у тајности),

свѐс (свѐсти) м. свест.

свѐсан, -сна, -сно свестан.

свѐсно прил. — свѐт (свѐта) м. — свѐт, -а, -о и свѐти, -а, -о (одр.); обично уз неко име: Свѐти Аранђел; Свѐти Васиље; Свѐти Ђорђе (и Ђурђица); Свѐти Илѝја; Свѐти Јоаким и Ана; Свѐти Јован; Свѐти Лазар; Свѐти Никола; Свѐти Петар; Свѐти Рањѐл; Свѐти Сава; Свѐти Стѐван; Свѐта

Богородица; Света Пётка; Света Петковача; Света Тро(ј)ица; света црква; свети дѹх. — свети (о свештенику) гл. — свети (се) (коме) гл. — светиња ж. — светкује гл. — светлак (светлака) м. — светлий (се) (-ѣтлийду (се), -ѣтлѹ (се)) гл. — светлийна ж. — светло прил.

свѣтлос (свѣтлѡсти) ж. светлост.

светлѹца гл. — светлѹцање с. — свѣћа (свѣћѣ) ж. — свѣћница ж. (дем.).

свѣца ж. непром. крсна слава, домаћи светитељ.

свѣцки, -а, -о светски.

свѣцки прил. светски.

свечар (свечара) м. — свештѣ (-адѹ, -ѣју) гл. — свештеник м. (рет.) в. попа. — свештйло с. — свешћѣње с. — свйћа се (-йћаду се, -йћѣју се) гл. — свйћане с. — свйкне гл. — свйла (свйлѣ) ж. — свйлара ж. — свйлен, свйлена, свйлено.

свйленас, -ста, -сто свйленаст.

свйленкас, -ста, -сто свйленкаст.

свйнски и свйнски, -а, -о. — свйнски и свйнски прил. — свйнче (свйнчѣта) и свйнче (свйнчѣта) с. — свйња (свйнѣ) ж.; дивља свйња. — свйнар (свйнара) м. — свйнарйја ж. — свйнарѡв, -а, -о. — свйнарски, -а, -о. — свйнйца ж. (дем.); Расти, расти кѡ врбйца, гѡј се, гѡј се кѡ свйнйца. — свйра (-йраду, -йрѣју) гл. — свйрѣјка и свйрѣјка ж. — свйрѣње с. — свйрац (свйрца) и свйрѣч (свйрѣча) м.

свйрѣчѡв, -а, -о свйрѣчев.

свйрка ж. — свйрка гл. — свйрне гл.

свйрцѡв, -а, -о свйрчев.

свйсне гл. — свйће гл. безл.

свјѣ зам. в. сѣв.

свлада (-ѣдаду, -ѣдѣју) гл. — свлѣчи гл. — свлѣчѣње с. — свѡд м.

свѡј, свѡја, свѡје, свѡ(ј)и, свѡ(ј)е, свѡја зам.; ови се облици ретко сусрећу, обично место них долазе: њѣгов, њѣгова, њѣгово итд., као и њйгѡв, њйгѡва, њйгѡво итд.

сво(ј)йна ж. — својски, -а, -о. — својски прил. — свѡта ж. — сврѡб (сврѡби и сврѡба) м. и ж. — сврѡка ж. — сврѡкин, -а, -о. — сврѡти гл. — сврѡћа гл. — сврѡћане с. — сврѡчак (сврѡчка) м. — сврѡй гл. — сврѡљѣње с. — сврдланце (сврдланца и сврдланцѣта) с. (дем.). — сврдло с. — сврне гл. — сврѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвѣју (се)) и сврѡјѣ (се) (-ѡјѣду (се), -ѡјѣ (се)), сврѡјѣ (се) гл. — сврѡвѡње с. — сврѡшен, -а, -о. — сврѡѣтак (сврѡѣтка) м. — сврѡси (се) гл. — свѡд(е), свѡдека, свѡдекана, свѡдена, свѡденака и свѡт прил. — свукйва (се) (-йваду (се), -йвѣју (се)) и свукйје (се) гл. — свукйвѡње с. — свѹчѣ (се) гл. — се повратна зам. — сѣбичан, -чна, -чно. — сѣбично прил.

сѣбичнос (сѣбичности) ж. сѣбичност.

сѣва (сѣваду, сѣвају) гл. — сѣвање с. — сѣвер м. — сѣверни, -а, -о (одр.). — сѣверно прил. — сѣвне гл. — сѣд, -а, -о. — сѣдам бр. — седамдесет и седандесет бр.

седамнајс бр. седамнаест.

седѣлка и седѣнка ж. — седѣње с. — седѣшке и седѣшки прил. — седй гл. — сѣдй (о коси) гл.

сѣдлас, -ста, -сто седласт.

сѣдло с. — седмак м. буре. — седмйна ж. — седмйца ж. — сѣ(д)не гл. — сѣја (сѣје) ж. — сѣјање с. — сѣје гл. — сѣка (сѣкѣ) ж. — секира и сикира ж. — секира (се) (-аџу (се), -ају (се)) гл. — секираџија и сикираџија ж. — секирица (секирице) и сикирица (сикирице) ж. (дем.). — секйрче (секйрчѣта) и сикирче (сикйрчѣта) с. (дем.). — сѣкйца ж. (дем.). — сѣктѣмбер и сѣптѣмбар, сѣптѣмбер м. — сѣкунда ж. — сѣлй (се) гл. — сѣло с. — сѣљак (сѣљака) м. — сѣљаков, -а, -о. — сѣљанка ж. — сѣљанкин, -а, -о. — сѣљачки, -а, -о. — сѣљачки прил. — сем предл. — сѣме (сѣмена и сѣмена) с. — сѣменце (сѣменцѣта) с. — сѣмене с. зб. — сѣница (птица) ж. — сѣнка ж. — сѣно с. — сѣњак (сѣњка) м.

сѣоцки, -а, -о сеоски.

сѣптѣмбарски, -а, -о сѣптембарски.

Сѣрвйја ж. в. Србйја.

Сервйјанац (Сервйјанца) м. в. Србйјанац.

Сервйјанка ж. в. Србйјанка.

сервйјански, -а, -о в. србйјански.

сѣстра ж. — сѣстрин, -а, -о. — сѣстрица ж. (дем.). — сѣтва ж. — сѣти (се) гл. — сѣћа (се) гл. — сѣћање с. — сѣца гл. — сѣцање с. — сѣцка гл. — сѣцкање с. — сѣцне гл. — сѣча ж. — сѣчѣ (сѣчѣду, сѣчѣ) гл. — сѣчење с. — сѣчиво с. — сйв, -а, -о. — сйвй се гл. — сйвѣћа ж.

сйгра (се) (сйграду се, сйграју се) гл. игра се.

сйграње с. играње (дѣце).

сйграчка ж. играчка.

сйгуран, -рна, -рно сигуран. — сигурача ж. осигурача. — сйгурно прил. — сйгурнос(т) (сйгурности) ж. — сйђе гл. — сйка узв. за вабљење оваца. — сѣктерйше гл. — сиктйр узв. — сйкће гл. — сйла I ж. 1. сила, моћ. 2. велика количина. II прил. много; у великој мери; у великој количини. — сйлази гл. — сйлан, -лна, -лно. — сйлына ж. — сйлы (се) гл. — сйлно прил. — сйлује (приморава) гл.

сйме гл. непром. је име; Мѣне ми сйме Йва; Нѣму му сйме Јѣва.

сймпатичан, -чна, -чно. — сймпатично прил. — сйн (сйна) м. — сйне гл. — сйнко м. непром., као вокатив: Е, мој сйнко, јѣш си тй млад; основни облик није сачуван. — сйнов, -а, -о. — сйновца (сйновца) м. — сйноћ, сйноћка и сйноћке прил. — сйноћни и сйноћњи, сйноћшњи,

-а, -е (и -о). — синчић (синчића) м. (дем.). — сйнь, -а, -е (и -о) и сйњи, -а, -е (и -о) (одр.). — сйпа гл. — сйпање с. — сйпй (киша) гл. — сйрак (сйрка) м. — сйре(ње) (сйра, сйрења) с. — сйриште с. — сйров, -а, -о. — сйровйца ж.

сйрѡма I прид. непрѡм., прил. бедан, јадан. II м. сйромѡх.

сйромѡшан, -шна, -шно. — сйромѡшки, -а, -о. — сйромѡшки прил. — сйромѡшно прил. — сйромѡштйна ж. — сйрот, сйрѡта, сйрѡто и сйрѡти, сйрѡти, -а, -о (одр.). — сйротйња ж. — сйротйњски, -а, -о. — сйротйњски прил. — сйротйња ж. (дем.). — сйрѡто прил. — сйрѡче (сйрѡчета) с. — сйрѡчићи м. мн. — сйрѡче (сйрѡна, сйрѡнета) с. — сйса ж. — сйсање с. — сйсат, сйсѡта, сйсѡто. — сйсѡта прид. одр. — сйсић (сйсића) м. и сйсица ж. (дем.). — сйт, -а, -о. — сйтан, -тна, -тно. — сйтнарија ж. мн. — сйтнеж м. — сйтнй (се) (-нидѹ (се), -нѹ (се)) гл. — сйтнйна ж. — сйтнйца ж. — сйтнйш (сйтнйша) м. — сйтно I прил. сйтно, фйно. II с. назив народног кола. — сйто с.

сйтѡс (сйтости) ж. сйтѡст.

сйћење с. — сйћушан, -шна, -шно.

сйц м. седло на бициклима, на колима.

сйше гл. — сјāj м. — сјājан, -јна, -јно. — сјāj(ј)й (се) (-āj(ј)йду (се), -āj(се) гл. — сјājно прил. — сјājши гл. — сједйни (се) гл. — сједињава (се) (-āvаду (се), -āvāj (се)) и сједињује (се) гл. — сједињавање с. — сјежи се гл.

сјājњена (о овци) прид. сјājња.

сјјри (се) гл. сјјри (се).

сјјтра прил. изјјтра.

сказљка ж.; и: казљка. — скѡкавац (скѡкавца) м. — скакѹће гл. — скалѹпи гл. — скамѡни (се) и скамѡнй (се) (-ѡниду (се), -ѡнидѹ (се), -ѡну (се), -ѡнѹ (се)) гл. — скамѡњен, -а, -о. — скамѡњено прил. — скамйја ж. — сками(ј)йца (сками(ј)йце) ж. (дем.). — скѡра се (-ѡраду се, -ѡрају се) гл. — скѡча (-ѡчаду, -ѡчу и -ѡчају) и скѡче (-ѡчеду) гл. — скачање с. — скѡла ж.; и: цкѡл — скѡлет м. — скида (се) (-йпаду (се), -йдају (се)) гл. — скидање с. — скижа ж. — скија ж. — скијѡ (се) (-ѡдѹ (се), -ѡју (се)) гл. — скијање с. — скијаш (скијаша) м. — скине (се) гл. — скйта (се) (-йтаду (се), -йтају (се)) гл. — скйтање с. — скйтнйца ж. и м. — скйтна (скйтње) ж. — склѡд м. — склѡп(љ)а (се) (-ѡп(љ)аду (се), -ѡп(љ)ају (се)) гл. — склѡп(љ)ање с. — склйзне (се) гл. — склѡни (се) гл. — склѡпи (се) гл. — склупча се (-ѡдѹ се, -ѡју се) гл.

склѡка (се) (-ѡкаду (се), -ѡкају (се)) гл. 1. снужди се (одједном). 2. склѡка се, онемоѡа.

скѡбелѡ (се) (-ѡлѡдѹ (се), -ѡлѡју (се)) гл. 1. снађе се. 2. учини, направи (некако). 3. (и повр.) сйће, спусти се.

- сковѣрса и сковѣрза ж. палачинка.
 скѣзна прид. (о кози). — скѣк м. — скѣкне гл. — скѣпа гл. — скорашњи, -а, -е (и -о). — скѣр(и), -а, -о.
 скорњача ж. корњача.
 скорњачин, -а, -о корњачин.
 скорњачица ж. (дем.) корњачица.
 скѣро прил. — скѣруб и скѣруп м.
 скѣруш (дрво) м. оскоруша.
 скѣруша (плод) ж. — скоруши (се) гл. — скѣт м. и ж. — скѣтна прид. — скотрља (се) (-аѣу (се), -ају (се)) гл. — скѣтури се гл.
 скѣчићи м. мн. скѣци, колутићи (на разбоју).
 скрај предл. — скраја прил.
 скрајник (скрајника) м. крајник; Извадили му скрајнице; син. мандула.
 скрајњи, -а, -е (и -о) скрајни.
 скраљуш(т) м. и ж. крљушт; и: крљуш(т).
 скрати (се) гл. — скраћене с. — скраћива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и скраћује (се) гл. — скраћивање с. — скрѣне гл. — скресава (-аваду, -авају) и скресаже (-ажеду, -ажу) гл. — скрѣше гл. — скрѣша (-ѣшаду, -ѣшају) и скрѣше (-ѣшеду) гл. — скривн гл. — скрѣка (се) (скрѣкаду (се), скрѣкају (се)) гл.
 скрља (се) гл. 1. стрпа, скрка. 2. сломи, поломн. 3. (повр.) убије се, умори.
 скрѣб м.; син. штѣрк. — скрѣбѣ (-обѣдѣ, -ѣбу) гл.; син. штѣрка. — скрѣз прил. — скрѣ(ј)и гл.
 скрѣпи се гл. тешко изаћи на крај; живети тешко.
 скрѣпи (се) гл. — скѣва (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл. — скѣњи се гл. — скѣп, скѣпа, скѣпо. — скѣпн (се) гл. — скѣпља (се) (-упљаду (се), -упљају (се)) гл. — скѣпљање с. — скѣпље прил. комп. — скѣпо прил. — скѣпѣна ж.
 скѣпштина ж. окупљање код мртваца; Кад звѣна бѣју скѣпштину, сви се скѣпимо и чекамо пѣпу.
 скѣша гл. искуша.
 слаб, -а, -о. — слабачак, -чка, -чко. — слаби гл. — слабина ж. — слабљење с. — слабо прил. — слабодушан, -шна, -шно.
 слабос (слабости) ж. слабост.
 слабунав, -а, -о. — слава ж. — славан, -вна, -вно. — слави (се) гл. — славина ж. — слављење с. — славно прил. — славуј (славуја) и славујак (славујка) м.; Пѣвају славујци.
 славујѣв, -а, -о славујев.
 слага (се) (-агаду (се), -агају (се)) гл. — слагање с. — слад м. и ж. — сладак, -тка, -тко. — слади (се) гл. — сладолед м. — сладос(т)

(сладо́сти) ж. — сла́же гл. (каже лаж). — сла́же (се) гл. — сла́ма ж. — сла́мица ж. (дем.). — сла́мка и сла́нка ж. — сла́мњача ж. — сла́мчица и сла́нчица ж. (дем.). — сла́н, сла́на, сла́но. — сла́на (сла́нѐ) ж. — сла́ник и сла́ник (сла́ника и сла́ника) м. — сла́нина ж. — сла́ниница (сла́нинице́) ж. (дем.). — сла́ње с.

сла́с (сла́са и сла́сти) ж. сла́ст.

сла́ткйш (сла́ткйша) м. — сла́тко прил. — сла́ткоћа ж. — сла́чак (сла́чка) м. — сла́гне (се) гл.

сле́д предл. због; сле́д тога.

сле́дбеник м. — сле́дбеница ж. — следе́ни се гл. — следе́ни, -а, -е (и -о). — сле́ди гл. — сле́ди (се) (смрзне (се)) гл. — сле́довање с.; син. ёрбовање, на́следаст(в)о. — сле́дује гл.; син. ёрбује, насле́ђује. — сле́ђен, -а, -о. — сле́ђење с. — слезе́на и слези́на ж. — слеме́ с.; само у изр. (не му па́не) слеме́ на те́ме; у смислу „опаметиће се“; значење речи није познато. — сле́п, сле́па, сле́по (рет.) в. хо́рав. — сле́пац (сле́пца) м. — сле́пи, -а, -о, само у сложеницама типа: сле́пи ми́ш; сле́по око; сле́по цре́во. — сле́пи (се) гл. — сле́пило с. — сле́пица ж.

сле́пцѡв, -а, -о сле́пчев.

слетй (се) (-етйѡ (се), -етй (се)) гл. — сли́ва (се) (-иваду (се), -ива́ју (се)) гл. — сливе́н, -а, -о. — сливе́но прил. — сли́зне гл. — сли́(ј)е (се) гл. — сли́ка ж.; жи́ве сли́ке. — сли́ка (се) гл. — сли́кање с. — сли́кар м. — сли́каров, -а, -о и сли́каро́в, -а, -о. — сли́кица ж. (дем.). — сли́кован и сли́куван, -а, -о. — сли́ковање и сли́кување с. — сли́кује (се) гл. — сли́на ж. — сли́нав, -а, -о и слина́ви, -а, -о (одр.). — слина́ви гл. — слина́вица и слина́вка ж. 1. слинава женска особа. 2. млада, неискусна особа. — слина́вко м.

сли́нак (сли́нка) м. слина́ц.

сли́нак (сли́нка) м. в. са́бник.

сли́нка (-инкаду, -инка́ју) гл. — сли́чан, -чна, -чно. — сли́чица ж. (дем.). — сли́чно прил.

сли́чнос (сли́чности) ж. сли́чнос.

сли́ша (се) гл. — слиша́ва (се) (-аваду (се), -ава́ју (се)) гл. — слишава́ње с. — слиша́ње с. — слобѡда ж. — слобѡдан, -дна, -дно. — слобѡдно прил. — слѡво с. — слѡжен, -а, -о. — слѡжи (се) гл. — слѡжно прил.

слѡ(ј)и се гл. следи се; стврдне се, очврсне (на ниској температури).

слѡјни́ца ж. нешто што се следило, што се стврдло, што је очврсло (на ниској температури).

слѡми (се) гл. — слѡн м. — слѡта ж. — слѡга (слѡге́) ж. — слѡжба ж. — слѡжбен, слѡжбена, слѡжбено. — слѡжбено прил. — слѡжење с. — слѡжи (се) гл. — слѡпа (слѡпаду, слѡпа́ју) гл. — слѡти гл. — слѡтна ж. — слѡћење с. — слѡчај м. — слѡчајан, -јна, -јно.

- случајно прил. — случи се гл. — слүша (се) гл. — слүшање с.
 — слүшкање с. — слүска (се) и слүсне (се) гл. — слүшти се гл.
 — смáже гл.
- смáкля́ (-áдү, -áју) гл. 1. прождере. 2. украде.
- смáкне (се) гл. — смáлѣње с. — смáњи (се) гл. — смáњива (се) (-йваду (се), -йвáју (се)) и смáњүје (се) гл. — смáњивáње с. — смáтра (се) (-áтраду (се), -áтрају (се)) гл. — смѣ (се) (смѣдү (се)) гл. — смѣћ, -а, -е (и -о).
- смѣћас, -ста, -сто смѣћаст.
- смѣће и смѣћо прил. смѣће.
- смѣј (смѣја) м. смех.
- смѣјање с. — смѣје се (-ѣједу се, -ѣјү се) гл. — смѣјүцка се гл. — смекшá се (-áдү се, -áју се) гл. — смекшáва се (-áваду се, -áвáју се) и смекшáјѣ се гл.
- смѣл, -а, -о смео.
- смѣло прил. — смѣлос(т) (смѣлости) ж. — смѣље гл. — смѣна ж. — смѣни (се) гл. — смѣњива (се) (-йваду (се), -йвáју (се)) и смѣњүје (се) гл. — смѣт м. — смѣтѣн, -а, -о. — смѣтѣница ж. — смѣтѣњак (смѣтѣњака) м. 1. смѣтѣњак. 2. килавац, килав човек. — смѣтне гл. — смѣтне гл. — смѣтња (смѣтње) ж.
- смѣћа (-ѣћаду, -ѣћају) смета, омета.
- смѣћáње с. смѣтáње, ометáње.
- смѣша (се) (-ѣшаду (се), -ѣшáју (се)) гл. — смѣшан, -шна, -шно. — смѣши се гл. — смѣшка се гл. — смѣшкање с. — смѣшљив, -а, -о. — смѣшљиво прил. — смѣшта (се) (-ѣштаду (се), -ѣштáју (се)) гл. — смѣшти (се) гл. — смјли се гл. — смјлује се гл. — смјље с. — смјрен, -а, -о. — смјрено прил. — смјрѣње с. — смјри (се) гл. — смјрива (се) (-йваду (се), -йвáју (се)) и смјрүје (се) гл.
- смјром прил. мирно, без свађе; у мјру, лепо.
- смјс(л)и (се) гл. — смлáти гл. — смлáчи (се) гл.
- смoкйња ж. смoквa.
- смoкйњин, -а, -о смoквин.
- смoла ж. — смoлница ж. — смoта (се) гл. — смoтáва (се) (-áваду (се), -áвáју (се)) и смoтáјѣ (се) гл.
- смoтáлка ж. направа за смoтáвање пређе.
- смoтрен, -а, -о. — смрáд (смрáда и смрáди) м. и ж. — смрáди гл. — смрáчи (се) гл. — смрвi гл. — смрвiй (смрвiдү, смрвдү) гл. — смрдибүба ж.; и: смрдљива буба. — смрдљив, -а, -о. — смрдљивац (смрдљивца) и смрдљивко м. — смрдљивица ж. — смрѣка ж. — смржнáвање с.
- смржнáјѣ (се) (-áједу (се), -áјү (се)) гл. смрзава (се).

смрзне (се) гл. — смрзнут, -а, -о. — смркне (се) гл. безл. — смркнуће с. — смркњава (се) и смркњује (се) гл. безл. — смрси (се) гл.

смрска (смрскаду, смрскају) гл. смрви, здроби; убије.

смрт ж. смрт.

смуба (смубаду, смубају) гл. 1. поједе (све). 2. украде.

смуди (се) гл. — смуђ м. — смуђење с. — смук м.; Пйје кѡ смук.

смўла (се) (-ўладу (се), -ўљају (се)) гл. 1. поједе све. 2. украде. 3. повр. сроза се; остари; ослаби; збрчка се.

смўти (се) гл. — смўћка гл. — смўчи се гл. — сна (снаје), само уз неко име; сна-Јованка; сна-Љубица и сл. — снабде (се) гл. — снабдева (се) (-ѣваду (се), -ѣвају (се)) гл. — снабдевање с. — снага (снагѣ) ж. — снађе (се) гл. — снажан, -жна, -жно. — снажи (се) гл. — снажно прил. — снаја ж. — сна(ј)ин, -а, -о. — снајка ж. — снајкин, -а, -о. — сналажење с. — сналажљив, -а, -о. — сналази се гл.

снаѡди се и снаѡћа се гл. сналази се.

снаша (снашѣ) ж. — снег (снега) м. — снеговит, -а, -о; снеговита гѡдина. — снежан, -жна, -жно. — снесе гл. 1. снесе јаје. 2. скине, спусти; Снесе доле онај цаќ с тавана. — снйва (снйваду, снйвају) гл. — снйвање с. — снижава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и снижаје (се) (-ајѣду (се), -ају (се)) гл. — снижавање с.

снйже прил. ниже; Закачи га ма̀ло снйже.

снйжење с. — снйжи (се) гл. — снйско прил. — сновалька (за прећу) ж. — сноп м. — снопйћ (снопйћа) м. — снўжди се гл. — снўжден и снўжђен, -а, -о. — снўжено и снўжђено прил. — снўје (прећу) гл. — сѡ (сѡли) ж. и м.; кўинска сѡ; бѣла сѡ; црна сѡ; тучѣна сѡ; крупйца сѡли за марву. — сѡба ж. — сѡбница ж. (дем.).

собува (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл. изује се.

собувѣн, -а, -о бос.

собучѣ (се) (-учѣду (се), -учу (се)) гл. свлачи (се).

собучѣн, -а, -о свлачен, го.

сѡда (сѡдѣ) ж. — сѡј (сѡја) м. — сѡја (сѡјѣ) ж. — сѡјка ж. — сѡк и сук м. — сокак (сокака) м. — сокаче (сокачета) с. (дем.). — сокачић (сокачића) м. (дем.). — сѡклица и сѡкница ж. (дем.); и: цѡклица, цѡкница. — сѡкол м. — сѡколов, -а, -о. — сѡлдат м. — сѡлдатов, -а, -о. — сѡлдацки и сѡлдачки, -а, -о. — сѡлдачина ж. — солѣње с. — солй (соляду, солу) 1. соли, посоли. 2. посипа што (нечим); И пѡсе солймо сас шећѣром. — солйло с. — сѡлница и сѡлњача ж. — сѡм м. — сѡмов, -а, -о. — сѡмче (сѡмчета) с. (дем.). — сѡпче (сѡпчета) с. (дем.). — сѡрта ж. — сѡс м. — сѡчан, -чна, -чно. — сѡчно прил. — спава (-аваду, -авају) гл. — спавање с. — спаваћи, -а, -е. — спаваћица ж. — спада и спаћа гл. — спадало с. — спадање и спаћање с. — спа(д)не гл.; Дунав је јако спѡ. — спази (се) гл.

— спаја (се) (-ајаду (се), -ајају (се)) гл. — спајање с. — спаковање с. — спакује (се) гл. — спали гл. — спанаћ (спанаћа) м.

спањи се гл. запањи се.

спари (се) (увене) гл. — спари (се) (сједини се; начини пар) гл. — спас м. — спасава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и спасаје (се) гл. — спасе (се) гл. — Спасовдан м.

спашен, -а, -о спасен.

спекља (се) и спетља (се) (-адџу (се), -ају (се)) гл. — списак (списка) м. — спица ж. — сплав м. — сплакне гл. — спласне (се) гл. — спласти гл. — сплачине ж. мн. — спљосне (се) гл. — спљошти (се) гл. — спл(о)ји гл. — спља прил. — спољашњи, -а, -е (и -о).

спљњи, -а, -е (и -о) спљњи.

спомага (се) (-агаду (се), -агају (се)) и спомаже (се) гл. — спомен м. — споменик м. — спомене (се) и спомени (се) гл. — спомењива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и спомењује (се) гл. — спомењивање с. — споминја (се) (-ињаду (се), -ињају (се)) и споминје (се) (-ињеду (се)) гл. — споминјање с. — спомогне (се) гл. — спопадне гл. — спобразум м. — споразумје се гл. — споразумјева се (-еваду се, -евају се) гл. — споразумјевање с. — според предл. — спореди гл. — споређива (-иваду, -ивају) и споређује гл. — споречка се гл. — справа ж. — спрема предл. — спреда прил. — спрема ж. — спрема предл. — спрема (се) (-емаду (се), -емају (се)) гл. — спреман, -мна, -мно. — спремање с. — спреми (се) гл. — спремно прил. — спречава (-аваду, -авају) и спречаје (-аједу, -ају) гл. — спречавање с. — спречи гл. — спржен, -а, -о. — спржи (се) гл. — спријатељи (се) гл.

сприска (се) (-искаду (се), -искāju (се)) гл. упропасти (се).

спрљен, -а, -о. — спрљи гл. — спровађа (-ађаду, -ађају) гл. — спроведе и спроведе (-едеду и -едеђу, -еђу и -еђу) гл.

спротив прил., предл. против.

спротивно прил. — спрут и спрут м. — спушта (се) (-уштаду (се), -уштају (се)) и спушта (се) (-уштаду (се), -уштају (се)) гл. — спушти (се) гл.

спуштен, -а, -о спуштен.

сравни (се) и сравња (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — сравњава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и сравњује (се) гл. — сравњавање с. — срам (срама) м. и ж. — срамежљив, -а, -о. — срамежљиво прил. — срамји се (-амиду се, -аму се) гл. — ср(а)мота ж. — ср(а)моти (се) (-отиду се, -оту се) гл. — ср(а)мотљив, -а, -о. — ср(а)мотљиво прил.

срамоцки, -а, -о срамотски.

срамоцки прил. срамотски.

срасте (-астеду, -асту) гл. — сраћкалица ж. — срачуна (-аду, -ају) гл. — срашћава (-аваду, -авају) и срашћаје гл. — Србин м. — Србија

ж. — Србијанац (Србијанца) м. — Србијанка ж. — србијански, -а, -о.

Србљи (Србља) м. мн. Срби.

срди (се) гл. — срдљив, -а, -о. — срдна (срдње) ж. — срђење с.

срѣбрас, -ста, -сто срѣбраст.

срѣбр(е)н, -а, -о срѣбрен.

срѣбр(е)нас, -ста, -сто срѣбренаст.

срѣбро с. — сред и срѣди предл. — срѣда (срѣдѣ) ж. — срѣди (се) гл. — ср(е)дина ж. — срѣдње и срѣдовно прил. — срѣдни, -а, -е (и -о) и срѣдован, -вна, -вно. — срѣђен, -а, -о. — срѣђено прил. — срѣђива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и срѣђује (се) гл. — срѣђивање с. — срѣже гл. — Срѣтење с. — срѣтне (се) гл. — срѣћа ж.; син. талија. — срѣћа (се) и срѣће (се) и срѣћајѣ (се) (-ајѣду (се), -ајѣ (се)) гл. — срѣћан, -ћна, -ћно.

срѣћање с. сретање.

срѣћно прил. — срж (сржи) ж. — срйче гл. — срна (срнѣ) ж. — срндак (срндака) и срндаћ (срндаћа) м. — срѣдан, -дна, -дно. — срѣди (се). — срѣза (се) (-ѣзду (се), -ѣзају (се)) гл. — срѣп (срѣпа) м. — Срѣпкиња ж. — срѣпски, -а, -о. — срѣпски прил. — срѣчи гл. — срѣши (се) гл. — срѣце с. — срѣчани, -а, -о; срѣчани болесник. — срѣче гл. — стабло с. — стабљика и стубљика ж.

стаблѣвина ж. зб. осушена стабла кукуруза.

стаѣи гл. — стаѣља гл. — стаѣљање с. — стаѣа (-аѣаду, -аѣају) гл. — стаѣо с. — стаѣање с. — стаѣ(ј)е гл. — стаѣлен, стаѣлена, стаѣлено.

стаѣленас, -ста, -сто стаѣленаст.

стаѣлѣнце (стаѣлѣнѣта) и стаѣлѣнче (стаѣлѣнѣта) с. (дем.). — стаѣлий се (-аклийду се, -аклийу се) гл. — стаѣкло с. — стаѣлаж (стаѣлажа) и стаѣлаж (стаѣлажа) м. и стаѣлажа (стаѣлажѣ), стаѣлажа (стаѣлажѣ) ж. — стаѣлан, -лна, -лно. — стаѣлѣжи (се) гл. — стаѣмний се гл. безл. — стаѣмњава се и стаѣмњива се гл. безл. — стаѣн (стаѣна) (у блоку) (рет.) м. — стаѣне гл.

стаѣни се (стаѣну се) гл. смири се; Стаѣни се и ти једарѣт, никакo нѣмаш мйра.

стаѣница и стаѣија ж. (рет.); и: штаѣија. — становник (становника) м. — станѣје гл. — стаѣње; Жѣна му је у друго стаѣње. — стаѣни (се) гл. — стаѣр, -а, -о. — стаѣра се (-араду се, -арају се) гл. — стаѣрање с. — стаѣрац (стаѣраца) м. — стаѣрачки, -а, -о. — стаѣрачки прил. — стаѣрење с. — стаѣри гл. — стаѣри, -а, -о (одр.) 1. стари. 2. (у именичкој служби) преци; родители; Кошто су наши стаѣри прајили. — старийски и старийски, -а, -о. — старѣјко м.

стаѣрос (стаѣрости) ж. старост.

стаѣрцов, -а, -о старчев.

ста́са (-а́саду, -а́сају) гл. — ства́р (ствáри) ж. — ства́ра (се) (-а́раду (се), -а́рају (се)) гл. — ства́ран, -рна, -рно. — ства́рање с. — ства́рно прил.

ства́рнос (ства́рности) ж. стварност.

ства́рчица ж. (дем.). — ство́р м. — створе́ње с. — ство́ри (се) гл. — ствóрдне (се) гл. — стéга (стола́рска) ж. — стéгне (се) гл. — стéже (се) гл. — стéзање с. — стéкне гл. — стéна (стéне) ж. — стéница ж. — стéња и стéње гл. — стéње с. зб. — стéра гл. — стéсни (се) гл. — стéшња́ва (се) (-а́ваду (се), -а́вају (се)) гл. — стешња́вање с. — стí(г)не гл. — стíд м. — стíдй се (-йди́ду се, -йди́у се) гл. — стидљíв, -а, -о. — стидљíвица ж. — стидљíвко м. — стíђење с. — стíже гл. — стíња се (-а́дý се, -а́ју се) гл. — стíпса (стíпсэ) ж. и м. — стíска (се) гл. — стíскање с. — стíсне (се) гл. — стíшá (се) (-иша́дý (се), -иша́ју (се)) гл. — стíшáва (се) (-а́ваду (се), -а́вају (се)) гл. — стíшáвање с. — стова́ри (се) гл. — стова́ри́ва (се) (-йваду (се), -йва́ју (се)) и стова́ру́је (се) гл. — стова́ривање с. — стóјање с. — стó(ј)й (-о(ј)йду, -о́ју) гл. — стоје́шке и стоје́шки прил. — стóка ж. — стóкин, -а, -о. — сто́лица ж. — сто́личйца (сто́личйце) ж. (дем.). — стóмак (стома́ка) м. — стомáчйй (стомáчййа) м. (дем.). — стонóга ж. — стопáла ж. — стóпи (се) гл. — стóпли (се) гл. — стóти, -а, -о бр. — стотíна ж. — стотинáрка ж. — стотинйца (стотинйце) ж. (дем.). — стóто прил. — сто́цйља се (-йљаду се, -йља́ју (се)) гл.

стра́ (стра́а) м. и ж. страх.

стра́да (-а́даду, -а́дају) гл. — стра́дање с. — стра́жа ж. — стража́р (стража́ра) м. — стража́рење с. — стража́ри гл. — стра́жни, -а, -е (и -о). — стра́жница ж. — стра́н, -а, -о. — стра́на (стра́не) ж. — стра́нац (стра́нца) м. — стра́нка и стра́нкиња ж. — стра́но прил.

стра́нски, -а, -о стра́нски.

стра́овање с. страховање.

страбта и страдћа ж. страхота.

страу́је гл. страхује.

стра́шан, -шна, -шно. — стра́шило с. — страшљíв, -а, -о. — страшљíвац (страшљíвица) м. — страшљíвица ж. — страшљíвко м. — стра́шно прил. — стрвй́на ж. — стрéја ж. — стрé(ј)ица ж. (дем.). — стрéла (стрéле) ж. — стрéлац (стрéнца) м. — стрелица (стрелице) ж. (дем.). — стрéља (се) (-éљаду (се), -éља́ју (се)) гл. — стрéљање с. — стрéмйй (-éмйду, -éмý) гл. — стрéпња (стрéпње) ж. — стрéсэ (се) (-éсэду (се), -éсý (се)) гл. — стрéфи (се) гл.

стрижа́ње с. стрижење.

стрижé (-йже́ду, -йжý) гл. — стрй́на ж. — стрй́нин, -а, -о. — стрй́ц м.; сестре од стрй́че́ва. — стрй́цов и стрй́чев, -а, -о. — стрля́ (се) (-а́дý (се), -а́ју (се)) гл. — стр́м, -а, -о. — стр́ман, -мна, -мно. — стрмй́на ж. — стр́м(н)о прил. — стрмогла́ви се гл. — стрмогла́во прил.

— стровали (се) гл. — стровалџива (се) (-йваду (се), -йвџу (се)) и стровалџје (се) гл. — строг, -а, -о. — строго прил. — строгос(т) (строгости) ж. — стрџши (се) гл. — стрпџа (се) (-џду (се), -џју (се)) гл.

стрпџни с. непром. стрепљене; Имај стрпџни док не дође и ђн.

стрпй (се) гл. — стрплџне и стрплџне с. — стрплџв, -а, -о. — стрплџиво прил. — стрплџше (се) гл. — стругџтине ж. мн. — стружџ (-ужџду, -ужџу) гл. — струја (струјџе) ж. — стру(ј)й (-ў(ј)йду, -ўјџу) гл. — струк (струка) м. — струка м.

струнй (-унйду, -унў) гл. подстакне, ободри, побуди.

струче (стручета) с. струк (биљке).

с(т)рченийца ж. срчаница (на колима).

стршаль и стршањ (стршальа и стршља, стршања и стршња) м. стршель.

сту узв. — стуб м. — стубац (стўпца) м.

стубле (стубџлџ) и стублице ж. мн. лестве.

стужи се гл. — стукне (се) гл. — стўпа и стўпица ж. — стўпац (стўпца) м. — ступчйћ (ступчйћна) м. (дем.). — стучџ (се) (-учџду (се), -учџ (се)) гл. — стўца гл. — субџта (субџте и субџтџе) ж.

субџтњи, -а, -е, (и -о) субџтни.

сўв, -а, -о. — сувџрак (сувџрка) м.

сувџљка ж. (рет.) в. чўнак.

сувйшак (сувйшка) м. — сувйшан, -шна, -шно. — сувйше прил. — сўво прил. — сўво (сўвога) с. — сўд м. — сўд (сўда) (судска зграда, суд, суђење). — сўдац (сўца) м. (рет.) и судйја м. — судбйна ж. — сўди (се) гл. — судй(ј)ин, -а, -о. — судйћ (судйћна) м. (дем.). — суднйца ж. — сўђен, -а, -о. — сўђенйк (сўђенйка) м. — сўђенйца ж. — сўђење с. — сужџџе (се) (-џџду (се), -џџу (се)) и сужйва (се) (-йваду (се), -йвџу (се)), сужџје (се) гл. — сужџење с. — сўза ж. — сўзав, -а, -о. — сўзавн и сўзи гл. — сўзица ж. (дем.). — сўје-вџран, -рна, -рно. — сукџње с. — сукнџн, -а, -о. — сўкно с. — сўкња ж. — сўкнйца и сукнйца (сўкнйце и сукнйце) ж. (дем.). — сўкоб (сўкоба) м. — сукџби (се) гл.

сулўцкас, -ста, -сто сулуд.

сўма ж. сума, свота.

сумйва (се) (-йваду (се), -йвџу (се)) гл. умйва (се).

сумйвџње с. умйвџње.

сумйвџн, -а, -о умйвџн.

сумйја (се) и сўмје (се) гл. умнје (се).

сўмља (сўмљаду, сўмљџју) и сўмња (сўмњаду, сўмњају) гл. — сумљџне и сумњџне с. — сумљйв и сумњйв, -а, -о. — сумљйво и сумњйво прил. — сўмња (сўмње) ж. — сўмпор м.; син. џншлог. — сумпорйше и сумпурйше гл.; син. џншлогује. — сўмпоров, -а, -о. — сўнђер (сўнђџра) м. — сўнце с. — сунчџ се (-џду се, -џју се) гл.

сунчоглад и сунчоглед м. сунцокрет; и: чинчоглад, чинчоглед.

супа ж. — супарош м. — супача ж. — супротан, -тна, -тно. — супротно прил. — сѹпруг м. (рет.) в. муж. — сѹпруга ж. (рет.) в. жена. — сѹр, -а, -о. — сѹрва (се) гл. — сѹрвање с. — сѹров, -а, -о. — сѹротка и сѹрутка ж. — сѹсрет (сѹсрѣта) м. — сѹсрѣтање и сѹсрѣћање с. — сѹсрѣтне (се) гл. — сѹтра прил. — сѹтрадан и сѹтридан прил. — сѹтрашњи, -а, -е (и -о). — сѹтрашњица ж.

сѹцки, -а, -о судски.

сѹче гл. — сѹша ж. — сѹши (се) гл. — сѹѣди се гл.

Т

та, те зам. — та, та узв. — табакѣра (табакѣре) ж. — табана ж. — табла (табле) ж. — таблица ж.; таблица мложѣна. — таван (тавана) м. — тавански, -а, -о. — тадашњи, -а, -е (и -о). — тад(е), тадека, тадена, таденак и тадер прил. — тај, та, то, ти, те, та зам.

та(ј)и (та(ј)иду, тају) гл. 1. цури. 2. држи у тајности.

тајна ж. — тајник м. — тајница ж. — тајно прил. — тајнос(т) (тајности) ж. — такав, таква, такво. — так(в)и, -а, -о. — такмичење с. — такмичи се гл. — такне гл. — тако прил. — такође(р) речца; прил. — такса ж. — таксира (-ираду, -ирају) гл. — такт м. — тал м.; син. мѣраз. — талас м. — таласа (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — таласав, -а, -о. — таласић м. (дем.). — талија ж.; син. срѣћа.

талијан прил. сачуван је само облик за м. род.; в. талишан.

Талијанац (Талијанца) м. Италијан.

Талијанка ж. Италијанка.

талијански, -а, -о италијански.

талишан, -шна, -шно таличан.

талог (талѳга) м. — талѳжење с. — талѳжи се гл. — талѳзина, толѳзина и тулѳзина ж.

талѳге (талѳга) ж. мн. шгуле, ходуље.

тама (тамѣ) ж. — таман, -мна, -мно. — таман речца. — тамбура ж. — тамбураш (тамбураша) м. — тамбурашки, -а, -о. — тамбурица (тамбурице) ж. (дем.). — тамјан и тамњан (тамјана и тамњана) м. — тамјаника и тамњаника (тамјанике и тамњанике) ж. — тамјански и тамњански, -а, -о. — тамни (се) (тамниду (се) и тамниду (се), тамну (се)) гл. — тамнило с. — тамница ж. — тамно прил. — тамноћа ж. — тамо, тамока(р), тамона, тамонак(а) прил. — танак, танка, танко. — танко прил. — танкоћа ж. — танѣње с. — тањи (се) гл. — тањир (тањира) м. — тањирѣ и тањирѣ (тањирѣћа и тањирѣћа) м. (дем.). — тапѳја ж. — тапка гл. — тапкање с. — тапша и тапше гл. — тапшање и тапшење с. — тарѳба ж. — тарѳна ж. (обично у мн.).

тараси се и тараше се гл. спасе се (некога или нечега).

тáрга (тáргѐ) ж. — тáрница ж. мн. — тáс (тáса) и тáсић (црквени) м.
тáс (тáста) м. таст.

тáстов, -а, -о. — тáта (тáтѐ) м. — Тáтар м. — Тáтарка ж. — тáтарски,
-а, -о. — тáтица м.

тáцна ж. послужавник.

тáчан, -чна, -чно. — тáчка ж. — тáчкица ж. (дем.). — тáчно прил.
— тáшна (тáшнѐ) ж. — тáшта ж. — тáштин, -а, -о. — твѡј, твѡја,
твѡје и твѡјо, твѡ(ј)и, твѡ(ј)е, твѡја зам. — твѡр м. — твѡров, -а, -о.
— твѡрд, -а, -о. — твѡрди (се) гл. — твѡрдйна ж. — твѡрдйца ж. и м.
— твѡрдо прил. — твѡрдоглав, -а, -о. — твѡрдѡна ж.

теглић (теглића) м. ручна вага са фeдером.

тѐгло с. (посуда). — тѐгльење с. — тѐгли (се) гл. — тѐгѡба ж. — тѐгѡбан,
-бна, -бно. — тѐгѡбно прил. — тѐжак, -шка, -шко. — тѐжй (тѐжйду,
тѐжй) гл. — тѐжина ж. — тѐжна (тѐжнѐ) ж. — тѐзга (столарска)
ж. — тѐк прил. — тѐкућа (вода, година) прид. — тѐлад (тѐлади
и тѐладй) ж. зб. — тѐле (тѐлѐта) с.; Буљи кѡ тѐле у шарѐна врата.
— тѐлеграм и тѐлиграм м. — тѐлевйзор м. — тѐлеграф и тѐлиграф
м. — тѐлеграфйше гл. — тѐлѐнце (тѐлѐнцѐта) с. (дем.). — тѐлѐтина
и тѐлѐћина ж. — тѐлѐћи, -а, -е (и -о). — тѐлефон и тѐлифон (тѐлефонa
и тѐлифонa) м. — тѐлефонйра (-йраду, -йрăју) гл. — тѐли (се) гл.
— тѐлићи (тѐлића) м. мн. — тѐло с. — тѐме (тѐмена) с. — тѐмель
(тѐмѐља) м. — тѐмпѐратура (тѐмпѐратурѐ) ж. — тѐоци м. мн.

тѐпика ж. тепих.

тепсија ж. — тепси(ј)йца (тепси(ј)йцѐ) ж. (дем.). — тѐра (се) гл.; тѐра
лѡв; тѐра шáлу; тѐра инáт; тѐра пѡцме; тѐра њигѡво. — тѐрање
с. — терѐн (терѐна) м. — тѐрет (терѐта) м. — терѐти (се) гл.
— терѐћење с. — тѐсан, -сна, -сно. — тѐсање с. — тѐсла ж. — тѐсно
прил. — тѐсноћа ж. — тѐстѐра ж. — тѐстерйсање с. — тѐстерйца
(тѐстерйцѐ) ж. (дем.). — тѐстерйше гл. — тѐсто с. — тѐта ж.
— тѐтин, -а, -о. — тѐтка ж. — тѐткин, -а, -о. — тѐткица ж. (дем.).

тѐфтере ж. мн. прње, ствари.

тѐча (тѐчѐ) м. тетак.

течѐ гл. — течѐње с.

тѐчйн, -а, -о тетков.

тѐчнос (тѐчности) ж. течност.

тѐшки, -а, -о (одр.) 1. тѐшки. 2. за ж. род тѐшка, трудна, бремена.

тѐшкоћа ж. — тѐшњи, -а, -е (и -о) (комп.). — тй зам. — тигáњ (тигáња)
м. — тигáњче (тигáњчѐта) с. (дем.). — тигáњчић (тигáњчића) м.
(дем.).

тйзуль м. в. њйзуль.

тйј, -ја, -је (и -јо) тих.

тйјо прил. тихо. — тйква ж. — тйквин, -а, -о. — тйквица ж. (дем.).

тйл м.

тйне (тйнесу, тйну) гл. в. отй(д)не.

тйнта ж. хемијска оловка.

тиња (-аџу, -ају) гл. — тињање с.

тињй (тињйду, тињу) гл. кува се на слабој ватри.

тињи (тињиду, тињу) гл. тањи, тегли; Имамо и оклѣгйју што тињимо обгу.

типа ж.; само у изр. типа на типу „јакo поцепан“; „сав искрпљен“.

типла (типле) ж. (обично у мн.) распепани пругићи који се причвршћују за таваницу (плафон) да би се могло малтерисати.

типса ж. стипса.

тиска (се) гл. — тйскање с. — тйсне гл. — тйтра (каменчић) ж. — титра се (-аџу се, -ају се) гл. — титрање с. — тйфос и тйфус м.

тица ж. птица.

тйче (тйчета) с. птиче.

тйче се гл. безл. тиче се.

тйчи(ј)и и тйчје, -а, -е (и -о) птичији.

тйчица ж. (дем.) птичица.

тйчурйна ж. птичурйна.

тиш (-аџу, -ају) гл.

тишйна ж.

тишлер м. столар.

тишлерџ (тишлерџа) м. 1. столарски занат. 2. столарија, столарски производи.

тишлеров, -а, -о столаров.

тишлерски, -а, -о столарски.

тиштй (тиштйду, тйшту) гл. — ткā (-аџу, -ају) гл. — ткāља и ткāчка ж. — тканйна ж. — ткāње с. — тѳ I зам. то; Тѳ значи кромпйр са сѳсом и мѳсом. II везн. Штѳ прѣ, тѳ бѳље.

тѳбош м. добош.

тобошар (тобошара) м. добошар.

тобџйа м. — товар м. — товарење с. — товари (се) гл.

тоџага ж. тољага.

тѳк м. — толики, -а, -о. — толико прил. — толицак, -цка, -цко и толицки, толицни, -а, -о. — толицко и толицно прил.

толмач (толмача) м. тумач.

толмачи гл. тумачи.

толуска и тулуска ж. — тѹмбола и тѹмбула ж. — тѹне гл. — тѹнење с.
— тѹп м.; Глув кѹ тѹп.

тѹпал, -ла, -ло топао.

топй (се) гл. — топлы (се) гл. — топлына ж. — тѹпло прил. — топлѹта и топлѹћа ж. — топлѹење с. — тѹпов, -а, -о. — топлѹа ж. — топлѹин, -а, -о. — тополѹвина ж. — топчыћ (топчыћа) м. (дем.). — тѹрба (тѹрбѹ) ж. — тѹрбйн, -а, -о. — тѹри гл. — тѹрон и тѹроњ (тѹрѹна и тѹрѹна) м. — тѹрта ж. — тѹртица ж. (дем.).

тотрљајка ж. нека врста воденице; реч је сачувана само у изр. клепѹење кѹ тотрљајка; йду му ўста кѹ тотрљајка „многѹ говори“.

тѹцило с. — тоциља се (-йљаду се, -йљају се) гл. — тоциљајка ж. — тоциљање с. — тѹчак (тѹчка) м. — точы гл. — точыћ (точыћа) м. (дем.). — тѹ узв. за гоњење коза. — трава (травѹ) ж. — травка ж. (дем.). — трављйв, -а, -о. — травњак м. — травуљак (травуљака) м. — травуљина ж. — травуриѹна ж. — траг м. — трагѹ (-ѹдѹ, -ѹју) гл. — трагање с.

трагѹча ж. натегѹча.

тражѹење с. — тражи (се) гл. — тражня (тражњѹ) ж. — трајан, -јна, -јно. — трајане с. — трајс гл.

трајбер (трајбѹера) м. хајкач у лову; син. гонѹш.

трајно прил. — трајнос(т) (трајноѹсти) ж. — трак узв. — трака ж. — трактор м. — тракторйст м. — трап м.; Мѹж да мѹтемо кромпйре јел цвѹклу у трап. — трап (касање) м. — трафика (тровоина) ж. — трачѹра ж. — тѹба (тѹбѹ) ж.

тѹбу (тѹбува) м. тѹбух.

тѹбушас, -ста, -сто тѹбушаст.

тѹбушѹта прид. (о жени) трудна.

тѹбушѹти, -а, -о (одр.). — трѓне (се) гл. — трѓовање с. — трѓѹвац (трѓѹвца) м. — трѓѹвина ж. — трѓѹје гл. — трѹба гл. — трѹбање с. — трѹби гл. — трѹгер (трѹгѹера) м., обично у мн. трѹгѹри. — трѹзан, -зна, -зно. — трѹм и трѹн м.; син. шѹпа. — трѹма (трѹмѹ) ж. — трѹне гл. — тренѹтак (тренѹтка) м. — тренѹтно прил. — трѹпавица ж. — трѹпѹрење с. — трѹпѹри гл. — трѹпља и трѹпље гл. — трѹпне гл. — трѹпты (-ѹптыду, -ѹпты) гл. — трѹпће гл. — трѹс и трѹс узв. — трѹсак (трѹска) м. — трѹсѹ (се) (-ѹсѹду (се), -ѹсѹ (се)) гл.

трѹсйра (-йраду, -йрају) гл. в. адресйра.

трѹска (се) гл. — трѹскање и трѹскање с. — трѹсне и трѹсне гл.

трѹњак (трѹњка) м. кладња (снопова жита).

трѹће и трѹћо прил. — трѹћи, -а, -с (и -о). — трѹћина ж. — трѹћи (се) гл.

трѹшење с. трѹсење.

трѹшња ж. — трѹшњин, -а, -о. — трѹшњѹв, -а, -о; трѹшњѹва ракија.
— трѹштѹн, -а, -о, само у изр. типа: лѹд трѹштѹн „сасвим лѹд“.

— трешти (-џштйду, -џштѹ) гл. — трза (се) гл. — трзне (се) гл. — три бр. — Три Јерарха м. — тридесет и три(ј)ес бр. — тридесџти, -а, -о бр. — триња ж., обично у мн. триње. — триња (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — трињање с

трипли, -а, -о троструки.

тришло прил. — трипут прил. — триста и тристо бр.; триста чуда. — трица ж., обично у мн. трице. — тркаш (тркаша) м. — тркне гл.; тркне до дућана. — трлица (за конопљу) ж. — трло с. — трља (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — трљање с. — трн (трна) м. Дић идиџи? Идем до трна и натрак. — трнић (трнића) м. (дем.). — трнов, -а, -о. — трновит, -а, -о.

трнтор и трнтош м. трут (код пчела).

трњар (трњара) м. трњак.

трње с. зб. — тробјан, -јна, -јно. — трја и трј(ј)е бр. — тро(ј)ица м. — тром, -а, -о и трнав, -а, -о. — трмо и трнаво прил.

троњавица ж. трома, мека женска особа.

троњавко м: тромања, тром и мек мушкарац.

трп и труп узв. — трпа и трпа гл.

трпа прил., само у изр. типа: трпа је „јако је пијан“; осто је трпа „остао је без иједне парице“ (обично при картању).

трпање и трупање с. трупање.

тропар (-аду, -ају) гл. прстурa, тражи (нешто).

трпка и трупка гл. — трпкање и трупкање с. — трпне и трупне гл.

трбска (-бскаду, -бскају) гл. лупа јако.

трбскот (трава) м. — трбструко прил. — трбшак (трбшка) м. — трбшан, -шна, -шно. — трбшење с. — трбши (се) гл. — трбшица ж., обично у мн. трбшице.

трбшари (се) гл. троши (се) мало по мало, али често; Не купујемо ббзни штџ, али трбшари се ба за овџ, ба за онџ.

трпа (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — трпање с. — трп(е)љив, -а, -о. — трп(е)љиво прил. — трпй (се) гл. — трпйја (болест) ж. — трпљење с. — трси гл. — трска ж. — тртица (птитце) ж. — тртичйца (тртичйце) ж. (дем.).

тртџе гл. брбља, лупета; непрестано говори.

труд (напор) м. — труд и трут (гљива) м. — труди (се) гл. — трудна (о жени) прид. — трује (се) гл.

трукује гл. 1. штампа. 2. дактилографйше.

трул, -а, -о труо.

трулеж (трулежа) м. — трулење с. — трули (-улиду, -улу) гл.

трумпџт(л)а (трумпџт(л)џ) ж. тромпета.

трѹн м. — трунић (трунића) м. (дем.). — труње с. зб. — труњица ж. (дем.). — трѹп м. — трѹпац (трѹпца) м. — трѹпина и трѹпица ж. трѹћа (се) (-ућаду (се), -ућају (се)) гл. мучи се непрестаним премештањем, непрестаним одлажењем од места до места.

трѹца (се) гл. тресе (се), дрма (се). — трѹцка (се) гл. — трѹцне (се) гл. — трѹчање с. — трѹчећ(к)и прил. — трѹчй гл. — трѹшав, -а, -о и трѹшави, -а, -о (одр.). — трѹшави (се) гл. — трѹшавица ж. — трѹшавко м.

трѹшење с. чишћење терена од корова, трња, жбуња.

трѹшчър (трѹшчъра) м. — тѹ, тунă, тунăк(а), тунакăн(а) прил. — тѹвљење с. — тѹви гл. — тѹга (тѹгѣ) ж. — тѹговање и тѹгување с. — тѹгѹје гл. — тѹд(с), тѹдека, тѹдекана, тѹдена, тѹденака, тѹдер прил. — тѹћ, -а, -е (и -о). — тѹђе и тѹђо прил. — тѹђење с. — тѹђи (се) гл. — тѹђин м. — тѹђина ж. — тѹђинка ж. — тѹђински, -а, -о. — тѹжакă се гл. — тѹжан, -жна, -жно. — тѹжба ж. — тѹжбеница ж. — тѹжђење с. — тѹжи (се) гл. — тѹжно прил. — тѹкне (се) гл.

тѹкнут, -а, -о шашав, анормалан.

тулѹмба ж. ножеви у вршалици.

тулѹмба (се) и тѹмба (се) гл.

тулѹска ж. кукурузни клип без зрна.

тѹмба и тулѹмба ж. — тѹмбање с.

тумбарă (-ăдѹ, -ăју) гл. тумара, тражи по мраку.

тунѣл (тунѣла) м. — тѹнав, -а, -о.

туњаѡвица ж. туњава женска особа.

туњаѡвко м. — тѹп, -а, -о. — тѹп узв. — тѹпав, -а, -о. — тѹпи (се) гл. — тѹпка гл. — тѹпкање с. — тѹпљење с. — тѹр (на панталонама) м. — тѹра (се) (тѹраду (се), тѹрају (се)) гл. — тѹри (се) гл. — Тѹркиња ж. — тѹрне гл. — турпѡја ж. — тѹрски, -а, -о. — тѹрски прил. — Тѹрчин м.

тѹта (тѹтаду, тѹтају) гл. изазива пса (да лаје, да скаче на некога).

туткăл (туткăла) м. туткало.

туткалѡсање с. — туткалѡше гл.

тѹтне гл. изазове пса (да залају, да скочи на некога).

тутњаѡва ж. — тутњање с. — тутњй гл. — тѹтор (црквени) м. — тѹц узв. — тѹца (се) гл. — тѹцање с. — тѹце (тѹцета) с. — тѹцка (се) гл. — тѹцне (се) гл. — тѹч м. — тѹча ж. — тѹчан, тѹчана, тѹчано и тѹчен, тѹчена, тѹчено. — тѹчѣ (се) (тѹчѣду (се), тѹчѹ (се)) гл. — тѹчѣн, -а, -о. — тѹћ и тѹћу узв.

Ћ

ћă и ћă узв.

ћака ж. ток (за сабљу).

ћакнут, -а, -о. — ћале (ћала и ћалета) м. (рет.). — ћалов, -а, -о. — ћаћа (ћаћё) м. (рет.). — ћаћин, -а, -о. — ћѣад(а) (ћѣади и ћѣади) ж. зб. — ћѣбе (ћѣбета, ћѣѣта) с. — ћѣбѣнце (ћѣбѣница и ћѣбѣнѣта) с. (дем.). — ћѣла (ћѣлѣ) ж. — ћѣлав, -а, -о. — ћѣлави гл. — ћѣлавко м. — ћѣлављѣње с. — ћѣлѣја (у саћу) ж.

ћелофан (ћелофана) м. в. целофан.

ћентура ж. опасач; < рум. centură.

ћѣр (ћѣри) и ћѣрка (ћѣркѣ) ж.

ћѣрај узв. за испољавање чуђења, употребљава се само у Радимњи па се често користи и при исмејавању Радимаца.

ћѣрамѣда и ћѣремиѣда ж. — ћѣркин, -а, -о. — ћѣркица и ћѣрчица ж. (дем.).

ћѣзуљ м. именеак; и: тѣзуљ.

ћѣлиим (ћѣлиѣма) м. — ћѣлиѣмски, -а, -о. — ћѣлиѣмче (ћѣлиѣмчѣта) с. (дем.).

ћѣк (ћѣка) м. кљун; < рум. cioc.

ћѣк узв. в. чѣк.

ћѣрав, -а, -о и ћѣраѣви, -а, -о. — ћѣраѣви гл.

ћѣраѣвило и ћѣровѣло с. ћѣрило, слѣпило.

ћѣраѣвица ж. — ћѣравко м. — ћѣса (ћѣсѣ) и ћѣсаѣвко м. — ћѣсав, -о. — ћѣшак (ћѣшка) м. и ћѣшка ж. — ћѣшкас(т), -ста, -сто. — ћѣба (ћѣбѣ) (код птица) ж.

ћѣба ж. женска плетеница увијена у котур и причвршћена на потиљку.

ћѣла (ћѣлѣ) ж. капица за ћѣбу која се носи испод мараме.

ћѣла (ћѣлѣ) ж. чула (овца).

ћѣли и ћѣљи (уши) гл. — ћѣпа (ћѣпѣ) ж. — ћѣпѣца (ћѣпѣцѣ) ж. (дем.). — ћѣприја ж. — ћѣпри(ј)ѣца (ћѣпри(ј)ѣцѣ) ж. (дем.). — ћѣран (ћѣраѣна) м. — ћѣранѣв, -а, -о. — ћѣрка ж. — ћѣркин, -а, -о. — ћѣркица ж. (дем.).

ћѣрче (ћѣрчѣта) с. ћѣре.

ћѣрчија ж. ћѣрчија.

ћѣсак (ћѣска) м. мућак, ништа.

ћѣскија ж. ћѣскија.

ћѣстер м. столарско ренде.

ћѣстерѣше гл. (о столару) рендише.

ћѣт узв. — ћѣтање с. — ћѣтѣнке прил. — ћѣти (ћѣтиду, ћѣтѣ) гл. — ћѣтљѣв, -а, -о. — ћѣтљѣвѣца ж. — ћѣтљѣвко м. — ћѣш узв. — ћѣшка гл. — ћѣшне гл. — ћѣшнут, -а, -о (ћакнут).

У

у предл.; Дб сам му новац у зајам; Да пијемо у твоје здравље; Да и пратите до у на крај села; уз облике акузатива преузима функцију локатива: Седи у собу; Је бјо у школу; Држи у зубе. — у и у узв. — убада (-ададу, -адају) и убођаје (-аједу, -ају) гл. — убадање с. — убеди (се) гл. — убедљив, -а, -о. — убеђен, -а, -о. — убеђење с. — убеђива (се) (-йваду (се), -йвају (се)) и убеђује (се) гл. — убеђивање с. — убележи (се) гл. — убере гл.

убива (се) (-йваду (се), -йвају (се)) гл. 1. убија (се). 2. жуљи.

убивање с. 1. убијање. 2. жуљење.

убија (се) (-йяду (се), -йјају (се)) гл. — убијање с. — убијен, -а, -о. — убијено прил. — убист(в)о с. — убица (убице) м.

убје (се) гл. 1. убије (се). 2. много мари; Ђбе се за децу.

ублажава (-аваду, -авају) и ублажаје (-аједу, -ају), ублажује гл. — убљује (се) гл. — убоде (се) гл.

уббри (се) гл. в. оббри (се).

убрза (-аду, -ају) гл. — убрише (се) гл. — убр(ј)и (-(ј)иду, -ју) гл.

убрука (се) гл. в. обрука (се).

убува (се) (-уваду (се), -увају (се)) гл. в. обува (се).

убување с. в. обување.

убуђа се (-аду се, -ају се) гл.; и: обуђа се. — убуђави се гл.; и: обуђави се.

убује (се) гл. обује (се); и: обује (се).

убукива (се) (-йваду (се), -йвају (се)) и убукује (се) гл. в. обукива (се), обукује (се).

увађа (се) (-ађаду (се), -ађају (се)) и увеђаје (се) (-аједу (се), -ају (се)) гл. — увађање с. — уважава (-аваду, -авају) гл. — уважавање с. — уважње с. — уважи гл. — увала ж. — ували (се) гл. — увалина ж. — увалња (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — увалњава (се) (-йваду (се), -йвају (се)) и увалује (се) гл. — увалњавање с.

увати (се) и уфати (се) гл. ухвати (се).

уваћа (се) и уфаћа (се) гл. хвата (се).

увезде и уведје (-едеду и -едеду, -еду) гл. — увежба (се) и увецба (се) гл. — увеже гл. — увезива (-йваду, -йвају) и увезује гл. — увек прил. — увелико прил. — увелича (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — увеличава (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — увене (се) гл.

увено, -нула, -нуло увенуо.

уверава (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — уверавање с. — уверен, -а, -о. — уверење с. — увери (се) гл. — увећа (се) (-аду (се), -ају (се)) гл. — увећава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и увећаје (се) (-аједу (се), -ају (се)) гл. — увеча(р) прил. — увија (се) (-йяду (се), -йјају (се))

гл. — увијање с. — увине (се) гл. — увинут, -а, -о. — ўвис прил.
— увије (се) и ўвје (се) гл. — ўвлака (за јастук) ж. — ўво (ўва и
ўвета) с.

увр предл. уврх.

уврѣба (-ѣбаду, -ѣбају) гл. — ўвреда ж. — уврѣдљив, -а, -о. — уврѣђен,
-а, -о.

увређује (се) гл. вређа (се).

уврне (се) гл. — уврња (се) и уврње (се) гл. — уврсти (се) гл. — увршен,
-а, -о. — уврши гл. — увршњива (се) (-иваду (се), -ивају (се)) и
увршњује (се) гл. — увучѣ (се) (-учѣду (се), -учу (се)) гл. — увучѣн,
-а, -о. — угађа (-ађаду, -ађају) гл. — угађање с. — угаљ и ўгљен
м. — угане гл. — уганя гл. — ўгао (ўгла) м. (рет.) в. һошак.
— ўгар (ораница) м. — угарак (угарка) м. — угари и угарише гл.;
и: огари. — угаси (се) гл.

угѣга (-егаду, -егају) гл. ухвати (на делу).

угиња (се) и угине (се) гл. — углави (се) гл. — углади (се) гл.
— угланца и угланцује гл. — ўглас прил. — углачѣ (се) (-аду (се),
-ају (се)) гл. — угледа (спази) гл. — угледа се (-ѣаду се, -ѣају се)
гл.; Угледа се на бца.

углипа се (-ипаду се, -ипају се) и углипи се гл. углиби се.

углѣвље и углѣње с. зб.

углѣби гл. казни новчаном казном.

углѣни, -а, -о. — углѣнйше (се) гл. — ўгне (се) гл.

угнѣ(ј)и се гл. огноји се; и: огнѣ(ј)и се.

ўгнут, -а, -о. — угњави гл. — угњѣди се гл. — угњѣца гл. — угњѣчи
гл. — угњйје се гл. — уговара се (-араду се, -арају се) гл.
— уговарање с. — угѣви гл. — ўговор м. — уговори се гл. — угѣди
гл. — угѣ(ј)и (се) гл.

угорй гл. 1. ражари (ватру). 2. иструли (ћубре).

угѣсти гл. — уграби гл. — угради гл. — угрѣје (се) гл. — угрйзѣ (се)
(-йзѣду (се), -йзу (се)) гл. — угрйзне (се) гл. — угрне (се) гл.; и:
огрне (се). — угрѣзи гл. — угрѣва (се) (-ѣваду (се), -ѣвају (се)) гл.
— угрѣва (се) гл. — угрѣра (се) (-ѣраду (се), -ѣрају (се)) гл. — угрѣрне
гл. — угрѣши (се) гл. — угрѣшује (се) гл. — уда (се) гл. — удава
(се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — удавање с. — удави (се) гл.
— удављеник (удављеника) м. (рет.) в. дављеник. — удадба ж.
— удаја ж. — удаљава (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — удаљаване
с. — удаљен, -а, -о. — удаљено прил. — удаљи (се) гл. — удара
(се) гл. — ударац (ударца) м. — удари (се) гл. 1. удари (се), лупи
(се). 2. наиђе; И на њѣга смо ударили; Њшо и ударјо у шму на
јѣну кћу. — удвоје прил. — удвѣ(ј)и (се) гл. — удвострѣчи (се) гл.
— удѣнс гл. — удѣси (се) гл. — удѣшава (се) (-аваду (се), -авају (се))
и удѣшaje (се) (-ajeду (се), -ajeју (се)) гл. — удило с.

удинстује гл. заврши динствовање.

удица ж. — удѡвац (удѡвца) м.

удовиџин, -а, -о удовичин.

удовѡљи гл. удовѡљи.

удѡвѡѡв, -а, -о удовѡвѡв.

удруџи се гл. — удуби (се) гл. — удубљава (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)) и удубљаје (се) (-ѡјѡду (се), -ѡјѡ (се)) гл. — уџе гл. — уџари (се) гл. — уџас м. — уџасан, -сна, -сно. — уџасно прил. — уџе (уџета) с. — уџива (-иваду, -ивѡју) гл. — уџивање с. и уџива(н)џија ж. — уџитак (уџитка) м. — уџљѡби гл. — уџњѡ (уџњѡдѡ) гл. — уз(а) предл. — узѡјми (се) гл. — узѡјмљива (се) (-иваду (се), -ивѡју (се)) и узѡјмљѡје (се) гл. — узѡјмљивање с. — уџак, -ска, -ско. — узѡлуд прил. — узѡре гл. (рет.) в. обѡре. — уџбрџица ж. — уџбрѡ прил. — уџбуди (се) гл. — уџбѡни (се) гл. — уџбуњива (се) (-иваду (се), -ивѡју (се)) и уџбуњѡје (се) гл. — уџбуњивање с. — узвѡри (се) гл. — уџвик м. — уџвикне гл. — уџвишѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)) и уџвишѡје (се) гл. — уџвиши (се) гл. — уџвишѡње с. — уџвѡдни, -а, -о. — уџвѡдно прил. — уџврѡти гл. — уџврѡћа гл. — уџврѡи се (-врѡиду се, -врѡѡ се) гл. — уџврѡда се гл. — уџврѡе гл. — уџда ж., обично у мн. уџде, ѡешѡе се користи облик уџџица, односно уџџице ж. мн. — уџџигне (се) гл. — уџџиже (се) гл. — уџџише гл. — уџџиџи (се) гл.

уздрѡти гл. уздрѡти.

уздрѡма (се) гл. — узџуж прил. — узџим(љ)а (се) и узџимље (се) гл. — узџим(љ)ање с. — узџѡши и уџѡши гл. — узџегне се гл. — узџетџи (се) гл. — узџѡкне (се) гл. — узџме (се) гл. — узџнемирѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)) гл. — узџнемирѡвање с. — узџнемирѡње с. — узџнемири (се) гл. — узџнѡјен, -а, -о. — узџнѡ(ј)и (се) гл. — узџре гл. — узџрасте (-ѡстеѡду, -ѡстеѡ) гл. — узџри гл. — узџрок м. — узџруџѡ (се) (-ѡѡѡ (се), -ѡју (се)) и узџру(ј)џи (се) (-у(ј)ѡду (се), -ујѡ (се)) гл. — узџруџѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвѡју (се)) гл. — узџруџѡвање с. — уџ узв. — уџја (уџје) и уџјак (уџјке), уџјѡц (уџјѡца), уџјѡка (уџјѡке) м. — уџјѡлови (се) гл.; в. и ојѡлови (се). — уџјѡм (уџјѡма) м.

уџје (се) (уџјѡѡ (се)) гл. уџјѡе (се).

уџјѡда (се) (-ѡѡѡду (се), -ѡѡѡју (се)) гл. — уџјѡѡмпѡт и уџјѡѡнѡт прил. — уџјѡѡвање с. — уџјѡѡџни (се) гл. — уџјѡѡџњање с. — уџјѡѡџива (се) (-ѡѡѡду (се), -ѡѡѡју (се)) и уџјѡѡџѡје (се) гл. — уџјѡѡџивање с. — уџјѡѡџен, -а, -о. — уџјѡѡџѡчено прил. — уџјѡѡџѡчи (се) гл. — уџјѡѡџѡ прил. — уџјѡн, -а, -о. — уџјѡна ж. — уџјѡтру прил.

уџјѡтру прил. сутра уџјѡтру.

уџѡка ж. хука.

уџѡѡже (се) гл.; Кѡд ми се уџѡѡже прилѡѡка. — уџѡѡлѡпи гл.

уџѡѡља (се) (-ѡѡѡду (се), -ѡѡѡју (се)) гл. уџѡѡрѡѡ (се).

умерише се и умирише се гл. усмрди се.

умѣтак (умѣтка) м. четири жице на тканини; Четири жице у један умѣтак.

умѣт(н)е (се) гл.

умѣћа (се) и умѣће (се) гл.

умѣћање с. — умѣша (се) (-ѣшаду (се), -ѣшају (се)) гл. — умиљава се (-ѣваду се, -ѣвају се) и умиљује се гл. — умиљавање с. — умирање с. — умйре гл. — умйри (се) гл. — умлитави се гл. — умлѡжење и умнѡжење с. — умлѡжи (се) и умнѡжи (се) гл. — умњак м. — умѡкри (се) гл. — умор (умѡра) м. — уморан и умѡрен, -а, -о. — умѡри (се) гл. — уморно прил. — умѡта (се) гл. — умѡтава (се) (-ѣваду (се), -ѣвају (се)) гл. — умѡтавање с. — умѡчи (се) гл. — умре гл. — умрси (се) гл. — умртви (се) гл. — умршено прил. — умрѣти (се) гл. — унакази (се) гл. — унакаради (се) гл.

унакрс прил. унакрст.

унаоколо прил.; и: окончаоколо. — унапрѣд и унапрѣт прил. 1. унапред. 2. пре. 3. оласад — унатраг и унатрак прил. — унесрѣћи (се) гл. — унесе и унесѣ (унеседу и унесѣдѣ, унесу) гл. — уништи (се) гл.; син. затѡни (се), затре (се), ѣтре (се). — уништѡва (се) и унишћѡва (се) (-ѣваду (се), -ѣвају (се)) гл. — уништѡвање и унишћѡвање с. — уништѣње и унишћѣње с. — уновчѡ (-ѡдѣ, -ѡју) гл. — уноћ прил.

унѡрок м. подсукња.

унук (унѣка) м. — унѣка ж. — унѣтра прил. — унутрашњи, -а, -е (и -о). — унѣче (унѣчета) с. (дем.). — унѣчни м. (дем.).

уншлог м. облога.

убѡа се (убѡаду се, убѡају се) гл. ухода се.

упѡа гл. — упѡ(д)не гл. — упѡкује (се) гл. — упѡли (се) гл. — упѡљује (се) гл. — упѡмти и упѡнти гл. — упѡри (се) гл.; и: опѡри (се).

упѡсује (се) гл. уклопи (се).

упѡгла (-ѣгладу, -ѣглају) гл. — упѡгљѡ (се) (-ѡдѣ (се), -ѡју (се)) гл.; Сас вѣном је упѡгљѡна основа. — упѡца (се) гл. — упѡцне гл. — упивѡч и упијѡч (упивѡча и упијѡча) м. — упијѡа (се) (-ѡјаду (се), -ѡјају(се)) гл. — упијѡње с. — упиљѡи (се) гл. — уписѡјѣ (се) (-ѡјѣду (се), -ѡјѣ (се)) и уписѡје (се) гл. — упиѡта (-ѡтаду, -ѡтају) гл. — упише (се) гл.

упѡје (се) гл. упије (се).

упитѡми (се) гл. — уплати гл. — уплаћѡјѣ (-ѡјѣду, -ѡјѣ) и уплаћѡје гл. — уплаши (се) гл. — уплетѣ (се) гл. — упљѣска гл. 1. упљѣска, премлати. 2. убије. — упљује (се) гл. — упљѣска (се) (-ѣскаду (се), -ѣскају (се)) гл. — упѡзнѡ (се) (-ѡдѣ (се), -ѡју (се)) гл. — упола(к) прил. — упоље прил. само у вези са именицом свиња; Тѣра свиње упоље; Чува свиње упоље. — упомоћ узв. — упопреко прил. — упѡред(о) прил. — упѡрѣди (се) гл. — упѡрѣѡјѣ (се) (-ѡјѣду (се), -ѡјѣ (се)) и упѡрѣѡје (се) гл. — упѡрѣѣње с. — упорѣба ж. — упорѣби (се) гл. — упорѣбљѡва (се) (-ѡваду (се), -ѡвају (се)) и

употребљајѐ (се) (-ајѐду (се), -ајѐу (се)) гл. — управља (се) гл. — упрѐгне (се) гл. — упрѐдѐ (се) (-ѐдѐду (се), -ѐдѐу (се)) гл. — упрѐжи (се) гл. — упрѐли (се).

Упролећ прил. у пролеће.

упропасти (се) гл.; и: опропасти (се); син. спрјска (се). — упропашћава (се) (-аваду (се), -авају (се)) и упропашћује (се) гл. — упропашћење с. — упрска (се) (упрскаду (се), упрскају (се)) гл. — упрти (се) гл.

упрћен, -а, -о упртен.

упуди (се) гл. упуди (се); и: опуди (се).

упута м. каиш на опанцима; и: опута.

упути (се) гл. — упућајѐ (се) (-ајѐду (се), -ајѐу (се)) и упућива (се) (-иваду (се), -ивају (се)), упућује (се) гл. — упућивање с.

упушти гл. в. опушти.

уравна и уравња гл. — уравни гл. — уради гл. — урами гл. — урамљајѐ (-ајѐду, -ајѐу) и урамљује гл. — ураи гл. — урачуна (-адѐу, -ају) гл. — урва (се) гл. — урла ж. — уредан, -дна, -дно. — уреди (се) гл. — уредно прил. — уређајѐ (се) (-ајѐду (се), -ајѐу (се)) и уређује (се) гл. — уреже гл. — урзајѐ (-ајѐду, -ајѐу) и урзује гл. — урѐкне гл. — урѐкнут и урѐчен, -а, -о. — урѐчен, -а, -о.

Урлав м. урлауб, одсуство.

Урлик м. — урликане с. — урликне гл. — урличе гл. — урнебес м. — урнше (се) гл. — урѐди гл. — урѐжен, -а, -о. — урѐжено прил. — урок (урѐка) м. — урѐчи гл. — урѐчива (-иваду, -ивају) гл. — усагласи се гл. — усаи се гл. — усаиљен, -а, -о; и: осаиљен.

усаи гл. усахне.

Усвет прил. у свет, без трага; Усвет, мајки, кад нећеш да слѐваш.

усвѐ(ј)и гл. — усѐдѐлица ж. — усѐкне (се) гл. — усѐли се гл. — усѐљава се (-аваду се, -авају се) гл. — усѐљавање с. — усѐљење с. — усѐчѐ (-ѐчѐду, -ѐчѐу) гл.

уситни (се) гл. уситни (се).

усја (се) (-адѐу (се), -ају (се)) гл. усија (се).

усја(ј)и (-а(ј)иду, -ајѐу) гл. — уско прил.

усковитла се (-адѐу се, -ају се) гл. 1. спасе се, избави се. 2. снађе се.

ускѐро прил. — ускѐна ж.

у(с)крѐјак (у(с)крѐјка) м. в. окрѐјак.

ускрати (-атиду, -ату) гл. — ускраћајѐ (-ајѐду, -ајѐу) и ускраћива (-иваду, -ивају), ускраћује гл. — Ускрс (Ускрса) м. — ускршњи, -а, -е (и -о). — услади гл. — услов (услѐва) м. — услужн гл. — усмрди се (-мрдиду се, -мрди се) гл. — усна ж. (рет.) в. бѐса. — успава (се) (-аваду (се), -авају (се)) гл. — успе гл. — успева (-ѐваду, -ѐвају) гл. — успех (Успеа) м. — успешан, -шна, -шно.

успѡ, -пѣла, -пѣло успео.

Ћспомена ж. — усправи (се) гл. — усправља (се) гл. — усправљање с. — успротиви се гл. — успуза се гл. — успут прил. — усрѣд предл. — усрѣћи (се) гл. — усрѣћајѣ (се) (-ајѣду (се), -ајѣ (се)) и усрѣћује (се) гл. — усрѣкне гл. — уста (устѣ и устѣју) ж. — устави (се) гл. — уставиља (се) гл. — уставиљање с. — устане гл. — устѣиди се (-идѣду се, -идѣ се) гл. — усто(ј)и се (-ѡ(ј)идѣду се, -ѡјѣ се) гл. — устрепти (-ѣптиду, -ѣпту) гл. — устрпѣ се (-трпѣду се, -трпѣ се) гл. — устрчи (се) гл. — устѣкне гл. — устѣпи гл. — усѣче (се) гл. — утабѣни гл. — ута(ј)и се (-а(ј)идѣду се, -ајѣ се) гл. — уталѡжи (се) гл. — утамѣни (се) гл. — утањи (се) гл. — утапка гл. — ѣтвара ж. — утврѣди (се) гл. — утврѣћајѣ (се) (-ајѣду), -ајѣ (се)) и утврѣћује (се) гл. — утѣкне гл.; и: отѣкне. — утѣра гл.

ути(д)не гл. в. оти(д)не.

утија (се) (-аѣду (се), -ајѣ (се)) гл.

утиња (се) (-аѣду (се), -ајѣ (се)) гл. утискује.

утисне гл. — утицај м. — утиче гл. — утиша (се) (-аѣду (се), -ајѣ (се)) гл. — утишава (се) (-аваду (се), -авајѣ (се)) и утишајѣ (се) (-ајѣду (се), -ајѣ (се)) гл. — утка (се) (-аѣду (се), -ајѣ (се)) гл. — утоварајѣ (се) (-ајѣду (се), -ајѣ (се)) и утоварује (се) гл. — утовари (се) гл. — утолико прил.; утолико бѡље. — утоне гл. — утопи (се) гл. 1. утопи (се). 2. потопи (се); Ди се кудѣља утопила. — утопли се гл.

уторник м. уторак; и: тѡрник, втѡрник, фтѡрник.

утрави се гл. — ѣтре (се) гл.; син. затѡмни (се), зѣтре (се). — ѣтрина ж. — утрне (се) гл.; и: отрне. — утрнут, -а, -ѡ. — утрњајѣ (се) (-ајѣду (се), -ајѣ (се)) гл. — ѣтроба ж. — ѣтроје прил.

утрѡнка (се) (-ѡнкаду (се), -ѡнкају (се)) гл. 1. обуче неког у већи број одела. 2. повр. обуче, узме на себе већи број одела.

утрѡши гл. — утрпа (се) (-аѣду (се), -ајѣ (се)) гл. — утрчи (се) гл. — утѣви (се) гл. — утѣћи (се) гл.; и: отѣћи (се). — утѣпи (се) гл.; и: отѣпи (се). — утѣра (се) (-ѣраду (се), -ѣрају (се)) гл.; и: отѣри (се). — утѣри (се) гл.; и: отѣри (се). — утѣчѣ (-ѣчѣду, -ѣчѣдѣ, -ѣчѣ) гл. — утѣчен, -а, -ѡ. — ућѣти (се) (-ѣтиду (се), -ѣтѣ (се)) гл.

уѣарба (-арбаду, -арбају) гл. в. офарба.

уѣирца гл. прихвати овлаш, прошије.

уѣлѣка (се) гл. упрља (се) флекама.

ѣх узв. ух.

уцѣили (се) гл. в. опрѣси (се).

уцѣло прил. — уцѣка (-ѣкаду, -ѣкају) гл. — уцѣвља се (-аѣду се, -ајѣ се) гл. — уцѣвљава се (-аваду се, -авајѣ се) и уцѣвљајѣ се (-ајѣду се, -ајѣ се) гл. — ѣча (ѣчѣ) м. — ѣчамѣ (се) (-амѣду (се), -амѣ (се)) гл. — ѣчѣрсне (се) гл. — ѣчѣршѣјајѣ (се) (-ајѣду (се), -ајѣ (се)) и ѣчѣршѣјује (се) гл.; в. и ѣчѣршѣјајѣ (се). — ѣчеван, -вна, -вно. — ѣченик м. (рет.)

в. школәр. — ученица ж. (рет.) в. школарйца. — учёне с. — учёпи гл.; в. и очёпи. — учётворо прил. — учёшља (се) гл.; в. и очёшља (се). — учи (се) гл.; Сам учјо из оной књига чије корнице, прве и последње листове нисам никад ни видо. — учитељ м. — учитељка ж. — учитељкин, -а, -о.

учитељов, -а, -о учитељев.

учитељски, -а, -о. — учичка (се) (-ичкаду (се), -ичкају (се)) гл. — учтив, -а, -о. — ушара (-араду, -арају) гл.

ушйбне гл. в. ошйбне.

ушйва (-йваду, -йвају) гл. в. и ошйва. — уш(и)је и ушйје (ушједу, ушју) гл. — ушкџпи гл. — ушкџпљен, -о. — ушмркне (се) гл.

ушпара (-араду, -арају) и уштёдий (-ёдийду, -ёдју) гл. уштеди.

ушрафи гл. ушарафи.

ушрафује гл. ушарафљује.

уштави (се) гл. (о кожи) уштави (се).

уштџпи (се) гл. упрља (се) јако.

уштџпљен, -а, -о јако упрљан.

уштеда ж. — уштйпак (уштйпка) м. — уштйпне гл. — уштйрка гл. — уштрџ(ј)и гл. — ушта прил., везн.; Ушта да ти донесё; Тамо је ведро ушта ће да завити воде. — ушура м.; и: ујам; Узо бог ушуру од неџа „полудео је“; Воденйчар не тражи новце, од свакога цџка узима две мере ушуру.

Ф

фџбрика ж. — фџбрикује гл. — фџбричан, -чна, -чно и фџбрични, -а, -о (одр.).

фџјмор м. таваница.

фџтура (фџтурё) ж. — фџкултёт (фџкултёта) м.; Син ми студйра на фџкултёт.

фџла (фџлё) ж. хвала.

фџлба (фџлбё) ж. хвалба.

фџленка и фџлинка ж. — фџли гл. недостаје.

фџли (се) гл. хвали (се).

фџличан, -чна, -чно и фџлишан, -шна, -шно.

фџлција и фџљција м. и ж. хвалција.

фџљење с. хваљење.

фџљивко м. хвалисавац.

фџмилија ж. — фџмфџра и фџнфџра ж. — фџнтазија ж., само у изр. Ваџају га фџнтазије; Има фџнтазије у главу, у смислу „сањари“, „говори којешта“. — фџнтазйра и фџнтезйра (-йраду, -йрају) гл. — фџрба ж.;

син. бђја. — ф̄арба (се) (ф̄арбаду (се), ф̄арбају (се)) гл. 1. ф̄арба (се);
 син. бојадйше (се). 2. лаже. — ф̄арбање с. — ф̄арб̄ар (ф̄арб̄ара) м.
 — ф̄арб̄ара ж. — ф̄арб̄арка и ф̄арбарйца ж.

ф̄арб̄арђв, -а, -о ф̄арбарев.

ф̄асђн (ф̄асђна) м.

ф̄асује гл.

ф̄ат м. и ф̄ата ж. вата.

ф̄ат (ф̄ата) м. хват (мера за дужину).

ф̄ата (се) и ф̄аћа (се) гл. хвата (се).

ф̄атђви м. мн. цепанице (дрвета); син. цеп̄анице.

ф̄аћање с. хватане.

ф̄ашанке ж. мн. — ф̄ѐбруар м. — ф̄ѐбруарски, -а, -о. — ф̄ѐдер (ф̄ѐдера) м.

ф̄едерйше гл. ф̄ѐѐрира.

ф̄едѐршито м. држаље (за перо).

ф̄ѐла (ф̄ѐлѐ) ж. ф̄ела.

ф̄ѐндује гл. одузима ствари због неплаћених обавеза према општинској
 управи.

ф̄ѐњер (ф̄ѐњера и ф̄ѐњера) м. ф̄ѐњер.

ф̄ѐранга и ф̄ир̄анга ж. завеса (на прозорима).

ф̄ѐрангица и ф̄ир̄ангица ж. (дем.) мала завеса (на прозорима).

ф̄ѐрма гл. — ф̄ѐс (ф̄ѐса) м.

ф̄ѐс(т) прил. 1. стално, непрекидно; ф̄ѐс дол̄ази код нас. 2. потпуно, у
 потпуности; затвѐрено ф̄ѐс. 3. лепо, по мери; Тђ ново одѐло му дол̄ази
 ф̄ѐс на њѐга.

ф̄ијакер (ф̄ијакѐра) м. — ф̄ијакѐрски, -а, -о. — ф̄ијђка (ф̄ијђкѐ) ж. — ф̄ил
 м. — ф̄йлује гл. — ф̄йн, -а, -о и ф̄йни, -а, -о (одр.). — ф̄йно
 прил. — ф̄инђћа ж. — ф̄йрнајз м. — ф̄йрца (ф̄йрцаду, ф̄йрцају)
 гл. — ф̄йрцање с. — ф̄йс узв. — ф̄йсне гл. — ф̄итйљ (ф̄итйља)
 м. — ф̄йшек (ф̄ишека) м. — ф̄л̄андра ж. (реѐе и м.). — ф̄л̄андра се
 (-андаду се, -андр̄ају се) гл. — ф̄ланѐл (ф̄ланѐла) и ф̄ланѐр (ф̄ла-
 нѐра) м. — ф̄лаша ж. — ф̄лашица ж. (дем.). — ф̄лѐка ж. 1. ф̄лека,
 мрља. 2. закрпа на ципели.

ф̄лѐка (се) гл. прља (се), прима ф̄леке; ствара ф̄леке.

ф̄лѐкав, -а, -о ф̄лекав.

ф̄лѐкица ж. (дем.) 1. мала, ситна ф̄лека. 2. мала закрпа на ципели.

ф̄лѐкује гл. поставља „ф̄лѐке“ на ципелама.

ф̄лизура (ф̄лизурѐ) и ф̄рѐза (ф̄рѐзѐ), ф̄ризур̄а (ф̄ризурѐ) ж. 1. коса (на глави).

2. ф̄ризура.

ф̄л̄ура и ф̄р̄ула ж. — ф̄љђс узв.

ф̄ђлцована прид. само у изр. ф̄ђлцована њерамйда врста њерамиде.

- фѡнд м. — фѡрма ж. — фѡрт и фѡрт прил. — фѡруна и фѡруна ж. — фѡруница и фѡруница (фѡрунице и фѡрунице) ж. (дем.). — фѡтѡљ (фѡтѡља) м. — фѡ узв.
- фѡрј и фѡрј I прид. непрѡм. 1. бесплатан. 2. слѡбодан. II прил. 1. фѡрј, бесплатно. 2. слѡбодно.
- фѡрјла ж. и фѡрјлица (нема дем. значење) ж. госпођа, фѡрјла.
- фѡрак узв. за изражавање ударца секиром.
- фѡрака гл. сече секиром (дрва, тулузину и сл.).
- фѡранак (фѡранка) м. (рет.) новац уопште; Сирѡма је, нѡма ни јѡдан фѡранак.
- фѡренга ж. — фѡренгав, -а, -о. — фѡршац, -шка, -шко. — фѡршко прил. — фѡрка (фѡркаду, фѡркају) (крѡз нос) гл. — фѡркне (крѡз нос) гл.
- фѡрлѡзује гл. (рет.) прозива (у војсци).
- фѡрља (се) (фѡрљаду (се), фѡрљају (се)) гл.; син. бѡца, ѡћа. — фѡрљи (се) и фѡрне (се) гл.; син. бѡци, ѡтне. — фѡрѡнт м. — фѡрска гл. — фѡртѡљ (фѡртѡља) м.
- фѡруштук (фѡруштѡка) м. доручак.
- фѡруштѡкује гл. доручкује.
- фѡрца се и фѡука се гл. 1. скаче. 2. мрда непрестано. 3. непрестано излази и улази; Штѡ се фѡрцаш на тѡ вѡрата.
- фѡршѡфт м. в. буварѡ.
- фѡтѡрник м. в. утѡрник.
- фѡдбал м. — фѡдбалѡр (фѡдбалѡра) и фѡдбалист м.
- фѡкара ж. фландра.
- фѡндамент (фѡндаментѡ) м. — фѡрнѡр (фѡрнѡра) м.
- фѡсекла и фѡсикла ж. кратка мушка чарапа.
- фѡшка (се) гл. 1. звижди, фѡшка. 2. в. фѡрца се. 3. у изр. фѡшка му се „не мари“, „није га брига“.
- фѡшне гл. — фѡшѡри и фѡшѡри гл. — фѡшѡр (фѡшѡра) м. — фѡшѡрѡј м. — фѡшѡрски, -а, -о. — фѡшѡрски прил.

X

- хѡ и хѡ узв. — хѡбар и хѡбер м.; и: ѡбер. — хѡј узв.; и: ѡј. — хѡјде узв.; и: ѡјде. — хѡјдѡчки, -а, -о, само у топониму Хѡјдѡчки кладѡнац; и: ајдѡчки, идѡчки. — хѡје гл.; и: ѡје, — хѡјка ж.; и: ѡјка. — хѡјс и хѡјс узв.; и: ѡјс.
- хѡјт узв. в. ѡјт.
- хѡлѡсан, -сна, -сно в. ѡлѡсан.
- хѡм м.
- хѡмишан, -шна, -шно в. ѡмишан.
- хѡмишно прил. в. ѡмишно.

цвѣнџик м. новац уопште.

цвѣкла ж. репа (уопште); шећерна цвѣкла; црвена цвѣкла; свинска цвѣкла; марвенска цвѣкла; и: свѣкла.

цвѣклин, -а, -о репин.

цвѣклица ж. (дем.) репица.

цвекѣће гл. звекеће.

цвѣт (цвѣта) м. — цвѣта (-адѹ, -ају) гл. — цвѣтак (цвѣтка) м. — цвѣтан, -тна, -тно; Цвѣтна недеља „Цветница“. — цвѣтање с. — Цвѣти ж. мн. непром. — цвѣтић (цвѣтића) м. (дем.). — цвѣће с. зб. — цвѣкере м. мн. — цвѣлий (-йлиду, -йлѹ) гл.

цвѣили (се) гл. (о крмачи) праси (се).

цвѣкне гл. — цвѣкѣће гл. — цвѣкѹта (-адѹ, -ају) и цвѣкѹће гл. — цвѣкѹтне гл. — цвѣрц узв. — цвѣрчак (цвѣрчка) м. — цвѣрчање и цвѣрчање с. — цвѣрчи (цвѣрчиду, цвѣрчѹ) гл. — цвѣрчѣв, -а, -о. — цѣв ж. (ређе и м.). — цѣвка ж. — цѣвчица ж. (дем.). — цѣди (се) гл. — цѣдило с. — цѣђ (цѣђи и цѣђа) ж. и м. — цѣђѣње с. — цѣл, цѣо и цѣ, цѣла, цѣло. — цѣлер м. — цѣлеров, -а, -о. — цѣлива (-йваду, -йвају) (мртваца) гл. — цѣливање (мртваца) с. — цѣлина ж. — цѣлиндар и цѣлиндер, цѣлиндар, цѣлиндер (цѣлиндѣра и цѣлиндѣра, цѣлиндѣра, цѣлиндѣра) м. — цѣлокѹпан, -пна, -пно. — цѣлокѹпно прил. — цѣлофѣн (цѣлофѣна) м.; и: фѣлофѣн. — цѣлѣат и цѣлѣит, -а, -о, само у изр. типа: цѣл цѣлѣат. — цѣмент и цѣмент м. — цѣмѣнта и цѣмѣнта (суд) ж. — цѣментѣра и цѣментѣра (-йраду, -йрају) и цѣментѣше, цѣментѣше гл. — цѣна (цѣнѣ) ж. — цѣни гл. — цѣнка се (цѣнкаду се, цѣнкају се) гл. — цѣнкање с. — цѣнтар (цѣнтра) м. — цѣнти и цѣнтимѣтар (цѣнтимѣтра) и цѣнтимѣтер м. — цѣњен, -а, -о. — цѣпа (се) (цѣпаду (се), цѣпају (се)) гл. — цѣпаница ж.; и: фатѣве (мн.). — цѣпање с. — цѣпка гл. — цѣпкање с. — цѣпѣйга ж. — цѣпне гл. — цѣр м. — цѣрада и цѣрада (цѣрадѣ и цѣрадѣ) ж. — цѣрека се и цѣреће се гл. — цѣрекање с. — цѣрење с. — цѣри се гл. — цѣрић м. (дем.). — цѣров, -а, -о. — цѣровача ж. — цѣровина ж. — цѣвил (цѣвила) м.

цѣвилно с. непром. цѣвилно одело, само у изр. обучѣн у цѣвилно.

цѣвилски, -а, -о. — цѣвилски прил.

Цѣга (Цѣгѣ) и Цѣган м. Цѣганин.

цѣгаја (цѣгајѣ) (овца) ж. — цѣганија ж. — цѣганисање с.

цѣганише се гл. погађа се, цѣнка се.

Цѣганка ж. — цѣгански, -а, -о. — цѣгански прил. — Цѣганче (Цѣганчѣта) с. — Цѣганчѣћи м. мн. — цѣганчѣћи м. мн. — цѣгѣра (цѣгѣрѣ) ж.

цѣгѣршпиц м. цѣгарлук, муштѣкла.

цѣгла (цѣглѣ) ж. — цѣглѣна ж.

цигу-мигу прил. мало; Маџија каже паџторку: тебе ти дам цигу-мигу да порастеш, а њезинем сину: тебе ти дам коматеш да цркнеш.

цигура (цигуре) ж. — цик узв.

цикне гл. киси.

цикне (врисне) гл. — циль м. — цильа (циљаду, цильају) гл. — цильање с.

циљар (циљара) м. циљач; син. гађар.

цима (се) гл. — цимање с.

цимбуља ж. усна хармоника.

цимет (цимета) м. — циметов, -а, -о. — цимне (се) гл. — цинк м. — цинкваје м. — ципела ж; плетене ципеле. — ципелица и ципелица (ципелице и ципелице) ж. (дем.). — циркузџнт (циркузџнта) м. — циркус м. — циц м. — циција ж. и м. — цича ж. — цичи гл.

цкела ж. в. скела.

цмака (се) (-џаку (се), -џају (се)) гл. — цмџк узв. — цмџка (се) гл. — цмџкне (се) гл.

цџклица и цџкница ж. в. сџклица.

цџл. м.; дџска од два цџла. — цџ узв. — цџ м. — цџвен, цџвена, цџвено. — цџвени (се) гл.

цџвеникако прил. никакo; ништа.

цџвенило с. — цџвенкас(т), -ста, -сто. — цџвено прил. — цџвенпџрка ж. — цџвић (цџвића) м. (дем.). — цџ(в)љив, -а, -о. — цџвливица ж. — цџвљивко м. — цџвео с. — цџвце с. (дем.). — цџеп м. — цџкава (-џаду, -џају) и цџкаје (-џеџу, -џју) гл. — цџкавање с. — цџкавица ж. — цџква ж. — цџквен, -а, -о 1. цџквен. 2. побожан. — цџквени, -а, -о (одр.); Живи кџ цџквени миш. — цџквениски, -а, -о. — цџквењџк (цџквењџка) м. — цџквењџков, -а, -о. — цџквин, -а, -о. — цџквица ж. (дем.). — цџкне гл. — цџковни, -а, -о. — цџкотина ж. — цџн, -а, -о и цџни, -а, -о (одр.). — цџни (се) (цџниду (се), цџну (се)) гл. — цџник (цџника) м. — цџнило с. — цџнина ж. 1. цџнина, цџна одећа. 2. цџнило. — цџница ж. 1. цџница, цџна трешња. 2. несрећница, цџница. — цџнкас(т), -ста, -сто.

цџно с. непром. цџнина, само у изр. типа: Обучен у цџно; Њеси цџно.

Цџногораџ (Цџногџра) м. — Цџногџрка ж. — цџногџрски, -а, -о. — цџномањас(т), -ста, -сто. — цџнцат(и), -а, -о, само у изр. типа цџн цџнцат(и). — цџњџк (цџњџка) м. (рег.). — цџпџ (цџпџду, цџпџ) и цџпџ (цџпџду, цџпџ) гл. — цџрта (цџртаду, цџртају) гл. — цџрта ж. — цџртџнка ж. — цџртџње с. — цџртџч (цџртџча) м. — цџртеж м. — цџг м. — цџња (се) (цџњаду (се), цџњају (се)) гл. — цџп(а) узв. — цџпка гл. — цџпкање с. — цџпне гл. — цџра ж. — цџрење с. — цџри (цџриду, цџру) гл. — цџрик и цџрук прил. — цџрикне и цџрукне гл. — цџрин, -а, -о. — цџрица ж. (дем.).

цурицин, -а, -о цуричин.
цурне гл. — цуца (се) гл. — цуцла ж.

Ч

чабар (чабра и чабара) м. — чабр(е)њак (чабр(е)њака) м. — чабрић (чабрића) м. (дем.). — чабрица ж. (дем.). — чабриче (чабричета) с. (дем.). — чавка ж. — чаћ (чаћи и чаћа) ж. и м.; син. гār. — чађа (-ађу, -ају) и чађави (се) гл. — чађав, -а, -о. — чађење с. — чај (чаја) м. — чајник м. — чак прил. — чаканац и чеканац, чоканац, чуканац (чаканца и чеканца, чоканца, чуканца) м. — чактире и чакшире (чактира и чакшира) ж. мн. — чамац (чамца) м. — чамй (чамйду, чаму) гл. — чамчић и чамчић (чамчића и чамчића) м. (дем.). — чара (чараду, чарају) гл. — чарапа и черапа, чорапа ж. — чарапин и черапин, чорапин, -а, -о. — чарапица и черапица, чорапица ж. (дем.). — чардак (чардака) м. (рет.). — чарка (чаркаду, чаркају) гл. — чаршав (чаршава) м. — час (часа) м.

час (часта) м. част.

часан, -сна, -сно частан.

часком прил. — часно прил. — части (се) гл. — чатлов и четлов (чатлова и четлова) м. — чаура ж. — чачка (се) гл. — чачкање с. — чаша ж. — чашица ж. (дем.). — чашћење с. — чварак (чварка) м. — чвокне гл. — чвор (чвора) м. — чвбрак (чворка) (птица) м. — чворас(т), -ста, -сто. — чворуга ж. — чвркне гл. — чврџ(т), -ста, -сто. — чврсне гл. — чврстина ж. — чврсто прил. — чврстоћа ж. — чврчй гл. — чевр(н)тија ж.

чѣга ж. кечига.

чѣдо с. — чѣжня (чѣжњѣ) ж. — чѣзне гл. — чѣка (се) гл. — чѣкање и чѣкање (чѣкања и чѣкања) с.

чѣкет м. чекало, чекетало.

чекмѣже и чекмѣце (чекмѣжа, чекмѣжета и чекмѣца, чекмѣцета) с.

чекмѣжић и чекмѣцић м. (дем.) мало чекмеже.

чѣкрт (чѣкрта) м. чѣкрк.

чѣла ж. в. пчѣла.

чѣлар (чѣлара) м. в. пчѣлар.

чѣлѣнка ж. — чѣлик (чѣлика и чѣлика) м. — чѣличан, -чна, -чно. — чѣло с.

чѣлоглавѣ прил. изнад главе; одмах иза главе; Мѣту мртвацу свѣћу чѣлоглавѣ; Дѣшло ти чѣлоглавѣ; Има да ти дѣђе чѣлоглавѣ „настрадаћеш; умрећеш“.

чѣмер (чѣмера и чѣмера) м. — чѣмеран, -рна, -рно. — чѣнгеле ж. мн.

чѣничан, -чна, -чно пшеничан; чѣнично брашно.

ченйја и чинйја ж. — чѣп м. — чѣпа (чѣпѣ) ж. — чѣпи (се) гл. — чѣпка гл. — чѣпкање с. — чѣпѣрка гл. — чѣпѣрља (-аѣу, -ају) гл. — чѣрга ж. — чергѣр (чергѣра) м. — чергѣрѣв, -а, -о. — чергѣрски, -а, -о. — чергѣрски прил. — через и чрез предл.; через тога. — чѣрек (чѣрѣка) м.; С_исѣчѣ на чѣгѣри чѣрѣка, па чѣрѣце окачимо. — чѣрѣчи гл. — чѣс(т), -ста, -сто. — чѣс(т) ж. непром. част. — чѣсма и чѣшма ж. — чѣснийца ж. — чѣстѣр (чѣстѣра) м. — чѣстина ж. — чѣстит, -а, -о. — чѣстита (-йтаду, -йтају) гл. — чѣститѣње с. — чѣсито прил.

чѣстѣра ж. чѣстара, чѣстар.

чѣта ж. — чѣтворйца (чѣтворйца и чѣтворйце) ж. — чѣтворка (чѣтворкѣ) ж. — чѣворо с. непром. — чѣворонѣшке прил. — чѣвѣрт ж. (рет). в. фрталъ. — чѣвѣртак (чѣвѣртка) м. — чѣвѣрти -а, -о. — чѣвѣртина ж. — чѣвѣрто прил. — чѣгѣри бр.

чѣгѣристо бр. чѣгѣри стотине.

чѣтка ж. — чѣтка (се) гл. — чѣткање с. — чѣткица ж. (дем.). — чѣтрдѣсет и чѣтрѣс бр.

чѣтрнајс(т) бр. чѣтрнаест.

чѣтѣља (мртвих) ж. — чѣша (се) гл. — чѣшалъ (чѣшља) м. 1. чѣшалъ. 2. чѣшањ; Чѣшалъ бѣлог лѣка; и: чѣшанйца ж, чѣшањ (чѣшња) м. — чѣшка (се) гл. — чѣшља (се) и чѣшље (се) гл. — чѣш(љ)агйја ж. — чѣшљање с. — чивйја ж. — чивит прид. непром. — чи(в)ода ж. — Чивѣтин м. (нема погрдно значење). — Чивѣткиња ж.

чивѣцки, -а, -о чивутски.

чивѣцки прил. чивутски.

чйгра (чйгрѣ) ж. — чйзма ж. — чйзмица ж. (дем.). — чи(ј)й, чија, чијѣ и чијѣ зам. — чйк узв.; Чйк, погоди. — чйка (чйкѣ) м. — чйка се гл.; Чйко, чйко се по трѣа. — чйкање с. — чйколада и чоколада (чйколадѣ и чоколадѣ) ж. — чйм I везн. чим; Ома те слаже, чйм зйне. II прил.; Чйм прѣ, тѣ бѣље. — чинй (се) (чинйѣу (се), чйнѣу (се)) гл. — чйни (се) (штави (се)) гл. — чинй(ј)йца (чинй(ј)йцѣ) ж. (дем.).

чинчѣглад и чончѣглед м. в. сѣнцокрет.

чйњено (чйњенога) с. чйњена кожа; Имѣли су и опѣнце од чйњенога.

чйпка ж. — чйпкас(т), -ста, -сто. — чйр м. — чйрѣк (чйрѣка) м. — чйрйћ (чйрйћа) м. (дем.). — чйс(т), -ста, -сто. — чйсти (се) гл. — чйстина ж.

чйстѣйца ж. разређени део основе на разбоју.

чйсто прил. — чйстоћа ж. — читѣ (-аѣу, -ају) гл. — читав, -а, -о. — читаво прил. — читѣнка ж. — читѣње с.

чйтловка ж. врста шљиве.

чйча м. — чйшћење с. — чйчак (чйчка) м.

чйчљи се гл. бечи се.

члѧнак (члѧнка и члѧнка) м. чланак, зглоб (на нози).

чмаќа (-ѧќаду, -ѧќѧју) гл. умаче.

чмаќѧло с. перушка за прскање и мазане печења на ражњу.

чмйчак (чмйчка) м. — чобѧна ж. — чѧ(в)ск (чо(в)ѧка) м. — човѧков, -а, -о. — човѧћански прил. — човѧчи(ј)и и човѧчји, -а, -е (и -о). — човѧчић м. (дем.). — човѧчки, -а, -о. — човѧчки прил. — човѧчѧљак (човѧчѧљка) м. — чѧја ж. — чѧјан, чѧјана, чѧјано. — чѧк узв. в. ѧѧк. — чѧќанче (чѧќанчѧта) с. (дем.). — чѧкот (чѧкота) м. — чѧкоће с. зб. — чѧпор м. — чѧрба (чѧрбѧ) ж. — чѧрбас(т), -ста, -сто. — чѧрбийца ж. (дем.). — чѧрбуљѧк (чѧрбуљѧка) м. — чѧрбуљина ж. — чѧрда ж. — чѧва (се) (-ѧваду (се), -ѧвѧју (се)) гл. — чѧване с. — чѧвар (чѧвѧра) м.

чувйка ж. кукумавка; и: шувйка.

чѧдан, -дна, -дно чудан.

чѧдѧса (чѧдѧсѧ) с. мн. чуда.

чѧди (се) гл. — чѧдно прил. — чѧдо с. — чѧђење с. — чѧје (се) гл. — чѧќ узв. — чѧќа (се) гл.

чѧќавац (чѧќавца) м. детлић.

чѧќане с. — чѧќне (се) гл. — чѧќнут, -а, -о. — чѧќумбѧба и чѧќунбѧба ж. — чѧќумдѧда и чѧќундѧда м. — чѧма ж. — чѧмав, -а, -о. 1. чѧмав. 2. веома ружан. — чѧн и чѧнак (чѧнка) м. — чѧпѧ (се) (-ѧдѧ (се), -ѧју (се)) гл. — чѧпав, -а, -о и чѧпѧви, -а, -о (одр.). — чѧпѧви (се) гл. — чѧпѧвица и чѧпѧница ж. — чѧпѧвко м. — чѧпѧње с. — чѧпѧрак (чѧпѧрка) м. — чѧпка (се) — чѧпќане с. — чѧпне гл. — чѧтѧра ж. — чѧтурйца (чѧтурйцѧ) ж. (дем.). — чѧучѧне с. — чѧучѧнке и чѧућѧнки прил. — чѧчй (чѧчйду, чѧчѧ) гл. — чѧчне гл.

чѧчурйца ж. в. шѧчѧурйца.

Ц

цабе прил. — цагор м. — цаќ (цаќа) м. — цаќуљйца ж. (дем.). — цаќчйћ (цаќчйћѧ) м. (дем.).

цѧндѧр и цѧндѧр (цѧндѧра и цѧндѧра) м. жандар.

цѧндрљйв, -а, -о цѧндрљйв.

цѧнка (цѧнкаду, цѧнкѧју) гл. цѧнга; син. богѧрађѧ.

цѧнкалицѧ ж. и м. и цѧнкѧло с. цѧнгрѧзѧлицѧ.

цѧнкѧње с. — цѧпа (се) (цѧпаду се, цѧпѧју се) гл.

цѧбѧн (цѧбѧна) м. в. жѧбѧн.

цѧбуње с. зб. жѧбуње.

цѧваћѧ и цѧваће гл. в. жѧваћѧ.

цвѣкне и цвѣкне гл.; и: жвѣкне. — целѣт (целѣта) м. — цѣп м. — цѣпарош м. — цѣпчић (цѣпчића) м. (дем.). — цигѣрица ж; бѣла цигѣрица; црѣна цигѣрица. — цигѣрѣча ж; син. бѣла кобасица. — цѣмба (цѣмбѣ) ж. — цѣбѣна (цѣбѣаду, цѣбѣају) гл. — цѣмбус м.

Ш

ш предл. в. с; Ш њѣм сам се швалѣрѣ. — шѣв м. — шѣвалѣ и шѣвелѣ (шѣвалѣа и шѣвелѣа, шѣвлѣа) м.

шѣјка ж. војничка порција; син. камѣла.

шѣка ж; Нѣма га ни шѣка дѣшѣ; Ыма га у шѣка. — шѣкица и шѣчица ж. (дем.).

шѣкс м. врста винове лозе и грожѣа.

шѣл м. — шѣла (шѣлѣ) ж; нѣма шѣлѣ. — шѣли се гл. — шѣливѣија ж. и м. — шѣлѣн (шѣлѣна) (на прозору) м.

шѣлѣпа ж. моторни чамац.

шѣлче (шѣлчѣта) с. (дем.). — шѣлчић (шѣлчића) м. (дем.). — шѣлѣ гл. — шѣлѣње с. — шѣлѣв, -а, -о. — шѣлѣвко и шѣлѣвчића, шѣлѣвѣија м. — шѣлѣво прил. — шѣмѣр (шѣмѣра) м. — шѣмѣра (се) (-ѣраду (се), -ѣрѣају (се)) гл. — шѣмѣрѣње с. — шѣмѣри (се) гл. — шѣмѣрне гл. — шѣнац (шѣнца) м. — шѣнгарѣпа и шѣргарѣпа (шѣнгарѣпѣ и шѣргарѣпѣ) ж.

шѣнтав, -а, -о шѣшав, будаласт.

шѣнчић и шѣнчић (шѣнчића и шѣнчића) м. (дем.). — шѣпа (шѣпѣ) ж. — шѣпне гл. — шѣпѣтање и шѣпѣћање с.

шѣпѣћа и шѣпѣће гл. шѣпѣће.

шѣра (шѣрѣ) ж. — шѣра (шѣраду, шѣрѣају) гл. 1. шѣра; црта. 2. (о грожѣу) шѣра, почиње зрети. 3. лаже. — шѣрѣге ж. мн. — шѣран (шѣрѣна) м. — шѣрѣнов, -а, -о. — шѣрѣнче (шѣрѣнчѣта) с. (дем.). — шѣрѣње с. — шѣрац (шѣрца) (коњ) м. — шѣрга (шѣргѣ) 1. шѣрга (во). 2. будала, глупак. — шѣрен, шѣрѣна, шѣрѣно. — шѣрѣни (се) гл.

шѣрѣникако прил. никако; ништа.

шѣрѣнило с. — шѣрѣно прил. — шѣрка ж. — шѣрлак и шѣрлак м. — шѣрѣв (шѣрѣва) м. — шѣролик, -а, -о. — шѣроликѣо прил. — шѣрѣбѣна (шѣрѣбѣ) м. — шѣтор м. — шѣтра (циганска) ж.

шѣш предл. в. с; Не мѣже да се рѣди шѣш њѣма.

шѣшав, -а, -о и шѣшѣви, -а, -о (одр.). — шѣшѣвица ж. — шѣшѣвко м. — шѣшѣво прил. — шѣшир и шѣшир (шѣшира и шѣшира) м. — шѣшѣли гл.

Шѣѣба (Шѣѣбѣ) м. в. Нѣмац.

Шѣѣбица и Шѣѣпкиња ж. в. Нѣмѣица.

шѣвалѣр и шѣвалѣр (шѣвалѣра и шѣвалѣра) м. — шѣвалѣрѣ се и шѣвалѣрѣ се (-ѣрѣаду се, -ѣрѣају се) гл. — шѣвалѣрѣј и шѣвалѣрѣј (шѣвалѣрѣја и

-дна, -дно. — шкоди гл. — школа ж. — школѧр (школѧра) м.
— школарйца ж. — школац (школца) м. — школовање с. — школски,
-а, -о. — школски прил. — шкољује (се) и школјује (се) гл. — шкољка
ж. — шкопи и шкопй гл.; син. јѧлови, штрѧ(ј)и. — шкоплѧње с.

шкорпйја ж. скорпија.

шкраба (-ѧбаду, -ѧбѧју) гл. — шкрипање с. — шкрипй (-йпйду, -йпѧ) гл.
— шкрипне гл. — шкрѧт, -а, -о. — шлѧг м.

шлѧг м. парцела шумс.

шлѧјер м.; шлѧјер и вѧнац. — шлѧјѧр (шлѧјѧра) м. — шлѧјѧје гл.

шлѧф м. гумено црево (за течност); Вино вучѧмо из бѧрета на шлѧф.

шлѧфѧје гл. вуче неки терет за собом (помоћу коња или волова); Дрва
шлѧфѧјемо из потѧка до гѧрѧ.

шлѧп и шљѧп м. — шлингерѧј (шлингерѧја) м. — шлйнгѧје гл. — шлѧг
м.; и: парализѧ. — шлогйра (се) (-йраду (се), -йрѧју (се)); Ђе да
шлогйра од толиког пйћа; и: парализира (се). — шлѧсер (шлѧсѧра)
м. — шлѧфрок (шлѧфрѧка) м. — шљйва ж. — шљйвѧр (шљйвѧра) м.
— шљйвица ж. (дем.). — шљйвка и шљйвовица, шљйвовка ж.

шљѧка (шљѧкѧ) и шљѧкйца ж. тачкица масноће на површини супе, чорбе
и сл.

шљѧнак (шљѧнка) м. шљѧнак.

шмѧк и шмѧк м. непријѧтан мирис јѧла, пйћа.

шмйргел м. и шмйргла ж.; син. глѧнц-папйр. — шмйргла гл. — шмрѧк
(шмрѧка) м.

шнајдер (шнајдѧра) м. кројач.

шнајдерѧј (шнајдерѧја) м. 1. кројачки посао. 2. кројачки занат.

шнајдерйца и шнајдѧрка ж. кројачица; и: мајсторйца.

шнајдѧрски, -а, -о кројачки.

шнајдѧрски прил. као прави кројач; Шнајдѧрски сам ти закрпйла.

шнйцла и шнйцна ж. — шнѧла (шнѧлѧ) ж.

шнѧфтйкла ж. ѧпница; син. марамйца.

шѧља (шѧлѧ) ж. — шѧлйца (шѧлйцѧ) ж. (дем.). — шѧра (шѧраду, шѧрѧју)
(ногом) гл. — шѧрање с. — шѧтер м. — шѧфѧр м.

шпѧјс (шпѧјса) м. спремнаца.

шпѧлйр (шпѧлйра) м. шпѧлйр (лоза).

шпа(н)ѧйр (шпа(н)ѧйра) м. (рет.) шѧтња.

шпа(н)ѧйра (се) (-йраду (се), -йрѧју(се)) гл. (рет.) шѧта (се).

шпа(н)ѧйрање с. (рет.) шѧтња.

шпѧра (-ѧраду, -ѧрѧју) гл. шѧтеди.

шпѧрање с. шѧтеђење.

шпекулѧнт (шпекулѧнта) м. шпекулѧнт.

шпекуланчки, -а, -о шпекулантски.

шпекуланчки прил. шпекулантски.

шпекуланст(в)о с. — шпекулација ж. — шпекулира (-ираду, -ирају) гл.
— шпекулише гл. — шпенадла ж.; син. чйода. — шпијун (шпијуна)
м. — шпијунажа (шпијунаже) ж. — шпијунира (-ираду, -ирају) гл.
— шпијунйше гл. — шпијунка ж. — шпијунџ, -а, -о. — шпиридус
м.

шпиталъ (шпитала) м. болница.

шпиталъски, -а, -о болнички.

шпиц м. 1. врх. 2. пошак.

шпицнаме(т) (шпицнамета) м. в. надимак.

шпџрет (шпџрета и шпорџта) м. штедњак.

шприц м. — шприца и шприцује гл.; Шприцујемо виноград и патлицане.
— шпџлма ж.

шпунџглавац (шпунџглавца) м. пуноглавац.

шрајток (шрајтока) м. буџелар.

шраф м. — шрафйћ (шрафйћа) м. (дем.). — шрафцигер (шрафцигџера) м.
— штџ I зам.; Штџ се дџсило? II речца Штџ, да ми се пџсе смџјеш?
— штџви гл. — штагџр прил. — штџка ж. — штџала ж. — штџлица
ж. (дем.). — штџлски, -а, -о. — штџмпа (печат, жиг) ж.

штџнгла (штџнглџ) ж. мали шећерни штапић.

штџниџла и штџниџла ж. — штџп м. — штапић (штапића) м. (дем.).

штџџија ж. станица; и: стџница, стџџија.

штедй (штедйиду, штедй) гл. — штедљйв, -а, -о. — штедња (штедњџ) ж.
— штеђџње с.

штџл м. рам на бициклима.

штџлује гл. — штџпује гл. — штџта ж. — штџтан, -тна, -тно. — штџти
(се) гл. — штџтно прил. — штџтује гл.

штиглица ж. штиглиц.

штикла ж. — штиклица ж. (дем.). — штикује гл.

штило с. в. фџдџрштило.

штим м. трећа класа вуне, опадина.

штимовање с. — штимује гл. — штипџлка (за рубље) ж. — штипџње
с. — штипка (се) (штипкаду (се), штипкају (се)) гл. — штип(љ)а
(се) (штип(љ)аду (се), штип(љ)џју (се)) и штипље (се) (штипљџду (се),
штипљу (се)) гл. — штипне гл. — штир м. — штирк м.; син. скрџб.
— штирка гл.

штица (штиџџ) ж. штица, мотка са куком на крају са којом су гурали
цепанице радимским каналом.

што зам. — штогџд(е), штогџдека, штогџдена, штогџденака прил.

- штџмплица ж. чокањ (за ракију).
 штџпло м. чеп; и: затварџч.
 штџс (штџса) (гомила) м. — штџф м. — штџфан, -а, -о.
 штрџнка ж. штранга.
 штр(а)њика ж. стрњика.
 ш(т)рафт(л)а и ш(т)рафна (ш(т)рафт(л)џ и ш(т)рафнџ) ж. — штрџб, -а, -о и штрџбав, -а, -о. — штрџби гл. — штрџбина ж. — штрџца гл. — штрџцне гл.
 штрик м. уже.
 штрика гл. плете, штрика.
 штрикџнац (штрикџнца) и штрикџв (штрикџва) м. џемпер.
 штрикање с. плетење, штрикање.
 штрџмфла и штрџнфла ж. чарапа.
 штрџк (штрџка) м. — штрџ(ј)и гл.
 штрџф м. (рет.) 1. дисциплина, строгост. 2. казна (затвором).
 штрџфуван, -а, -о (рет.) кажњен (затвором).
 штрџфује гл. (рет.) казни (затвором).
 штрџдла (штрџдлџ) ж. — штрџмпадла и штрџмпетла ж. — штџдџра (се) (-џраду (се), -џрају (се)) (размишља) гл. — штџка ж.
 штџкавац (штџкавца) м. 1. детлић. 2. затвор.
 штџкне (се) гл. — штџр, -а, -о.
 штџра (се) (-џраду (се), -џрају(се)) гл. скита, лута.
 штџурник (штџурника) м. скитница, луталица.
 штџурница ж. скиталица.
 штџуца (се) гл. — штџуцање с. — штџуцне (се) гл.
 штџуцује гл. реже, креше.
 шћџпи (се) и шћџпи (се) гл. — шћџћџри се гл. — шубџра ж.
 шувџка ж. в. чувџка.
 шџга ж. — шџгав, -а, -о и шџгџви, -а, -о (одр.). — шџгџвац (шџгџвца) м. — шџгџвица ж. — шџгџвко м. — шџљак (шџљка) м. — шџм м. — шџма ж. — шџмар м. — шџмаров и шумџрџв, -а, -о. — шџмарски, -а, -о. — шџмџй (шџмџйду, шџмџу) гл. — шџмица и шумџйца (шџмице и шумџйце) ж. (дем.). — шумџџва ж. — шумџвит, -а, -о. — шумџски, -а, -о. — шџнка ж. — шџња (се) (шџњаду (се), шџњају (се)) гл. — шџњање с. — шџпа ж.; син. трџм, трџн. — шџпаљ, -пља, -пље (и -пљџ). — шџпљџка ж. — шџпљџкав, -а, -о. — шџпљџйна ж. — шџра(к) (шџре и шџрака) м. — шџрин, -а, -о. — шџрњаја и шџрњакиња ж.
 шџстер м. обућар.
 шџстерџј (шџстерџја) м. 1. обућарски посао. 2. обућарски занат.